דובר צה"ל
IDF Spokesperson

לקט
צה"ל בתקשורת

י"ג בשבט התשפ"ה 11 בפברואר 2025

עמוד 2
ידיעות אחרונות - כותרת | 11/02/2025
0x0 | 1 | עמ 1 | 93084721-3

קודם כל ynet
האתר של המדינה
אמין. מדויק. מעודכן

ידיעות אחרונות

רכישת מינוי: 3778*
שירות מינויים: 3773*
Yedioth Ahronoth يديعوت احرونوت

העורך לשעבר:	יו"ר ההנהלה הראשון:	העורך האחראי הראשון:	העורך האחראי:	עורך ראשי:	עורכת:	דפוס גלעד	יום שלישי, י"ג בשבט תשפ"ה	7.00 ש"ח	5.90 ש"ח
ד"ר ה. רוזנבלום ז"ל	יהודה מוזס ז"ל	נח מוזס ז"ל	ארנון מוזס	אבי משולם	סיגל בוכריס־רגב	מוזס 1, ראשל"צ	11.2.2025 גיליון מס' 26245	(כולל מע"מ)	(ללא מע"מ)

המונים בכיכר החטופים, אמש | צילום: מוטי קמחי

משבר בדרך לפעימה

רון בן ישי

עם הפנים לשלב השני

אבי יששכרוף

תחילת סוף העסקה

בן־דרור ימיני

מחיר היעדר התוכנית

לאחר ההודעה הדרמטית כי הוא עוצר את שחרור החטופים, ריכך חמאס את הטון והצהיר: "מדובר במסר אזהרה" ● בצוות המו"מ הישראלי מאמינים כי מטרת ההכרזה הייתה "לעשות שריר" ולא לשבור את הכלים: "יש מספיק זמן עד הפעימה השישית בסוף השבוע כדי לפתור את המשבר" ● **איתמר אייכנר**, עמ' 4

אבא שלנו גיבור

בשבוע שעבר נהרג צביקה פרידמן ז"ל (43) בפיגוע בשומרון במהלך שירות המילואים, שעליו לא ויתר למרות הגיל והיותו אב לשישה. ילדיו ואשתו נזכרים באב שהדביק שם חיבה לכל אחד "תמיד בחיוך רחב וגדול" | ישראל מושקוביץ, צילום: אביהו שפירא, עמ' 14

חשיפה

הפרויקטור האזרחי שיטפל בנוער הגבעות

ביוזמת שר הביטחון והשב"כ, יוקם גוף אזרחי מתוך ההתיישבות שיתמודד עם הפשיעה הלאומנית היהודית, ויעביר דיווחים למשרדי החינוך והרווחה – בנוסף למשרד הביטחון ● **אלישע בן קימון**, עמ' 10

FIBEP
יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

עמוד 3
ידיעות אחרונות - כותרת | 11/02/2025
24.73x20.36 | 1/2 | עמ 1 | 93084769-7

משבר בדרך לפעימה

המונים בכיכר החטופים, אמש | צילום: מוטי קמחי

לאחר ההודעה הדרמטית כי הוא עוצר את שחרור החטופים, ריכך חמאס את הטון והצהיר: "מדובר במסר אזהרה" ● בצוות המו"מ הישראלי מאמינים כי מטרת ההכרזה הייתה "לעשות שריר" ולא לשבור את הכלים: "יש מספיק זמן עד הפעימה השישית בסוף השבוע כדי לפתור את המשבר" ● איתמר אייכנר, עמ' 4

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

הקבינט יתכנס בשעות הבוקר: ההודעה המטרידה של חמאס והחשש מקריסת עסקת שחרור החטופים

עסקה בנקודת רתיחה

למרות ההודעה של חמאס כי הוא דוחה את שחרור החטופים "עד להודעה חדשה", בישראל מעריכים כי ארגון הטרור לא מעוניין בפיצוץ העסקה ● הפעלת הלחץ, שבצוות המו"מ צפו שתגיע, נועדה כנראה למקסם את הישגי חמאס ● גם בארגון הטרור הבהירו כי לא מדובר בשבירת כלים וטענו: "זה מסר אזהרה לישראל שלא תפר את ההסכם, נותנים הזדמנות למתווכות" ● ההסברים האפשריים לצעד של חמאס, הקשיים שליוו את העסקה מתחילתה ומנופי הלחץ שנותרו לישראל

איתמר אייכנר ועינב חלבי

בצוות המו"מ הישראלי רואים בהודעת חמאס אמש, שלפיה בארגון הטרור דוחים את שחרור החטופים עד להודעה חדשה, הפעלת לחץ צפויה של חמאס - שמטרתה מקסום ההישגים מצד אחד, והמשך הפעלת הטרור הפסיכולוגי מצד שני.

ההודעה כשלעצמה לא שומטת את הקרקע תחת העסקה, וצוותי המו"מ עושים מאמצים להתמודד עם האתגרים שחמאס מציבה באופן שיאפשר את המשך מימושו של ההסכם. במילים אחרות: בישראל חושבים שזה שריר של חמאס, ולא שבירת כלים. גם המתווכות, בלחץ אמריקאי, יעשו מאמץ להחזיר את חמאס לתלם בימים שנותרו עד הפעימה בשבת הקרובה.

מה גרם לחמאס לעשות את השריר הזה? לגורמי המקצוע בישראל יש כמה הסברים אפשריים. הראשון, שורת ההתבטאויות של ראש הממשלה בנימין נתניהו ושל השרים בדבר חזרה ללחימה. השני, התנאים שישראל הציבה לשלב השני שכוללים הגלייה של חמאס ופירוק הזרוע הצבאית של ארגון הטרור. השלישי, התוכנית של טראמפ שהפתיעה את חמאס. והרביעי, שבישראל מעריכים שהוא הסיבה המרכזית: מאמץ של חמאס למקסם את הלחץ בעניין הכנסת הסיוע ההומינטרי ולבוא חזקים יותר להמשך המו"מ.

כמה שעות לאחר ההודעה אמרו בארגון הטרור כי "רחיית שחרור האסירים היא מסר אזהרה לישראל וכדי להפעיל לחץ לעמידה קפדנית בתנאי ההסכם. חמאס פרסם את ההודעה הזו בכוונה חמישה ימים שלמים לפני המסירה, על מנת לתת למתווכות הזדמנות מספקת ללחוץ על ישראל לממש את התחייבויותיה, ולהשאיר דלת פתוחה למימוש ההחלפה בזמן". נתניהו קיים אמש התייעצויות ביטחונית, והקדים לשעות הבוקר את ישיבת הקבינט שהייתה אמורה להתקיים הערב.

העסקה הזאת התחילה ברגל שמאל. חמאס עיכב את העברת רשימת השמות הראשונה, נזכיר, מה שדחה בכמה שעות את תחילת הפסקת האש. זה נפתר, וחמאס עמד בפעימות ואפילו הקדים את השחרור לשעות הבוקר. את המשבר הבא חוללה ישראל סביב אי־שחרורה של ארבל יהוד בשתי הפעימות הראשונות. בעקבות לחץ ישראלי כבד, ובסיכום עם המתווכות, היא שוחררה בפעימה ביום חמישי שלא תוכננה במקור, בנוסף לפעימה הרביעית בשבת ב־1 בפברואר. עד שהגיע הסיכום, ישראל עצרה את פתיחת ציר נצרים.

כבר בישיבת הממשלה שאישרה את העסקה, נשמעו התבטאויות מצד שרים ובכירים שדיברו על חזרה כמעט ודאית ללחימה אחרי שחרור 33 החטופים, ואמרו שהסיכוי שישראל תגיע לשלב הוא אפסי. אחר כך, כאמור, הציבה ישראל שורת תנאים לשלב השני שהוא שלב סיום המלחמה: החזרת כל החטופים, הגליית מנהיגות חמאס, פירוק הזרוע הצבאית שלו ואי־מעורבתו ביום שאחרי ברצועה. נתניהו אף הודיע על שינוי הרכב צוות המו"מ והעמיד בראשו את מקורבו השר רון דרמר ואת מתאם השו"ן גל הירש. הדבר נתפס כהרחקה והחלשה של גורמים שתומכים בהגעה לשלב השני, שנתניהו העריך שילחצו עליו להתגמש.

לזה יש להוסיף את ההתחמקות הישראלית מהגעה לדוחא לפתיחת המו"מ על השלב השני. נתניהו הגיע לסיכום עם השליח סטיב וויטקוף שהמו"מ יחל בפגישה ביניהם בוושינגטון, ואחר כך וויטקוף ינהל מסע דילוגים בין הצדדים. רק בשבת שלח נתניהו צוות לדוחא, בהרכב שונה ועם מנדט מוגבל מאוד לעסוק אך ורק בשלב הראשון של העסקה. ישראל הודיעה שהשיחות על השלב השני ידחו עד שהקבינט יקבע את המנדט של המשלחת.

השיא הגיע בתוכנית הגרנדיוזית של טראמפ לפינוי תושבי עזה לטובת השתלטות ארה"ב על הרצועה ושיקומה. רק אתמול אמר הנשיא בראיון ל"פוקס ניוז" כי הפלסטינים לא יוכלו לחזור לעזה, בשונה ממה שאמר במסיבת העיתונאים לצד נתניהו. הדברים הלכו והתפתחו לרעתם של הפלסטינים.

בנובמבר 2023 פוצץ חמאס את העסקה ביום השמיני אחרי שמילא את אסמיו. נראה שגם הפעם חמאס קיבל הרבה מאוד הישגים עד כה: סיוע הומינטרי רב, חזרת מאות אלפי עזתים לצפון הרצועה, נסיגת ישראל מציר נצרים, פתיחת מעבר רפיח ליציאה של מאות עזתים למצרים בכל יום ושחרור מאות אסירים כולל אסירי עולם.

איזה מנופי לחץ יש עכשיו לישראל מול חמאס? אם חמאס שובר את הכלים, המשמעות היא חזרה ללחימה בגיבוי אמריקאי מלא. ישראל הרבה יותר משוחררת מבעבר, כשברקע הדברים ביטל ממשל טראמפ את אמברגו החימושים. שחרור האסירים ממילא אמור להתקיים במקביל לשחרור החטופים, אך ישראל יכולה לעצור את הכנסת הסיוע האמריקאי, לחזור לציר נצרים, לסגור את מעבר רפיח ולהישאר בציר פילדלפי (ישראל אמורה להשלים את הנסיגה ביום ה־50).

זמן קצר לאחר הודעת חמאס אמר שר הביטחון ישראל כ"ץ כי ההודעה היא "היא הפרה מוחלטת של הסכם הפסקת האש והעסקה לשחרור החטופים. הנחיתי את צה"ל להיערך ברמת הכוננות הגבוהה ביותר לכל תרחיש אפשרי בעזה ולהגנה על היישובים. לא נאפשר חזרה למציאות של 7 באוקטובר".

סביר להניח שישראל לא תמהר לשבור את הכלים לפני שיהיה ברור שהאשמה היא של חמאס. בכיר ישראלי שנשאל איזה מנופי לחץ יש לישראל על חמאס השיב במילה אחת: "מלחמה". אבל למרות הכל, ההערכה בישראל היא שחמאס לא רוצה לפוצץ את העסקה ובסוף יימצא פתרון, גם אם ברגע האחרון.

שער "ידיעות אחרונות", אתמול

ההמון העזתי סביב רכב הצלב האדום, בפעימת שחרור החטופים השלישית | צילום: Abdel Kareem Hana, איי־פי

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

חשיפה

הפרויקטור האזרחי שיטפל בנוער הגבעות

ביוזמת שר הביטחון והשב"כ, יוקם גוף אזרחי מתוך ההתיישבות שיתמודד עם הפשיעה הלאומנית היהודית, ויעביר דיווחים למשרדי החינוך והרווחה – בנוסף למשרד הביטחון ● אלישע בן קימון, עמ' 10

פרעות בכפר ג'ית | צילום: מתוך הרשתות

לראשונה: פרויקטור אזרחי יטפל בנוער הגבעות

לא מתוך גופי הביטחון, כן מאנשי ההתיישבות: הפרויקטור יהיה אחראי על טיפול מערכתי בנוער הגבעות ● תהליך המינוי צפוי להתרחש בקרוב ● הממונה על הנושא יהיה כפוף לממשלה וידווח למגוון משרדים ממשלתיים מלבד הביטחון, ביניהם החינוך והרווחה

אלישע בן קימון

מאז שנבנס שר הביטחון ישראל כ"ץ לתפקידו בנובמבר 2024 הוא הצהיר כי לא יעשה שימוש בצווי מעצר מנהליים נגד נוער הגבעות. אלא שמציאות לחוד והצהרות לחוד ואירועי הפשיעה הלאומנית רק הלכו והתגברו, ואיתם הגיעו גם צווי המעצר המנהליים. כעת, כפי שנודע ל"ידיעות אחרונות", שר הביטחון והשב"כ הגו רעיון חדש לטיפול בפשיעה הלאומנית הגואה – פרויקטור שיהיה כפוף לממשלה ויהיה אחראי על טיפול בנוער הגבעות. הפרויקטור לא יגיע מגופי הביטחון, אלא יהיה אזרח ודמות מפתח בקרב המתנחלים.

ההחלטה הגיעה לאחר שורת פגישת שקיים שר הביטחון עם רבנים מהמגזר ופגישת עבודה שהתקיימה לפני מספר שבועות בין השב"כ לשח, ועסקה בסוגיית נוער הגבעות וטיפול בפשיעה הלאומנית.

מדובר, כאמור, על אזרח שככל הנראה יגיע מההתיישבות ויהיה מקובל גם על השב"כ לעסוק בכך. המטרה היא למצוא אדם שיוענקו לו סמכויות אופרטיביות, יחד עם צוות שלם של אנשים, שיבצעו טיפול מערכתי שלם לשיקום הנערים והכוונתם, כדי שלא יידרדרו לפשיעה, אלימות וטרור.

יתרה מזאת, יידע הפרויקטור לעבוד מול המשרדים השונים בממשלה ומול גופי הביטחון השונים כמו צה"ל ומשטרה. נזכיר כי באוגוסט 2023 נחשף ב"ידיעות אחרונות" כי בתוך החטיבה היהודית בשב"כ ייעדו עובד שירות לטיפול בתופעה. מאז אותו גורם בחטיבה היהודית היה בקשר עם הרבנים וראשי מועצות, וקיים איתם שיחות דרך קבע. אלא שכעת מדובר כאמור על אזרח שאינו שייך לאף גוף ויעבוד בשיתוף עם כלל הארגונים.

במהלך השנתיים האחרונות עלה השימוש בצווי הגבלה וצווי מעצר מנהליים בגלל עלייה בפשיעה הלאומנית בקרב המתנחלים ואוזלת היד של המשטרה בעניין. לצורך העניין, בשנים 2021 ו־2022 נחתמו חמישה צווי מעצר מנהליים בלבד ועוד 61 צווי הגבלה. זאת לעומת השנים 2023 ו־2024 שבהן נחתמו 33 צווי מעצר מנהליים ועוד 76 צווי הגבלה.

הרצון, כך מסבירים גורמי ביטחון, הוא לבצע את הליך המינוי בצורה מהירה מבלי לעבור יותר מדי משוכות בירוקרטיות, ולאתר אדם שיוכל לספק מענה בזמן אמת במסגרת אירועים ביטחוניים.

השב"כ המליץ לראש הממשלה על מינוי פרויקטור לתופעת נוער הגבעות מספר פעמים בעבר. הסברה היא כי מדובר בטיפול מורכב המצריך התגייסות של גורמים רבים בתוך המערכת, שיטפלו באופן מיטב בנערים כדי שלא יגיעו לביצוע פעילות אלימה בשטח, יסכנו את ביטחונם ויסיטו את הקשב של מערכת הביטחון.

התופעה מתמקדת בעיקר במאחזים ועירקרה נערים צעירים שמגיעים לגבעות בכדי לעבוד בהתיישבות ובחקלאות, אך בפועל חלקם מתמקדים באירועי פשיעה לאומנית ופעולות תג מחיר. רק לפני כשלושה שבועות נורו שני צעירים על ידי שוטר באירוע שעדיין נחקר במח"ש, לאחר שהשתתפו לכאורה בפרעות שהתקיימו בכפר פונדוק שבשומרון.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

אבא שלנו גיבור

בשבוע שעבר נהרג צביקה פרידמן ז"ל (43) בפיגוע בשומרון במהלך שירות המילואים, שעליו לא ויתר למרות הגיל והיותו אב לשישה. ילדיו ואשתו נזכרים באב שהדביק שם חיבה לכל אחד "תמיד בחיוך רחב וגדול" | ישראל מושקוביץ, צילום: אביהו שפירא, עמ' 14

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

משפחת פרידמן | צילום: אביהו שפירא

שישה ילדים בלי אבא

למרות האסון הגדול שהכה בבני משפחת פרידמן עם נפילתו של אב המשפחה צביקה ביום שלישי שעבר, הם נאחזים בחיים ● לצד עשרות חברים ובני משפחה שנמצאים עימם, הם מזכירים בחיוך את הטיולים המשפחתיים עם אבא ש"נהג לקחת אותנו ללכידת נחשים", ומספרים בגאווה: "הוא היה חדור שליחות לתרום למדינה"

ישראל מושקוביץ

בעבודתה כעובדת סוציאלית במשרד הביטחון, גל פרידמן עוסקת בין השאר בליווי משפחות שכולות באזור הצפון. אלא שהאסון הגדול הכה גם במשפחתה. בשבוע שעבר, פרידמן בת ה־43 גילתה שב־עלה נרצח בפיגוע בשומרון, בעודה ממתינה למודיעים של צה"ל במשר־דה שבטבריה.

"כבר בשעות הבוקר שמענו רעש של מסוקים וטירוף של אמבולנסים", היא מספרת על הבוקר הנורא: "לא קישרתי, היה ברור שקורה שם משהו גדול. לא קישרתי לרמה כזו שאפילו לא חייגתי אליו. אז התחלתי לראות מבזקים ואת שמות הכפרים שאני מזהה, ורק אז הת־חילה לי תחושה לא טובה...", שיחזרה גל פרידמן בכאב.

"זמן קצר לאחר מכן קיבלתי הודעה מאמו של צביקה מצפת שהוא לא עונה לה, דבר שאף פעם לא קרה וזה סימן לא טוב", היא מספרת, "ואז התחילו הפרפרים הש־חורים בבטן. הייתי אמורה בדיוק באותו הבוקר לצאת למשפחה שכולה ביסוד המעלה, אבל נסעתי למשרד בטבריה. ישבתי במשרד עם החברות בתחושה שהמודיעים בר־רך אליי. ניסיתי פעם אחת לחייג לצ־ביקה ולא הייתה תשובה. הרגשתי אישה שמחכה לבשורה. בעשר הם הגיעו אליי למשרד, אמרתי להם: 'ידעתי שתבואו'".

צביקה פרידמן ז"ל

אף על פי שצביקה היה פטור מהשירות הצבאי בגלל גילו והעובדה שיש לו שי־שה ילדים, הוא המשיך להתעקש לעשות מילואים. מאז שגויס ב־7 באוקטובר, הוא עשה מאות ימי מילואים בכל החזיתות: בלבנון, בעזה, בסוריה ובשטחים.

"לדעתי הוא עשה יותר מ־300 ימי מילואים, אבל בש־בילי זה היה נראה כמו 3,000 ימים. כמה פעמים אמרתי לו, 'די, תרמת את חלקך', אבל הוא היה חדור שליחות לתרום למדינה. הוא מעולם לא קיטר ולא התלונן על השירות, וכאן הוא נהרג ממש בהגנה על הבית. הם בלמו את המחבלים מלהגיע ליישובי עמק המעיינות, בית־שאן והגלבוע", אמרה גל בתחושת סיפוק.

דניאל, בנו הבכור של צביקה, הוא בן 16. הוא סי־פר על הלכידות ועל העוצמה החברתית שבקיבוץ עין הנצי"ב, שנפרד מחבר קיבוץ שלישי מאז פרוץ המל־חמה. "למזלנו, אנחנו מוקפים בקהילה חזקה ומגובשת. הסיכון במקום השירות של אבא תמיד היה קיים. ראיתי את אבא בפעם האחרונה במוצאי השבת האחרונים לפני שנהרג, כשחזרתי מסמינר של הקיבוץ הרתי ונפגשנו. הוא מאוד שמח לראות אותי ובכלל תמיד היה אופטימי וחייכן".

דניאל מספר ש"מאז ששי פיזם הי"ד, חבר קיבוץ עין הנצי"ב (י"מ) נהרג במלחמה, התחילו לרוץ לי בראש סרטים. זו הייתה ההלוויה הראשונה שהשתתפתי בה, ומאז דמיינתי את המודיעים שמגיעים אליי, ואיך הם נו־קשים לי ברלת. בסוף הם תפסו אותי ב־12:30 בצהריים, כשהיינו בישיבה התיכונית בקריית־שמונה. המדריך קרא לי לחדר צדדי וישר הבנתי שמשהו לא טוב קרה. הרגשתי כאפה לפנים".

טליה בת ה־11 זוכרת מאביה בעיקר את שמות החי־בה שנהג להדביק לכל אחד ואחת מבני המשפחה. תמיד עשה את זה בחיוך רחב וגדול ומלא בהומור: "לי הוא קרא 'טלילה', להילה אחותי הוא קרא 'נילי תקני לי' ו'אמיצי' לאחותי הקטנה. מאוד אהבתי שאבא נהג לק־חת אותנו ללכידת נחשים. זה היה אחד התחביבים שלו, ללכוד נחשים ואז לשחרר אותם בטבע", נזכרה טליה בחיוך רחב בבילויים המשותפים שלהם.

צביקה פרידמן עבר בשנים האחרונות במשרדי ההגנה־לה הראשית של חברת החשמל בחיפה, בתחום המדידות.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

גיורא איילנד

על מצב המלחמה

הכישלון המוחלט

האופן שבו חזרו שלושת החטופים בשבת האחרונה רק ממחיש את מה שאמור להיות מובן מזמן – ישראל נכשלה במלחמה בעזה. ישנן שתי דרכים מקובלות לבחון תוצאות מלחמה: הראשונה היא לבחון עד כמה השיגו הצדדים את מטרותיהם. ובכן, נכון לעכשיו יש־ראל נכשלה בשלוש וחצי מתוך ארבע מטרות המלחמה: לא מוטטנו את הכוח הצבאי של חמאס; לא הפלנו את שלטון חמאס; אנחנו לא מצליחים להחזיר את תושבי העוטף בבטחה לבתיהם, ולגבי החזרת החטופים, המ־טרה הרביעית – הצלחנו חלקית. חמאס, לעומת זאת, השיג את כל מטרותיו, ובראשן: המשך שלטונו בעזה.

הדרך השנייה לבדוק את תוצאות העימות קשורה למאפיין החשוב ביותר במלחמה, והוא הרצון של כל צד לכפות את רצונו על הצד האחר: כאשר משיגים "ניצחון מוחלט" הצד השני נכנע ללא תנאי, כפי שע־שו לגרמניה ויפן ב־1945. אם הניצחון הוא חלקי, הצד השני נאלץ לוותר על טריטוריה, או להסכים לפירוז, או לוותר על שלטונו או לשלם פיצויים.

כשנתניהו הכריז ש"חמאס הוא כמו דאעש", הוא הרס מראש את הסיכוי לנצח. עזה הפכה למדינה ב־2007, וב־7 באוקטובר מדינת עזה פתחה במלחמה נגדנו

אלא שגם שתי אמות המידה האובייקטיביות שהוסברו לעיל מוכיחות כי ישראל נכשלה. ראש הממשלה ושריו יכולים לפזר הצהרות לוחמניות, אבל אלו הן לא יותר מאשר השורות שכתב דני סנדרסון: "מילים יפות ללא כיסוי והבטחות ללא גיבוי".

ההצהרה של חמאס מאמש על עצירת ההחזרה של חטופים משקפת נאמנה את יחסי הכוחות האמיתיים. חמאס עוד יגרום לנו לזחול עד שנראה, אם נראה, את כל החטופים בבית.

מציאות עגומה זו היא תוצאה של בורות של ממשלת ישראל בנוגע לטבע המלחמות בכלל, ואלה של המאה ה־21 בפרט. השגיאה הבסיסית היא המשגה שגויה של המציאות: כאשר נתניהו הכריז כי "חמאס הוא כמו דאעש", הוא הרס מראש את הסיכוי לנצח. עזה הפכה למדינה דה־פקטו בשנת 2007, ובדיוק כמו בגרמניה הנאצית, המפלגה השלטת – חמאס – גיבשה אומה מלוכדת התומכת במנהיג. כמו היטלר בשעתו, גייס חמאס את כל המשאבים של האומה בכדי להשיג את מטרותיו הנפשעות.

ולכן, מה שקרה ב־7 באוקטובר הוא שמדינת עזה פתחה במלחמה נגד ישראל. תוצאה של מלחמה טוטא־לית בין מדינות נקבעת בראש ובראשונה לפי היכולת של מדינה א' לחנוק כלכלית את מדינה ב'. ישראל עשתה את ההפך המוחלט: היא סיפקה לממשלת האויב את כל צרכיה. אוכל, מים, אוהלים ותרופות, ואפילו דלק. ברברה טוכמן שכתבה את "מצעד האיוולת" לא יכולה הייתה להעלות בדעתה רמה כזו של איוולת.

מדינת ישראל על דובריה השונים טענה בטיפשו־תה שאנחנו נלחמים (רק) נגד ארגון טרור. ארגון טרור זה מושג של המאה ה־20, לא של המאה ה־21. ברגע שמפלגה מסוימת שולטת במדינה ומפעילה יכולות צבאיות וטכנולוגיות של מדינות מתקדמות, היא אינה "ארגון טרור" אלא מדינה. כשמנהיגי מדינה פנאטים פותחים במלחמה אכזרית, העם שלהם סובל – וטוב שכך! ישראל מתנהגת באופן הפוך מאמירת חז"ל, "מי שמרחם על אכזרים סופו שמתאכזר לרחמנים". זו תו־צאת המלחמה.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 10
ידיעות אחרונות - כותרת | 11/02/2025
17.22x33.42 | 1 | 2 עמ | 93084857-7

11 | 02 | 25

בן־דרור ימיני

מחיר היעדר התוכנית

בן דרור ימיני

ראש ממשלת ההפקרה

אנחנו זקוקים להנהגה שמסוגלת להוציא לפועל את המטרה של שחרור החטופים. זה מחייב ויתורים קשים, וקצת שתיקה כדי להשלים את המשימה. אבל לא. נתניהו לא מסוגל. אנחנו כבר משלמים מחיר על האסטרטגיה שלו, או על היעדרה, והוא מוכן שנשלם עוד הרבה יותר

"רציתם תוכנית ליום שאחרי?" שאל אתמול בערב ראש הממשלה, ומיד ענה: "יש לי תוכנית ליום שאחרי". רקות בודרות לאחר שסיים נתניהו את דבריו, הגיעה הודעת חמאס על הקפאת המתווה לשחרור החטופים. צריך לקוות שמדובר בעוד תרגיל של חמאס כדי לסחוט עוד משהו. אולי שלב ב'. אולי הודעה על הפסקת הלחימה. אולי עוד משאיות אספקה שמחזקות את אחיזתו ואת קופתו.

ורק דבר אחד מתבהר מנאום נתניהו אתמול. לא הייתה לו תוכנית ליום שאחרי, ואין לו גם עכשיו. משום שהוא לא הגה את תוכנית הט־רנספר של נשיא ארה"ב, שבהבל פיו הפכה לתוכנית שלו. זו הייתה, אם בכלל, בגרסה שונה לחלוטין, תוכנית של מפלגות מהקצה הימני של המפה. אבל טראמפ אמר משהו בשליפה, ונתניהו התנפל על הר־עיון כמוצא שלל רב. הוא יודע, כמו שכל מי שנותרה בראשו קצת בינה יודע, ששום דבר לא יצא מהתוכנית הזו. ואם זה "היום שאחרי" של נתניהו – אז אין כלום ולא היה כלום. אנ־חנו במבוי סתום.

משהו בכל זאת היה. ישראל קיימה את חלקה בהסכם. הרי בשבת האחרונה, לאחר שחרור עצוב ומדכא של שלושה חטופים, שוחררו גם 183 מחבלים. ויותר מכך, רק שלשום בבוקר הושלמה הנסיגה מציר נצרים. זו הייתה המטרה החשובה ביותר של חמאס. מאות אלפים חזרו לצפון הרצועה ולעיר עזה. זה לא הופך את חידוש הלחימה לבלתי אפש־רי. אבל זה הופך את חידוש הלחימה למשימה הרבה יותר קשה. חמאס חטף את המכה הקשה בתולדותיו. כעשרים אלף מחבלים חוסלו. אבל הוא נותר עם כחמישים אחוז מאנשיו. ועל כל מחבל שנהרג, אין לו שום בעיה לגייס מחבלים נוספים. והוא מגייס. הרי בהתחשב בשטיפת המוח שם, לשנאת יהודים, החל מגן ילדים, אין בעיה לגייס עוד עשרות אלפים.

כדי לצאת מהמשבר צריך להודות שיש משבר. צריך להבין איך הגענו להודעה של חמאס. ייתכן שזה היה קורה בכל מקרה. הרי מדו־בר בארגון טרור עם אידיאולוגיה השמדתית. אבל מלכתחילה, לא היה שום צורך לספק לחמאס תירוצים. נתניהו סיפק בלי סוף. רוצה לחסל את חמאס? תמתין קצת. רוצה לשחרר את החטופים? אל תצא בהצהרות שמבהירות שלא יהיה שלב ב'. משום שאין צורך להיות ארגון טרור כדי לדעת שהכרזה מראש על חידוש הלחימה, בזמן שה־מתווה מתממש, היא בעיטה במתווה. ואין צורך להוריע על תמיכה בטרנספר, ולהתחפש למחליף האמיתי של כהנא, אלא אם כן המטרה היא להפקיר את החטופים למוות איטי בייסורי תופת.

בהתחשב בזחיחות המבהילה שבה דיבר אתמול נתניהו על הטרנספר ביום שאחרי, מתגנב החשש שלא רק שהוא לא נבהל מההודעה של חמאס. הוא ייחל לה. זה מבטיח לו כמה הישגים אישיים. למשל, הממשלה לא תיפול. היא מתיישרת לפי הקצה הימני. פעם בן גביר. פעם סמוטריץ'. עכשיו אין צורך בהם. נתניהו מתייצב שם. ובנוסף, תהיה עוד דחייה בעדות שלו בביהמ"ש. כמה נפלא לנתניהו. כמה רע לישראל. ואיזה גיהינום לחטופים ולמשפ־חות שלהם. ובעצם לכולנו.

לוחמים מוכנים לצאת לקרב כדי להגן על המדינה. הרבה פחות מילואימניקים יהיו מוכנים לצאת לבוץ העזתי כדי לקדם רעיון שבמקורו הוא בעיקר כהניסטי, וסיכויי ההגשמה שלו קרובים לאפס

שום דבר לא התחיל אתמול. האסטרט־גיה שהוביל נתניהו לפני 7 באוקטובר, ולא פחות מכך אחרי 7 באוקטובר, עוד תילמד בספרי ההיסטוריה. נכון, במחיר כבד מאוד חמאס חטף מכה ובוודאי חיזבאללה. אבל ניצחון הוא גם אמונה בצדקת הדרך. ניצחון הוא גם מוטיבציה. ניצחון הוא חוסן לאומי. נתניהו עושה מאמץ כדי לחבל בכל אלה. הוא יודע שההזיה החדשה שלו, טרנס־פר, לא תצא לפועל. ויותר מכך, הוא יודע שהיא תגרום להרבה יותר פילוג וקיטוב. לוחמים מוכנים לצאת לקרב כדי להגן על המדינה וכדי להציל חטופים. הרבה פחות מילואימניקים יהיו מוכנים לצאת לעוד שקיעה בבוץ העזתי כדי לקבור את החטו־פים וכדי לקדם רעיון, שבמקורו הוא בעיקר כהניסטי, וסיכויי ההגשמה שלו הם קרובים לאפס. ולמרות זאת, הוא מתעלל בנו. כל דבר רע שקורה ברצועה עזה, כולל ההרס, כולל הרוגים חפים מפשע, הוא באשמת חמאס. גם ההודעה על עצירת המתווה היא באשמת חמאס. ועדיין, אנח־נו זקוקים להנהגה שמסוגלת להוציא לפועל לפחות את המטרה של שחרור החטופים. זה מחייב ויתורים קשים. כולל הוויתור על ציר נצרים. אבל אם כבר הגענו לאן שהגענו, אם נאלצנו להסכים לפשרות קשות, אז שזה יהיה לפחות כדי להשיג את המטרה. וזה מחייב קצת שתיקה כדי להשלים את המשימה. אבל לא. נתניהו לא מסוגל. אנחנו כבר משלמים מחיר כבד על האסטרטגיה של ראש ממשלת המחדל. הוא רוצה שנשלם הרבה יותר.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

11/02/2025 | ידיעות אחרונות - כותרת | עמ 3 | 1 | 16.8x20.07
93084858-7

אריאלה רינגל־הופמן
בין ועדת חקירה לגיהינום

אל תפריעו להם

מסקנות הדיון על ועדת החקירה הממלכתית ידועות מראש. אז למה לשלוח את השרים להתמודד עם הטיעונים של ראש השב"כ? לא חבל על הכוח של ראש הממשלה, שמציקים לו עם הפקיד הזה?

ועדת חקירה? אולי אך לא ממלכתית. ובטח לא לפני שגילחו משם, כלומר נתניהו גילח, את ראש השב"כ רונן בר. לשם מה בדיוק היה צריך אותו בדיון שנכפה על הממשלה על ידי בג"ץ, דיון שתוצאותיו ממילא נקבעו מראש? שיבזבז את זמנם היקר של השרים? שיפריע לערימת השוטים להמשיך לא לעשות כלום במשרדי השום דבר שלהם?

גם ככה זו לא בדיוק החבורה שתנפיק תרופה לסרטן, אז למה לשלוח אותם לגוב האריות ולהכריח אותם להתמודד עם טיעונים שאין להם תשובה לגביהם. ובכלל, למה הוא, כלומר נתניהו, צריך להזכיר כל פעם מחדש ליועצת המשפטית הזו, גלי בהרב־מיארה, מי כאן הראש ומי כאן פקיד. כן פקיד ממשלתי. ראש השב"כ בדיוק כמו חיים החבר שלנו שמנהל את סניף הדואר במושב השכן כבר 26 שנים. פקידים. גם את חיים הוא לא הזמין לדיון.

אפילו גדעון סער, המשרת לכל עת, שמינה את בהרב־מיארה לתפקיד, הבין את זה, וגם אמר לה שהיא עצם בגרון, דובון לא־לא, אחת שבאה רק להפריע. והכי חשוב, לא חבל על הכוח של ראש ממשלה שגם ככה לא מרגיש טוב – ותכף נדבר על הגיהינום שלו – שמציקים לו עם הפקיד הזה בר?

ומשפחות החטופים? אסור שהן יבואו לבכות שם. זו ישיבה חשובה ורצינית. השרים, כל אחד יודע, לא ניחנו במספר אין־סופי של נוירונים במוח, אז מדוע שישרפו את מה שנשאר על המשפחות. וכל זה כשכולנו הרי יודעים לאלו מסקנות תגיע הוועדה. כבר שנה וחצי הבוטים בירושלים עובדים על כך. צבא ושב"כ. שב"כ וצבא. הרצי ובר. בר והרצי. אלו שלא העירו, שלא משכו בכנף הבגד, והמבין יבין לבד על שום מה ולמה. ומי שלא מבין שיעשה גוגל ויחפש את ברדוגו. הוא כבר יסביר לו.

אה, כן, ואמון הציבור? ועדה שתשיב את אמון הציבור בממסד הביטחוני, ובדרג המדיני, שתעשה סדר במידע האין־סופי ששופכים על ראשינו מאז 7 באוקטובר?

אמרנו כבר, הכל ברור: צבא ושב"כ, שב"כ וצבא. ואם זה לא מספיק, יאללה, נדחוף פנימה גם את המוסד והופל'ה, שלוש ציפורים עפו מכאן במכה אחת. הרצי הלוי שכבר הלך, בר שעוד מעט נראה לו את היציאה ובהזדמנות חגיגית גם דדי ברנע. שלושה אנשים טובים? אין אנשים טובים חוץ מאלה שיושבים בירושלים. שם העידית.

ואם הזכרנו שאסור להכביד על ראש הממשלה בזוטות, צריך לקחת בחשבון שהוא לא מרגיש כל כך טוב, אז עכשיו נרחיב ונדבר על גיהינום. לא זה שעשו לו אתמול במליאת הכנסת, כשלא נתנו לו לדבר, כשלא הקשיבו לו למרות שניסה להסביר לכולנו, איך קורית ההיסטוריה מול עינינו המשתאות. איך התקבל שם, כמה חום ואהבה הורעפו עליו. וגם כמה זה היה מעייף. כל כך מעייף עד שנאלץ לקחת עוד איזה יומיים שלושה באיזה מלונצ'יק לנוח. לשים רגע את הראש על הכרית. וזו ממש לא אשמתו שבאותן שעות בדיוק שוחררו שלושה מוזלמנים מהגיהינום, שמדינה של־מה – להוציא את צדיקי בני־ברק ומאה שערים, את הסטרוקים והסמוטריצ'ים – נחרדה ונחנקה בדמעות נוכח המאמץ ההרואי שהם עשו כדי להישאר על הרגליים.

מה לגיהינום שלהם, במנהרות חמאס, תלויים עם הרגליים למעלה, מוכים ומורעבים, מעונים פזית ונפשית למה שעובר עליו? "שמונה שנים גוררים אותי בגיהינום הזה", הוא אמר אתמול בפתח משפטו, והוסיף ש"בכירי השלטון בווישינגטון אמרו איך ייתכן הדבר הזה?" וכל מי שנשבר ליבו נוכח החטופים, חבולים נפשית ופיזית, שידע שלגיהינום פנים רבות. רק שיכול להיות שאת פני הגיהינום שחווים החטופים שעדיין מוחזקים בידי הניאו־נאצים האיסלאמיסטים – לא נראה בקרוב. חמאס כבר הודיע שהוא משהה את הפעימה הקרובה. אם ישראל של הסמוטריצ'ים, בהסכמת נתניהו, ממשיכה בדרך לניצחון המוחלט – הם לא יהיו בדרך לכאן.

הבוטים בירושלים עובדים כבר שנה וחצי. צבא ושב"כ. בר והרצי. אלו שלא משכו בכנף הבגד, והמבין יבין על שום מה ולמה. ומי שלא, שיחפש ברדוגו בגוגל

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

ידיעות אחרונות - כותרת
8.4x3.43 | 1 | עמ 3
11/02/2025 | 93084865-8

וקליצור

משפחות חטופים ומשפחות שכולות הפכו למיאוס בעיני חלק מהפוליטיקאים. מוציאים אותן מוועדות הכנסת, מדירים מדיונים על עתיד יקיריהן ובשוליים הן גם חוטפות מטחי קללות ואיומים. הכל מתחיל מלמעלה. אם בישיבת הממשלה העוסקת בהתחמקות מהקמת ועדת חקירה ממלכתית מסרבים לשמוע את דעתו של האב השכול יזהר שי אבל מניחים לארגון פוליטי ימני להשמיע את התנגדותו – משהו פה עקום / **יובל קרני**

ידיעות אחרונות - ממון
13.75x15.14 | 1 | עמ 8
11/02/2025
93084428-0

פורום מנהיגות נשית

בועות

● עשרות מנכ"ליות בכירות נפגשו בפורום המנהיגות הנשית של ישראל, בהובלת אשת התקשורת **ורד רמון־ריבלין**, לערב הוקרה למען נשים בחזית ובעורף מאז המלחמה. בין המשתתפות: רס"ן **יובל הולצמן**, מפקדת פלוגה בגדוד ברדלס, שהובילה משימות חי"ר מיוחדות בעזה.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

נוה דרומי

על ועדת החקירה

מהי ממלכתיות

לרונן בר ראש השב"כ, לגלי בהרב־מיארה היועצת המשפטית לממשלה ולאחרים המזוהים עם העמדות של האופוזיציה הישראלית חשוב מאוד שתקום ועדת חקירה, דווקא ממלכתית. לא ממשלתית, לא משהו יצירתי אחר – רק ממלכתית. אולם, בניגוד אליהם ואל תומכיהם, יש־נו ציבור שלם, כולל משפחות חטופים ומשפחות שכולות שמתנגד לוועדת חקירה ממלכתית. יש הלימה גם בין אותו הציבור שמתנגד לוועדת חקירה ממלכתית לציבור שטענו כלפיו שהוא איננו ממלכתי.

שנים נטען כלפי נבחרי הציבור מימין שהם אינם ממלכתיים. שאינם מכבדים את המוסדות השלטוניים, את המערכות והמנגנונים של המדינה – הממלכה. לעיתים, ניסו לציירם ואת בוחריהם כמי שאינם ראויים לממלכה: צ'חצ'חים, ביביסטים, הלא־ממלכתיים.

אי־אפשר להלום כל השנים בציבור שלם ואז לתהות מדוע הוא אינו מוכן להמשיך להיות שק חבטות

שיאו של התהליך בהקמת מפלגה שהגדירה עצמה כממלכתית, ובכך כינתה את כל מי שאינו אמון על תומכיה כלא ממלכתיים – המחנה הממלכתי. זאת, על רקע הטענות שהמחנה "שאינו ממלכתי" – קואליציית נתניהו – נגוע בחוסר כבוד והגינות למוסדות של המדינה: בית המשפט העליון, הצבא, שב"כ והמוסד. כמובן אין טענות כנגד חוסר ממלכתיות של השמאל כלפי מוסדות אחרים – הממשלה והכנסת, משום ששם בדרך כלל יש רוב לימין הישראלי וכלפיו אין בעיה לנהוג בחוסר כבוד.

אותה הערצה הפכה את המוסדות לעיל למוגנים מכל ביקורת. בהקשר של ימינו, הפיכת ה"ממלכתיות" לערך עליון רק בשל יריבות פוליטית כלפי הימין ניתן לראות באופן שבו שאלות קשות כלפי המדיניות הביטחונית של הרמטכ"ל או ראש השב"כ נהדפו בטענות של "סכנה לביטחון המדינה". על בית המשפט העליון כמובן אסור לערער, ואף שהוא צימצם את מרחב הפעולה של מערכת הביטחון, רוקן מתוכן את הוראות הפתיחה באש, אסר על "נוהל שכן" – מערכת הביטחון גם היא התיישרה עם הצמ־צום בשם "הממלכתיות" המזויפת ולא פצתה פיה. גם בימין היו מי שבידלו עצמם מהמחנה בשל היעדר הממלכתיות כביכול של קואליציות נתניהו השונות. יועז הנדל וגדעון סער קשרו קשרים פוליטיים על רקע הגדרתם את עצמם כממלכתיים. נפתלי בנט, ראש הממשלה לשעבר השתמש בממלכתיות כתירוץ למהלך הפוליטי הנלוז שבו בחר. גם ב"איגרת לרוב הציוני הדומם", בה הטיח בבני עמו שהם "מכונת רעל", עשה שימוש במילה "ממלכתיות". מאוד ממלכתי מצידו.

עכשיו, מבקשים מהציבור שהושמץ כל השנים בשם ממלכתיות מזויפת להסכים לוועדת חקירה ממלכתית. אבל הציבור הזה לא מעוניין בה ולא מאמין בה. אי־אפשר להלום כל השנים בציבור שלם ואז לתהות מדוע הוא אינו מוכן להמשיך להיות שק חבטות. תציעו להם למשל ועדת חקירה שאותה מרכיבים שני חברי אופוזיציה ושני חברי קואליציה, אשר מסכימים ביניהם על שופט בדימוס שי־עמוד בראש ועדת החקירה. תראו שהם יהדפו את הרעיון, יבעטו בו, יהלמו בו, ישחטו אותו ויקראו לזה "ממלכתיות".

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

עמוד 14
ידיעות אחרונות - כותרת
9.81x35.46 | 1 | 4 עמ
11/02/2025 | 93084773-8

אבי יששכרוף

תחילת סוף העסקה

אבי יששכרוף

טראמפ נתן לחמאס ולנתניהו את מה שרצו

צריך לקוות שמדובר בעיכוב בלבד, אולי תכסיס במו"מ, אך מסתמן שכמו כרוניקה של מוות ידוע מראש, כך מתקרב הסוף של עסקת החטופים בעורה בשלב הראשון. כמעט כצפוי, זמן קצר לאחר נאום נתניהו אתמול בכנסת, שבו הבהיר כי מטרת המלחמה הייתה ונותרה חיסול חמאס, וכמה ימים בלבד לאחר הנאום הספק היסטורי של נשיא ארה"ב טראמפ אודות הגליית תושבי הרצועה, הודיע דובר הזרוע הצבאית של חמאס על "דחייה עד להודעה חדשה" של שחרור שלושת החטופים ביום שבת.

הטענה של דובר הזרוע הצבאית אבו־עובידה הייתה שישראל הפרה את ההתחייבויות שלה להקלות הומניטריות, אך נראה שמדובר בעיקר בתירוצים לעיכוב העסקה ואולי אפילו מעבר לכך. ההשלכות של ההכרזה הזו יכולות להיות דרמטיות. זה יכול להוביל לחידוש הלחימה כבר בטווח הזמן הקרוב, ואולי נהיה עדים בכל זאת לניסיונות של המתווכות לממש את השחרור בשבת.

הבעיה המרכזית עומדת בעינה: מיד לאחר שנכנסה לתוקף הפסקת האש, היה ברור כי לחמאס ולממשלת נתניהו יש אינטרס ברור – כל אחד משיקוליו – שלא להגיע לשלב השני של העסקה. לנתניהו, מאחר שמש־מעות הדבר סיום דרכה של קואליציית הימין, ולחמאס משום ששחרור כל החטופים היה מאפשר לישראל להסתער עליו ללא הגבלות וללא חששות מפגיעה בבני ערובה. כל עוד יש חטופים בידי חמאס, יש לו על מה לה־תמקח, יש לו מקל (או גזר) לאיים על ישראל. מהרגע שכל החטופים היו עוברים לצד הישראלי, דמם של כל בכירי חמאס היה מותר. ההנחה הייתה שהיחיד שיכול למנוע את התמוטטות העסקה כבר בשלב הראשון שלה הוא הנשיא טראמפ, שאולי בגלל החשש ממנו שני הצדדים יתקדמו לשלב השני.

מיד לאחר שנכנסה לתוקף הפסקת האש, היה ברור כי לחמאס ולממשלת נתניהו יש אינטרס ברור – כל אחד משיקוליו – שלא להגיע לשלב השני של העסקה

אלא שטראמפ, כמו טראמפ, הוכיח עד כמה הוא בלתי צפוי ושולף מה־מותן תוכניות שיש ספק גדול סביב ההיתכנות שלהן. הפעם גימיק שה־משמעות שלו היא כל מה שהאתוס הלאומי הפלסטיני עומד בסתירה לו: הגלייה או טרנספר, נוסח הנכבה של 1948. טראמפ בעצם סיפק לחמאס ולממשלת ישראל את הסולם שחיפשו כדיי לרדת מהעץ שנקרא עסקת חטופים שלב ב'. נתניהו יוכל לחזור למלחמה בעזה, וחמאס יוכל להראות לציבור שלו "צומוד" (דבקות באדמה – א.י) מהו. גם כך מפגני המשילות האחרונים ברצועת עזה של חמאס מצליחים להחזיר לו את הכבוד האבוד לאחר שהוכיח כי הצליח לשרוד גם שלטונית. חמאס קרא היטב את הכתו־בת על הקיר, או יותר נכון את ההבטחות של נתניהו בדבר חידוש הלחימה בארגון עד השמדתו. נראה שהבין כי אין לו אינטרס להוביל להשלמת השלב הראשון אפילו של העסקה.

בינתיים, ביקום מקביל, הפריח אתמול ראש הממשלה טענות שקריות בזו אחר זו בדבריו בכנסת. הוא רמז כאילו האופוזיציה התנגדה לכניסה לרפיח, בשעה שהוא עצמו היה זה שעיכב את הפעולה הקרקעית שם, ואחר כך אישר פעולה בקנה מידה מצומצם יותר. "אנחנו יודעים מה זה ניצחון מוחלט", אמר נתניהו, כאילו מעולם לא התרחש 7 באוקטובר במשמרת שלו. הוא ניסה שוב ושוב לטעון שהוא זה שדחף לפעולה אגרסיבית נגד חמאס, ובגלל זה ארגון הטרור שינה את עמדותיו במו"מ. האמת היא שהוא היה זה שעיכב את התמרון הקרקעי לאחר 7 באוקטובר, והוא זה שבגללו התעכבה ההוצאה לפועל של עסקת החטופים.

חידוש הלחימה יוביל, למרבה הצער, כנראה למותם בשבי של עוד חטו־פים, לקרבות נוספים עם נפגעים בצד הישראלי – והכל ללא אסטרטגיה ברורה ליום שאחרי חמאס. נתניהו יכול להמשיך לדבר בכנסת על נאומו ההיסטורי של טראמפ, שהעניק תוכנית שכזו ליום שאחרי, אלא שבתוך תוכו גם הוא יודע שהגימיק הזה לא יעבוד בשטח. מה שכן, הוא בהחלט יכול לעבוד על הבייס.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

עמוד 15
ידיעות אחרונות - כותרת
9.85x35.46 | 1 | 5 עמ
11/02/2025 | 93084889-0

רון בן ישי

עם הפנים לשלב השני

רון בן ישי

התזמון לא מקרי: חמאס חושש מהצפוי בשלב ב'

המשבר שחמאס יצר כשהודיע שלא ישחרר חטופים בשבת הקרובה הוא כנראה מנוף לחץ על ישראל לקדם את המשא ומתן על שלב ב' של עסקת החטופים תמורת הפסקת הלחימה. ככל הנראה, חמאס לא מתכוון לש־בור את הכלים אלא רק לסחוט מישראל ומהמתווכות ויתורים שונים. אפשר להבחין בשני סימנים המעידים שהארגון האיסלאמיסטי עשוי לחזור בו מהח־לטתו עד שבת אם יקבל לפחות חלק ממבוקשו.

סימן אחד הוא העובדה שחמאס בחר לפרסם כבר אתמול, בתחילת השבוע, את ההודעה הדרמטית על הפסקת שחרור החטופים בידיעה ברורה שזה מותיר מספיק זמן למתווכות, לאמריקאים ולישראל להיכנס איתו למשא ומתן שבסו־פו יחזור בו חמאס מהחלטתו ויעמוד בתנאי ההסכם. צריך גם לשים לב שחמאס לא אומר שהוא מפסיק לחלוטין את שחרור החטופים אלא רק את החטופים שאמורים להשתחרר בשבת הקרובה, כלומר מדובר במשבר תחום בזמן. נכון שמשבר כזה עשוי להתפתח ולהסלים, אבל ברורה כוונת חמאס שהמשבר הזה יהיה מוגבל בהיקפו ובהשלכותיו. זה תכסיס ידוע במשאים ומתנים: ליצור משבר כדי לשפר מסלול.

הסימן השני הוא שמי שהכריז על ביטול שחרור החטופים הוא דובר הזרוע הצבאית של קסאם, כלומר הנהגת חמאס ברצועה, בראשות מוחמד סינוואר ומפקד חטיבת עזה עז א־דין אל־חדאד. כנראה סינוואר הוא שעומד מאחורי המהלך הזה בעוד הנהגת החוץ של חמאס, שהיא הנושאת והנותנת עם המ־תווכים, שומרת פחות או יותר על פרופיל נמוך ואינה מעורבת. ייתכן אפילו שהיא לא הייתה מודעת למשבר שההנהגה העזתית יצרה כדי לסחוט מישראל ויתורים.

במצב משברי כמו זה שנוצר אמש, לא צריך למהר ולהגיב כפי שעשה שר הביטחון שמיהר לאיים בפעולה צבאית ובהודעה ריקה מתוכן שהוא "הנחה את צה"ל להיערך לכל תרחיש". במקום לצאת בהכרזות צריך לברר מה חמאס באמת מנסה להשיג ואם אפשר לסיים את המשבר בלי לאפשר לארגון הרצחני לפרוץ את מסגרת ההסכם ולהשיג הטבות או ניצחונות תודעתיים נוספים. זאת מתוך ראייה כוללת שלפיה צריך לעשות הכל כדי לשחרר מהר את החטופים, לפחות אלה שבחיים, בלי לבזבז זמן על כיפופי ידיים ומהלכי סרק. וחשוב לה־דגיש פעם נוספת: כניעה לדרישות חמאס, אם הן אינן כלולות ממילא בהסכם, לא באה בחשבון כיוון שישראל תהיה נתונה לסחטנות בלתי פוסקת. לכן צריך לגייס את המתווכות וגם את אנשי הנשיא טראמפ, כדי להודיד את חמאס מהסולם עד יום שבת.

אפשר להעריך שחמאס הודיע על ביטול שחרור החטופים בשבת הקרו־בה מפני שהוא חרד מאוד ממה שישראל וארה"ב מכינות לו בשלב השני של העסקה. גרירת הרגליים של ישראל עד כה, בתוספת להכרזתו של טראמפ על תוכנית הפינוי־בינוי שלו והצהרותיו הלוחמניות של סמוטריץ', כל אלה יוצרים בחמאס־עזה את התחושה שישראל מתכוונת בכלל להאריך קצת את שלב א' של העסקה, לשחרר עוד כמה חטופים ואז לצאת למערכה גדולה בכל שטח הרצועה.

האיום של חמאס הוא אקדח שאפשר להוציא מהמגירה אם ישראל תפגין עקשנות, כלומר לא תתחיל את המשא ומתן על שלב ב' של העסקה, ולהשת־מש בו בידיעה ברורה שישראל לא תנהג כמו בעסקה שהייתה בנובמבר 2023, שבה בתגובה על הימנעות חמאס משחרור הנשים שהבטיח חידשה ישראל את המלחמה. איך חמאס יודע שישראל לא תפסיק את העסקה? הוא רואה את זע־קות השבר ואת הלחץ הציבורי שהתעצם על הממשלה בעקבות המצב הגופני החמור של החטופים ששוחררו בשבת האחרונה.

חמאס מבין שהלחץ הציבורי על הממשלה הוא הזדמנות עבורו לסחוט מי־שראל לא רק משא ומתן מהיר על השלב השני של העסקה ועל סיום המלחמה אלא גם דברים קטנים, בעיקר הטבות לעזתים הנובדים בגלי החורבות ומש־וועים לקרוואנים במקום אוהלים דולפים. חמאס־עזה גם רוצה שהכטב"מים של חיל האוויר יפסיקו לתקוף משאיות ועזתים שנעים קרוב לפרימטר האבטחה ובנתיבים לצפון הרצועה שאינם שני הנתיבים שעליהם הוסכם.

אבל לחמאס יש עוד מטרה שאנחנו הישראלים לא תמיד מבחינים בה, והיא להסב כאב וסבל נפשי לציבור הישראלי כולו. חמאס מפיק תועלת מזעקות השבר שבוקעות מישראל ומסיפורי השבים על ההתעללות בהם. חמאס רו־צה שנשמע את זה, לא רק מפני שהוא רוצה להפעיל לחץ אלא פשוט מפני שהארגון האיסלאמיסטי וכנראה גם תומכיו הרבים ברצועה רוצים להעצים את הסבל הישראלי שהוא, לשיטתו, הניצחון האולטימטיבי.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

ידיעות אחרונות - כותרת | עמוד 16 | 11/02/2025
42.19x37.81 | 1 | 6 עמ | 93084913-4

קשה להחזיק את התקווה, אבל היא עדיין קיימת

עידית אהל, אמו של אלון שציין אתמול יום הולדת שני בשבי, זעקה בכיכר החטופים: "איך אנחנו ממשיכים לקבל עדכונים שוברי לב על כך שהפסקת האש על סף פיצוץ? איך אפשר לנרמל את הסיטואציה המבעיתה הזאת אחרי קרוב ל־500 יום?" ● ניבה ונקרט, אמו של עומר שסובל ממחלה כרונית קשה, מצפה מישראל למצוא פתרון מיידי למשבר: "אין לי אוויר, ארגון הטרור משחק בנו, מתעלל בנו. אני חרדה" ● ויהודה, אביו של נמרוד כהן, האשים את נתניהו: "הוא עשה כל מאמץ לוודא שלא יהיה שלב שני ושנחזור ללחימה" ● מטה המשפחות קרא לסיוע מהמדינות המתווכות

מאיר תורג'מן, ליאור אוחנה, סיון חילאי, יובל קרני

העדויות לא משאירות מקום לספק, לחטופים אין זמן וכולם צריכים לצאת מהגיהינום בבהילות", כתבו אתמול במטה משפחות החטופים, אחרי ההודעה של חמאס שמעלה את החשש מפיצוץ העסקה. "המטה דורש סיוע מחיר מהמדינות לטובת לפתרון מיידי שיחזיר את יישום העסקה לסדרו. אנו קוראים לממשלה להימנע מפעולות שמסכנות את יישום ההסכם ולפעול להמשך קיום ההסכם ולהשבת 76 אחינו ואחיותינו".

עינב צנגאוקר, אמו של מתן, האשימה את ראש הממשלה: "הודעת חמאס על עצירת ההסכם היא תוצאה ישירה של ההתנהלות המופקרת של נתניהו". יהודה כהן, אבא של נמרוד, שחשף בסוף השבוע כי קיבל אות חיים מבנו מאחד החטופים ששבו בעסקה, האשים את ראש הממשלה כי "לממשלתו לא אכפת מהחטופים. אחרי שנתניהו עושה כל מאמץ להבטיח שלא יהיה שלב שני ונחזור ללחימה, ברור שחמאס יגיב ככה". אורה קורפשטיין, דודתו של בר קופרשטיין, הוסיפה: "כל דבר כזה מוריד לנו את האוויר. התקווה עדיין קיימת, למרות שקשה להחזיק אותה. אני כבר כמה ימים כל כך כאובה מהדברים של הפוליטיקאים. אני שמחה על שחרור החטופים עד כה, בזכות זה ראינו שחור על גבי לבן מה קורה לאהובים שלנו במנהרות. ועכשיו ההודעה היא פשוט כואבת. החיים של החטופים ושל החיילים הם הפקר".

ניבה ונקרט, אמו של החטוף עומר ונקרט שאמור להשתחרר בשלב א' של העסקה, אמרה דקות לאחר הודעת חמאס כי היא המומה. "הם משחקים בנו, הם מתעללים, הם יודעים לעשות את המשחקים האלה וכרגע אני חרדה מאוד, במיוחד אחרי שראינו את החטופים חזורים בשבת. אין אוויר", אמרה בריאיון לחדשות רשת. "אני מצפה לראות איך ישראל פותרת את זה במיידי".

יום הולדת שני בעזה

משפחתו של החטוף אלון אהל, שהוריו קיבלו שלשום אות חיים ראשון ממנו, ציינה אמש בכיכר החטופים את יום הולדתו ה־24. אלון לא נכלל ברשימה לשלב א' בהסכם שנמצא בסכנת פיצוץ, ובמסגרת אות החיים שנמסר – נודע שהוא הוחזק בשלשלאות, ופצוע בעיניו. "איך הגענו למצב שבו אנחנו חוגגים לאלון יום הולדת שני בשבי, והוא עדיין לא בבית?", שאלה עידית, אמו של אלון, מעל בימת הכיכר. "איך אתם מאפשרים למצב הזה להימשך?", פנתה לחברי הקבינט ולראש הממשלה. "למה אתם מחכים? איך יכול להיות שהקבינט לא התכנס כדי לקדם את השבתם של יתר החטופים?". היא התייחסה להודעת חמאס, ואמרה: "איך אנחנו ממשיכים לקבל עדכונים שוברי לב על דחיית השחרור של החטופים ועל כך שהפסקת האש על סף פיצוץ? איך אפשר לנרמל את הסיטואציה המבעיתה הזאת אחרי קרוב ל־500 יום?". היא סיפרה שנציגי הממשלה לא יצרו עימה קשר, אחרי המידע המטלטל שנחשף על אלון. "מנהיגים מכל קצוות תבל מתקשרים אלינו – רק נציגי הממשלה לא". קובי אהל, אביו של אלון, סיפר על התחושות מאז ששמע את הודעת חמאס: "זה קשה, אבל אני מעדיף להיות מרוכז בציון יום ההולדת של בני. הבנו שהעם מגיע לזעוק להחזיר את אלון. החטופים ששבו, אלי שרעבי ואור לוי, היו עם אלון בעזה, וסיפרו שהוא כבול, פצוע ובלי אוכל. אני עדיין מאמין לרה"מ נתניהו שנפגש איתנו לפני חודשיים, שהתחייב לעסקה". עוד אמר האב: "אלון חי עכשיו, אבל לא יודעים מה יהיה מחר. צריך לעשות הכול עכשיו להחזיר אותו. הוא חזק ושורד. לאלון יש גנים חזקים, סבא רבא שלו שרד את השואה, ויצא במשקל 30 ק"ג מאושוויץ. התמונות של אלי ואור בשבת היו קשות, הבנו מהחטופים ששבו שאלון באותו מצב, הם היו איתו עד יומיים לפני ששבו ליש־ראל".

אמש, אחרי העצרת, מפגינים בעד העסקה חסמו את איילון דרום בקריאה "לממש את כל ההסכם".

עדויות חדשות מהשבי

אתמול, תשעה ימים אחרי שחזר משבי חמאס, מטה משפחות החטופים פירסם מסר בשם עופר קלדרון. "בתום העסקה הראשונה, תנאי השבי שלי ושל חטופים רבים אחרים הוחמרו. שוחררתי מהשבי לאחר 484 יום שבהם שהיתי במנהרות מבלי לראות אור יום, לא נחשפתי לאמצעי התקשורת, חוויתי תנאי רעב קשים, עברתי חודשים שלמים ללא מקלחת וללא טיפול הולם. חייבים להוציא את כולם וכמה שיותר מהר". גם ארבל יהוד, ששוחררה יומיים לפני עופר, פירסמה את מול עדות שאביה יחי הקריא בשמה בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת. "חשבתי שמפעלים עליי טרור פסיכולוגי כשאמרו לי שהנושא של בני עדובה הפך לפוליטי. לא האמנתי עד שחזרתי, ונחשפתי למציאות הקשה הזו. בשבי למדתי תוך חודש את השפה הערבית ושמעתי את מי שהחזיקו בי מביעים שמחה על הפילוג בשאלת שחרור בני הערובה".

אייל, בן דודו של עופר קדרון, התעמת בישיבת סיעת הציונות הדתית עם שר האוצר בצלאל סמוטריץ' – והפריע לו בא־מצע נאומו בפתח הישיבה. הוא הראה לו את תמונתו של עופר עם ילדיו ואמר: "תסתכל על התמונה הזאת. זאת התמונה שאתה ניסית למנוע". השר השיב כי מדובר ב"מניפולציה ופופוליזם" – ואז הרים את קולו: "כבר חודשים משתפים פעולה עם תעמולת חמאס ומנסים לדחוף את ישראל לכניעה. אף אחד מאיתנו לא חרד פחות ולא כואב פחות. אנחנו כואבים גם לחטופים הבאים ולנרצחים הבאים. יש לנו אחריות. לא ניכנע לפופוליזם המסוכן הזה".

לכנסת הגיעו אתמול גם קרובי נופלים ונרצחים שאינם תומכים בהקמת ועדת חקירה ממלכתית וקראו להקים ועדת חקירה אלטרנטיבית, שאינה ממונה על ידי נשיא בית המשפט העליון. בהמשך, התלקח במקום עימות פיזי המוני בינם לבין משפחות שדרו־רשות הקמת ועדת חקירה ממלכתית, שדרש את התערבותם של אנשי משמר הכנסת.

העצרת בכיכר, אמש

זעקה של אמא ואבא. עידית וקובי, הוריו של אלון אהל | צילומים: מוטי קמחי

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 17
ידיעות אחרונות - כותרת | 11/02/2025
16.51x32.33 | 1 | עמ 7 | 93084906-3

ההמתנה מתארכת

אלה ימים של חוסר ודאות מורט עצבים עבור בני משפחות החטופים שמיועדים לשוב הביתה רק בשלבים האחרונים של העסקה ● ההודעה האכזרית של חמאס על השהיית פעימות השחרור רק הגבירה את הבלבול והפחד שהם נמצאים בו ● "מכרו לנו מכבסת מילים", מאשימה אחותו של אבינתן אור, "קוראים לזה שלב ב' כדי לנסות לגרום לנו להרגיש משהו"

שילה פריד

בכל שעובר הזמן, הולכים ומתעצמים החששות בקרב חלק מבני משפחות החטופים שמיועדים לשחרור רק ב"שלב ב'" של העסקה – זה שעדיין לא נחתם, לא ממש נידון, ונראה רחוק מתמיד אחרי ההודעה של חמאס אמש על השהיית הפעימות. מול תמונות האיחוד המרגשות והמטלטלות של השבים בפעימות האחרונות, הם מנסים לשמור על איפוק, כוח והרבה אמונה. "אלה ימים קשים ומורכבים", משתפת גליה דקל, אחותו של אבינתן אור. "הוא צריך אותנו חזקים, וזה מחזיק אותנו".

"מכרו לנו מכבסת מילים", היא טוענת. "זה לא 'שלבים' כי אין שום דבר כרגע על הפרק. קוראים לזה שלב ב' כדי לנסות לגרום לנו להרגיש משהו, אבל אנחנו לא באמת מעודכנים. אין לנו מידע ממשי". בט"ו בשבט שיחול השבוע, יציין אבינתן את יום הולדתו ה־32 – יום ההולדת השני בשבי חמאס. "אני סומכת עליו שהוא מחזיק מעמד. אבינתן, הוא גבר גבר כזה, חזק, יש לו לב מאוד טוב, כשצריך אותו הוא ממש יודע להיות שם בלי הרבה צלצולים ורעש. גבר מושלם".

לפני קצת יותר משנה, קיבלה משפחתו של לוחם היס"מ רס"ר רן גוא'ילי את הבשורה על כך שהוא אינו בין החיים. הוא נפל בקרב גבורה בעוטף ב־7 באוקטובר, וגופתו נחטפה לעזה. "אנחנו שמחים בשמחה של החוזרים", אומרת אמו טליק, שלוקחת חלק בפעילות "פורום תקווה", "אבל לצד השמחה אנחנו מפחדים שזה לא ימשיך".

"אנחנו מאד מקווים שזה יקרה", היא ממשיכה. "אין לנו מידע מיוחד ביד, אנחנו ניזונים מהתקשורת. זה די בעייתי, אנחנו מבינים שעם כל המאמץ, זה לא ממש בידיים שלנו". טליק מרגישה כי לצד החזרת החטופים, גם המטרה השנייה של המלחמה – ניצחון חמאס – חשובה לה מאוה. "זה גוף מפלצתי שחייבים לחסל כדי שאף אמא לא תחווה את מה שאני ואמהות החטופים הנוספות חוות". על אף ההודעה שנמסרה למשפחה על גורלו של רן, אמו אוחזת בתקווה שהוא עוד בחיים. "ב־7 באוקטובר הוא היה בחופשת מחלה לקראת ניתוח, אבל בבוקר הטבח הוא לא היסס והצטרף ללוחמים. הם ניהלו קרב, הוא קיבל כדור ברגל וביה, והמשיך להילחם לבד בקיבוץ עלומים, אחרי שנפצע. הוא שלח לנו מיקומים וסלפי, לפי מה שהבנו הוא ניהל קרב עד שנגמרו לו הכדורים והוא נחטף. ב־30 בינואר אשתקד אמרו לנו שהוא לא בחיים, ואנחנו רוצים לשמור על תקווה קטנה שבשבילנו היא ענקית, שאולי הוא בחיים".

בין בני המשפחות שעדיין ממתינים לשלב השני נמצא גם צביקה מור, יו"ר פורום תקווה, שבנו איתן היה מאבטח בנובה ונחטף. "איתן בן 24, הוא הבן הבכור שלנו מבין שמונה ילדים", הוא מספר. "בחור חזק, ובעיקר לב גדול. תמיד חושב על אחרים. הדבר האחרון שהוא עשה לפני שהוא נחטף, ב־12 וחצי בצהריים, היה למלט קבוצה של עשרות בנים ובנות מהנובה, ולהחביא גופה של בחורה שנאנסה ונרצחה. אנחנו סומכים עליו שהוא שומר על עצמו גם מבחינה נפשית, על הצלילות ועל החוסן שלו. אנחנו מתגעגעים אליו, ועושים כל מה שאנחנו יכולים כדי לסייע לשחרורו".

מתחילת המלחמה, מור השמיע קול ביקורתי נגד עסקה. "במשך 15 חודשים אמרנו שהדרך להשבת כל החטופים היא לא לעשות מו"מ עם חמאס, ולא לרדוף אחריהם כדי שישבו איתנו, ולא לשלם מחירים. זה מסכן את ביטחון המדינה ומסכן את החטופים, כי הם תמיד יכולים לשמור להם עוד חטופים כדי לסחוט עוד. המו"מ היה צריך להיות על שטח – לתפוס את צפון הרצועה ואז לדון איתם על זה, כי אצלם לאבד קרקע זה דבר שהוא בלתי אפשרי מבחינתם. הממשלה לא עשתה את זה". עכשיו, אחרי שכבר החלה העסקה בניגוד לדעתו של צביקה, הוא מותח ביקורת על אופיה ועל העובדה שהיא מתנהלת בשלבים – ביקורת שרק מתעצמת אחרי ההודעה של אר־גון הטרור על עצירת השבת החטופים עד להודעה חדשה. "אמרנו לכם שעוד נאמר לכם שאמרנו לכם 'אמרנו לכם'. אחרי היציאה של צה"ל מנצרים וחזרת עזתים לצפון הרצועה, ואחרי כניסה של אלפי משאיות, מה חשבתם שיקרה? חמאס היתל בנו, כשאנחנו רודפים אחריו למו"מ".

"אנחנו מפחדים שהעסקה לא תמשיך". טליק, אמו של רן גוא'ילי | צילום: הרצל יוסף

"השיח עם חמאס צריך להיות על שטח". צביקה, אביו של איתן מור | צילום: אלכס קולומויסקי

"הוא צריך אותנו חזקים". גליה, אחותו של אבינתן אור | צילום: שאול גולן

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

גורם בכיר: "ישראל לא התחייבה בפני האג להקים ועדת חקירה"

בעקבות העימות בין נתניהו ליועמ"שית בהרב־מיארה, גורם שבקיא בנושא מבהיר שראש הממשלה לא אישר בפני בית הדין התחייבות לחקור את מחדל 7 באוקטובר ● ראש השב"כ, שלא הורשה להשתתף בישיבת הממשלה: "נדרשת ועדת חקירה ממלכתית"

איתמר אייכנר, טובה צימוקי, סיון חילאי

היועצת המשפטית לממשלה גלי בהרב־מיארה אמרה בישיבת הממשלה הלילית שדנה בחקירת אירועי 7 באוקטובר כי ישראל התחייבה בפני האג להקים ועדת חקירה ממלכתית. היועצת ציינה כי ההתחייבות הועברה לבית הדין הבינלאומי הפלילי במכתב שנשלח משגריר ישראל בהולנד. עוד טענה כי אם היו מקימים את הוועדה – ייתכן כי לא היו צווי מעצר נגד נתניהו וגלנט. ראש הממשלה נתניהו הופתע למשמע הדברים, ושאל את היועצת: "מי אישר את שליחת המכתב הזה?". בהרב־מיארה השיבה: "אתה, אדוני".

משיחות עם גורמים בכירים עולה כי לא נמסרה התחייבות כזו. "מה שהיועצת אמרה מעולם לא נאמר על ידי מדינת ישראל", טען גורם בכיר שבקיא בסוגיה, "ישראל לא התחייבה להקים ועדת חקירה. בתחילת התהליך השגריר מודי אפרים שיגר מכתב לבית הדין שבו הבהיר שבדין הישראלי יש מנגנונים שמאפשרים הקמת גופים שיכולים לחקור קובעי מדיניות. אפשר היה להבין מזה שאם יש צורך, אפשר להקים ועדת חקירה. אבל ראש הממשלה מעולם לא אישר כזה דבר".

עוד הבהיר הגורם הבכיר כי הדיון בישיבת הממשלה בחקירת מחדלי 7 באוקטובר בכל מקרה לא קשור לדרישות התובע של האג, קארים חאן, שעוסק בחשדות פליליים נגד נתניהו וגלנט. "הוועדה שעליה שמדברים בבג"ץ עוסקת ב־7 באוקטובר", הסביר, "זה לא הובטח לתובע בהאג בשום צורה, והמחדלים הפנימיים בישראל לא מעניינים אותו".

במערכת הפוליטית ישנה הערכה שבעקבות עמדת ראש השב"כ רונן בר, שלפיה יש להקים ועדת חקירה ממלכתית, גופי ביטחון נוספים יצטרפו לדרישתו, בניגוד לעמדת נתניהו. בר סבור שהדרך היחידה לחזק את אמון הציבור בשב"כ היא באמצעות ועדת חקירה אובייקטיבית, המתפקדת כמו בית משפט ואוספת ומנתחת עדויות באופן עצמאי.

בר מדגיש בחוות דעת שיש להקים ועדה ממלכתית שתחקור גם אותו ואת חלקו בקבלת ההחלטות, וכן תסיר מעל שב"כ עננה שתיפקד משיקולים זרים. מאז שהחלה המלחמה נקשרו בשב"כ פרסומים, שאותם מתארים בארגון כ"פייק ניוז", לרבות תיאוריות קונספירציה שמקורן בחוגים פוליטיים. עיקרן: בכירים בשב"כ ובאמ"ן ידעו מראש על ההכנות של חמאס לטבח 7 באוקטובר, אך לא השמיעו את קולם מרשלנות, ובעיקר כדי שלא לשרוף מקורות חשובים.

כך, למשל, ח"כ טלי גוטליב מהליכוד מבוקשת בימים אלה לחקירת משטרה לאחר שציטטה פרסום ברשתות שלפיו בעלה של פעילת המחאה שקמה ברסלה, המשרת באחד מגופי הביטחון, עמד בקשר עם מנהיג חמאס לשעבר יחיא סינואר.

ראש השב"כ ביקש להשתתף בישיבת הממשלה שדנה בחקירת אירועי 7 באוקטובר – וסורב. במהלך הדיון הביע נתניהו התנגדות לוועדת חקירה ממלכתית: "אי־אפשר לומר שהמלחמה נגמרה". נקבע שהממשלה תדון בנושא שוב רק בעוד שלושה חודשים. בהרב־מיארה שאלה מדוע לא הפיצו לשרים את עמדתו של בר.

בשלב זה ראש הממשלה דפק על השולחן וזעם: "מדובר בפקיד, מה הוא רלוונטי לסוגיה? באיזו סמכות הוא מביע עמדה מבלי שהתבקש, ומבלי שזה קשור אליו בכלל?".

בכנסת אתמול, קרובי נופלים ונרצחים שאינם תומכים בהקמת ועדת חקירה ממלכתית דרשו הקמת ועדת חקירה שאינה ממונה על ידי נשיא בית המשפט העליון. במקום התפתח עימות פיזי עם משפחות שדורשות הקמת ועדת ממלכתית.

עימות בין משפחות בכנסת על רקע חקירת מחדל 7 באוקטובר | צילום: אלכס קולומויסקי

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

ידיעות אחרונות - כותרת | עמוד 19 | 11/02/2025
12.35x32.41 | 1 | עמ 8 | 93084914-4

טראמפ: "לא תהיה לפלסטינים זכות לחזור לעזה"

צילום: Ben Curtis, אי־פי

נשיא ארה"ב התייחס לתוכנית שלו לרצועה כ"פרויקט פיתוח נדל"ן" וטען כי הוא יהיה "הבעלים של עזה" ● למרות ההתנגדות, הוא עדיין מאמין שישכנע את ירדן ומצרים לקלוט את העזתים: "אנחנו נותנים להם מיליארדים" ● המלך עבדאללה יגיע היום לבית הלבן

סמדר פרי, סוכנויות הידיעות

נשיא ארה"ב דונלד טראמפ ממשיך לדבוק בתוכניתו לרצועת עזה, ובראיון לרשת "פוקס ניוז" אמר אתמול כי הוא מאמין שיוכל "לעשות ד יל עם ירדן ומצרים" לקליטת העזתים. "אנחנו נותנים להם מיליארדים כל שנה", הוסיף טראמפ.

לדברי הנשיא האמריקאי, "נבנה קהילות יפה־פיות ובטוחות ל־1.9 מיליון תושבי רצועת עזה, במרחק קטן מאיפה שהם נמצאים". הוא הוסיף כי בעת הזו הוא יהיה "הבעלים" (של עזה), ואמר: "תחשוב על זה כפרויקט פיתוח נדל"ן עבור העתיד. זה יהיה חבל ארץ יפהפה".

בתשובה לשאלה אם לפלסטינים תהיה זכות שיבה, ציין טראמפ כי "לא תהיה להם, כי יהיו להם תנאי מחיה הרבה יותר טובים. אני מדבר על לבנות להם מקום קבוע כי ייקח שנים לפני שהם יוכלו לחזור, עזה לא ראויה למחיה כרגע".

בסוף השבוע הבהיר הנשיא שהוא אינו ממהר ליישם את התוכנית, שלפיה ארה"ב תקבל לידיה את השליטה ברצועה מידי ישראל ותבנה אותה מחדש. בשיחה עם עיתונאים בבית הלבן טען טראמפ כי הרעיון שלו לגבי עתיד עזה "התקבל טוב מאוד" – למרות הגינויים שבהם נתקל מקיר לקיר ברחבי העולם – אך בה בעת הוסיף: "אנחנו לא ממהרים. אין סיבה למהר לעשות משהו".

באותה שיחה הדגיש הנשיא כי "יש לנו דרך ארוכה להשכין שלום. אנחנו לא רוצים לראות את כולם חוזרים – ואז יוצאים שוב בעוד עשר שנים". לדבריו, "זה מה שקורה כבר 50 שנה. אנחנו רוצים לראות יציבות. נוביל ליציבות גדולה באזור, במחיר נמוך מאוד. בהמשך גם אחרים יוכלו להשקיע שם, אבל אנחנו לא ממהרים בעניין הזה".

עבדאללה מלך ירדן ייפגש היום עם טראמפ בבית הלבן. עוזרי הנשיא כבר הכינו תיקייה מסודרת ובה מופיעות אזהרות על המצב הפנימי בירדן, שעלול להתערער עוד יותר אם יישלחו בכפייה עוד אלפי פלסטינים, אולי רבבות, לשטחיה. ירדן, מדגיש אחד מהיועצים הבכירים בבית הלבן, עלולה להתמוטט.

המלך, שמגיע עם בנו הבכור, יורש העצר חוסיין, הוא ראשון העולים לרגל לבית הלבן כדי להבהיר לטראמפ עד כמה מסוכנת הגליית תושבי עזה לשטחו. טראמפ הודיע כי בעוד שבוע יגיע אליו גם "הגנרל", כך הוא מכנה את נשיא מצרים, עבד אל פתאח א־סיסי. האחרון ברשימת המנהיגים הערבים המונחת על שולחנו של הנשיא הוא יורש העצר הסעודי מוחמד בן סלמאן. אלא שטראמפ ייאלץ להטריח את עצמו לסעודיה, משום שהשליט בפועל הבהיר ש"אנחנו לא נוסעים לאמריקה" – אחרי ההתקפות החריפות שספג מכלי תקשורת מובילים בארה"ב.

א־סיסי ביקש מבחריין את הזכות לארח את הפסגה הערבית, שתתכנס בקהיר ב־27 בחודש. כבר עכשיו היא מוגדרת כפסגת חירום: כל מנהיגי מדינות העולם הערבי קיבלו הזמנות. על הפרק: דיון בנושא אחד בלבד, "המחטף" שמתכנן טראמפ בעזה וגירוש תושביה. "טראמפ משוגע, מוקף ביועצים יהודים", אמר לי אתמול יועץ בכיר במצרים, "כל בוקר אנחנו מתעוררים עם פרטים חדשים על התוכנית ההזויה הזו. חייבים לדאוג שהיא לא תתבצע". אורח כבוד בפסגה יהיה אחמד א־שרע, הנשיא החדש של סוריה.

גורמי המקצוע בצבא חלוקים בדעותיהם לגבי רצון העזתים לעזוב. בצד האופטימי, יש כאלו שמשוכנעים שלפחות כמה מאות אלפי עזתים יסכימו ליוזמה, בעיקר מהמעמדות הנמוכים וכאלה שביתם נחרב. גם גורמים אלו סבורים שלא כל שני מיליון העזתים יעזבו מרצונם. מנגד, גורמים אחרים הביעו פסימיות בדיונים הסגורים: "אם התוכנית לא הייתה מוצגת כך על ידי טראמפ ומיד ממוסגרת כטרנספר שזוכה להתנגדות חריפה של מדינות ערב, אולי היה אפשר להתניע מהלך כזה בשקט יחסי ובאופן מדורג וחכם".

ב־ynet נחשף בשבוע שעבר כי שר הביטחון ישראל כ"ץ דן עם בכירי מערכת הביטחון באפשרות שתושבי הרצועה יעזבו דרך ישראל, מנמל אשדוד ומשדה התעופה רמון. בשלב זה מדובר על תושבים שיבקשו זאת, ורק לאחר שיעברו בידוק ביטחוני קפדני.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 20
ידיעות אחרונות - כותרת
5.8x4.43 | 1/2 | עמ 11
11/02/2025 | 93084978-0

עופרי, אחותו של ירדן ביבס ששוחרר משבי חמאס, על המאבק שעדיין נמשך

עמ' 12

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 21
ידיעות אחרונות - כותרת | 11/02/2025
37.22x31.78 | 2/2 | עמ 12 | 93084930-6

ירדן חזר, אבל מבחינתנו שום דבר לא הסתיים

אחרי 484 ימים בשבי, ירדן ביבס זכה לחבק את אחותו, עופרי, בשטח ישראל ● שבוע וחצי לאחר שובו היא מספרת בראיון ל"ידיעות אחרונות" על ההתאקלמות שלו ("הוא עדיין שם, ב־7 באוקטובר"), על הימים בעזה ("ישן רוב הזמן והתעורר לאוכל, אם היה"), האכזבה של החטופים מהחמצת העסקה בחודש מאי ("הם כבר התארגנו להשתחרר"), ועל הודעת חמאס שהוא עוצר את שחרור החטופים: "מזה בדיוק חששנו"

עופרי ביבס לוי | צילום: יובל חן

הגר כוכבי

עופרי ביבס לוי הייתה בפגישה כשהקצין המלווה של המ־שפחה התקשר אליה. זה קרה ביום שישי, 31 בינואר. הוא התריע בפניה שברשת מסתובבת רשימה לא רשמית עם שמות החטופים הצפויים להשתחרר למחרת, ובהם גם שמו של אחיה, ירדן ביבס. שעה של דפיקות לב מואצות לאחר מכן, הטלפון שוב צילצל. הקצין בישר לה: "ירדן ברשימה. הוא חוזר הביתה".

"הייתי במערבולת", היא מספרת, "והיות שאני אדם מעשי חשבתי מיד על הלוגיסטיקה – מה אני עושה עם הילדים? הרי הוא חוזר בש־בת. הייתה התרגשות גדולה והיו גם המון חששות, שלא נעלמו עד שראיתי אותו יוצא משם והתחלתי להבין מה עבר עליו".

בין אלפי הסיפורים, התיעודים והטרגדיות מטבח 7 באוקטובר, משפחת ביבס הפכה בעל כורחה לסמל. מיליוני ישראלים – ומי יודע עוד כמה בעולם – עוקבים בדאגה ובתקווה אחר סיפור חטיפתם המ־צולמת וגורלם של ירדן ושירי ביבס, וילדיהם אריאל וכפיר, הצעירים ביותר בשבי חמאס. בראיון ל"ידיעות אחרונות" ו־ynet מספרת עו־פרי, אחותו היחידה של ירדן, מה מצבו, מה הוא מספר על הגיהינום שחווה, ומדברת על המאבק שיימשך כל עוד שירי, אריאל וכפיר עדיין ברצועת עזה: "מבחינתנו שום דבר לא הסתיים. אנחנו בשיא האירוע".

עופרי אמנם מתחילה לגבש תמונה מסוימת על שאירע לאחיה, אבל הפערים שצריך להשלים הם עצומים. "בכל יום מתגלים לירדן דברים חדשים, טובים ולא טובים", היא אומרת, "בכל יום הוא מגלה על חבר שנחטף, חברה שנרצחה. אנחנו עושים הכל לאט־לאט, בקצב שלו. חשוב לנו להחזיר לו את תחושת השליטה והעצמאות. להראות לו שיש חשיבות למה שהוא רוצה ולמה שהוא צריך. הוא המרכז. אנחנו עוזרים לו לחזור להיות אדם עם בחירות, עם רצונות, עם זכויות. במקביל, אנחנו עוטפים אותו, שומרים עליו, איתו כל הזמן. הוא איש צנוע ופרטי וקשה לו להתמודד עם העובדה שהוא והמשפחה שלו מוכרים לכולם".

"חזק, זקוף וגאה"

כשהתיישבה בחדר המשפחות ברעים, עופרי ראתה על המסך את עופר קלדרון יוצא מרכב המחבלים, ושתי דקות אחר כך גם ירדן יצא. "הפריע לנו שהיה בתקשורת מי שניתח את שפת הגוף שלו והתמקד בטרגיות שבמצב", היא אומרת, "תשמחו שהוא חזר ושהוא בחיים. הוא יצא חזק וזקוף וגאה".

מה אמרתם אחד לשנייה בחיבוק הראשון?

"אני אמרתי לו 'אתה לא לבד יותר'. הדבר הראשון שירדן אמר היה בעצם שאלה, על שירי והילדים. הבנתי שהוא מבין את המצב כמו שאנחנו מבינים אותו: שיש חשש לגורלם, אבל שאנחנו לא יודעים מה קורה. הוא היה באותו מקום שבו אנחנו נמצאים, וזה הרגיע כי לא היינו צריכים לתווך לו יותר מדי. חיזקנו אותו ואמרנו שאין ודאות, שאנחנו מקווים, ושלמרות החששות אנחנו לא מוותרים".

לדבריה, "ברור שעד שהמשפחה של ירדן לא תחזור, הוא עדיין שם, ב־7 באוקטובר. הוא גם זוכר לפרטי פרטים את היום שבו מחבלי חמאס סיפרו לו ששירי והילדים לא בחיים לכאורה. מאז הוא ניסה להבין אם זה נכון או לא, אם מדובר בטרור פסיכולוגי או שיש בכך אמת – דרך המחבלים ודרך חטופים שפגש. התקווה, זה מה שהחזיק אותו".

איזה ירדן קיבלת חזרה?

"זה הוא, אבל זה גם לא הוא. גם אנחנו לא מי שהיינו. קורם כל, הוא מאוד רזה. הוא בחור גדול ורחב, אבל הוא איבד המון במשקל. אחרי המפגש הראשון גם אנחנו צחקנו עליו כשהוא ביקש במבה. יש עוד המון חוסר ודאות לפנינו, אבל ירדן פה והוא חזק. הוא לא אותו ירדן, אבל הוא גם כן – ההומור שלו, אותו סוג בדיחות. ביום של ההצהרה שמסרתי בשיבא הוא צחק עליי, 'אחותי הטבעונית והרפתנית – מה הקשר?'. זה הוא".

לאורך כל תקופת השבי הוחזק ירדן ביבס במנהרות ובקושי נחשף לתקשורת. למרות זאת, משפחתו נדהמה מכמות המידע שהיה לו. "הוא ידע שאירוע 7 באוקטובר היה בקנה מידה גדול", היא מספרת. "הוא ידע על ההפגנות, על המלחמה בצפון ועל המפונים – וגם על המעורבות של טראמפ. עירבבו בין החטופים כל הזמן אז הוא פגש באחרים, ודרכם ידע דברים".

"הם ישנו על מזרונים על הרצפה, הרעב היה גדול ומים הם קיבלו בהקצבה. החיים שלהם היו בידיים של המחבלים ששמרו עליהם. אחת הדרכים להתמודד עם זה הייתה ניסיון כלשהו להתקרב אליהם, ובאמת, הוא יצא משם דובר ערבית שוטפת"

ממה שכן ידוע בשלב זה, ירדן הוחזק בתחילת השבי ובסופו עם עופר קלדרון. הם הוחזקו בתנאים איומים, בכלובים, תחת טרור פסי־כולוגי בלתי נסבל. "הם היו מתחת לאדמה, בחושך", מספרת עופרי, "ירדן תיאר לנו את הלחות והעובש. הם ישנו על מזרונים על הרצפה, הרעב היה גדול ומים הם קיבלו בהקצבה. החיים שלהם היו בידיים של המחבלים ששמרו עליהם. אחת הדרכים להתמודד עם זה הייתה ניסיון כלשהו להתקרב אליהם, ובאמת, הוא יצא משם דובר ערבית שוטפת. הם ישנו רוב הזמן והתעוררו רק לאוכל, כשהיה. הם דיברו המון ביניהם, החטופים. הוא אמר שסיפר להם על האחיינים שלו, ואז בישרתי לו שנולד עוד אחיין, הבן שלי שהוא לא מכיר. הוא הסתכל עליי מופתע, הראיתי לו תמונות והוא התרגש".

במאי האחרון הייתה תחושה שהצדדים מתקרבים להסכם. "יר־דן סיפר שהמחבלים אמרו להם שנחתמה עסקה", היא מספרת, "הם ממש התארגנו פיזית לשחרור. כמו שאנחנו יודעים, זה התפוצץ. כמה נורא".

"לא ופסיק להיאבק"

ביבס לוי נושאת על כתפיה את משקל המאבק להשבת כל החטופים. "לא נפסיק להיאבק על שירי והילדים – וגם לא על שאר החטופים", היא מבטיחה, "זה מה שאנחנו, המשפחות, הבטחנו אחת לשנייה, וזה מה שיקרה. אנחנו רואים חטופים חוזרים, זה משמח, אבל התחושות מעורבות. זה מבהיר את הדחיפות להוציא את כולם כמה שיותר מהר. בשחרורים הראשונים בעסקה הזאת החטופות והחטופים נראו בסדר, אבל ברור שהם לא בסדר. הפער בין הפיזי לבין מה שעובר עליהם נפשית הוא כמו תהום. מקבלי ההחלטות יודעים טוב מאוד מה קורה שם – ההתעללויות, ההרעבות, הסכנה לחיים שלהם, אבל הם לא עושים את מה שצריך כדי להציל אותם".

על הודעת חמאס שלפיה הוא דוחה את המשך שחרור החטופים בטענה להפרות המתווה על ידי ישראל, היא אומרת: "מזה בדיוק חששנו אחרי שצוות המו"מ לא יצא ביום ה־16 כפי שסוכם במתווה, ולאור האמירות האחרונות של פוליטיקאים ישראלים".

איך את באמת מתייחסת לאמירות השונות של פוליטיקאים, למשל זאת של בצלאל סמוטריץ' שאמר ש"לא ניאנס לבצע צע־דים בתמורה לשחרור חטופים"?

"באמת שאין לי כבר מילים. איך הוא מעז? אני לא יודעת לפי אילו אמות מוסר הם פועלים. נכון, העסקה גרועה. אף אחד לא חושב שהיא טובה. אבל היא מצילה חיים. המלחמה עם האויבים שלנו לא תיגמר לעולם. המחשבה שעסקה כזו או אחרת תסיים או תמנע את זה, זה פשוט לשקר. אבל בסוף, האחריות היא על ראש הממשלה. היא הייתה ונשארה עליו. איך ייתכן שאנחנו כאזרחי ישראל תולים את כל התקוות שלנו בנשיא ארה"ב?".

"ברור שעד שהמשפחה של ירדן לא תחזור, הוא עדיין שם, ב־7 באוקטובר. הוא גם זוכר לפרטי פרטים את היום שבו מחבלי חמאס סיפרו לו ששירי והילדים לא בחיים לכאורה. מאז הוא ניסה להבין אם זה נכון או שיש בכך אמת"

משפחת ביבס. ירדן חזר. כולם מחכים לשירי ולילדים

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 22
ידיעות אחרונות - כותרת
15.11x30.68 | 1 | 12 עמ
11/02/2025
93084928-5

"כל מי שבשבי הוא מקרה הומניטרי"

הגיסה, רותם כלפון. "שגב, אנחנו נלחמים עליך"

צילום: הרצל יוסף

החטוף שגב כלפון ואמו גלית

צילום באדיבות המשפחה

שגב כלפון (27) מדימונה נחטף מפסטיבל נובה ● משפחתו מספרת כי הוא סובל מהפרעות חרדה ומפוסט־טראומה וטופל תרופתית עד שנלקח לעזה ● מאז 7 באוקטובר, אמו לא מתפקדת: "אני לא עובדת, נעזרת בכדורי שינה", היא מספרת, ותוהה: "איך המדינה לא פועלת לשחרורו?" ● גם חבר הילדות שהיה עם שגב כשנחטף חש כאב בלתי פוסק: "אני מתפלל שיחזור כל יום, כל היום"

ליהיא גורדון

ב־7 באוקטובר נעצרו חייה של משפחת כלפון מדימונה, כשהבן שגב נחטף ממסיבת הנובה. בעוד חלק מהחטופים כבר הוחזרו לישראל, שגב בן ה־27 נותר מאחור, וגורלו תלוי בקיומה של עסקת השחרור הבאה – שטרם ברור אם תצא לפועל.

המשפחה ניהלה מאבק נרחב כדי לכלול את שגב כבר בשלב הראשון של העסקה, אך מאמציה נכשלו. "לשגב יש רקע רפואי משמעותי", מסבירה גיסתו, רותם כלפון, "הוא סובל מהפרעות חרדה ומטופל תרופתית, יש לו פוסט־טראומה מתאונה שעבר בגיל צעיר, והוא עבר ניתוח שבו הוכנסו לו פלטינות לרגל. גם הוא מקרה הומניטרי. ובכלל, איך אפשר לקבוע שמישהו בשבי הוא לא מקרה הומניטרי? ראינו איך הם יצאו מהשבי, בתת־תזונה קיצונית. איך אפשר למיין מי כן ישוחרר ומי לא?".

גם גלית כלפון, אמו של שגב, לא מצליחה להבין את הקריטריונים שקובעים מי זכאי להשתחרר ומי לא. "הייתה אופוריה כשהנשים חזרו, כי הן נראו יחסית בסדר, אבל ידעתי שבתמונות של הגברים זה יהיה משהו אחר", היא אומרת, "מה שראינו בשבת היה כמו בוקס בבטן. הבן שלי חגג שני ימי הולדת בשבי. חמאס עדיין רואים בו חייל. אני לא מבינה איך לא פועלים לשחרורו. ישראל זו מדינה שלומדת היסטוריה. איך אנחנו לא לומדים מהעבר שלנו?".

מאז החטיפה, גלית לא מצליחה לחזור לשגרה. "אני לא עובדת", היא מספרת. "קשה לי לצאת מהבית. פה אני מרגישה הכי קרובה לשגב. ברגע שאני יוצאת זה מרגיש כאילו נטשתי אותו. אני כמעט שלא מתראה עם אנשים וגם נעזרת בכדורי שינה, אחרת אין סיכוי שאירדם. המחשבות, החרדות, דפיקות הלב – הכל מציף אותי. אני רואה את ההורים רצים אל החטופים כשהם חוזרים – ואני רק רוצה להרגיש את זה. באותו רגע אני אהיה בריאה. לא אצטרך כלום יותר. רק לחבק אותו ולדעת שהוא חי. אנחנו חיים בתוך סיוט, סופרים כל דקה וכל שעה".

מי שחולק עם המשפחה את הכאב הוא אסף הרוש, חבר ילדות של שגב שהיה איתו בפסטיבל נובה וראה אותו נחטף. "רקדנו, נהנינו, ואז התחילו הטילים", הוא מספר, "החלטנו לקפל את הציוד ולנסוע. שגב נהג ואני ישבתי לידו. כשהתחלנו לצאת מהאזור ראינו רכב מרוסס בכדורים שחסם את הדרך, אז פנינו לכיוון השני והגענו לפקק לכיוון בארי. שם ראינו שוטרים רצים עם נשקים וצועקים שצריך לברוח ברגל. לא ידענו לאן. לאן שלא הסתכלנו היו יריות. אז החלטנו לרוץ לכיוון הכביש".

השניים רצו יחד בשטח פתוח כשמסביב ירי כבד. "שגב רץ קצת לפניי", סיפר הרוש, "הגענו לכביש, הוא כבר התחיל לחצות אותו, אני הייתי אחריו, ואז ראיתי טנדרים של מחבלים פחות ממאה מטר מאיתנו. עשיתי צעד אחורה וקפצתי מתחת שיח כדי להתחבא. ראיתי אותם עוצרים ליד שגב ולוקחים אותו. עצמתי עיניים ואמרתי 'שמע ישראל'. הייתי שם לבד בשיח במשך שבע שעות".

אסף ניצל בנס, אך מאז הוא לא מפסיק לחשוב על הרגעים האחרונים עם חברו. "יכול להיות ששגב בכלל חושב שאני מת", הוא אומר, "אני מתפלל שיחזור כל יום, כל היום. מתגעגע אליו, מחכה לו. הוא נחטף בלי שריטה. הלוואי שיחזירו אותו כמו שהם לקחו אותו".

"המדינה חייבת לפעול", אומרת גלית, "ראש הממשלה צריך לגייס את כל הכוחות ולהחזיר את כולם. הם היו צריכים להיות בבית מזמן". רותם מוסיפה: "אם שגב שומע אותנו, שיידע שאנחנו נלחמים עליו".

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 23
ידיעות אחרונות - כותרת
9.54x34.08 | 1 | 16 עמ
11/02/2025 | 93084929-5

זירת הרצח בכסייפה

אישה נרצחה ביריות בפתח בית הספר של ילדיה

האישה בשנות ה־30 לחייה התאלמנה בעבר, נישאה מחדש, וסבלה מסכסוך עם משפחת בעלה המנוח ● שבעה קרובי משפחתה נעצרו בחשד למעורבות ברצח

חסן שעלאן

אישה בשנות ה־30 לחייה הגיעה אתמול לבית הספר שבו לומדים ילדיה כדי לפגוש אותם לאחר שלא ראתה אותם בשל סכסוך בתוך המשפחה. בשירדה מהמונית שהסיעה אותה לבית ספרם, שנמצא ביישוב כסייפה שבנגב, נורתה למוות. לפי החשד, היורה בה קיבל מידע מקדים לגבי כך שהיא מגיעה לבית הספר שבו לומדים ילדיה. הרצח אירע בכניסה לבית הספר ביישוב בנגב, עוד לפני שהספיקה לפגוש את ילדיה.

היא התאלמנה מבעלה הראשון והתחתנה מחדש, ומצאה את עצמה במאבק מתמשך עם משפחתו של בעלה המנוח, ככל הנראה בשל סוגיות ירושה ומשמורת על ילדיה, שעברו להתגורר אצל סבם וסבתם. הגורמים הרשמיים הציעו בעבר לאישה לעבור למקלט הגנה לנשים, אך היא סירבה

קרובי משפחתה של האישה הביעו התנגדות לנישואיה החדשים, מה שהחריף את הסכסוך. היום היא הגיעה כאמור לבית הספר של ילדיה באמצעות מונית שכורה, אך לפני שהספיקה לפגוש אותם, נרצחה ליד בית הספר בידי אדם שעקב אחריה.

הדיווח על הירי התקבל בשעה 12:56 במוקד 101 של מד"א במרחב נגב. חובשים ופרמדיקים של הארגון ביצעו באישה פעולות החייאה אך נאלצו לקבוע את מותה.

שבעה קרובי משפחתה של הנרצחת נעצרו אתמול בצהריים בחשד למעורבות ברצח האישה בשנות ה־30 לחייה בכסייפה שבנגב.

מתחילת השנה נרצחו 28 בני אדם בחברה הערבית, בהם שתי נשים. נתונים שפירסם הבוקר מרכז טאוב מעלים כי הפער במקרי הרצח בין האוכלוסייה היהודית לערבית ממשיך להתרחב. עד שנת 2015 עמד היחס בין שיעור מקרי הרצח בקרב ערבים ובקרב יהודים בישראל על 1:4. מאז 2016, מספר מקרי הרצח ושיעורי הרצח באוכלוסייה הערבית גדלו בצורה משמעותית ואילו באוכלוסייה היהודית הם נותרו ללא שינוי. המגמות הללו הביאו לגידול ביחס האמור ל־1:14 בשנת 2024.

אתמול נפגשו ממלא־מקום השר לביטחון לאומי חיים כץ ומפכ"ל המשטרה עם נציגי החברה הערבית. מטעם מ"מ השר כץ ומהמשטרה נמסר במשותף כי בפגישה "התקיים שיח על דרכים להתמודדות עם הפשיעה בחברה הערבית". מהמשטרה והשר כץ נמסר כי בסיום הפגישה ביקשו נציגי הציבור הערבי מהשניים "לעשות הכל על מנת להחזיר את האמצעים הטכנולוגיים שיסייעו למשטרה בעבודה מול הפשיעה".

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

עמוד 24
ידיעות אחרונות - כותרת
25.25x15.95 | 1 | עמ 20
11/02/2025
93084946-7

המעצרים, ספרי ילדים "מהירדן לים" והסערה בעולם

חשד במשטרה: חנות ספרים במזרח ירושלים מכרה ספרי הסתה

חנות ספרים במזרח ירושלים חשודה שמכרה ספרים מסיתים נגד ישראל, ובהם ספר צביעה לילדים עם הכיתוב "מהירדן לים" ● החנות נסגרה ובעליה נעצרו ● בדיווחים בעולם נטען כי "ספרים נזרקו על הרצפה", וכי מדובר בהגבלות על הפעילות התרבותית של הפלסטינים

לירן תמרי

הפשיטה המשטרתית על חנות ספרים במזרח ירושלים שהסתיימה בסערה עולמית: כלי תקשורת בעולם יצאו נגד ישראל, לאחר שבוח משטרתי עצר מוכרי ספרים ידועים ברחוב הפלסטיני בחשד שמכרו ספרי הסתה ותמיכה בטרור.

מהמשטרה נמסר כי אמש "במהלך פעילות של בלשי מרחב דוד במחוז ירושלים בוצע חיפוש בשתי חנויות ספרים, אשר על פי החשד מכרו ספרים המכילים תוכני הסתה. החשודים שמכרו את הספרים נעצרו על ידי בלשי המשטרה. חוקרי מרחב דוד החלו בפעולות חקירה מגוונות, שבמסגרתן נחשפו לספרים רבים המכילים תוכני הסתה שונים בעלי אופי לאומני פלסטיני בין היתר, חוברת צביעה לילדים 'מהירדן לים'".

החשודים בשנות ה־30 לחייהם נעצרו על ידי בלשי המשטרה, הועברו לחקירה במרחב דוד והובאו להארכת מעצר. השניים הגישו ערר למחוזי, שנדחה, ויישארו במעצר.

בתגובה לתקרית פירסמו מספר רשתות תקשורת בינלאומיות, ובהן CNN ו"הניו יורק טיימס" ביקורת חריפה נגד ישראל, בטענה שבמהלך הפשיטה המשטרתית נגרם נזק לחנות ולספרים, בהם גם ספרי ילדים. בדיווח ציינו כי אחד הספרים שהוחרם הוא חוברת צביעה "מהים עד הירדן", וכי מדובר בסיסמה "שנויה במחלוקת".

עוד נטען כי בדיון הארכת המעצר הגיעו לתמוך במשפחה שמפעילה את החנות נציגים של האיחוד האירופי, וגם שליחים בריטים וברזילאים באזור. קבוצה המקדמת שלום במזרח התיכון צוטטה כאומרת כי המעצר וההחרמה הם פגיעה בחופש הביטוי והמידע.

ב"הניו יורק טיימס" נטען כי מדובר בצעד נוסף במסגרת ההגבלות המחמירות שמטילה ישראל על חופש הביטוי והפעילות התרבותית של פלסטינים ברחבי הארץ. אחת מבעלות החנות אמרה לעיתון כי "הם לא דיברו אנגלית. השוטרים זרקו ספרים על הרצפה וחיפשו כל דבר שיש עליו את דגל פלסטין".

החנות לאחר החיפוש

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 25
ידיעות אחרונות - כותרת
11/02/2025
93084974-0
19.31x19.81 | 1 | עמ 24

עידן עמדי. "לצערנו אין מנוס מפרידה" | צילומים: באדיבות yes: אוהד רומנו, אליה ספינופולוס

בעקבות הפציעה הקשה בעזה: הכוכב הודיע שלא יוכל לשחק בעונה החמישית ● הפקת הסדרה: "עידן התפתח במהלך העונות והפך לכוכב היסטרי, אבל הופעות, שיקום וגם הצילומים שלנו – זה יותר מדי בשבילו" ● סיפור העזיבה המלא של עמדי וסודות נוספים של סדרת הלהיט, שחוגגת עשור, יתפרסמו ביום שישי ב"7 לילות"

עידן עמדי עוזב את "פאודה"

רז שכניק

עידן עמדי נאלץ לוותר על המשך דרכו בסדרה "פאודה". בעקבות הפציעה הקשה בעזה והשיקום הארוך מצד אחד, והחזרה להופעות כבר החודש מצד שני, הודיע האמן להפקת הסדרה כי לא יוכל לשחק בעונה החמישית, שצילומיה אמורים להתחיל השנה.

כעת, כפי שיתפרסם ביום שישי בכתבה נרחבת במוסף "7 לילות" לרגל עשור לסדרה, יצטרכו היוצרים לחשוב איך להכניס לעלילה את הפרידה מדמותו של המסתערב שגיא צור, בעלה של קצינת המודיעין נורית שאותה מגלמת רונה־לי שמעון, דמות שתמשיך בעונה החמישית שתעלה בחברת yes.

"יש לעידן לו"ז פרוע של בן אדם משכמו ומעלה", מסביר אבי יששכרוף, מיוצרי הסדרה, "הוא האיש הכי מדהים שיצא לי להכיר. בעיניי הוא צריך להיות ראש הממשלה יום אחד והוא גם חבר טוב ובן אדם יוצא דופן". המפיקה ליאת בנאסולי הוסיפה: "במהלך העונות ראינו איך עידן מתפתח והופך לכוכב היסטרי, אבל לצערנו הוא לא ישחק בעונה החמישית. זה יותר מדי בשבילו – הופעות, שיקום וגם הצילומים שלנו. כבר נכתבה עלילה עם דמותו, אבל אז עידן הודיע שבשנה כה עמוסה הוא לא יכול לעשות גם את המוזיקה שלו וגם את 'פאודה', ומצד שני אנחנו לא יכולים לדחות את העונה. לצערנו אין מנוס מפרידה".

עמדי ב"פאודה". כשהמציאות מתכתבת עם הסדרה

ממשרד יחסי הציבור של שרי ישראלי נמסר בתגובה: "צילומי העונה הבאה של 'פאודה' ית־קיימו בתקופה שבה עידן עמדי צפוי לצאת לסי־בוב הופעות בחו"ל, ולפיכך נבצר ממנו להשתתף בעונה הקרובה".

לאחר עשור באוויר, "פאודה" היא אחת הסד־רות החשובות והמצליחות בהיסטוריה של הטל־וויזיה הישראלית. הפציעה הקשה של השחקן עידן עמדי וההתכתבות הבלתי נתפסת עם המציאות שאחרי 7 באוקטובר רק הגדילו את המיתוס.

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 26
ידיעות אחרונות - כותרת | 11/02/2025
18.96x14.55 | 1 | עמ 24 | 93084976-0

יער של זיכרונות

"יער חרבות ברזל", שהוקם לזכר הנופלים והנרצחים ב־7 באוקטובר ובמלחמה, ייחנך היום בטקס שבו ישתתפו מאות משפחות שכולות ● בהקמת היער השתתפו חיילים משוחררים, לאחר שיערנות הוכרה לראשונה כעבודה מועדפת

שקד סלע (משמאל) בהכנות לחנוכת היער | צילום: הרצל יוסף

גל גנות

היום יחנך "יער חרבות ברזל", שהוקם על ידי קק"ל לזכר הנופלים והנרצחים ב־7 באוקטובר ובמלחמת חרבות ברזל.

היער, ששטחו 367 דונם, ממוקם בחורבת מדור, סמוך ליער בארי. בטקס שייערך היום ישתתפו מאות משפחות שכולות, שיגיעו לנטוע עץ לזכר יקיריהן. ליד כל עץ יוצב שלט עם תמונת החלל וברקוד סריקה שיוביל לשיר שאהב.

החל מינואר 2025, עבודות יערנות במסגרות של קרן קימת לישראל הוכרו לראשונה כעבודה מועדפת עבור חיילים משוחררים. כך הם יכולים להשתלב בפרויקטים לשימור ופיתוח היערות בישראל, תוך זכאות למענק כספי מהמדינה בסיום תקופת העבודה. כיום יש כבר עשרה חיילים משוחררים שהשתלבו בעבודות ברעים, צומת גולני, אשתאול, גילת ודימונה, ושבעה משוחררים נוספים ייקלטו בקרוב.

בין עובדי קק"ל שלקחו חלק בהליך הכשרת הקרקע ליער החדש נמצא שקד סלע (22) מבאר־שבע, חייל משוחרר ששירת בחטיבת הצנחנים. "אני מאוד אוהב טבע ועבודה פיזית – אז העבודה המועדפת הזו היא בול בשבילי", הוא מספר, "בשלושת השבועות האחרונים חפרנו גומחות לעצים שיישתלו פה, פרסנו את מערכת ציגורות ההשקיה ודאגנו לתחזוק המתחם. מעבר לתרומה שלנו לסביבה ולקהילה, אנחנו עושים משהו גם עבור המשפחות השכולות. מרגיש לי שאני לוקח חלק בפעילות עם ערך".

יו"ר ארגון העובדים הארצי בקק"ל, ישראל גולדשטיין: "ההכרה בעבודת היערנות כעבודה מועדפת היא לא רק צעד כלכלי, אלא בעיקר מהלך ערכי שמחבר בין אהבת הארץ לצעירים שסיימו את שירותם הצבאי למען המדינה. אני מאמין שהיוזמה הזאת תעמיק את הקשר בין הדור הצעיר לבין נופי הארץ והטבע של כולנו".

לפרטים נוספים על המשרות המוצעות ניתן לפנות לטלפון 054-8093113.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

ידיעות אחרונות - ממון
4.48x2.12 | 1 | 8 עמ
11/02/2025 | 93084458-3

בועות

● בנק מזרחי טפחות אירח עשרות מחיילי פלוגת "מסייעת" של גדוד צבר מחטיבת גבעתי, שעברו הדרכות בנושא התנהלות פיננסית.

ידיעות אחרונות - ממון
4.18x2.66 | 1 | 8 עמ
11/02/2025 | 93084460-4

בועות

● ראש המועצה האזורית הערבה התיכונה, מאיר צור, אירח את מפקד מחוז דרום הנכנס בפיקוד העורף, אל"ם אשר בנישתי וצוותו, לסיור היכרות.

the jerusalem post - front
10.19x3.45 | 1 | 1 עמ
11/02/2025 | 93084340-1

ידיעות אחרונות - ממון
4.4x2.39 | 1 | 8 עמ
11/02/2025 | 93084450-3

בועות

● מירן בוזגלו, שגרירת מותג הטיפוח Argania, ובעלה מאור בוזגלו אירחו 80 לוחמי צה"ל בחנוכת ביתם החדש בראשל"צ, עם המנכ"לית אורטל אלון.

מירן בוזגלו (מימין) ואורטל אלון

ידיעות אחרונות - ממון
4.48x1.32 | 1 | 8 עמ
11/02/2025 | 93084472-5

בועות

● בנק יהב אירח את גדוד רשף (402) לשבוע הפוגה, ספורט וייעוץ פיננסי לאנשי הקבע.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

ידיעות אחרונות - ממון
4.67x0.97 | 1 | עמ 8
11/02/2025 | 93084474-5

בועות

● ארגון נכי צה"ל פתח בשיתוף פעולה עם מועדון חבר, שהודיע על צירופם של פצועי המלחמה כעמיתים מן המניין, עוד בטרם קיבלו מעמד קבוע כנכי צה"ל.

ישראל היום! - כותרת
14.84x11.11 | 1 | עמ 18
11/02/2025
93084626-2

מחלקת עסקים במלחמה

היאלי יעקבי־הנדלסמן

ניצחון מוחלט. ערב הוקרה מרגש ללוחמי צה"ל התקיים בביתם החדש של מירן ומאור בוזגלו בראשון לציון, בשיתוף מותג הטיפוח Argania. לאירוע הגיעו כ־80 לוחמים, שנהנו מארוחת שף, מחלוקת מתנות ללוחמים ולנשותיהם ומעמדת צילום.

אורטל אלון ומירן בוזגלו
צילום: MR Lidor

ישראל היום

מתעדכנים כל היום באפליקציה

גיליון מס' 5229
11|02|25 יום שלישי
י"ג בשבט תשפ"ה
ללא תשלום

אחרי השהיית הסכם החטופים, ישראל במסר חריף לחמאס

"הפרת ההסכם תיענה בתגובה חריפה"

ארגון הטרור טוען להפרות לכאורה מצד ישראל, אך רומז: "נשאיר דלת פתוחה" ● הבוקר: הקבינט יתכנס לדון במשבר ● וכשעדויות השבים ממשיכות לחשוף את התנאים הקשים, המשפחות קוראות: "לעשות הכל ולהמשיך בפעימות" ● **סיקור נרחב**

יואב לימור עמ' 03
לשחרר את כולם, ואז את עזה

אמנון לורד עמ' 04
דרוש מקצה תיקונים צבאי בעזה

דניאל ליפשיץ עמ' 05
להפוך את הקערה על חמאס

קובי כלפון עמ' 05
קדושת החיים היא המסר

עוגה בצורת פסנתר לכבודו של אלון אהל, שציין אתמול יום הולדת שני בשבי
צילום: יוסי זליגר

פרסום ראשון

היועמ"שית נגד מתווה סער־לוין

מכשול במאמץ להגיע להסכמה על הרכב הוועדה לבחירת שופטים ● בהרב־מיארה נפגשה עם השרים והבהירה את התנגדותה להצעתם, שמעניקה יתרון לדרג הפוליטי

אלינור שירקני־קופמן, עמ' 07

צילומים: רעות מרקוביץ', אור בן חקון

בסוף גרמניה מנצחת?

רגע לפני הבחירות הדרמטיות, סגן ראש התחום הפוליטי ב"בילד" עונה על השאלות שיקבעו את עתיד המדינה החזקה באירופה ● **פרויקט מיוחד, עמ' 16**

"חיזבאללה לא יתאושש בקרוב"

הלוחמים בדרום לבנון בטוחים: "ביטחון הצפון ישתפר משמעותית" ● **עידן אבני והצלם אורן כהן עם הכוחות בארץ הארזים, עמ' 11**

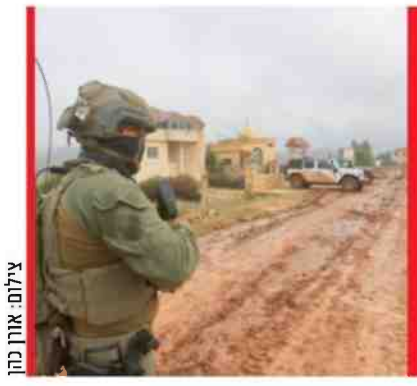

צילום: אורן כהן

חשוב שיהיה בבית!
חדש!
B-CURE LASER PLUS
מחיר השקה! 1,490 ₪ 2,680 ₪ המלאי מוגבל
לכאבי גב ● דלקות פרקים ● פציעות ספורט ● שיקום לאחר ניתוחים ● כאבי צוואר ● כאבי ברכיים
*3414
ZARMONI

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

ישראל היום! - כותרת | 11/02/2025
18.23x18.26 | 1/2 | עמ 1 | 93084590-8

אחרי השהיית הסכם החטופים, ישראל במסר חריף לחמאס

"הפרת ההסכם תיענה בתגובה חריפה"

ארגון הטרור טוען להפרות לכאורה מצד ישראל, אך רומז: "נשאיר דלת פתוחה" ● הבוקר: הקבינט יתכנס לדון במשבר ● וכשעדויות השבים ממשיכות לחשוף את התנאים הקשים, המשפחות קוראות: "לעשות הכל ולהמשיך בפעימות" ● **סיקור נרחב**

עוגה בצורת פסנתר לכבודו של אלון אהל, שציין אתמול יום הולדת שני בשבי
צילום: יוסי זליגר

יואב לימור עמ' 03
לשחרר את כולם, ואז את עזה

דניאל ליפשיץ עמ' 05
להפוך את הקערה על חמאס

אמנון לורד עמ' 04
דרוש מקצה תיקונים צבאי בעזה

קובי כלפון עמ' 05
קדושת החיים היא המסר

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

שחרור חטופים בעזה, החודש צילום: אי.פי

"הפרה בוטה של המתווה"

בישראל רואים בחומרה את הודעת חמאס על השעיית הפעימה בשבת, עקב "הפרות" לכאורה של ישראל ● מסר חריף בנושא הועבר לקטאר ● חמאס: "נשאיר את הדלת פתוחה" ● היום: הקבינט הביטחוני יתכנס לדון בהתפתחויות

שירית אביטן כהן
ושחר קליימן

רצף ההפרות של ארגון חמאס כבר בשלב הראשון של העסקה להשבת החטופים הגיע לשיא עם מצבם של החטופים ששבו בשבת האחרונה לבתיהם – אוהד בן עמי, אלי שרעבי ואור לוי, ואמש כאשר בחמאס ניצלו שוב בציניות את הדריכות בישראל והודיעו על השעיית הפעימה הבאה המתוכננת ליום שבת.

גורמים המעורים בעסקה אמרו ל"ישראל היום" כי "בישראל רואים בחומרה את הודעת ארגון הטרור חמאס. לא נעבור לסדר היום על ההפרה הבוטה במתווה".

בישראל יצרו קשר עם המתווכות וקבלו בפניהן על ההתנהלות של חמאס, זאת בהמשך ישיר לדיונים שהתקיימו ביממה הקודמת בקטאר בהשתתפות המשלחת הישראלית.

חמאס "מזהיר" את ישראל

בהודעה רשמית של חמאס צוינו ארבע הפרות מרכזיות מבחינת חמאס: 1. העיכוב בחזרת העזתים לצפון הרצועה, 2. ירי על פלשתינים ברצועה באזורים שונים, 3. מניעת כניסה של אוהלים, קרוואנים, דלק וציוד הנדסי כבד לפינוי הרי־סות וגופות, 4. עיכוב בכניסת ציוד רפואי ואספקה לשיפוץ בתי חולים. לפי הארגון, הדחייה בשחרור החטו־פים היא "מסר אזהרה" לישראל וכדי להפעיל לחץ שתעמוד בתנאי ההס־כם. עוד הדגישו בארגון כי בכוונה הם מסרו הודעה חמישה ימים לפני המועד כדי לתת למתווכים הזדמ־נות ללחוץ על ישראל, ו"להשאיר את הדלת פתוחה" למימוש השחרור בזמן אם ישראל תעמוד בהתחייבות.

אחרי ההודעה על דרישת הפיצוי, דובר חמאס עבד אל־לטיף אל־קנוע אמר לערוץ "אל־ערבי" הקטארי כי ארגוני הטרור הפלשתיניים, לרבות חמאס, מחויבים להסכם ויבצעו את מה שנדרש מהם. לטענתו, ישראל היא זאת שהפרה את הסכם הפסקת האש לאורך שבועות, ונמנעה כניסה של לפחות 12 אלף משאיות אספקה. הוא האשים כי במקום 50 משאיות דלק ביום הוכנסו 15 משאיות דלק. לדבריו, היו גם אמורים להיכנס 60 אלף קרוואנים, אך לא הוכנס אפילו קרוואן אחד.

הבוקר יכנס ראש הממשלה נתניהו את הקבינט המדיני־ביטחוני בעק־בות הודעת חמאס כדי לדון בהמ־שך העסקה ובשל כך בוטל גם יום עדותו בבית המשפט המחוזי בתל אביב. אמש דנו ב"קבינט המצומצם" בירושלים ראשי הקואליציה עם נת־ניהו ושר הביטחון כ"ץ באפשרויות התגובה. במרכז הדיון עמד גם מצבם הקשה של החטופים שחזרו בשבת. גורם המעורה במשא ומתן אמר את־מול כי "ישראל לא תעבור על כך לסדר היום. מדובר בתמונות המז־כירות תקופות אפלות בהיסטוריה שלנו". מסר דומה העביר למתווכות ראש המשלחת לדוחא, מתאם השי־בויים והנעדרים גל הירש, בדיונים שקיים עם המתווכות.

אמש דנו ב"קבינט המצומצם" בירושלים ראשי הקואליציה עם נתניהו ושר הביטחון כ"ץ באפשרויות התגובה של ישראל. במרכז הדיון עמד גם מצבם הקשה של החטופים שחזרו בשבת

המשלחת הישראלית למשא ומתן בקטאר שבה אתמול לישראל, לאחר שדנה בדוחא במצבם של החטופים ברצועה, בעקבות המראות הקשים של שלושת החטופים ששבו ביום שבת האחרון

המשלחת שבה אתמול לישראל לאחר שדנה בקטאר במצבם של החטופים בעקבות מראות שלושת השבים ביום שבת האחרון.

שרים החברים בקבינט המדי־ני־ביטחוני צפויים להציע בישי־בה הבוקר צעדים משלהם בתגובה להפרות של חמאס בעסקה ומתוך מטרה למצות את החזרת החטופים בעזה כבר בשלב הראשון.

יציאה מעזה ביום ה־50

אתמול חשפנו כי שרים בממשלה טוענים כי אישרו את השלב הרא־שון בהסכם החזרת החטופים ואף חלקים משלב ב' – למרות שהדיון עליו טרם החל.

לדברי השרים, ההסכם הראשון כבר כולל לא רק התחייבות לשיחות על השלב השני כי אם את נסיגת כל כוחות צה"ל מהרצועה לאחר היום ה־42, למעט אחיזה בפרימטר ברוחב 700 מטרים בלבד. בנוסף השרים טוענים כי במסמכים שהוצגו להם אז, ובניגוד לטענות העולות מסבי־בת נתניהו, כבר ביום ה־50 לעסקה כוחות צה"ל ייצאו כליל גם מציר פילדלפי, לאחר החזרת החטופים האחרונים ביום ה־42, והיציאה תס־תיים ביום ה־50 לעסקה. לדברי השי־רים, כל זה אמור לקרות ללא תלות בהמשך העסקה לשלב השני שלה.

החטופים שנשארו לשלב א'

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

ישראל היום! - כותרת | 11/02/2025
12.82x5.27 | 1/2 | עמ 1 | 93084614-1

צילום: אורן כהן

"חיזבאללה לא יתאושש בקרוב"

הלוחמים בדרום לבנון בטוחים:
"ביטחון הצפון ישתפר משמעותית"

● עידן אבני והצלם אורן כהן
עם הכוחות בארץ הארזים, עמ' 11

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 33
ישראל היום! - כותרת | 11/02/2025
25.38x31.65 | 2/2 | עמ 11 | 93084615-1

"יידרשו הרבה שנים, כוח אדם וכסף כדי לבנות מחדש". מיס אל־ג'בל

"חיזבאללה לא יתאושש זמן רב – שינינו את המציאות לשנים"

שבוע לפני שהפסקת האש תיכנס סופית לתוקפה, בחטיבה 7 נערכים ליציאה מדרום לבנון: "כבר רואים מחבלים חוזרים כדי להתעצם מחדש, אבל השמדנו להם הכל" ● כתב "ישראל היום" עם כוחותינו

"כבר כמעט לא מוצאים אמל"ח". אל"ם א'

"חייבים להיות התקפיים גם אחרי שנצא משם". ההרס במיס אל־ג'בל

עידן אבני, לבנון
צילומים: אורן כהן

שבוע לפני יציאת צה"ל מלבנון, כוח הטנקים של חטיבה 7 ממשיך לסרוק יחד עם חיילי גולני את הבתים והשטחים בכפר מיס אל־ג'בל, ב־2 ק"מ מע־רבית לגדר הגבול. בעוד כמה ימים הכוחות יתקפלו מכאן, וצבא לבנון צפוי לקבל לאחריותו את השטח. "אין כאן בית שלא נסרק, גם אלה שנשארו שלמים", אומר המח"ט, אל"ם א', שאליו התלווינו.

על אף המראות של אזרחים לב־נונים בקרבת הטנקים עם תחילתה של הפסקת האש, אל"ם א' סבור שבצבא לבנון "עושים מאמץ גדול כדי שזה יצליח, אבל אני לא יכול לקבוע כמה זה יצליח ולכמה זמן. ביום הראשון לקח זמן להתארגן, איפה צבא לבנון נכנס ואיפה אנחנו – אבל למחרת זה כבר דרך מש־מעותית, והכל היה מאורגן הרבה יותר טוב. לקו הכפרים הראשון לא הגיעו אזרחים ולא מי שלא אמורים להיות שם".

בגזרה המזרחית של גבול לב־נון עדיין פרוסים כוחות צה"ל, אך מרוב המקומות בגזרה המערבית, שבה אנחנו מבקרים, הם יצאו כבר לפני כמה ימים. כעת אפשר לראות תנועה של לבנונים בשטח, מלבד במוצבים ספורים שהוקמו מעבר לקו הגבול הבינלאומי.

מבחן הזמן

החיילים בשטח חוששים שהמח־בלים יחזרו לאחר יציאת צה"ל מה־כפרים. "חיזבאללה אולי נמצא על הברכיים עכשיו, אבל אנחנו רואים אותם חוזרים ולוקחים את כל החימו־שים קצרי הטווח, כי הם רוצים לה־תעצם מחדש. הם יבואו חזקים יותר, ואנחנו חייבים להיות התקפיים כדי לא לאפשר להם התעצמות מחדש", אומר אחד המפקדים בגדוד.

> "ביטחון תושבי הצפון יהיה יותר טוב משמעותית משהיה, ויכולת חיזבאללה להשתקם פחות טובה משמעותית משהיתה"

אל"ם א': "פוצצנו תשתיות שמ־צאנו בהן אמל"ח. כבר כמעט לא מוצאים אמל"ח, וגם אם כן, זה בכ־מויות קטנות. השקעת המשאבים הגדולה הולכת לקו הקדמי".

לדברי סגן ח', האחראי לתצפיות, "אנחנו כל הזמן משמידים תשתיות של חיזבאללה ומצליחים למנוע אירועים. אנחנו אוכפים את ההסכם באופן אגרסיבי. חייבים להיות הת־קפיים גם אחרי שיוצאים מהכפרים".

מאז 7 באוקטובר, צוות הקרב הח־טיבתי בפיקודו של אל"ם א' איבד 63 לוחמים. אחד מהם נפל בלב־נון. כמה חיילים מהחטיבה עדיין חטופים ברצועת עזה. "תפקידו של הצבא הוא להיות בקדמה, ככה מייצרים סוג של פרימטר", אומר א'. "בסוף אנחנו נימרד באורך הזמן שחיזבאללה לא יחזור לכאן. במה שיתרחש אחרי המלחמה, ולא במה שקורה במהלכה.

"לתושבים כאן ייקח הרבה שנים, כוח אדם וכסף כדי לבנות את המ־רחב מחדש. לחיזבאללה ייקח שנים להתאושש ממה שעשינו. כשאני מסתכל היום על המרחב, קו החזית מטוהר ללא אמל"ח וללא תשתיות – וזאת פגיעה משמעותית. הפכנו את המציאות לשנים קדימה. הבי־טחון של תושבי הצפון יהיה יותר טוב משמעותית משהיה, והיכולת של חיזבאללה להשתקם פחות טובה משמעותית משהיתה".

"עד שיגידו לנו לצאת"

כשאנחנו עומדים מעל הכפר יארין שבגזרה המערבית, אופנועים וג'יפים של לבנונים נוסעים בדרך לכפר טיר חדפא הסמוך. תצפיות צה"ל עוקבות אחר התנועה בניסיון לאתר את מחבלי חיזבאללה שנט־מעים באוכלוסייה, ומזהות אותם.

סא"ל ש', מפקד גדוד בחטיבת יפתח, מספר: "אנחנו מכירים את מה שנע כאן, הזליגה לאוכלוסייה דרומה תהיה גם של מחבלים. הת־שתיות הרוסות, גם המגורים, חשפנו את הסבך והגברנו את האיסוף. הגדר מבחינתי היא לא מכשול בלתי עביר, אני נע בפנים כשצריך. אנחנו פוע־לים עד שיגידו לנו לצאת".

בגזרה המערבית, כוח של גדוד יוצאי אגוז מחטיבת יפתח פעל במ־רחב שטרם נסרק. סא"ל ש': "זיהינו סימוני אבנים וכבלים שהובילו לא־תרים לייצור אש. מצאנו חמישה מתחמים כאלה, מאוד מסודרים, לכל אחד מהם גזרה משלו וסוג רק־טות משלו, פצמ"רים ארוכי טווח ומשגרי רקטות. ליד כל אתר שיגור יש מצבור תחמושת.

"האויב מנתח את השטח, איפה נכון להציב את כני השיגור. הם השקיעו הרבה שנות עבודה והצ־לחנו להשמיד הכל".

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

יואב לימור

מחיר שיטת השלבים היה ידוע מראש

הודעת חמאס אתמול על השהיית שחרור החטופים בגלל "הפרות ישראליות" היא תרגיל שקוף: הארגון מזהה את הלחץ בצד הישראלי להאיץ את יישום ההסכם על רקע מצבם של החטופים ששוחררו, והוא מבקש לסחוט הישגים נוספים.

ניסיון העבר מלמד שחמאס מפר סיכומים בקלות: מי שמעורבים במשא ומתן צפו שכך צפוי להיות גם הפעם, בידיעה שישראל לא תמהר לשבור את הכלים בתגובה. היא עשויה אמנם לנקוט צעדים שונים שעי־קרם עיכוב הסיוע ההומניטרי לרצועה, אבל ספק אם תחדש את הלחימה בהיקף רחב.

זה מחיר שהיה ידוע מראש של שיטת השלבים (וב־תוכה השחרור המדורג) שדרש ראש הממשלה נתניהו. כעת על ישראל לחפש דרכים לחדש את יישום ההס־כם, תוך הסתייעות במתווכות כמנוף לחץ על חמאס. להסברה יהיה כאן תפקיד חשוב, ועל ישראל לשכנע שאין כאן ביצה ותרנגולת: חמאס לבדו הפר את ההסכם, והוא לבדו יישא בתוצאות.

ממדי הזוועה נחשפו

הודעת חמאס אתמול מגיעה על רקע המידע המראיג שמגיע מהחטופים ששוחררו בשבועות האחרונים. את חלקו קשה אפילו להעלות על הכתב. בתמצית: ההת־עללות איומה מכפי שתואר. היא כוללת סדיזם אכזרי, פגיעות פיזיות ומיניות קשות (גם בגברים), הרעבה שיטתית והתעללות נפשית.

ישראל ידעה לא מעט על התנאים הקשים שבהם מוחזקים החטופים עוד קודם להסכם הנוכחי. המידע נאסף מחקירות ובדרכים נוספות, וכן על סמך נתיחת גופותיהם של חטופים שהושבו מעזה. הכל צף במידע שהועבר לכל הדרגים – מראש הממשלה ומטה – והוע־לה בכל דיון והערכת מצב. מי שטוען אחרת, משקר או שאטם במכוון את אוזניו משמוע ועצם את עיניו מראות.

מה שהשתנה כעת הוא הבנת ממדי הזוועה. רבות ממשפחות החטופים קיבלו אמנם אות חיים ראשון מזה זמן (וחלקן מאז 7 באוקטובר), אבל לצידו הן למדו באופן גרפי מה עובר על החטופים. רונן אהל, אחיו של אלון שחטוף בעזה, סיפר אתמול שניסה עד כה להגן על עצמו בעזרת אי־הידיעה על מצבו של אחיו. כעת נודעו הפרטים מאור לוי ואלי שרעבי ששבו בשבת האחרונה אחרי ששהו במחיצתו: אלון אזוק זה 494 ימים, הוא עונה ופציעותיו לא טופלו, הוא ניזון מפיתה עבשה פעם בכמה ימים וממעט מים – וכמוהו חטופים נוספים.

השרים מטרפדים

המציאות הזאת היתה אמורה לחייב את ממשלת יש־ראל להתכנס בבהילות על מנת לחפש דרכים לשחרר את החטופים לאלתר, מתוך הבנת הסכנה המיידית לחייהם. במקום זאת, כונסה הממשלה שלשום כדי לה־חליט שלא להקים ועדת חקירה ממלכתית, ובמשתמע – להמשיך במאמציה לחמוק מאחריותה למחדל הגדול ביותר בתולדות המדינה, שקרה במשמרתה.

במקביל, עסוקים כמה מהשרים במאמץ לטרפד את המשך היישום של השלב הנוכחי של ההסכם, ולבלום את השלב הבא שבו אמורים לשוב יתר החטופים החיים. הם מתרצים זאת בשלל נימוקים: איש מהם עוד לא פירט כיצד הוא כן מתכוון להשיב את החטופים.

בצד להן, תלויות משפחות החטופים בנשיא טראמפ. נחישותו לשחרר את החטופים הושמעה שוב במהלך טיסתו שלשום בלילה למשחק הסופרבול בניו אור־לינס. הפער הזה – בין נשיא זר שהופך עולמות כדי לשחרר את החטופים שלנו, לבין חברים בממשלה שלנו שהופכים עולמות כדי למנוע את שחרורם – מעיד על אובדן מוחלט של ערכים, שמתבטא גם בחוסר נכונו־תם של ראש הממשלה ושל רבים מהשרים להיפגש עם משפחות החטופים, כפי שסיפר אתמול רונן אהל.

"אונס", "בגידה" ו"גיהינום"

האטימות שנושבת מירושלים מתבטאת גם בטרמי־נולוגיה שבה משתמשים השרים. בצלאל סמוטריץ' בחר במילה "אונס" כשדיבר על עתיד ההסכם ("לא ניאנס לבצע צעדים מדיניים"), שלמה קרעי בחר במילה "בגידה" כשדיבר על ועדת חקירת ממלכתית ("לא פחות מבגידה באמון הציבור"), ובנימין נתניהו בחר במלה "גיהינום" אתמול במשפטו ("שמונה שנים גו־ררים אותי בגיהינום הזה"). לא מקרי ששלוש המי־לים האלה – אונס, בגידה וגיהינום – מתכתבות גם עם סוגית החטופים, שעבור הממשלה היא משנית לשרידותה.

הפער בין נשיא זר שהופך עולמות כדי לשחרר את החטופים שלנו, לבין חברים בממשלה שלנו שהופכים עולמות כדי למנוע את שחרורם - מעיד על אובדן מוחלט של ערכים

נתניהו הלין אתמול במשפטו על מצבו הרפואי. גם זה צרם, לנוכח מצבם הרפואי של החטופים ששוחררו ושל אלה שנותרו מאחור. מתבקש היה שראש הממשלה יגיע לבקר את אור, אלי ואוהד ששוחררו בשבת, כדי לשמוע על מה שעברו, כפי שעשה לאחר שחרורה של נועה ארגמני. אלא שהתמונה אז שירתה אותו פולי־טית, והתמונות כיום מפחידות אותו כפי שמפחיד אותו הביקור שלא התקיים בניר עוז.

חברים בממשלה טוענים שהתנגרותם לוועדת חקירה ממלכתית ותביעתם להמשיך במלחמה נשענים על רצון העם. גם זה שקר: רוב העם תומך באופן עקבי ומוצק בהקמת ועדת חקירה ממלכתית ובפתרון סוגיית החטופים קודם להמשך המלחמה. זה גם מה שאומר טראמפ: קודם נשחרר אותם, ואחר כך נשחרר את עזה מידי החמאס. כעת נדרש למצוא את הדרך לעשות זאת.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 35
ישראל היום! - כותרת
9.08x31.27 | 1 | 4 עמ
11/02/2025 | 93084785-9

אמנון לורד

בדרך חזרה לעזה

שתי תוצאות עיקריות היו לביקור ראש הממשלה נתניהו בבית הלבן; הנגזרת מהצהרות טראמפ בפגישות עם התקשורת וראש הממשלה היא שפתרון הקופסה – חלוקה לשתי מדינות – נמחק. זה, בשלב הנוכחי, ירד מהשולחן.

המסקנה השנייה תהיה ככל הנראה פעולה צבאית נרחבת נוספת בר־צועת עזה – כמקצה השלמות ותיקונים. ההודעה של חמאס על הפסקת שחרור החטופים היא למעשה שבירה של הפסקת האש והיא משתלבת בתוכניות של ישראל לחידוש הפעילות הצבאית.

החוויות של השבוע שעבר מבהירות שישראל לא יכולה להשאיר מעבר לגבול עזה את חמאס, ופעולה לעקירתו הסופית חייבת לבוא. זהו ניצחון הכרחי של אין ברירה.

בינתיים, חמאס ושאר ארגוני המחבלים ביהודה ושומרון הם יעד לפ־עילות התקפית יזומה בלתי פוסקת בערים הפלשתיניות ובכל השטח עד הירדן. המפתח למערכה נגד ארגוני הטרור המוסלמיים הפלשתיניים נמצא ביהודה ושומרון, גם בתוככי הרשות הפלשתינית. למרות ההישגים הבלתי רגילים, נראה שזו עדיין פעילות נגד טרור, עצימה ככל שתהיה, ועדיין לא מערכה כוללת.

יש צד אחד חיובי להיסטריה סביב רצועת עזה ותוכניות העברת האוכלוסייה. היא מהווה מסך עשן לפעילות היותר חשובה ביו"ש. לפי הדיווחים, עיקר הפעילות היא בצפון השומרון ובמורדות המזרחיים של הבקעה. יש דיווחים שנפילת סוריה מקטינה לא רק את הזרמת הציוד והנשק ללבנון ולחיזבאללה, אלא גם את ההברחות מסוריה דרך ירדן ליהודה ושומרון. ייבוש זרימת האמל"ח הוא חלק משמעותי בחיסול אר־גוני המחבלים.

עולה השאלה, מה עכשיו ובעתיד הנראה לעין, מקומה של הפעילות הצבאית – לאחר הפסקת האש בלבנון ומראית העין של הפסקת האש בעזה? נראה שלא קיימת בעיית זמן. כל עוד חמאס שולט באוכלוסיית עזה, לא תהיה לשם הזרמת כספים ולא יהיה שיקום במובן שהקהילה הבינלאומית מתכוונת אליו.

נכון, חמאס מפעיל טרור פסיכולוגי בטקסי שחרור החטו־פים, אבל גם עושה לעצמו דה־לגיטימציה. הגורמים שאמורים לנהל את הדיפלומטיה הציבורית מטעמה של ישראל היו צריכים להיכנס כבר לטורבו מבחינה תעמולתית כדי לייצר לנו מראש את מרחב הלגיטימציה לחזור למבצעים במתארים שונים ברצועת עזה. אם וכאשר, פיקוד צה"ל יצטרך להחליט באיזה מתאר הוא חוזר לפעו־לה בעזה.

לוחמים בעזה. הפיקוד יצטרך להחליט איך לחזור צילום: דובר צה"ל

הודעת חמאס על הפסקת שחרור החטופים היא שבירה של הפסקת האש, המשתלבת בתוכניות לחידוש הפעילות הצבאית

דרכי הפעולה האפשריות: מבצע בעוצמה גדולה, גם אם פחותה מזו שהופעלה החל מסוף אוקטובר 23'; או פעילות נגד גרילה וטרור, פעולות נקודתיות, להשמדת התארגנויות טרור או נגד בניית תשתיות טרור של ייצור רקטות וכל שאר האמל"ח. עוד שאלה: האם תהיה החלטה קבועה לחיסולים ממוקדים של מנהיגי חמאס בדרגים הגבוהים?

בכל מקרה, אם תחודש הפעולה הצבאית בעזה, היא אמורה להיות מלווה בהסדרים נוחים וברורים במעבר רפיח או בנקודות גבול אחרות, שיאפשרו לאזרחים לצאת מעזה.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

ישראל היום! - כותרת | עמוד 36 | 11/02/2025
25.88x30.8 | 1 | עמ 4 | 93084816-3

עידית אהל, אמו של אלון החטוף, עם עברי לידר, אמש בכיכר החטופים
צילום: יוסי זליגר

"לעשות הכל כדי להמשיך את הפעימות הבאות"

דליה קושניר־הורן, גיסתם של יאיר ואיתן הורן: "מקווה שמדובר רק בניסיון של חמאס להפעיל לחץ" ● משפחת אהל ציינה יום הולדת לאלון: "אנחנו לא נושמים בימים האחרונים" ● עדויות השבים: "התנאים הוחמרו מאז העסקה הקודמת" ● ירדן ביבס שוחרר לביתו

מרב סבר ונועם (דבול) דביר

אחרי הודעת חמאס מאמש על הפסקת העסקה, דליה קושניר־הורן, גיסתם של יאיר ואיתן הורן, (יאיר אמור להשתחרר בשלב א') הגיבה: "אנו ומתפללים שזה רק טרור פסיכולוגי של חמאס, או ניסיון שלהם להשיג עוד הישגים. הציפייה שלי היא שממשלת ישראל והעומד בראשה יהיו יותר חכמים, ויינחו על ידי הערך העליון של חיי אדם ואחריות. צריך לעשות הכל כדי להמשיך את העסקה ולעבור לחלק השני שלה כמה שיותר מהר".

"אלון שלי במנהרה"

קובי אהל, אביו של החטוף אלון אהל, שיום הולדתו צוין אמש בכיכר החטופים, אמר: "היום יש לאלון יום הולדת, אבל הוא יושב במנהרה חשוכה מאז נובמבר 23', פצוע בעין ובמקומות נוספים בגופו. לא מטופל, כבול בשלשלאות, לא הולך. כשראינו את השבים ביום שבת, ושמענו מהם מה עובר על אלון שלנו – התמוטטנו. אנחנו לא נושמים מאז.

"משום מה חילקו את החטופים לקטגוריות: נשים, ילדים, הומניטרי – אבל בגברים התעללו הכי הרבה, והם סובלים מתנאים תת־אנושיים. אני מטיל את האחריות על ראש הממשלה. הוא חייב לדאוג שכל החטופים יחזרו".

אהל שיתף כי שמע גם דברים מעודדים: "אלון מאוד אופטימי, גם במנהרות. הבנתי שהם כמו משפחה שם. כל הזמן סיפרנו זה לזה על קובי ועל המשפחה, על התחביבים שלהם. הם דאגו זה לזה בצורה שלא תיאמן. וזה מהמעט ששמענו".

משפחות החטופים, אתמול בכנסת
צילום: אורן בן חקון

קובי אהל: "חילקו את החטופים לקטגוריות: נשים, ילדים, הומניטרי - אבל בגברים התעללו הכי הרבה"

הרעבה והתעללות

בבתיה"ח שיבא ואיכילוב, השבים אור לוי, אלי שרעבי ואוהד בן עמי ממשיכים לספר על ההרעבה והתעללות שעברו בשבי בעזה. הם סיפרו שהיו ימים שלמים שבהם הם לא קיבלו מזון. לעיתים הם קיבלו פיתה אחת והיו צריכים לחלוק אותה. היו ימים שלמים שבהם הם לא שתו. רוב הזמן שהו במנהרות צרות ונמוכות שקשה היה לעמוד בהן, והיו יחפים.

השלושה סיפרו גם על התעללויות שעברו מצד המחבלים. הם חנקו אותם, סתמו את פיהם בבד, הצמידו לגופם חפצים לוהטים כדי לגרום להם לכוויות ותלו אותם מהרגליים. הם לא נחשפו כלל לתקשורת היש־ראלית, ושרעבי ולוי לא ידעו שבני משפחתם נרצחו.

"אלי חזר למציאות קשה, אבל הוא אדם חזק", סיפר מקורב למשפחה. "אנו עוטפים אותו באהבה ונמצאים איתו כל הזמן. הוא הביא בחשבון את האפשרות שעינב נרצחה, אבל לא ידע בוודאות. מה שהחזיק אותו בשבי היה הבן שלו, אלמוג בן ה־3. כעת הם התאחדו, וזה אושר גדול".

בלי לראות אור יום

עופר קלדרון, ששב מהשבי בתחילת החודש, סיפר אתמול: "מייד בתום העסקה הראשונה, תנאי השבי שלי ושל חטופים רבים אחרים הוחמרו והפכו לקשים במיוחד. אסור לנו לעצור את העסקה הנוכחית, עלינו להמשיך לפעול לשחרור כל החטופים.

"חמאס הוא אויב אכזר, שלא יהסס לפגוע בחטופים שיישארו מאחור. שוחררתי מהשבי לאחר 484 יום שבהם שהיתי במנהרות מבלי לראות אור יום. לא נחשפתי לאמצעי התקשורת, חוויתי תנאי רעב קשים, עברתי חודשים שלמים ללא מקלחת וללא טיפול הולם".

"נחוש לפעול להשבתם"

החטוף ירדן ביבס, ששב משבי חמאס בשבת שעברה, שוחרר אתמול מאשפוז אחרי תשעה ימים. "אני נחוש לפעול למען השבתם, ומרגיש מחויב לעשות כל שביכולתי כדי שאף אחד לא יישאר מאחור", אמר.

מטעם משפחת ביבס נמסר: "אנחנו רוצים להביע את תודתנו העמוקה לכוחות הביטחון ולצוות הרפואי בשיבא, ולהודות לעם ישראל על החיבוק החם ועל התמיכה האדירה שאנחנו מקבלים בימים אלו. הדרך לשיקום עדיין ארוכה, והיא לא תהיה שלמה עד ששירי, אריאל, כפיר וכל החטופים ישובו הביתה".

צילום: יוסי זליגר
"אתם לא לבד". אמש בכיכר

צריכה את אריאל

יחי יהוד, אביה של שורדת השבי ארבל יהוד, הקריא אתמול את עדותה המטלטלת של בתו בפני ועדת החוץ והביטחון של הכנסת. ארבל תיארה באמצעות אביה את התקופה הקשה בשבי חמאס ואת המציאות המורכבת שאליה היא חזרה.

בעדותה חשפה יהוד כי במהלך תקופתה בשבי היא למדה את השפה הערבית, מה שאפשר לה לשמוע את שוביה מביעים שמחה על הפילוג בישראל סביב סוגיית שחרור החטופים. "חשבתי שהם מפעילים עלי טרור פסיכולוגי כשהם אמרו שנושא בני הערובה הפך לפוליטי", אמר האב בשמה. "לא האמנתי – עד שחזרתי לארץ ונחשפתי בעצמי למציאות הקשה הזו".

למרות הזוועות שעברה, יהוד חזרה ממוקדת במטרה אחת: להביא לשחרורם של בן זוגה אריאל קוניו, אחיו דוד קוניו ושאר החטופים.

1,700 רופאים בעצומה

אתמול חתמו 1,700 רופאים, רופאות ואנשי מקצועות הבריאות על עצומה דחופה הקוראת לשחרור מיידי של החטופים. העצומה הופנתה לראש הממשלה, לחברי הקבינט המדיני־ביטחוני ולשרי הממשלה, ונקבע בה כי "החטופים מוחזקים בתנאים מסכני חיים".

בהכנת הידיעה השתתפו ירון דורון ומיטל יסעור בית־אור

FIBEP
יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

ישראל היום! - כותרת | עמוד 37 | 11/02/2025
13.96x15.61 | 1 | עמ 5 | 93084814-3

דניאל ליפשיץ | סבו, עודד, אמור להשתחרר בשלב א'

להפוך את הקערה על חמאס

כל עוד חמאס מחזיק חטופים הוא ינהל את ישראל, ילחץ ויתעלל.

החזרת כלל החטופים ביום אחר תהפוך את הקערה על פיה. כל עוד חמאס מחזיק בחטופים, יש לו כוח עלינו. הסכם כולל ומהיר פותר את נושא החטופים, מחזק את ישראל ומחליש את חמאס. במקום לשנות את ה־DNA הישראלי בנושא החטופים, נשנה את כללי המשחק. מה שייתן לנו לגיטימציה ללחימה הם לא החטופים, אלא העובדה שחמאס בשלטון.

חמאס הוא ארגון מפלצתי של פשע וטרור וכל עוד הוא שולט ברצועת עזה, בין אם מחזיק החטופים ובין אם לאו, לישראל יש לגיטימציה להשמיד אותו. הסכם החזרת כל החטופים ביום אחר, חיוני. אמנם נשלם תחילה מחיר כבד של שחרור אסירים: אבל אז נסיר את מגבלת החטופים שכרגע מגבילה אותנו – נוכל להפנות משאבים ללא חסמים ללחימה, למבצעים וחיסולים ממוקדים, לפשיטות, לעצירת סיוע ולחסימת צינורות העברת הכסף.

חמאס יאבד את הכוח שלו. כל מחבל חמאס שמסתובב בעזה – מחוסל. כל אסיר ששוחרר עם רם על הידיים – מחוסל. אין סיוע הומניטרי! רוצים סיוע הומניטרי? תהיו מפורזים. כל עוד ארגון טרור ופשע שולט בעזה יש לגיטימציה חופשית ומלאה גם מהעם וגם מהעולם המערבי להשמיד אותו, אבל ל מנת שזה יקרה, החטופים צריכים להיות כאן. כולם. עלינו להיות חכמים, קרי רוח ולהפוך את הקערה עליהם.

הביא לדפוס: נועם (דבול) דביר

עודד ליפשיץ ואשתו יוכבד צילום: עמירם אורן

הסכם להחזרת כל החטופים ביום אחד הוא חיוני. בתחילה נשלם מחיר כבד של אסירים, אבל אז נסיר את מגבלת החטופים שמגבילה אותנו בלחימה

ישראל היום! - כותרת | 11/02/2025
14.84x5.42 | 1 | עמ 18 | 93084697-9

מחלקת עסקים במלחמה

היאלי יעקבי־הנדלסמן

נסיעה בטוחה. מנכ"ל חברת איתוראן, **ניר שרצקי**, התבשר בימים אלו שהחברה זכתה במכרז צה"ל ל"עוזר נהג אלקטרוני" (ענ"א) – מערכת שפותחה על ידי חברת איתוראן ושהותקנה באלפי כלי רכב צבאיים. המערכת מנטרת בזמן אמת את פעילות הנהגים הצבאיים ומזהה דפוסי נהיגה שהוגדרו מסוכנים.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 38
ישראל היום! - כותרת | 11/02/2025
23.27x30.92 | 1 | עמ 9 | 93084874-9

"אמירות טראמפ ונתניהו הרחיקו את הנורמליזציה"

לדברי גורם סעודי, טענת הנשיא שאפשר לנרמל יחסים עם ישראל בלי הקמת מדינה פלשתינית הביכה את יורש העצר ● גם דברי רה"מ על "מדינה פלשתינית בסעודיה" התקבלו רע מאוד

יורש העצר מוחמד בן סלמאן. הובך
צילומים: אי.פי

טראמפ ונתניהו בבית הלבן. "איפה היועצים?"

דני זקן

נהוג לחשוב שאמירות של מדינאים וראשי מדינות באירועים פומביים ובראיונות מתוכננות ומחושבות לפרטים. לא בטוח שזה מה שקרה בשבוע האחרון בארה"ב עם שניים, הנשיא דונלד טראמפ וראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו.

אצל טראמפ אנחנו אולי מורגלים בכך: האיש הוא אנטיתזה לדיפלומט, גם אם הישירות שלו מביאה לתוצאות, כמו במקרה פנמה. ואילו המפגש החיובי עם טראמפ הביא את נתניהו לשגר, ספק בהומור, אמירה על "מדינה פלשתינית בסעודיה", שגם היא נשמעת כפליטת פה. במקרה הזה, כך לפי גורמים מדיניים סעודים ואמירותיים, שני האישים הרחיקו את האפשרות להגעה להסדר אזורי כולל, שבתוכו נורמליזציה נרחבת עם ישראל, שיקום ופיתוח כלכלי של המדינות הערביות הנחשלות וסוג של מהפכה במזרח התיכון המדמם כבר יותר ממאה שנה.

אך לפני שבועיים, יורש העצר הסעודי מוחמד בן סלמאן הבטיח בשיחת טלפון עם טראמפ הגדלה של היקף הסחר וההשקעות עם ארה"ב בהיקף עצום של של 600 מיליארד דולר. הציפיות בריאד הן לקידום ההסכם הביטחוני, לטיפול בבעיית הגרעין של איראן וגם למעורבות בכירה של סעודיה במגה־דיל, ההסדר האזורי, שיבסס אותה כמדינה הערבית המובילה. אשר על כן, ההפתעה מהצהרות טראמפ היתה גדולה: האחת – על כך שסעודיה לא מתנה את הנורמליזציה עם ישראל בהקמת מדינה פלשתינית, והשנייה – על הצורך בפינוי עזה מתושביה לשם שיקומה, מבלי להבטיח את חזרתם.

מבחינת הסעודים, ההצהרה הראשונה בעיתית הרבה יותר, והעידה על כך המהירות שבה הגיבה לה: בחלוף כשעה לאחר שטראמפ השמיע אותה בבית הלבן. התגובה היתה חד־משמעית: סעודיה לא תנרמל את יחסיה עם ישראל מבלי שתוקם מדינה פלשתינית. גורם סעודי אומר ל"ישראל היום" כי ההצהרה העמידה את בן סלמאן במצב רגיש מול השותפות הערביות ואיימה לפגוע במעמדה המוביל של סעודיה. "אני לא מבין איך אף אחד מיועצי טראמפ לא הזהיר אותו על כך, בוודאי כשקיבל כל כך הרבה תמיכה מיורש העצר לאחר בחירתו מחדש", אמר הגורם.

המעמד הסעודי מחייב

סעודיה, אם לומר בעדינות, לא מחבבת את הרשות הפלשתינית ורוצה בשינויים מפליגים בה, בטרם תקבל מעמד שלטוני כלשהו ברצועה ובטרם תתקדם במו"מ עם ישראל. היא היתה מוכנה לקבל אמירה ישראלית על חידוש מו"מ לפתרון הסכסוך ואופק מוגדר, ולפי גורמים אמריקניים – בלי התחייבות ממשית להקמת מדינה. ההתבטאות של טראמפ הקשיחה אצלה את העמדות לפחות כלפי חוץ, וכתוצאה מכך הרחיקה את ההסדר הגדול.

התעמקות בהודעות הרשמיות של סעודיה ובראיונות שהעניק טורקי אל־פייסל, שהיה ראש סוכנות הביון הסעודית והשגריר הסעודי לשעבר בארה"ב, מראה הקשחה בשיח הן כלפי ארה"ב והן כלפי ישראל, אבל עם השארת דלת פתוחה.

גורם אמירותי מסביר כי לראשי מדינות המפרץ המובילות את המהלכים המדיניים, סעודיה והאמירויות, לא היתה כל ברירה אלא לספק הצהרות נוקשות יותר מבעבר כדי להבהיר לטראמפ ולנתניהו שהן לא יבואו לעסקה בלי לקבל פתרונות לסוגיה הפלשתינית, גם אם ברור שהמהלך מרחיק את העסקה הגדולה.

באחד הראיונות אמר נתניהו ספק בהלצה כי לסעודיה יש הרבה מאוד שטח עבור מדינה פלשתינית. גורם סעודי: "הוא איבד כאן הרבה קרדיט ויצטרך לשקם אותו אם ירצה נורמליזציה"

"ואני אוסיף: ההצהרות הגיעו כדי לשמר את הלגיטימציה שלהן ובעיקר של סעודיה בעולם הערבי", אמר הגורם הסעודי. "המעמד של סעודיה בעולם הערבי הוא זה המאפשר את המהלכים מרחיקי הלכת, ואם הוא ייפגע, אנחנו חוזרים לוועידת מנאמה ולתוכנית המאה (בכהונה הקודמת של טראמאפ; ד"ז) שלא קרתה".

"לא עוזר למצוא פתרון"

והיתה גם ההתבטאות של נתניהו בשיחה עם יעקב ברדוגו. המראיין אמר בטעות "מדינה סעודית" ונתניהו תיקן: "מדינה פלשתינית – אלא אם כן אתה רוצה שהמדינה הפלשתינית תהיה בסעודיה. יש להם הרבה שטח, הרבה מאוד שטח". בסעודיה ובשאר מדינות ערב לא קיבלו זאת כבדיחה. "נתניהו איבד כאן הרבה קרדיט ויצטרך לשקם אותו אם הוא רוצה להתקדם לנורמליזציה", אמר הגורם הסעודי. יכול להיות שנתניהו מסונוור מעט מהצלחת הביקור ומהצהרות טראמפ. כדי לעשות את המהלכים הבאים, מרחיקי הלכת, ארה"ב לבדה לא תספיק.

בסוף החודש תתקיים בקהיר הפסגה הערבית, מקום שבו האמירות בדרך כלל מוקצנות, והיא תיוחד לביקורת ולציפוף שורות נגד אמירות טראמפ בדבר הוצאת העזתים. בינתיים אנו מתקרבים לסופו של שלב א' בעסקת שחרור החטופים ובתוך זה גם הדיונים על המשך – או ליתר דיוק: הסיום – של המלחמה.

שני הגורמים, הסעודי והאמירתי, אומרים שההתבטאויות של טראמפ לכל הפחות לא מסייעות למציאת פתרון שלא יכלול את חידוש הקרבות, אבל שניהם מודים שבכל מקרה, בגלל סירוב הנהגת חמאס לצאת מהרצועה, מהלך כזה נראה הכרחי. "אצלנו מבינים לגמרי את הדרישה הישראלית למחיקת שלטון חמאס ולפירוז הרצועה, וברור ששום כוחות לא ייכנסו לרצועה מבלי שחמאס כבר לא יהיה גורם משמעותי", אמר הגורם האמירתי. "אבל חמאס קיבל עכשיו גיבוי ולו עקיף ממדינות ערב".

ביום ראשון אמר טראמפ כי סבלנותו לגבי שחרור כלל החטופים פוקעת, לאור מצבם של השלושה ששוחררו בשבת. האם הוא מסתיר מהלך שובר שוויון כלשהו? יכול להיות שמהלך כזה יכלול גיבוי אמריקני להפסקת הכנסת משאיות ומכליות הסיוע בתום שלב א'. המטרה: להפעיל לחץ ממשי על חמאס לשחרור החטופים הנותרים. גיבוי כזה יינתן בכל מקרה לחידוש הפעילות הצבאית העצימה ברצועה, אם וכאשר המו"מ ייתקע. הנוסחה הגואלת של שחרור כלל החטופים יחד עם מיטוט חמאס טרם נמצאה.

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 39
ישראל היום! - כותרת | 11/02/2025
23.76x31.53 | 1 | עמ 13 | 93084890-1

"לאפשר לאלקנה ז"ל להמשיך לפעול בעולם הזה"

גלית, אלמנתו של אלקנה ויזל שנהרג באסון קריסת המבנים בעזה, מגשימה את חזונם המשותף: הקמת מרכז טיפול ייחודי בבני דקלים, שיכלול בריכה וגינה טיפוליות וקליניקות לטיפולים רגשיים ● עכשיו היא מתחילה בגיוס המונים ● "האבל שלנו מקבל פנים אחרות"

קרני אלדד

"אם אתם קוראים את המילים האלה, בנראה קרה לי משהו. קודם כל, במקרה שנחטפתי לשבי חמאס, אני דורש שלא תעשו שום עסקה לשחרור של אף מחבל כדי לשחרר אותי. הניצחון המוחץ שלנו חשוב יותר מכל" – כך כתב אלקנה ויזל ז"ל, שנפל עם 20 חיילי מילואים נוספים באסון קריסת המבנים בעזה. בימים אלו משיקה אלמנתו, גלית, מיזם הנצחה מרגש במיוחד לזכרו.

אלקנה היה פטור משירות מילואים לאחר שנפצע בצוק איתן, והוא היה צריך להפעיל קשרים כדי שיאפשרו לו להתגייס גם הפעם. גלית מספרת שלפני הפעם הראשונה שבה נכנס לעזה, הוא כתב מכתב, שמר אותו בנייד שלו וסיפר לה עליו. לפני הפעם השנייה שנכנס, הוא אמר לה שאם עד השקיעה הוא לא יוצא – שתתקשר לחבר שלו שיספר לה מה קרה.

"עד הערב הייתי באוניברסיטה בחיפה. אירוע קריסת המבנים קרה ב־16:10", מספרת גלית (36), תושבת בני דקלים, אם לארבעה, מטפלת בתנועה. "עשר דקות קודם לכן סיימתי את הקורס שלי ויצאתי בתחושות פיזיות מאוד־מאוד קשות, חלשה, מוטרדת. התקשרתי לחזן החבר והוא אמר שהכל בסדר ודברים לוקחים זמן, ובשלב מסוים הוא כבר הפסיק לענות לי.

"הגעתי הביתה וכבר הרגשתי שמשהו לא בסדר. השכבתי את הילדים, נשכבתי עם בגדים על המיטה ושלחתי הודעה לחברה שלי שברור לי שעוד מעט דופקים לי בדלת ואומרים לי שאלקנה נהרג. נרדמתי לחצי שעה והתעוררתי מדפיקות חזקות בדלת. כבר יד־עתי מי זה. ניגשתי לדלת, ובאמת עמדו שם שלושה מודיעים שאמרו לי שאלקנה נהרג.

"רעדתי בכל הגוף, התיישבתי וחשבתי קודם כל על הילדים שלנו. החלטתי לא להעיר אותם, ולהודיע להם מחר בנחת. בבוקר הערתי את הילדים, הכנתי להם שוקו וסיפרתי להם שאבא נהרג במלחמה, שזאת זכות גדולה למות על קידוש ה' ושזה נורא כואב ונורא עצוב. זה היה נורא קשה – אבל אסוף ורגוע".

הדמיית המרכז הטיפולי בבני דקלים

הדמיה: סטודיו AIKO

עם הילדים בהלוויה

צילום: אורן בן חקון

גלית עם אלקנה ז"ל

צילום: באדיבות המשפחה

לקום מנקודת השפל

גלית מספרת שכשהטלפון של בעלה הגיע לידיה, היא קראה את המכתב, שחלקו צוטט לעיל. היא מצטמררת מהצוואה שהשאיר: "תחיו! אל תפסיקו לרגע את העוצמות של החיים! בצוק איתן כבר נפצעתי. היתה לי הבחירה להישאר מאחור, אבל לרגע אני לא מתחרט על כך שחזרתי להיות לוחם. להפך, זאת ההחלטה הכי טובה שקיבלתי אי־פעם".

המכתב הפך ויראלי ברגע שהוא התפרסם, ואפילו ראש הממשלה פתח בציטוט ממנו כשדיווח על האירוע. "אלפים גדשו את הבית שלנו בשבעה", מספרת גלית. "הצבא הקים שלושה אוהלי מנחמים כדי להכיל את ההמון. היתה תחושה שאלקנה היה הפה של החיילים, וממש הצליח לרומם את העם אחרי האסון הנורא הזה".

כבר בהלוויה החליטה גלית לצמוח מנקודת השפל הזאת. היא נזכרת בחלום שהיה לה ולאלקנה – להקים בית של אמנות יהודית, של ריפוי לנפש כואבת. תוך כדי השבעה, חברותיה כבר החלו לאסוף כסף להנצחת אלקנה.

"כשהן סיפרו לי, בשילוב עם הגלים המטורפים שהמכתב עשה, החלטתי לפתוח בקמפיין להקמת בית טיפולי הוליסטי. כעת אני אוספת מיליון שקלים, נפגשת עם ראש הממשלה ורעייתו, עם הנשיא ורעייתו, מתראיינת המון. כל האבל שלנו מקבל פנים אחרות. לא רק שלי, גם של כל המעגלים שסביבנו. כולם מתגייסים להקמת 'בית אלקנה', וזה הופך להתפתחות, שליחות וצמיחה".

ילדים ללא מענה

"במהלך הדרך הבנתי שהכסף שאספנו לא יספיק, ושאני צריכה 8 מיליון. קיבלנו שני דונמים בבני דקלים, ותכננו בית עם בריכה טיפולית, גינה טיפולית, סטודיו וקליניקות לטיפולים רגשיים באמנויות, בדגש על טיפולים של גוף־נפש. אני יודעת מהתחום שלי שהדרך הכי טובה להתמודד עם טראומה היא דרך הגוף".

גלית מספרת שהבחירה בהנצחה כזאת, ולא בהנצחה סטטית, קשורה לחוסר גדול במענה טיפולי בדרום. "היה לנו שכן שהתאבד אחרי שפינה ילדים בבארי", היא מסבירה. "יש כאן המוני ילדים עם סימני מצוקה מובהקים שלא מקבלים מענה. הבית הזה לא הוקם רק בשל הרצון להנציח את בעלי, אלא גם כדי להמשיך לאפשר לאלקנה לפעול בעולם הזה למרות שנהרג ולתת מענה טיפולי. זה מה שעם ישראל הכי צריך עכשיו, במשבר הגדול הזה".

ביום ראשון השבוע התקיים טקס הנחת אבן הפינה ל"בית אלקנה", ובו לקחו חלק גם אישי ציבור וחברי כנסת. "מאוד אשמח שאנשים שרוצים להיות חלק בדבר הקדוש הזה ישתפו איתנו פעולה", חותמת גלית בתקווה.

לתרומות היכנסו לאתר בכתובת: charidy.com/elkana.v, או סרקו את הקוד

גלית: "הגעתי הביתה וכבר הרגשתי שמשהו לא בסדר. נשכבתי עם בגדים על המיטה, ושלחתי הודעה לחברה שלי שברור לי שעוד מעט דופקים לי בדלת ואומרים לי שאלקנה נהרג"

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 40
ישראל היום! - כותרת
9.21x31.61 | 1 | 19 עמ
11/02/2025 | 93084710-2

לא עובדים או לומדים מפרוץ המלחמה

עלייה במספר צעירים חסרי מעש מהמגזר הערבי: "הפערים גדלו"

היאלי יעקבי־הנדלסמן

עוד אפקט עגום של המלחמה: בעקבות המצב הביטחוני מאז 7 באוקטובר חל גידול במספרם של צעירים חסרי מעש במגזר הערבי.

שיעור הצעירים הערבים בני 18–24 שאינם עובדים, לומדים או בהכשרה עלה מ־22.3% בתחילת 2023 ל־34.5% מאז פרוץ המלחמה, כך עולה ממדד אלפנאר 2024 לתעסוקה בחברה הערבית.

לפי אלפנאר, הסיבה היא שהמעבר שלהם מלימודים תיכוניים לחיי הבגרות מתרחש ללא התמיכה שמקבלים צעירים יהודים, המתגייסים לצבא ומשתתפים במסגרות קדם־צבאיות המספקות הכשרה, קשרים והתבגרות.

השכר הממוצע של גברים ערבים אמנם עלה מ־9,328 ש׳ ל־11,486 ש׳ לחודש בעשור האחרון, אך בשל עליות שכר גדולות יותר בקרב גברים יהודים הפער הגדול מלכתחילה עלה מ־66% ל־70%. גם בקרב נשים ערביות עלה השכר, אם כי במעט (מ־6,362 ש׳ ל־7,626 ש׳), ובכך הפער התרחב בהשוואה לנשים יהודיות, מ־54% ל־66%.

ניתוח נתוני מדד התעסוקה לשנת 2023 מצביע על פערים משמעותיים בשיעורי התעסוקה בין מחוזות שונים, הנובעים מהבדלים בתנאים חברתיים, כלכליים ופוליטיים. מחוזות הדרום וירושלים בולטים במיוחד, בשל חסמים שמובילים לשיעורי תעסוקה נמוכים ולאבטלה גבוהה.

שיעור התעסוקה של גברים ערבים במחוז ירושלים עומד על 79.3%, גבוה מהממוצע הארצי של גברים ערבים (78.2%), ואף גבוה מזה של גברים יהודים במחוז (69.6%). עם זאת, שיעור התעסוקה של נשים ערביות במחוז נמוך במיוחד ועומד על 28.7%, לעומת 80.8% בקרב נשים יהודיות.

הפערים מוסברים בחסמים כמו שליטה נמוכה בעברית, תעודות השכלה ממוסדות פלשתיניים המוכרות חלקית בלבד, ואפליה בנגישות למקומות עבודה במערב העיר וביהודה ושומרון.

מחוז דרום הוא האזור שבו מתגוררת בעיקר האוכלוסייה הבדואית, והוא בולט לרעה עם שיעור תעסוקה של 66.6% בלבד בקרב גברים ו־26.3% בקרב נשים, הנמוך ביותר מבין המחוזות. במחוז מרכז, באופן מפתיע, למרות הנגישות הגבוהה למרכזי התעסוקה, שיעור התעסוקה של גברים ערבים נמוך יחסית ועומד על 73.8%, לעומת 88.9% בקרב גברים יהודים.

מחוז צפון הוא המחוז שבו מתגורדים כ־40% מהאוכלוסייה הערבית בישראל. שיעור התעסוקה של הגברים הערבים עומר שם על 80.7%, קרוב מאוד לשיעור התעסוקה בקרב גברים יהודים ואחרים (83%). שיעור התעסוקה בקרב נשים ערביות עומד על 52.4%.

פסימיות למכביר

מסקר תעסוקה ייעודי שנערך עבור המדד עולה כי ענף הבנייה הוא הענף הנפוץ ביותר בקרב צעירים ערבים בני 18–29, עם כ־30% מועסקים. ענפי המסחר, התחבורה ותיקון כלי רכב מעסיקים כל אחד כ־13% מהמועסקים. כ־20% מהעובדים בענפים אלו הם סטודנטים ואקדמאים, אך רובם מועסקים בתפקידים טכניים או בלתי מקצועיים, ורק מיעוט מהם בתפקידי ניהול או משלח יד אקדמי.

חוסאם אבו בכר, מנכ"ל אלפנאר: "למרות שיפור מסוים בשיעורי התעסוקה, בעיקר בקרב נשים, הפערים המגזריים בשכר וביציבות תעסוקתית רחוקים מלהצטמצם".

שליטה נמוכה בעברית ואפליה. סכנין — צילום: יוסי זליגר

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

אור יששכרוב

הסיפור הפלשתיני לא ייקבע בריאד

שחרור החטופים סיפק לחמאס הזדמנות פז לתע־מולה בשידור חי לציבור הישראלי. במקום למסור את אלי שרעבי, אוהד בן עמי ואור לוי לרכבי הצלב האדום ולהסתפק בתמונות יבשות בסגנון העסקה הראשונה – חמאס ביים מופע הוליוודי מזעזע, מדוגם בסמלי המאבק הפלשתיני, שמטרתו השפלת הישראלים, הנמסיס הגדול שלהם, בתור כלי משחק תקשורתי.

גב הבמה של חמאס הכריז בשלוש שפות "אנחנו היום שאחרי" לקהל בעזה ולזה שעוקב בישראל ובעולם – למי שהיו ספקות לגבי מטרתו הסופית. גבורת החטופים לא הותירה עין יבשה בישראל.

תמונות כאלה אמורות היו להשיג אפקט דומה לזה של קו 5 בדיזנגוף בשנת 1994: לדרבן את ישראל לסגת, להתעייף, להיחרד מניצחון ולתת לחמאס את כל מבו־קשו. חמאס זיהה היטב את הקולות שכינו את מתנגדי הליך אוסלו "אויבי השלום", ואת אלו שקוראים היום לסיום הלחימה ושמכנים את רעיון הניצחון "סיסמאות נבובות" ו"בריחה עצובה". התמונות האלה היו אמורות להיות המסמר הסופי בארון של רעיון ההכרעה.

אך במקום זאת, נראה שטקסי השפלת החטופים משי־גים דווקא את התוצאה ההפוכה מזו שחמאס קיווה לה.

ב־2025 חמאס לא פוגש את ישראל של פעם, שהיתה נכונה לשיחות חפוזות בטאבה, להקפאת בנייה בה־תיישבות תמורת כניסה למשא ומתן או לשחרור 30 אסירות תמורת סרטון מהשבי. הוא פוגש ציבור שנמצא בעיצומה של מלחמת קיום, ציבור שמלקק פצעים אך נחוש – הפעם – להכריע סופית בעזה.

העולם, מצידו, נגעל מהתמונות. שגריר בריטניה בישראל כינה את התמונות "מבחילות" ו"התנהגות פסיכופתית", וקבע ששום שחקן בינלאומי לא ישקיע ברצועה כל עוד חמאס בשלטון. הנשיא טראמפ הניח על השולחן הצעה לפינוי עזה ולהשתלטות אמריקנית עליה, מה שזכה לרוב מוחלט של תמיכה בישראל. כלל צמרת השלטון האמריקני, כולל טראמפ, רוביו והגסת', מתנגדת בפומבי להמשך שלטון חמאס בעזה ותומכת בלהתיר לישראל "לסיים את העבודה הצבאית". טראמפ חתך את הסיוע לאונר"א, וגם איטליה הודיעה שיותר לא תממן את הארגון.

הציבור הישראלי מתקומם מהתמונות, שמחזירות אותו ל־7 באוקטובר. הוא מבין היטב את מחיר ההכחשה, שאפ־שרה לחמאס להאכיל בכפית של שקט מדומה את מקבלי ההחלטות ואת הדרג המעריך המודיעיני בישראל. יהיה קשה למכור לישראלים סחורה של חזרה ל־6 באוקטובר, ושל קבלה מכוח האינרציה את התארגנותם והתחמשו־תם של צבאות אויב מאות מטרים מקיבוצים ישראליים, באצטלה של "ברקטה הראשונה" ו"נגיב במקום ובדרך המתאימים". המיתוג של המוצר הזה התברר כבלוף.

> טקטיקת המו"מ הסעודית, לגנות את ישראל ולהתנות נורמליזציה במדינה פלשתינית, נשמעת אחרת בחדרים סגורים. חודש לפני הטבח הם רצו "לשפר את חיי הפלשתינים"

מציאות חדשה זו משפיעה גם על המשחק עם סעודיה. הקולות שקוראים ל"דפיח תמורת ריאד", כפי שניסח זאת תום פרידמן, חיים בעולם האתמול. טקטיקת המשא ומתן של הסעודים – לגנות בחריפות את ישראל ולהתנות נורמליזציה בדרך ברורה למדינה פלשתינית – נשמעת אחרת בחדרים סגורים. חודש בלבד לפני הטבח, יורש העצר הסעודי מוחמד בן סלמאן משך בכתפיו ואמר שהוא היה רוצה "לשפר את חיי הפלשתינים".

ערב הסעודית מבינה היטב שהגרעין האיראני עלול להטיל צל כבד על שלטונה השברירי, ושהיא תלויה לחלוטין בברית הגנה עם האמריקנים ובנחישות היש־ראלים להתעמת עם איראן. כעת המשחק הולך ומתברר כפי שהוא תמיד היה צריך להיות: אם ערב הסעודית מעוניינת בשלום עם ישראל, ביחסים בין שתי מדינות ריבוניות – היא מוזמנת לחתום. הסיפור הפלשתיני לא ייקבע בריאד.

מה שהיה אמור להיות מסלול יציאה מהמלחמה, מת־רחש כיום במציאות שונה לחלוטין. עזה לא תחזור ל־6 באוקטובר. הציבור הישראלי למד בדרך הקשה – והוא דורש שינוי מציאות וניצחון ברור.

הכותב הוא ראש מחלקת המחקר של תנועת "הביטחוניסטים"

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

אורי ורטמן

אשליית מנגנוני הביטחון

בזמן שהסכם הפסקת האש בין ישראל לחמאס עומד על תילו – ביו"ש מתחוללת דרמה של ממש, שבמסגרתה ישראל והרשות הפלשתינית "משתפות פעולה" במאבק נגד ארגוני הטרור.

בתחילת דצמבר 2024, לאחר ששלטונו של אבו מאזן עורער קשות בצפון השומרון על ידי חמאס והג'יהאד האסלאמי, מנגנוני הביטחון של הרש"פ יצאו למבצע צבאי נגד החמושים של ארגוני הטרור, במטרה להחזיר את המשילות שלה במחנה ג'נין. ברמאללה רואים בטהרן את מי שפועלת כדי להביא להסלמה בשטח, ואנשי משמרות המהפכה האיראניים עושים ככל שביכולתם להעביר נשק מפר איזון לידי ארגוני הטרור הפלשתיניים ביהודה ושומרון.

המראות מנפילת משטר אסד בסוריה הובילו את אבו מאזן לפעול נגד אלה השואפים למוטט את שלטון הרש"פ. למרות גילו המתקדם של יו"ר הרש"פ (89), זיכרונו עדיין איתן. הוא בוודאי לא שכח כיצד הרש"פ בהובלתו סולקה בבושת פנים מרצועת עזה בקיץ 2007. אבו מאזן לא בוחל באמצעים: כשהישרדות שלטונו נמצאה על כף המאזניים – הוא הורה לסגור זמנית את שידורי רשת "אל־ג'זירה" ביו"ש, שדרך קבע מציגה נרטיב ברור בעד חמאס.

למרות התקווה שהנה קמה לה "רשות פלשתינית מחודשת" – ביטוי שהמחיש את חזיון התעתועים של אותם מומחים בישראל ובעולם שקראו לתת לאבו מאזן את המפתחות ברצועת עזה לאחר מיטוט שלטון חמאס – הסכם הפסקת האש בין הרש"פ לבין ארגוני הטרור בג'נין המחיש היטב את המציאות.

האמת המרה היא שמאז הקמתה של הרש"פ בשנת 1994, מתוקף הסכמי אוסלו, לא השתנה דבר בחוסר רצונה ובחוסר יכולתה להיאבק בארגוני הטרור הפלשתיניים. מחד, להנהגת הרש"פ אין כל רצון להצטייר כמשת"פית של ישראל בעיני הציבור הפלשתיני, שלדעתו שלטון אבו מאזן איבד לגיטימיות כבר מזמן. סקרי דעת קהל פלשתיניים, שבוצעו בחודשים האחרונים על ידי המרכז הפלשתיני למחקרי מדיניות וסקרים PCPSR היושב ברמאללה, בהובלת פרופ' חליל שקאקי, ממחישים היטב שביו"ש, שכאמור נמצאת דה־יורה תחת שליטתה של הרש"פ, מעמדם של האחרונה והעומד בראשה ירד לשפל המדרגה. 94% מהפלשתינים ביו"ש רוצים בהתפטרותו של אבו מאזן, ו־73% מתוכם סבורים שהרש"פ מהווה נטל על העם הפלשתיני – בעוד חמאס זוכה לתמיכה עצומה ביו"ש על פני פת"ח (48% מול 21%). אין זה מפתיע שמועמד חמאס היה מנצח את אבו מאזן ללא קושי (86% מול 10%).

ומהצד השני, הרש"פ בהובלת אבו מאזן מעוניינת ראשית כל בהישרדותה. ליו"ר הרש"פ ברור שאם לא יפעל נגד תשתיות הטרור של חמאס והג'יהאד האסלאמי ביו"ש, גורלו עשוי להיות כגורל אסד, שנמלט מסוריה, או גרוע מכך – כגורלו של קדאפי, שנרצח בלוב בידי מתנגדיו.

> אם יו"ר הרשות לא יפעל נגד תשתיות הטרור של חמאס והג'יהאד ביו"ש – גורלו עשוי להיות כגורל אסד, שנמלט מסוריה, או כגורלו של קדאפי, שנרצח בלוב בידי מתנגדיו

כך או כך, בירושלים מבינים שלא ניתן לסמוך על אבו מאזן ועל הרש"פ בכל הנוגע לסוגיות ביטחוניות. המבצע הצבאי "חומת ברזל", שמהווה סוג של המשך פעילות צה"ל ושב"כ מאז טבח 7 באוקטובר נגד תשתיות הטרור הפלשתיניות ביו"ש, מהווה הוכחה ברורה לכך שרק ישראל יכולה למגר את הטרור הפלשתיני.

לסיכום, נראה שללא נוכחות ישראלית בשטחי יו"ש, שלטונו של יו"ר הרש"פ אבו מאזן צפוי לקרוס כמו מגדל קלפים. המציאות מוכיחה לנו שוב ושוב שמנגנוני הביטחון הפלשתיניים לא מסוגלים לאכוף את החוק והסדר בשטחים הניתנים לשליטתם, ולא ששים כלל להתעמת עם חמאס ועם שאר ארגוני הטרור הפלשתיניים. ישראל, שמעוניינת בשרידותה של הרש"פ כשלטון אפקטיבי שינהל את חייהם של הפלשתינים ביו"ש, ושחוששת שחמאס והג'יהאד האסלאמי ינסו להוציא לפועל טבח בסגנון 7 באוקטובר משטחי יו"ש, צריכה לפעול בעצמה נגד תשתיות הטרור הפלשתיניות.

ד"ר אורי ורטמן הוא מרצה ועמית מחקר באוניברסיטת דרום וויילס שבבריטניה ועמית מחקר במרכז לאסטרטגיה רבתי לישראל (ICGS)

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

מעריב - השבוע
6.34x12.8 | 1 | 16 עמ
11/02/2025 | 93084938-6

ראש העיר ירושלים וגיבור ישראל נטעו עץ

צילום: ארנון בוסאני

ראש העיר ירושלים משה ליאון נטע עץ לכבוד ט"ו בשבט בעמק היובל שבקרית היובל, יחד עם גיבור ישראל הראל סעידוב, לוחם צה"ל שנפצע אנושות במלחמת חרבות ברזל והחלים מפציעתו.

ליאון: "אני נרגש לחגוג את ט"ו בשבט עם תושבי ירושלים ובמיוחד עם הראל סעידוב, גיבור ישראל שהראה לנו מהי גבורה, נחישות ותקווה. נטיעת העץ יחד עם הראל היא סמל להתחדשות ולצמיחה, בדיוק כמו הדרך המופלאה שבה הוא התגבר על פציעתו הקשה".

משה כהן

ישראל היום! - כותרת
9.47x15.83 | 1 | 32 עמ
11/02/2025 | 93084755-6

"אמנות ישראלית" למען שורדי מסיבת הנובה

תערוכת "אמנות ישראלית" בחסות בנק הפועלים, המצדיעה זה 25 שנים לאמנים ישראלים, תוקדש השנה לנושא ההתמודדות של 3,750 שורדי הנובה, וכל הכנסותיה יועברו לעמותת "קהילת שבט הנובה", המסייעת ומטפלת בהם, במשפחות השכולות של 411 מהנרצחים במסיבה וב־22 משפחות החטופים ממנה.

התערוכה תוצג בשש הקומות בבניין ההנהלה של הבנק בתל אביב, ותכלול כ־600 עבודות של אמנים מובילים בישראל, לצד אמנים צעירים בתחילת דרכם. בין האמנים: סיגלית לנדאו, מרים כבסה, יונתן אולמן, שמעון פינטו, יאיר גרבוז, פיליפ רנצר, יוני גולד, מישל פלטניק וזיו קורן.

כמו כן, תוצג "עיניים טובות" – תערוכת נושא המצדיעה לאנשי המילואים, על התגייסותם, מסירותם וגבורתם. התערוכה תכלול 25 צילומים שליקטה ואצרה שושי צ'כנובר, מתוך פרויקט שבו דפנה באר גבל הזמינה חיילי מילואים לשתף ברגעים מחייהם בחזית במהלך מלחמת חרבות ברזל.

התערוכות ייפתחו לקהל עם צאת השבת הקרובה (עד 22:00), ויוצגו בימים ראשון ושני (17:00–20:00) **אסף גולן**

הארץ - כותרת
16.34x5.06 | 1 | 4 עמ
11/02/2025
93084655-5

ארבל יהוד: "כשחמאס אמרו לי שנושא החטופים הפך לפוליטי, חשבתי שזה טרור פסיכולוגי; לא האמנתי עד שחזרתי לארץ"

יחי יהוד, אביה של החטופה המשוחררת ארבל יהוד, הקריא אתמול בוועדה לביקורת המדינה בכנסת מסר שבו כתבה בתו על זמנה בשבי חמאס. "חשבתי שמפעילים עליי טרור פסיכולוגי כאשר נושא בני הערובה נהפך לנושא פוליטי. לא האמנתי עד שחזרתי לארץ ונחשפתי למציאות הקשה הזאת", כתבה ארבל.

ועוד כתבה ארבל כי "אתם יכולים לתאר לעצמכם מקצת מהזוועות שעברתי בתקופת השבי. למרות זאת חזרתי ממוקדת במטרה להציל את אריאל אהובי, דוד אחיו ויתר החטופים במסגרת המאבק לשחרורם, ובמקביל לתהליך השיקום הארוך הצפוי לי". היא הוסיפה כי למדה בשבי ערבית, ושמעה את מי שהחזיקו בה "מביעים שמחה על הפילוג בעם בשאלת שחרורם של החטופים". יהוד קראה להחזיר את "כולם במהלך אחד — את החיים ואת המתים", והוסיפה: "אל תפחידו את העם בשאלת המחיר אלא תפחידו את עצמכם, ואולי זה מה שיגרום לכם לשמור על אזרחי המדינה טוב יותר בעתיד".

נעה שפיגל

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

הארץ

יום שלישי, י"ג בשבט תשפ"ה, 11 בפברואר 2025 VOL 106/32222 FEBRUARY 11

המחיר: 15 שקלים כולל מע"מ באילת 12.7 שקלים

גלריה
מירית וינשטוק נותנת לצמחים חיי נצח בתערוכה חדשה. "התכנים אמורים לספק נחמה"
נעמה ריבה

צילום: נועם לוינגר

TheMarker
ישראל מתקיימת על תקציב המשכי. אם התקציב ל-2025 לא יאושר, הממשלה תיקלע לשאט־דאון
מירב ארלוזורוב

צילום: דני שם טוב/דוברות הכנסת

9771565294036 07
שירות למנויים: 5200*
בין השעות 13:00-07:00
וביום שישי בין 12:30-07:30
customer@haaretz.co.il
www.haaretz.co.il

חמאס מאיים שיפסיק לשחרר חטופים; עופר קלדרון: התנאים בשבי הוחמרו בתום העסקה הראשונה

בישראל דחו את טענות הארגון להפרות של ההסכם. הורי חטופים סיפ רו בכנסת ששמעו עדויות על כך שהם פצועים ועוברים עינויים

ג'קי חורי, יהונתן ליס, יעל פרידסון ונעה שפיגל

חמאס הודיע אתמול כי פעי־מת שחרור החטופים בשבת הק־רובה נדחית עד הודעה חדשה שכן לדבריו ישראל הפרה כמה מתנאי ההסכם. בהודעה נוספת כתב כי אם ישראל תעמוד בה־תחייבויותיה שחרור החטופים יוכל להימשך כמתוכנן.

עופר קלדרון, ששוחרר מהש־בי, העיד כי מיד לאחר סוף העס־קה הראשונה לשחרור החטופים ב־2023 "תנאי השבי שלי הוחמ־רו והפכו לקשים במיוחד". קל־דרון הוסיף ששהה במנהרות במשך 484 ימים. "חוויתי תנאי רעב קשים, עברתי חודשים של־מים ללא מקלחת וללא טיפול הולם", סיפר. אביה של החטופה המשוחררת ארבל יהוד הקריא בכנסת מסר שכתבה: "חשבתי שמפעילים עליי טרור פסיכולו־גי כאשר הנושא של בני הערובה נהפך לנושא פוליטי. לא האמנ־תי עד שחזרתי לארץ".

הסיקור המלא בעמודים 3-4

מפגינים למען שחרור החטופים בעסקה מציינים את יום הולדתו של החטוף אלון אהל, אתמול בתל אביב. אימו: "למה אתם מחכים?" צילום: תומר אפלבאום

עמוס הראל

מלחמה בחטופים

הודעת חמאס על הקפאת מי־מוש שלב א' בעסקת החטופים עמדה באוויר כבר כמה ימים. מדובר בארגון טרור מניפולטי־בי, וכשהוא מזהה נקודת תור־פה ישראלית אפשרית — הוא פועל בהתאם. בעזה לא היו עיוורים להתפתחויות בין ירו־שלים לוושינגטון: אם ישראל ממילא מצהירה כי אין בכוונתה להתקדם לשלב ב', מדוע יהיה לחמאס אינטרס לוותר על עוד קלפי מיקוח ולשחרר חטופים נוספים? נתניהו מעולם לא רצה במימוש שלב ב' של העסקה. עוד לפני הודעת חמאס, ניסה ראש הממשלה לחבל במו"מ ולמנוע את המעבר לשלב הבא, שפרטיו לא סוכמו, ולמעשה טרם נדו־נו כלל. זו נקודה מסוכנת מאוד במו"מ, והיא עלולה לגרום להת־פרצות אלימה חדשה ואף להת־מוטטות הפסקת האש.

הפרשנות המלאה בעמוד 3

נתניהו: מרגיש מצוין מבחינה מדינית־לאומית; קרא למשפטו "גיהינום"

יעל פרידסון

ראש הממשלה בנימין נתניהו זעם אתמול בע־דותו במשפט תיקי האלפים וטען לאכיפה בררנית. "שמונה שנים גוררים אותי בגיהינום הזה, על מה? אתם לא מתביישים? בכל העולם כולל בכירי הממשל בוושינגטון שואלים איך יכול להיות הדבר הזה", אמר בבית המשפט המחוזי בתל אביב. כשנ־שאל בתחילת העדות איך הוא מרגיש, השיב נת־ניהו: "מבחינה מדינית־לאומית אני מרגיש מצוין", והוסיף כי "רפואית זה היה בהחלט שבוע מאוד מאמץ ומאתגר". הוא הופיע לדיון באיחור, ואיחר לשוב לאולם בתום ההפסקות. בשלב מסוים ביקש פתאום לסיים את הדיון כדי להגיע להצבעת אי־אמון בכנסת, והשופטים נענו לבקשה.

הכתבה המלאה בעמוד 6

בנאום ההתנצחויות שלו הבהיר נתניהו: החטופים בסוף רשימת המטרות

יוסי ורטר

20 דקות לתוך נאומו במליאת הכנסת אתמול הואיל בנימין נתניהו לשרבב משפט אחד על המח־זה המבעית שזעזע מדינה שלמה בשבת: "כולנו הוד־עזענו מהמראות הקשים של חטופינו... מי שאחראי לכך, ישלם". אין מנהיג שפוי שלא היה פותח נאום בפרלמנט בהתייחסות רחבה לזוועה, שלא היה מא־חל לשלושת השבים החלמה ושיקום מהירים, ושלא היה אומר מילים של אמפתיה. לא נתניהו. הוא לא הצליח לחלץ מעצמו פרומיל מסערת הנפש שהביע שעות קודם לכן בבית המשפט המחוזי בתל אביב, כשדיבר על ה"גיהינום" שהוא עובר. למשפחות החט־טופים המרוסקות לא היתה לו שום בשורה.

הפרשנות המלאה בעמוד 6

בניגוד לעמדת היועמ"שית, הממשלה לא קיבלה החלטה על הקמת ועדת חקירה; קרובי נרצחים: "בריחה מאחריות" **יהונתן ליס ועדן סולומון, עמ' 6**

שוטרים פשטו על חנויות ספרים במזרח ירושלים ועצרו שניים מהעובדים

ניר חסון

שוטרים פשטו שלשום על שתי חנויות ספרים במזרח ירו־שלים, החרימו ספרים ועצרו שניים מעובדיהן. העצורים, מח־מוד ואחמד מונא, הם עובדי רשת חנויות הספרים Educational Bookshop, שלה שלוש חנויות, שתיים ברחוב צאלח א־דין ואחת במתחם מלון אמריקן קולוני. החנויות מתמחות בספרים בער־בית, אנגלית, גרמנית וצרפתית העוסקים בסכסוך הישראלי־פלסטיני ובהיסטוריה של ירו־שלים. הן מוכרות היטב בקרב חוקרים, דיפלומטים ועיתונאים. מורד מונא, אחיו של מחמוד, סי־פר ל"הארץ" כי הוחרמו עש־רות ספרים. "הם עברו עם גוגל טרנסלייט על הספרים, וכל מה שלא מצא חן בעיניהם הם לקחו. הם אפילו נתקלו בעיתון 'הארץ' עם התמונה של החטופים, שאלו מה זה ואמרו שזו הסתה. כל ספר שיש עליו דגל פלסטין הם לק־חו", אמר. בן משפחה אחר סיפר לסוכנות הידיעות הגרמנית דפ"א כי השוטרים ככל הנראה נשלחו לחנויות בעקבות תלונה שהוגשה על תוכנם של הספרים.

המשך בעמוד 7

הריאלי בחיפה ביטל מפגש עם פעילה ערבייה עקב איומים **שירה קדרי־עובדיה, עמוד 7**

אישה נרצחה ביריות בכסייפה שבנגב, שבעה מקרובי משפחתה נעצרו לחקירה

דיאא חאג' יחיא ועדן סולומון

אישה בשנות ה-30 לחייה נורתה למוות אתמול בכסייפה שבנגב. שבעה מקרובי משפח־תה נעצרו לחקירה בחשד למעו־רבות ברצח. לפי מעקב "הארץ", מתחילת השנה נרצחו בישראל חמש נשים. בהודעת המשטרה נמסר כי האישה נורתה פעמיים בראשה בעת שיצאה ממונית.

אחד מתושבי השכונה סיפר כי הרצח נעשה ליד בית ספר בידי רעול פנים, שירה באישה מטווח קצר ונמלט מהמקום. לדברי התושב, לאחר שהתאל־מנה מבעלה והתחתנה מחדש, האישה היתה במאבק מתמשך עם משפחתו של בעלה הראשון — ככל הנראה בשל מחלוקת בענייני ירושה ומשמורת על ילדיה, שעברו להתגורר אצל סבם וסבתם.

הארץ היום

בניגוד להמלצות
אושרה הרפורמה של מיקי זוהר שתעודד יצירת סרטים מסחריים על פני איכותיים
נירית אנדרמן / גלריה 5

הגבוהות מעולם
הכנסות המדינה ממסים הגיעו ל-62.5 מיליארד שקל והפילו את הגירעון בינואר ל-5.8%
נתי טוקר / TheMarker 2

צילום: מאט סלוקם/אי־פי

אימפריה נפלה
פילדלפיה ניצחה את קנזס סיטי בסופרבול, ומנעה הישג היסטורי
יאן מלניקוב / עמוד 10

צילום: גיל אליהו

בקריית שמונה הריקה תוהים מי יבוא להצביע בבחירות

קריית שמונה היא אחת מתוך חמש רשויות שבהן יתקיימו בחירות ביום פקיעת הסכם הפסקת האש עם חיזבאללה. אך כשרק רבע מתושביה חזרו להתגורר בה, ותושבי העיר פוזרו באופן חריג בכל רחבי הארץ, ההיערכות לבחירות מציבה למועמדים אתגר מורכב במיוחד. מועמדים ביקרו את אופן אר־גון הבחירות ואת מועד קיומן: "לא מספיק שיהיו אחוזי הצבעה נמוכים, או עכשיו גם מי שבכל זאת ירצה לצאת ולהצביע צריך לחשוש?"

עדי חשמונאי, עמוד 9

צילום: יאנה רודנבוש/רויטרס

המועמד המוביל בגרמניה מנסה להתנער ממורשת מרקל

סקרי דעת קהל בגרמניה מראים כי כמעט מח־צית מהציבור סבור שמדיניות הקנצלרית לשעבר, אנגלה מרקל, פגעה במדינה — ורק כשליש תומכים בה. מרקל היא שאפשרה למיליוני פליטים להשת־קע במדינה, ורבים קושרים בין ההחלטה לצמיחתה של מפלגת הימין הקיצוני AfD. מרקל עומדת מא־חורי מהלכיה, אך מנהיג האופוזיציה פרידריך מרץ, המועמד המוביל בבחירות לתפקיד הקנצלר, מבקש להתנתק ממורשתה ולהנהיג מדיניות שמרנית יותר.

ניו יורק טיימס, עמוד 8

הצעות עריכה

Rami Vered רמי ורד
יכלו להיות משוחררים לפני יותר משנה, ~~ממשלה הוצפת של בני זונות ואוכלי מוות~~
יכלו להיות משוחררים לפני יותר משנה, איך אתם מסתכלים על עצמכם במראה?

נועם אמיר
כנסו לטור המלא הוא שווה את זה ותשלחו קישור לבן כספית ~~המטומטם~~ שיפיץ את הטור. ~~חתיכת מטומטם~~
כנסו לטור המלא הוא שווה את זה.
האם הרמטכ"ל החדש יוביל לשינוי הקונספציה? להערכתי לא

Shlomo Karhi - שלמה קרעי
"האייב" היחיד פה הוא האתר ~~הפוגעני~~ של "העין השביעית" – חבורת ~~משועממים~~ שמנסה ~~להרחר ריב ומדון~~ בתוך הימין. לא יעזור לכם.
הבעיה העיקרית כאן הם "העין השביעית" שמנסים לפלג את מחנה הימין. לא יעזור לכם.

גלעד קריב
חובש כיפה שמדבר באולפן על "דת החטופים" ועל ה-"ניצחון" שלה אינו אדם ירא שמים. הוא נביא בעל של "דת הלאומנות", ושופר של דת "הבריחה מאחריות".
הציעו לח"כ גלעד קריב נוסח חלופי לציוץ שלו

כנסו לסטורי שלנו וכתבו לנו
@Ha_dibur
מדד דיבור מפלג שבועי שבוע 41 | 29.1-4.2.25
קואליציה: 1 איתמר בן גביר ▲ 2 טלי גוטליב ▼ 3 אלמוג כהן ▲ 4 שלמה קרעי ▲
אופוזיציה: 1 אחמד טיבי ▲ 2 ולדימיר בליאק ▲ 3 עופר כסיף ▲ 4 מירב כהן ▲
תקשורת: 1 אלי ציפורי ▲ 2 בן כספית ▼ 3 מני אסייג ▲ 4 אוריאל דסקל ▲ 5 ג'ודי מוזס ▲ 6 חיים לוינסון ▲ 7 נועם פתחי ▲ 8 אראל סגל ▲
הדיבור
תדברו.אחרת.
חפשו @ha_dibur

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

45 עמוד
הארץ - כותרת | 11/02/2025
8.41x7.56 | 1/2 | עמ 1 | 93084588-7

עמוס הראל

מלחמה בחטופים

הודעת חמאס על הקפאת מי־מוש שלב א׳ בעסקת החטופים עמדה באוויר כבר כמה ימים. מדובר בארגון טרור מניפולטי־בי, וכשהוא מזהה נקודת תור־פה ישראלית אפשרית — הוא פועל בהתאם. בעזה לא היו עיוורים להתפתחויות בין ירו־שלים לוושינגטון: אם ישראל ממילא מצהירה כי אין בכוונתה להתקדם לשלב ב׳, מדוע יהיה לחמאס אינטרס לוותר על עוד קלפי מיקוח ולשחרר חטופים נוספים? נתניהו מעולם לא רצה במימוש שלב ב׳ של העסקה. עוד לפני הודעת חמאס, ניסה ראש הממשלה לחבל במו״מ ולמנוע את המעבר לשלב הבא, שפרטיו לא סוכמו, ולמעשה טרם נדו־נו כלל. זו נקודה מסוכנת מאוד במו״מ, והיא עלולה לגרום להת־פרצות אלימה חדשה ואף להת־מוטטות הפסקת האש.

הפרשנות המלאה בעמוד 3

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ״ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 46
הארץ - כותרת | 11/02/2025
34.73x28.24 | 2/2 | עמ 3 | 93084589-7

על גבם של החטופים

בזמן שנתניהו מרוכז בתרגילים פוליטיים ובגלגול האחריות למחדל 7 באוקטובר, חמאס מגיב על חוסר הנכונות של ישראל להתקדם לשלב ב׳ בעסקה ומנצל את מנוף הלחץ שנוצר בגלל החשש הגובר לחיי החטופים. גורלם מונח בידיים של טראמפ, שמתנדנד בין שני קטבים

הפגנה למען שחרור החטופים, אתמול מול שער בגין של הקריה בתל אביב. העסקה נקלעה לנקודה מסוכנת שעלולה לגרום להתפרצות אלימה חדשה צילום: תומר אפלבאום

עמוס הראל

הודעת חמאס מאמש על הקפאת מימוש שלב א׳ בעסקת החטופים עמדה באוויר כבר כמה ימים. במערכת הביטחון היו מי שהזהירו בעת האחרונה מפני האפשרות הזאת. ראשית, מדובר בארגון טרור רצחני ומניפולטיבי, וכשהוא מזהה נקודת תורפה ישראלית אפשרית — הוא פועל בהתאם. המהומה שחוללה כאן חזרת שלושת החטופים בשבת האחרונה במצב בריאותי קשה, ובעקבותיה החשש לחיי החטופים הנותרים, סיפקו לחמאס מנוף לחץ חדש. שנית, בעזה לא היו עיוורים להתפתחויות בין ירושלים לוושינגטון. אם ישראל מצהירה ממילא כי אין בכוונתה להתקדם לשלב ב׳, מדוע שלחמאס יהיה אינטרס לוותר על עוד קלפי מיקוח, מבחינתו, ולשחרר חטופים נוספים?

הארגון מאשים את ישראל בכמה הפרות של הפסקת האש, בשל קשיים שהערימה על תנועת פלסטינים לצפון הרצועה וירי לעבר תושבים שהתקרבו אל כוחות צה״ל. אבל ברור כי זה בעיקר תירוץ שמאחוריו מסתתרים השיקולים האמיתיים. אמש הודיע חמאס כי שלושת החטופים שהיו אמורים לחזור בשבת הקרובה יישארו בידיו עד להודעה חדשה. זו נקודה מסוכנת מאוד במו״מ, והיא עלולה לגרום להתפרצות אלימה חדשה ואף להתמוטטות הפסקת האש, שנכנסה לתוקף רק לפני שלושה וחצי שבועות.

בנימין נתניהו מעולם לא רצה במימוש שלב ב׳ של העסקה. ראש הממשלה נגרר לתוך שלב א׳ בעל כורחו, בגלל שילוב של לחצים חריגים בעוצמתם — מכיוונם של נשיא ארה״ב דונלד טראמפ, המיליארדרית המקורבת אליו מרים אדלסון, מערכת הביטחון והציבור הישראלי. בימים האחרונים, עוד בטרם הודעת חמאס, ניסה נתניהו לחבל במו״מ ובעיקר למנוע את המעבר לשלב ב׳, שלו הסכים עקרונית אך פרטיו לא סוכמו, ולמעשה טרם נדונו כלל. הוא כבר הרחיק את ראשי זרועות הביטחון מהמשך ניהול המו״מ על העסקה והחליף אותם במקורבו, השר רון דרמר.

הניסיון למנוע את המשך העסקה, אולי עוד לפני מימוש הפעימות האחרונות של שלב א׳, משתלב במהלכים הנוספים שנתניהו עובד עליהם במרץ: הערת התקציב והבטחת המשך הקדנציה של ממשלתו (היעד החשוב מכל); החלפת ראשי מערכת הביטחון תוך גלגול מלוא האחריות למחדל 7 באוקטובר לפתחם, ומניעת הקמתה של ועדת חקירה ממלכתית בכל מחיר.

הזעזוע המדומה שנתניהו ביטא לנוכח מהלכי ראש שב״כ רונן בר — שלשום, כשבר ביקש להופיע בישיבת הממשלה ולדבר בזכות הקמת ועדה ממלכתית, הוא כינה אותו ״פקיד״ — הוא חלק מתוכנית שמטרתה סילוק הבכירים מתפקידיהם. לא תמיד נתניהו מחליף אותם בהכרח ב״אנשי שלומנו״. במקום הרמטכ״ל הרצי הלוי הוא נאלץ למנות מועמד ראוי, האלוף במיל׳ אייל זמיר, שאינו חייב לו דבר. ונשאר עדיין לראות אם מ׳, סגנו של בר עד לא מכבר (וידידו הקרוב) שמונה במקומו כחבר בצוות המו״מ, יקודם לראשות השירות.

שאלת המפתח אינה כי־צד נוהג נתניהו — או אפילו חמאס, הנתון עדיין להשפעת המתווכות — אלא מה יעשה טראמפ. הנשיא האמריקאי בזבז שבוע של מגעים קריטיים להמשך העסקה כשהעלה את ההגיג הביזארי שלו בדבר הגירת תושבי הרצועה. ספק אם הרעיון הזה מעשי, וקשה לראות את העולם הערבי מסכים לו בקרוב. ועדיין, טראמפ מסרב להרפות ממנו ולכן סדר היום האזורי השתנה בהתאם. ייתכן שטראמפ רואה במהלך עמדת מיקוח, חלק מטקטיקה שנקט לא פעם בעבר: הצגת דרישה קיצונית, המחייבת את השחקנים האחרים לשקול מחדש את עמדותיהם ולהתגמש לטובתו.

בזמן הקרוב עוד תרחף ההצעה באוויר, אבל בשלב זה קשה לראות אותה מקודמת. בינתיים טראמפ מתנדנד בין שני קטבים אחרים: הלחץ של נתניהו לאפשר לו יציאה מהעסקה וחזרה למלחמה בתום שלב א׳ (יש המעריכים כי ראש הממשלה חזר מנסיעתו לוושינגטון עם הבטחה בכיוון הזה), מול הלחצים שמפעילים אדלסון, שלה קו פתוח אל הנשיא, ומשפחות החטופים.

אחרי שובם בשבת של שלושת החטופים האחרונים עד כה

נתניהו חושש מעוד עדויות של חטופים, ונרתע מצילומי ארונות מתים המוחזרים מעזה

— מזי רעב, טראומטיים בעליל — ותיאור חוויותיהם הנוראות בשבי, ה״קייס״ של משפחות החטופים האחרים חזק במיוחד. הדברים נגעו גם לליבו של טראמפ, ואתמול הוא השווה את המשוחררים לניצולי מחנות ההשמדה הנאציים. לפי כל הסקרים, רוב מכריע בציבור הישראלי תומך בהשלמת העסקה, גם במחיר נסיגה מהרצועה ושחרור אלפי מחבלים. סביר שהרוב הזה עוד יגדל בעקבות אירועי השבת. אבל מעבר לכך, ניכר שמטה המאבק מנהל קמפיין השפעה מחושב שמטרתו לא להניח לנתניהו ולא לאפשר לו תרגילי התחמקות נוספים. מה שחסר במאבק, בשלב זה, הוא תרגום הדאגה לכעס ולמחאה ברחובות.

אתמול התייצב נתניהו להמשך עדותו בבית המשפט. לשופטיו אמר שחזר במצב רוח לאומי מרומם מ״ביקור היסטורי״, אבל אינו חש בטוב בריאותית. אחר כך התלונן ברוב טקט שהוא ״עובר גיהינום״, יומיים אחרי פרסום תמונות השבים מעזה. אבל גם הנסיבות המשפטיות המלחיצות לא טשטשו את הרושם שנתניהו חזר ב״היי״, אחרי הצלחת ביקורו אצל טראמפ. מה שראש הממשלה בעיקר זקוק לו מהנשיא האמריקאי הוא עוד זמן למרוח, בלי הכרעות במו״מ, באופן שיאפשר לו להימנע מוויתורים ואולי גם יפתח את הדלת חזרה למלחמה בחמאס.

כלפי שוועת החטופים, נתניהו מוסיף להפגין אטימות בוטה. בסרטוני הברכה שהוא מפיץ מדי פעם עם שחרורם אפילו לא ניכר מאמץ להעמיד פנים שהצלתם חשובה לו. הם ומשפחותיהם גומלים לו בהצהרות ובסרטונים שבהם נמנעו מכך הבעת תודה לפועלו למען שחרורם. המשוחררים כבר יודעים מה אירע כאן ומי דאג לעכב את העסקה. אם סבלת במנהרות 16 חודשים בתנאים איומים, בחטיפה שנעשתה במשמרת של נתניהו, נראה שלא תודרו להחניף לו.

הטענה שראש הממשלה לא ידע על תנאי השבי ועל מצבם הבריאותי של החטופים מגוחכת ושקרית. מצבם הוזכר בכל סקירה של צוות המו״מ, ופרטים רבים גם פורסמו בתקשורת לאורך המלחמה. אבל נתניהו נראה כמי שאינו מסוגל לפנות מקום רגשי לסבלם של החטופים. ייתכן שהוא מושקע מדי במאמץ להימלט מגורלו שלו, הפוליטי והמשפטי. למראה המאמץ לעכב את מימוש העסקה, ומול קרב הבלימה נגד הקמת ועדת החקירה הממלכתית — ניכר בבירור כי הוא חושש מעוד עדויות של חטופים, ובאותה המידה נרתע מצילומים של ארונות מתים המוחזרים מהרצועה. על פי כל הסימנים, המשוחררים הבאים ייראו כמו השבים בפעימה האחרונה; בשבי לא נשארו עוד נשים צעירות ומלאות רוח חיים ומאבק (בלי לזלזל לרגע בחוויות האיומות שעברו עליהן).

השר בצלאל סמוטריץ׳ — אדם שבהשוואה לרגישות האנושית שלו, נתניהו יכול להיחשב רחום וחנון — הודיע שלשום כי ״לא ניאנס לבצע צעדים מדיניים במסגרת עסקה לשחרור חטופים״. סמוטריץ׳ רחוק מלהיות אוויל. כשהוא בוחר להשתמש בהטיה של המילה ״אונס״ על רקע כל מה שמתפרסם או נרמז בדבר תקיפות מיניות שעברו החטופים והחטופות, השר לא עושה זאת בהיסח הדעת.

נתניהו, מצידו, דאג לנצל את הימים האחרונים כדי להעליב שותפות פוטנציאליות לעסקה מזרח־תיכונית גדולה. מצרים זועמת על הניסיונות הישראליים לשכנע את טראמפ לשלב בר־עיונותיו הגירה כפויה של פלסטינים מהרצועה לסיני. סעודיה, שהתוכנית הגדולה של טראמפ עתידה לכלול נורמליזציה בינה ובין ישראל, ביטאה את עלבונה מדברי נתניהו ל״פוקס ניוז״, שם אמר כי יש לה די מקום לקלוט את המהגרים העזתים בתחומה.

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ״ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 47
הארץ - כותרת | 11/02/2025
27.81x18.9 | 1/2 | עמ 1 | 93084592-8

חמאס מאיים שיפסיק לשחרר חטופים; עופר קלדרון: התנאים בשבי הוחמרו בתום העסקה הראשונה

בישראל דחו את טענות הארגון להפרות של ההסכם. הורי חטופים סיפ רו בכנסת ששמעו עדויות על כך שהם פצועים ועוברים עינויים

ג'קי חורי, יהונתן ליס, יעל פרידסון ונעה שפיגל

חמאס הודיע אתמול כי פעי־מת שחרור החטופים בשבת הק־רובה נדחית עד הודעה חדשה שכן לדבריו ישראל הפרה כמה מתנאי ההסכם. בהודעה נוספת כתב כי אם ישראל תעמוד בה־תחייבויותיה שחרור החטופים יוכל להימשך כמתוכנן.

עופר קלדרון, ששוחרר מהש־בי, העיד כי מיד לאחר סוף העס־קה הראשונה לשחרור החטופים ב-2023 "תנאי השבי שלי הוחמ־רו והפכו לקשים במיוחד". קל־דרון הוסיף ששהה במנהרות במשך 484 ימים. "חוויתי תנאי רעב קשים, עברתי חודשים של־מים ללא מקלחת וללא טיפול הולם", סיפר. אביה של החטופה המשוחררת ארבל יהוד הקריא בכנסת מסר שכתבה: "חשבתי שמפעילים עליי טרור פסיכולו־גי כאשר הנושא של בני הערובה נהפך לנושא פוליטי. לא האמנ־תי עד שחזרתי לארץ".

הסיקור המלא בעמודים 3־4

מפגינים למען שחרור החטופים בעסקה מציינים את יום הולדתו של החטוף אלון אהל, אתמול בתל אביב. אימו: "למה אתם מחכים?" צילום: תומר אפלבאום

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 48
11/02/2025 | 93084622-2
הארץ - כותרת
עמ 3 | 2/2 | 34.73x22.4

חמאס: שחרור החטופים הבאים נדחה עד הודעה חדשה בשל הפרת ההסכם

הקבינט אמור לדון היום במעבר לשלב ב' של העסקה. מקורות ישראלים: נתניהו אינו מעוניין בו

ג'קי חורי, יהונתן ליס, יניב קובוביץ, רואן סלימאן, נעה שפיגל ורויטרס

חמאס הודיע אתמול כי פעימת השחרור בשבת הקרובה, שבה היו אמורים להשתחרר שלושה חטופים חיים, תידחה עד להודעה חדשה בשל הפרות של תנאי ההסכם שביצעה ישראל. בעקבות ההודעה כינס ראש הממשלה בנימין נתניהו הערכת מצב, ובנוסף הורה על הקדמת ישיבת הקבינט שתוכננה להערב ל-11:00. אחר כך פרסם חמאס הודעה נוספת, שבה כתב כי אם ישראל תעמוד בהתחייבויותיה יוכל שחרור החטופים להימשך כמתוכנן.

לטענת חמאס, ישראל עיכבה את חזרת העקורים לצפון רצועת עזה, תקפה בהפצצות ובירי ברחבי הרצועה, ומנעה כניסת סיוע. דובר הזרוע הצבאית של חמאס, אבו עובייידה, אמר כי השחרור יידחה "עד שישראל תעמוד בהתחייבויותיה ותפצה על הזכויות שהופרו בשבועות האחרונים באופן רטרואקטיבי". בהודעה נאמר כי הארגון מחויב להסכם, "כל עוד ישראל תעמוד בו". עם זאת, חמאס מסר את ההודעה רחוק מספיק מפעימת השחרור בסוף השבוע, והותיר די זמן לצדדים לפתור את המשבר.

הערכת המצב היתה אמורה להיערך כהכנה לדיון הקבינט, שבו היו אמורים חבריו לדון בעמדת ישראל לקראת המו"מ על שלב ב'. עם זאת, כעת צפוי הדיון לעסוק בבחינת היכולת לפתור את המשבר עד סוף השבוע. הקבינט עשוי לבחון מנגנוני ללחץ על חמאס ובה בעת לגבש את קווי המתאר שיאפשרו לצוות המו"מ הישראלי לדון בחלק השני של העסקה. על פי ההערכות, נתניהו עשוי להביא לאישור השרים גם את השינויים שהוא מקדם בהרכב צוות המו"מ הבכיר, ובראשם הצבתו של השר רון דרמר במעמד דמות המובילה בו ומי שינהל את הקשר מול השליח האמריקאי למזרח התיכון, סטיב ויטקוף.

בנוסף צפוי נתניהו להציג לחברי הפורום את עיקרי ההבנות עם הנשיא דונלד טראמפ, שאותן השיג בביקורו בוושינגטון בשבוע שעבר, ואת תוכנית הטרנספר מרצון שהציע הנשיא. לקראת הדיון, ועל רקע העימות עם חמאס, מקורות ישראלים העריכו שנתניהו אינו מעוניין לקדם את העסקה בתנאים הנוכחיים ומתכוון ממילא לגרום לקריסת השלב השני בה. לדברי אחד המקורות, "ספק אם אפשר לגשר על הפער בין עמדת חמאס לקווים האדומים של ישראל".

בהודעה נוספת הבהיר חמאס כי אם ישראל תעמוד בהתחייבויותיה השחרור יימשך כמתוכנן

ברויטרס דווח כי מקורות בי־טחוניים בקהיר חוששים מהתמוטטות ההסכם, וטוענים שהשיחות על שלב ב' נדחו עד לאינדיקציה מארה"ב לגבי המשך התוכנית. במצרים דווח גם כי חמאס אמר למדינות המתווכות שהערבויות של ארה"ב להפסקת האש אינן תקפות בהינתן תוכנית העקירה של טראמפ, וכי ישראל "אינה רצינית" לגבי ביצוע הסכם הפסקת אש המדורג.

תשעה חטופים חיים אמורים להשתחרר מהשבי בשלוש השבתות הקרובות במסגרת שלב א', ואחריהם אמור חמאס להשיב לישראל עוד שמונה גופות. בישראל מוטרדים מאוד מה"מוקש" בהסכם שעלול למוטט את שלב א' שכבר מתנהל: סעיף 8 קובע שהמו"מ על שלב ב' ינוהל מהיום ה-16 (שחל ביום שני שעבר) ועד לסוף השבוע החמישי של השלב הראשון לעסקה. כריכת שני השלבים נועדה לדרבן את שני הצדדים להוסיף ולקדם את העסקה, אלא שבפועל, בישראל חוששים כעת שחמאס מעריך שישראל תסרב להסכים לסיום המלחמה החטופים, אולי אפילו לא אחד. אני גרסתי אחרת. אני פעלתי אחרת. אני נאבק בשביל זה גם היום". ועוד אמר נתניהו כי "המערכה לא הסתיימה. עלינו להשלים את מטרות המלחמה ולהחזיר את כל חטופינו".

רוסיה לא שוללת

בישראל טרם גיבשו עמדה רשמית על התוכנית שהציג טראמפ, ובדרג המדיני פועלים לגבש עמדה מפורטת שתוצג בעתיד לפני הקבינט. בישיבה היום צפוי נתניהו להציג לשרים את עיקרי חזון הטרנספר מרצון שהציג טראמפ, כחלק מסיכום ביקורו בוושינגטון. אחת האפשרויות שנבחנות בישראל היא לכרוך את פינוי הרצועה ושיקומה במהלך שיוביל ל"דה־רדיקליזציה" של התושבים שישובו אליה. בין היתר, נבדקת האפשרות לדרוש מתושבים שיעברו למדינה שלישית ויבקשו לשוב לרצועה להתנות את חזרתם בהתחייבות שלא לעסוק בטרור.

נתניהו אמנם שיבח את יוזמת טראמפ בפומבי, אך בריאיון לרשת פוקס ניוז בשבוע שעבר הודה כי "יש עוד פרטים שצריך ללבן" לגביה. גורמים נוספים הטילו ספק ביכולת ובכוונה של הממשל האמריקאי לקדם את המהלך במתכונת שהציג טראמפ, והעריכו כי מדינות אחרות יקדמו בקרוב יוזמה חלופית. "ההצעה של טראמפ היא מוצר לא אפוי. זה אוסף רעיונות שעדיין לא ברור איך יבשיל לתכנית סדורה", אמר אחד המקורות.

נתניהו הזכיר את האפשרות להתנות את חזרת תושבי הרצועה בתחייבות שלא לעסוק בטרור, כשאמר בריאיון לפוקס ניוז: "טראמפ אומר, 'אני רוצה לפתוח את השערים ולאפשר להם (לתושבי עזה, י"ל) רילוקיישן זמני, בשעה שאנחנו בונים את המקום באופן פיזי וגם במונחים של דה־רדיקליזציה. אתם רוצים לחזור? עליכם להתכחש לטרור'". לדברי מקורות ישראלים, האפשרות עלתה בשיח הפנימי סביב תוכנית טראמפ, אך עד כה לא התקבלו החלטות.

אתמול אמר טראמפ בריאיון לפוקס ניוז כי לפלסטינים שיעזבו את עזה במסגרת תוכניתו לא תהיה זכות לחזור אליה, משום שלדבריו "יהיה להם דיור הרבה יותר טוב. במילים אחרות, אני מדבר על בניית מקום קבוע בשבילם". טראמפ הוסיף כי "יעברו שנים" עד שיוכלו הפלסטינים לחזור ולהתגורר ברצועה, ושכעת היא אינה ראויה למגורים. ועוד אמר הנשיא כי לדעתו הוא יוכל לחתום בעניין הזה על עסקה עם ירדן ומצרים. "אנחנו נותנים להם מיליארדי דולרים בשנה", אמר.

לדברי טראמפ, "נבנה קהילות יפות ובטוחות בשביל 1.9 מיליון האנשים. נבנה אולי חמש, אולי שש, אולי שתיים, אבל נבנה קהילות בטוחות — קצת רחוק מהמקום שבו הם נמצאים, איפה שכל הסכנה הזאת נמצאת". הוא ציין כי "בינתיים זה יהיה בבעלותי. תחשוב על זה כעל פיתוח נדל"ן לעתיד, זו תהיה פיסת אדמה יפה. לא הוצאת כסף גדולה".

דובר הקרמלין, דמיטרי פסקוב, אמר אתמול כי רוסיה מחכה לפרטים נוספים על תוכניותיו של טראמפ. כשנשאל בעניין אמר פסקוב כי "עדיין איננו מכירים את הפרטים, צריך להתאזר בסבלנות". עם זאת ציין דובר הקרמלין כי "כדאי לחכות לפרטים שיגיעו אם אנחנו מדברים על תוכנית פעולה סדורה. יש כמעט 1.2 מיליון פלסטינים שחיים שם, וזה העיקר. אלו אנשים שהובטח להם בהחלטות של מועצת הביטחון של האו"ם פתרון של שתי מדינות, וכן הלאה". מהודעת הקרמלין עולה כי רוסיה אינה שוללת על הסף את הצהרות נשיא ארה"ב.

טראמפ אמר שלשום כי הוא מתכוון "לרכוש" את רצועת עזה ולהיות "הבעלים" של הטריטוריה, אך ציין כי ייתכן שיאפשר למדינות אחרות במזרח התיכון להשתתף בשיקומה. נשיא ארה"ב התעקש כי הוא מחויב "לקנות את עזה ולהיות הבעלים שלה. בנוגע לחזרה (של עזתים לרצועה), אין (להם) למה לחזור. מה שנשאר ייהרס. אי אפשר לחיות במבנים האלה כרגע. נהפוך את זה לאתר טוב לפי־תוח עתידי על ידי... מישהו". ועוד הוסיף טראמפ כי "זו טעות גדולה לאפשר לפלסטינים או לאנשים שחיים בעזה לחזור לשם. אנחנו לא רוצים שחמאס יחזור, תחשבו על זה כמו על אתר נדל"ן גדול. ארה"ב תהיה הבעלים ולאט מאוד — אנחנו לא ממהרים — נפתח אותו... לא יהיה שם אף אחד, חמאס לא יהיה שם".

פעילי חמאס לפני שחרור שלושת החטופים הישראלים בדיר אל־בלח, בשבת צילום: עבדל קארים האנה/אי־פי

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 49
הארץ - כותרת
6.28x9.8 | 1/2 | 1 עמ
11/02/2025 | 93084602-0

בנאום ההתנצחויות שלו הבהיר נתניהו: החטופים בסוף רשימת המטרות

יוסי ורטר

20 דקות לתוך נאומו במליאת הכנסת אתמול הואיל בנימין נתניהו לשרבב משפט אחד על המח־זה המבעית שזעזע מדינה שלמה בשבת: "כולנו הוד־עזענו מהמראות הקשים של חטופינו... מי שאחראי לכך, ישלם". אין מנהיג שפוי שלא היה פותח נאום בפרלמנט בהתייחסות רחבה לזוועה, שלא היה מא־חל לשלושת השבים החלמה ושיקום מהירים, ושלא היה אומר מילים של אמפתיה. לא נתניהו. הוא לא הצליח לחלץ מעצמו פרומיל מסערת הנפש שהביע שעות קודם לכן בבית המשפט המחוזי בתל אביב, כשדיבר על ה"גיהינום" שהוא עובר. למשפחות הח־טופים המרוסקות לא היתה לו שום בשורה.

הפרשנות המלאה בעמוד 6

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 50
הארץ - כותרת | 11/02/2025
25.6x29.35 | 2/2 | עמ 6 | 93084603-0

אחרי מפגן האומללות בבית המשפט עבר נתניהו למופע ניצחון בכנסת – ודחק את החטופים לסוף

כשהוא במצב רוח סמי־דיקטטורי, התרכז רה"מ בסגירת חשבונות ובמסרים מסכל י עסקה. אצלו, סערת הנפש שמורה רק ל"גיהינום" שהוא עובר

נתניהו בכנסת, אתמול. בישיבת הממשלה על ועדת חקירה ממלכתית הוא כינה את ראש שב"כ "פקיד" ולא מנע מהשרים להשתלח ביועצת המשפטית צילום: אוליבייה פיטוסי

יוסי ורטר

20 דקות לתוך נאומו במ־ליאת הכנסת אתמול, הואיל בנימין נתניהו לשרבב משפט אחד על המחזה המבעית שזעזע מדינה שלמה, עולם שלם, בש־בת האחרונה: "כולנו הזדעזענו מהמראות הקשים של חטופינו... מי שאחראי לכך, ישלם".

מאחר שהדובר נחשב נואם בחסד, שהמילה הכתובה ומ־שמעויותיה חשובות לו עד מאוד, ואת דבריו הוא קרא מן הכתב — המסקנה ברורה. אין מנהיג שפוי שכ-48 שעות לאחר השחרור, לא היה פותח נאום בפרלמנט בהתייחסות רחבה לזוועה; שלא היה מאחל לשלושת השבים החלמה ושי־קום מהירים, ושלא היה אומר מילים של אמפתיה. לא נתניהו. הוא לא הצליח לחלץ מעצמו פרומיל מסערת הנפש שהביע שעות קודם לכן בבית המשפט המחוזי בתל אביב, כשדיבר על "הגיהינום" שהוא עובר כבר שמונה שנים, או על "העינויים" שעבר עד המדינה ניר חפץ.

רק אחרי שראש האופוזיציה יאיר לפיד אתגר אותו והזמי־נו לצאת יחד איתו לכיכר הח־טופים, למסיבת יום ההולדת של החטוף אלון אהל שאתמול מלאו לו 24, שב נתניהו לדוכן ונתן עוד דקה וחצי של זעזוע.

ראש הממשלה בא אתמול לכנסת כדי לדווח על תוצאות ביקורו בארה"ב. זה כשלעצ־מו מנהג ראוי, כך יש לנהוג, אבל עיקר דבריו יוחד לסגירת חשבונות: עם האופוזיציה, עם "ערוצי התבהלה", עם ממשל ביידן, עם יואב גלנט ועם גור־מים אנונימיים במערכת הביט־חון. מן הצד השני הוא הרעיף דברי חנופה מביכים על המשיח מהבית הלבן שפתר לו את צרת עזה עם "החזון המהפכני" שלו.

בין התנצחות להתרפסות, חזר נתניה שוב ושוב על נחישו־תו לממש את "כל מטרות המל־חמה": השמדת חמאס ו"שחרור כל חטופינו". החטופים הם תמיד התוספת. גם אחרי שבת, כשב־רור לכל שהם גוססים במנהרות, מעונים, כבולים לשלשלאות, ניזונים מפיתה עבשה ביום, הוא אינו מראה שום דחיפות מיוחדת בשינוי סדר העדיפויות (אגב פי־תה עבשה — הוא לא שכח לש־תף את המליאה בארוחת הערב "הנפלאה" שסעד בחברת הנשיא טראמפ בבית הלבן).

בזמן שהחטופים ניזונים מפיתה עבשה, נתניהו שיתף בארוחת הערב "הנפלאה" עם טראמפ

נתניהו חזר מוושינגטון כמנצח. את ריקוד הניצחון הוא ביצע במליאה בלי שניכרה בו חולשה כלשהי. בבית המשפט הוא התעטף ברחמים עצמיים: "אני לא מרגיש טוב", קונן, וסיפר כי הוא מקבל 1,500 מיליגרם אנטיביוטיקה ביום. גם זה היה חסר טקט בהינתן מצבם של החטופים, אבל לחפש אצלו טקט זה כמו לחפש ארנק.

בשלוש, אגב, הוא הודיע לשופטים שבעוד שעה יתחיל דיון על הצעת אי־אמון בכנסת ושהוא פשוט חייב להיות במ־ליאה. הם קנו את הבלוף והדיון הסתיים שעה מוקדם יותר. אלא ששום ראש ממשלה — מעולם — לא נכח במליאה בתחילת הדיון (בניגוד לדיון במסגרת "40 חתימות", שבו הוא מחויב להפגין נוכחות). בהצבעות אי־אמון הם באים רק להצבעה. נת־ניהו נכנס לאולם בשעה חמש.

למשפחות המרוסקות של 76 החטופים, שזעקותיהן נשמעו אתמול בכל אולפן, לא היתה לנתניהו שום בשורה, מלבד האמירה הגנרית. להפך. נאומו היה לוחמני, מתריס. הוא אותת לחמאס שעוד לפני שיבוצע ה"טראמפספר", יחוסל ארגון הטרור בידי ישראל. איזה תמ־ריץ יש לחמאס להמשיך לשלב ב' בעסקה, או אפילו להשלים את שלב א'? נתניהו מומחה גדול בהעברת מסרים פומביים מסכלי עסקאות. לדוחה הוא שלח משלחת קצוצת כנפיים ונטולת מנדט — וזו חזרה את־מול כלעומת שיצאה. את ישיבת הקבינט שנועדה לדון בשלב ב' קבע להיום בערב, כדי לאותת שלא אצה לו הדרך. אמש, לאחר הודעת חמאס על הקפאת הפ־עימות, הוא הקדים את הישיבה לבוקר (אולי עשה זאת רק כדי לבטל את יום העדות בבית המ־שפט המחוזי).

תזכורת לגדעון סער

מצב הרוח הסמי־דיקטטורי שהוא חזר איתו מוושינגטון אחרי חמש שעות במחיצת טראמפ, ניכר בו גם בישיבת הממשלה ערב קודם, שעס־קה, לכאורה, בוועדת חקירה ממלכתית. את ראש שב"כ רונן בר הוא כינה בזלזול "פקיד", וסירב לשמוע את חוות דעתו בעניין נחיצותה של ועדה (כדי לסלק אחת לתמיד את תאוריות

למשפחות 76 החטופים המרוסקות לא היתה לנתניהו בשורה. להפך, הוא היה לוחמני, מתריס

הקונספירציה שמפיצה סביבתו הקרובה של ראש הממשלה על בגידה כביכול). בר אינו רלוונ־טי, אבל ארגון קיקיוני, אולטרה ימני, חצי פיקטיבי, שקרוי "הת־נועה למשילות" — הוא רלוונטי ועוד איך. לכן, באישור מזכיר הממשלה, הונחה לפני השרים חוות דעת מטעמו ששללה הקמת ועדת חקירה ממלכתית. גם השר לשעבר יוהר שי, שבי־קש להציג בממשלה את עמדת ההורים השכולים, סורב.

נתניהו לא מנע מהשרים לה־שתלח בגסות ביועצת המשפטית גלי בהרב־מיארה. בצלאל סמוט־ריץ', מיזוגן כפי שהוא גזען, אמר לה: "דעתך שווה לסימונה מדי־מונה או לחיה מתל אביב, או גלי בהרב־מיארה מאיפה?" של־מה קרעי נוף במזכיר הממשלה: "מה היא עושה כאן? למה הזמ־נת אותה בכלל?" יריב לוין דרש לחקור "את מעורבות מערכת המשפט בטבח", וגדעון סער — שמאז הצטרפותו לממשלה מוצא בבהרב־מיארה רק פגמים — לי־מד אותה פרק בנימוסים והלי־כות. היא לא נרתעה, והשיבה לו כגמולו. בגלל התכונה הזאת, בין היתר, הוא מינה אותה כשהיה שר המשפטים.

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 51
הארץ - כותרת | 11/02/2025
27.78x0.82 | 1/2 | עמ 1 | 93084605-0

בניגוד לעמדת היועמ"שית, הממשלה לא קיבלה החלטה על הקמת ועדת חקירה; קרובי נרצחים: "בריחה מאחריות"

יהונתן ליס ועדן סולומון, עמ' 6

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

הממשלה דחתה, שוב, את הדיון בהקמת ועדת חקירה ממלכתית

יהונתן ליס ועדן סולומון

החלטת הממשלה לדחות בש־לושה חודשים את המשך הדיון בהקמת הוועדה שתחקור את אירועי 7 באוקטובר גרמה את־מול לבני משפחות נרצחים ב-7 באוקטובר וחללי המלחמה לאכ־זבה קשה ולתגובות כועסות.

ראש הממשלה בנימין נתניהו החליט, אור לאתמול, לדחות את המשך הדיון בהקמת הוועדה בניגוד לעמדת היועצת המש־פטית גלי בהרב־מיארה. בישיבת ממשלה שעסקה — בין השאר, ועל פי הוראת בג"ץ — בהקמת ועדת חקירה, אמרה היועמ"שית כי על הממשלה להקים לאלתר ועדת חקירה ממלכתית, והדגי־שה כי אם תימנע מהקמת הוועדה כעת, עליה לנמק מדוע.

"ועדת חקירה ממלכתית היא הכלי החוקי המתאים לחקירת אירועי 7 באוקטובר והמלחמה", אמרה בהרב־מיארה. היא הזכי־רה כי ישראל טענה בבית הדין הפלילי הבינלאומי בהאג (ICC) שתוקם ועדה כזו. "מי הציע להאג שנקים ועדת חקירה ממלכתית?" שאל נתניהו ובהרב־מיארה השי־בה בישירות: "אתה, אדוני".

הדיון התכנס בעקבות החלטת בג"ץ, שבדצמבר הורה לממשלה לדון בכך בתוך 60 יום בעקבות כמה עתירות שהוגשו בעניין זה. לאחר שהבהירה היועמ"שית כי "על הממשלה להגיד למה לא להקים ועדת חקירה ממלכתית עכשיו", השיב לה מזכיר הממשלה יוסי פוקס: "אם בג"ץ היה רוצה הוא היה מוציא צו על תנאי שהממשלה תנמק מדוע לא, אבל הוא רק חייב לקיים דיון בנושא". גם השרים יואב קיש ואבי דיכטר תקפו את עמ־דת היועמ"שית ודיכטר אף שאל "האם לדעת היועמ"שית המל־חמה הסתיימה?". בהרב־מיארה השיבה: "השאלה אם לקיים וע־דת חקירה ממלכתית לא תלויה בזה". השר אופיר סופר הגיב: "יכול להיות שהקמת ועדת חקי־רה ממלכתית מסמלת לחמאס שסיימנו את המלחמה?"

בישיבה התלונן נתניהו על ראש שב"כ רונן בר. לאחר שראש שב"כ ביקש להשתתף בישי־בה וסורב, הוא העביר את עמ־דתו בעניין ועדת החקירה בכתב לעיון השרים, וראש הממשלה זעם על כך. "מדובר בפקיד, מה הוא קשור להחלטה על הקמת ועדת חקירה?" הטיח נתניהו. "אף פקיד כזה או אחר לא יק־בע לנו מתי המלחמה תסתיים. מי שמנהל את המלחמה, וגם את השגת השלום, זה לא הפקידים. זו ממשלת ישראל הנבחרת". על הרכב הוועדה אמר נתניהו: "אני מסכים עם אלה שאומרים שצריך שהוא יהיה בהסכמה רחבה ככל האפשר. מוכרחים לחקור את מה שקרה, אבל עד הסוף! לא באופן חלקי ולא באופן מוטה. אני עומד על כך ולא אסתפק בפחות מזה".

שר החוץ גדעון סער הביע תמיכה בהקמת ועדת חקירה ממלכתית לאירועי הטבח בעו־טף, והציע שהממשלה תקים צוות שרים שימליץ בנוגע למנדט החקירה של הוועדה ולטווח הזמ־נים והאירועים שייחקרו במסגר־תה. "אם המלחמה תיכלל במנדט החקירה — ההיגיון מחייב כי וע־דת החקירה תוקם עם תום המל־חמה. ואולם אם החקירה תכלול רק את אירועי 7 באוקטובר ומה שהוביל אליהם — ניתן להקימה כבר עתה", אמר סער.

ליעד ברעם, שבנו נטע נהרג בלחימה: "זו בריחה מאחריות, ניתוק מהעם וזלזול בחוקי המדינה"

בני משפחות נרצחים ב-7 באוקטובר וחללי המלחמה הגי־בו להחלטת הממשלה בכעס ואכ־זבה. "זו בריחה מאחריות", אמר ל"הארץ" ליעד ברעם, אביו של סמל נטע ברעם, לוחם בלון תצ־פית שנהרג ב-7 באוקטובר. "אם ראשי המדינה טוענים שהם לא אשמים, אז מה אכפת להם שי־חקרו?". לדבריו, התנהלות הממשלה בעניין מעידה על ני־תוק מוחלט מרצון העם ועל "זל־זול בחוקי המדינה". הילה אביה, אחותו של לוטן שנרצח במיגונית ב-7 באוקטובר, אמרה ל"הארץ": "אחי ברח מהנובה ומחסום של המשטרה החזיר אותו לאחור כי המשטרה לא קיבלה תמונת מצב ממוקד 100. זה עוד משהו שצריך לחקור, בשביל הסקת מסקנות".

יזהר שי, שבנו ירון נהרג ב-7 באוקטובר, אמר ברשת ב' כי וע־דת חקירה היתה אמורה לקום מיד אחרי הטבח, וכך היה יכול להיות מצב שבו מסקנות היו מאומצות על־ידי הממשלה ועל־ידי הדרג המדיני, "ואולי גם מטיבות את הדרך שבה אנח־נו מנהלים את המלחמה. בסופו של דבר, אנחנו רואים שורה של כישלונות. לא כל החטופים חז־רו, הסוף לא נראה באופק, והד־רך לצאת מהמלחמה הזו תלויה בגחמות של נשיא אמריקאי".

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

53 עמוד
הארץ - כותרת | 11/02/2025
17.06x6.84 | 1/2 | עמ 1 | 93084611-1

שוטרים פשטו על חנויות ספרים במזרח ירושלים ועצרו שניים מהעובדים

ניר חסון

שוטרים פשטו שלשום על שתי חנויות ספרים במזרח ירושלים, החרימו ספרים ועצרו שניים מעובדיהן. העצורים, מחמוד ואחמד מונא, הם עובדי רשת חנויות הספרים Educational Bookshop, שלה שלוש חנויות, שתיים ברחוב צאלח א־דין ואחת במתחם מלון אמריקן קולוני. החנויות מתמחות בספרים בערבית, אנגלית, גרמנית וצרפתית העוסקים בסכסוך הישראלי־פלסטיני ובהיסטוריה של ירושלים. הן מוכרות היטב בקרב חוקרים, דיפלומטים ועיתונאים. מורד מונא, אחיו של מחמוד, סיפר ל"הארץ" כי הוחרמו עשרות ספרים. "הם עברו עם גוגל טרנסלייט על הספרים, וכל מה שלא מצא חן בעיניהם הם לקחו. הם אפילו נתקלו בעיתון 'הארץ' עם התמונה של החטופים, שאלו מה זה ואמרו שזו הסתה. כל ספר שיש עליו דגל פלסטין הם לקחו", אמר. בן משפחה אחר סיפר לסוכנות הידיעות הגרמנית דפ"א כי השוטרים ככל הנראה נשלחו לחנויות בעקבות תלונה שהוגשה על תוכנם של הספרים.

המשך בעמוד 7

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עובדי חנויות ספרים במזרח ירושלים נעצרו בטענה להסתה

קרוב של אחד העובדים בחנויות, המשתייכות לרשת מוכרת, סיפרו כי השוטרים "עברו עם גוגל טרנסלייט ולקחו כל מה שלא מצא חן בעיניהם. אפילו על עיתון 'הארץ' עם תמונות החטופים"

המשך מעמוד 1

המשטרה ביקשה אתמול להאריך את מעצר העובדים בשמונה ימים, אך שופט בית משפט השלום בירושלים, גד ארנברג, הסכים להאריך את מעצרם ביום אחד בלבד. השניים ערערו לבית המשפט המחוזי, והשופט אלי אברבנאל לא התערב בהחלטת בית משפט השלום בדיון שנערך אתמול. מעצרם צפוי להסתיים היום. אברבנאל מתח ביקורת על המשטרה על שלא ביקשה את רשות הפרקליטות לפתוח בחקירה. בצו החיפוש, שעליו חתומה שופטת השלום בירושלים חוי טוקר, נכתב כי עילת החיפוש היא חשד להזדהות עם ארגון טרור. אולם לאחר מכן שונתה עילת החקירה והמעצר לחשד להפרת שלום הציבור. זאת משום שלצורך חקירה בחשד להסתה יש צורך באישור הפרקליטות, שלא התקבל. עם זאת, בהודעה לעיתונות טענה המשטרה כי החיפוש נעשה מחשד להסתה.

להודעת המשטרה צורף תצלום של כריכת חוברת צביעה לילדים שכותרתה "From the River to the Sea", שלטענת המשטרה היא עילה לחקירה ולמעצר. את החוברת אפשר לרכוש באמזון וברובה היא כוללת תמונות של דמויות פלסטיניות, למשל העיתונאית שירין אבו עקלה והמשורר מוחמוד דרוויש. באחד העמודים נראים חיילים ליד הר הבית (אל־אקצא).

לדיון שנערך אתמול בבית משפט השלום באו עשרות עיתונאים זרים ודיפלומטים מכמה מדינות — בהן בריטניה, הולנד, צרפת, שווייץ, האיחוד האירופאי וברזיל — כדי להביע הזדהות עם בני משפחת מונא. באותה העת הפגינו מחוץ לבית המשפט עשרות בני אדם, ובהם חבר הכנסת איימן עודה (חד"ש־תע"ל). שגריר גרמניה בישראל, שטפן זייברט, כתב ברשת X כי הוא מכיר את משפחת מונא בתור "משפחה ירושלמית־פלסטינית גאה ורודפת שלום", והביע דאגה מהמעצר. הקונסוליה הצרפתית בירושלים פרסמה גינוי למעצר.

למרות שהחקירה היא בחשד להפרת שלום הציבור, בהודעת המשטרה נכתב הסתה

אחר הצהריים באו לחנויות עשרות ישראלים כדי להביע הזדהות. במכתב ששלחה האגודה לזכויות האזרח לפרקליט המדינה, עמית איסמן, וליועץ המשפטי של המשטרה, אלעזר כהנא, נכתב: "פשיטה משטרתית על חנות ספרים ומעצר של בעליה מזכירות תקופות אפלות בהיסטוריה. המשטרה והפרקליטות שגו בהפעלת סמכותן, תוך פגיעה קשה בחירות ובחופש הביטוי בכלל ובחופש הביטוי של תושבי ואזרחי המדינה הפלסטינים בפרט. המדובר בהמשך מדיניות ההשתקה של ציבור זה, ושל המתקפה הכוללת על חופש הביטוי וערכי הדמוקרטיה שמוביילה הממשלה. יש לתקן שגיאה זו, לחדול מפעולות האכיפה ולשחרר את העצורים לאלתר".

גם סגן ראש עיריית ירושלים, אדיר שוורץ (התעוררות), גינה את הפשיטה המשטרתית על החנויות: "החנות היא מוסד ירושלמי לכל דבר ועניין והייתי בה פעמים רבות. משפחת מונא תמיד עודדה שיח סובלני, עדין ופתוח. אני באופן אישי לא מתחבר לתוכן של 90 אחוז מהספרים שם. אבל ממתי תוכן שאני, כיהודי ציוני, לא אוהב, הופך אוטומטית להסתה? מדובר בפגיעה חמורה בשמן הטוב של ירושלים ומדינת ישראל".

עו"ד נאסר עודה, המייצג את עובדי החנות שנעצרו, אמר כי "הוצאת צו החיפוש היתה ללא תשתית ראייתית תומכת, ומעצר השניים היה ללא סמכות, כאשר המשטרה נמנעה מקבלת אישור הפרקליטות כמתחייב בחוק. מעצרם הינו חלק מהרדיפה הפוליטית ומשיקולים זרים שמטרתם לשלוט בידע ובתודעה של התושבים המקומיים בעיר, תוך פגיעה בחופש הביטוי והמחשבה".

מהמשטרה נמסר: "אמש ביצעו בלשי מרחב דוד במחוז ירושלים חיפוש בשתי חנויות ספרים אשר לפי החשד מכרו ספרים המכילים תוכני הסתה. החשודים אשר מכרו את הספרים נעצרו. חוקרי המשטרה החלו בפעולות חקירה, במסגרתן נחשפו לספרים רבים המכילים תוכני הסתה שונים בעלי אופי לאומני".

ניר חסון

אחמד מונא בבית משפט השלום, אתמול. לדיון באו עשרות עיתונאים זרים ודיפלומטים מכמה מדינות צילום: שריה דיאמנט

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

מירב ארלוזורוב

לא צ'רצ'יל, הפוך

נימין נתניהו מאמין, ומשכנע בכך את עצמו ואת סביבתו, כי הוא מנהיג היסטורי בסדר הגודל של וינסטון צ'רצ'יל. כך השאיפה לעצב "מזרח תיכון חדש", וכך גם ההצדקה להפקרת החטופים, כפי שעשה צ'רצ'יל בעניין ההפצצה של העיר קובנטרי. צ'רצ'יל ידע על הכוונה של הנאצים להפציץ את העיר בשל פיצוח תשדירים הגרמניים באמצעות מכונת האנגימה — הבריטים הצליחו לפצח את הצופן הגרמני, דבר שנתן לבעלות הברית יתרון אסטרטגי יקר מפז — אבל העדיף שלא להזהיר את תושבי העיר, לבל יחשדו הגרמנים כי הצופן שלהם נפרץ. בכך בחר צ'רצ'יל במודע להפקיר את אזרחיו למוות בהפצצה, לשם הבטחת הניצחון המוחלט במלחמת העולם השנייה. זאת דילמה אתית שרק מנהיגים דגולים מסוגם של צ'רצ'יל ונתניהו יכולים לעמוד בה.

אלא שהשכנוע העצמי המגלומני הזה חוטא לאמת. ראשית, האירוע של צ'רצ'יל וקובנטרי לא קרה. מחקרים היסטוריים חשפו כי הבריטים ידעו שצפויה הפצצת כבדה, אבל הם לא ידעו לאיזו עיר היא מכוונת, כך שצ'רצ'יל מעולם לא התמודד עם הדילמה האתית הזאת. שנית, הפיצוח באמצעות מכונת אניגמה היה אירוע אסטרטגי, שתרם להכרעת המלחמה ולהצלת חיים של עשרות מיליוני אנשים. ניהול הסיכונים כאשר מדובר בשמירת סוד שיכול להציל את העולם כולו, במחיר של הקרבת כמה מאות או כמה אלפי בני אדם, לא דומה לניהול הסיכונים שמונח לפתחו של נתניהו כיום.

להבדיל, נתניהו שוקל כיום להקריב את חיי החטופים, וככל הנראה להקריב עוד כמה עשרות או כמה מאות חיילים במלחמה מחודשת בעזה, וזאת בשם הניצחון המוחלט — למנוע את חזרתו של חמאס לשליטה בעזה. אלא שאין היתכנות צבאית ממשית למיטוט שלטון חמאס (זולת כיבוש מתמשך של עזה, וגם אז חמאס לא ימוגר, כשם שהוא פעיל וקיים בגדה המערבית), והסיכון של נסיגה מעזה הוא סיכון פחות ערך. חמאס אינו מהווה איום קיומי על מדינת ישראל. ישראל כבר התמודדה עם אויבים מסוכנים ממנו על גבולותיה — גם בששת הימים, הניצחון הגדול ביותר של ישראל, לא כבשנו את קהיר ולא מוטטנו את שלטון נאצר — ועם הצבא הגדול במזרח התיכון ישראל יכולה ויודעת להתמודד עם רצועת עזה תחת שלטון חמאס.

להבדיל מהאניגמה, השארת רצועת עזה תחת שלטון חמאס אינה אירוע קיומי, ואינה מסכנת את חייהם של מיליונים. הדילמה האתית כאן היא מאוד פשוטה: לסיים את המלחמה עם חמאס אחרי שהיכינו בו נמרצות וחיסלנו חלק גדול מהיכולות שלו, כפי שעשינו לצבא המצרי והסורי במלחמת ששת הימים (ושוב ב-1973), או להמשיך את המלחמה ללא תוחלת תוך הקרבת חיים מיותרת. ולא מדובר רק בהקרבת חיים, אלא בהקרבת החטופים למוות בעינויים, כשהם כבולים במנהרות ונמקים מרעב. זוהי אכזריות לשמה מצד נתניהו.

הפקרת החטופים למוות בעינויים היא סיכון אסטרטגי כבד יותר מהשארת חמאס בשלטון בעזה: תושבים לא ישובו לבתיהם הסמוכים לגבול ביודעם שאם הם ייחטפו מדינת ישראל תפקיר אותם למוות בעינויים, חיילים לא ייצאו להילחם בהבינם שחייהם חשובים כקליפת השום, המרקם החברתי של ישראל יתפורר כאשר יתברר כי טובת השלטון קודמת לטובת האזרחים.

זוהי אינה דילמה צ'רצ'יליאנית. זוהי אכזריות של הפקרת אזרחים למוות בעינויים, וטיפשות של המשכת המלחמה ללא תוחלת צבאית. צ'רצ'יל, לו היה בחיים, לא היה מהסס לרגע — החלטתו היתה בדיוק הפוכה משל נתניהו.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

נחמיה שטרסלר

גלנט חושף: נתניהו רעד מפחד

יום שבת היה יום קשה. מזעזע. ראינו את אור לוי, אלי שרעבי ואוהד בן עמי חזורים מהגיהנום של חמאס חיוורים ומורעבים. הבטן צמודה לגב, הלחיים שקועות והרגליים הדקיקות בקושי נושאות אותם. הם הוחזקו בתנאים איומים, עברו עינויים והתעללויות באכזריות מטורפת שנובעת מהאידיאולוגיה הנאצית של חמאס: השמדת כל היהודים בעולם. לא רק בישראל.

באותן השעות ממש בילה ראש ממשלתנו בסוויטה מפוארת במלון הכי יוקרתי בוושינגטון, וחשב לעצמו: מה אזמין לארוחת בוקר מהרום סרוויס? אולי אגז־בנדיקט עם בייקון? ומה אז־מין לצהריים? שרימפס ברוטב? או אולי לובסטר בחמאה? אוי, כמעט שכחתי, אני חייב לזרוק משהו לתקשורת: "על המראות המזעזעים שראינו היום לא נעבור לסדר היום". מגוחך. מרתיח. איזה עוד שיאים של חוצפה ונרקיסיזם ישבור האחראי הראשי לטבח ולחטופים?

הוא כאילו מופתע ממצבם, אבל הוא מקבל דיווחים שוטפים על מצבם הרפואי המידרדר של החטופים, כולל ההרעבה, ההתעללות והכבילה בשלשלאות. פעם הוא אמר בניתוק האופייני לו: "החטופים סובלים אבל לא מתים". בינתיים חלק מהם נרצחו, ומי שלא ייצא בקרוב לא ישרוד. יואב גלנט אמר על כך: "ממשלת ישראל לא עשתה הכל כדי להשיב את החטופים".

אם היה אכפת לנתניהו מהשלושה, הוא היה חוזר לארץ ביום שישי ועוקב מקרוב אחר תהליך השחרור לכל מקרה של צורך בהתערבות. במקום זאת הוא תכנן בסוויטה איזה סוג יין יזמין לצהריים, משהו שיילך טוב עם הלובסטר.

הוא כל כך מרוכז בעצמו, עד שכאשר שר הביטחון הציע לחסל את צמרת חיזבאללה, נתניהו סירב ואמר לגלנט: "חיזבאללה יודעים היכן אתה ואני גרים". מרוב פחד הוא עבר לגור במקלט העמוק של המיליארדר סיימון פאליק, ולפני שאיראן תקפה הוא ירד למקלט האטומי שנבנה בעבור הממשלה בהרי ירושלים. ומה איתנו? שנמות.

הראיונות שנתן גלנט בסוף השבוע ("ידיעות אחרונות" ו"חדשות 12") מדגימים היטב את הפחדנות שלו. גלנט מספר איך נתניהו שידר פסימיות עמוקה בשבועות הראשונים למלחמה. מתוך התחשבות הוא לא סיפר שבשבת הארורה ובמהלך השבוע הראשון למלחמה נתניהו לא תפקד מרוב פאניקה. השיא היה כשנתניהו מנע את הכניסה הקרקעית של צה"ל לעזה ואמר לגלנט: "תפעלו מהאוויר, אם נעשה תמרון קרקעי יהיה לנו אל־פי הרוגים". מאיפה הנתון הזה? מתהומות הפאניקה. הוא המשיך והסביר: "הם ישתמשו בחטופים כמגינים אנושיים וישימו אותם על הגגות ופתחי הבתים". עוד אגדה שהמציא הפחדן כדי לא לעשות כלום.

המחדל הגורלי שלו היה התנגדותו למבצע חיסול חיזבאללה ב-11 באוקטובר. "זו ההחמצה הגדולה ביותר בתולדות מדינת ישראל" אומר גלנט. ואמנם, מדובר בתוכנית אמיצה בת שלושה שלבים: השמדת הבונקר של נסראללה עם כל ראשי הארגון, השמדת 90% ממערך הטילים של חיזבאללה באמצעות חיל האוויר והרג 12 אלף מחבלי חיזבאללה על ידי פיצוץ מכשירי קשר ממולכדים על גופם. התוצאה: חיסול חיזבאללה ושינוי מהפכני של מהלך המלחמה.

אבל נתניהו רעד מפחד. הוא הצביע על החלון בלשכתו בקריה ואמר: "אתם רואים את כל הבניינים הללו בתל אביב? הם ייהרסו, שום דבר לא יישאר כי לחיזבאללה יישארו טילים". כך מנע את המבצע שהיה מקצר מאוד את המלחמה, חוסך בנופלים, משאיר את תושבי הצפון בבתיהם, מחזיר את ההרתעה, מעלה את המורל, ומוליך את ישראל לניצחון. אבל לך תנהל מלחמה עם האיש השפל ביותר בהיסטוריה של העם היהודי.

"הליכוד מתגייס": ההתנגדות לחוק ההשתמטות מגיעה למפלגת השלטון

השיח הציבורי בעד שוויון בנטל השירות הצבאי ונגד חוק שיכשיר השתמטות חרדים מגיע למפלגת השלטון. שלוש קבוצות של חברי מרכז ליכוד ושל מתפקדי מפלגה — המטה הלאומי, הליברלים בליכוד ונתיב בליכוד — איחדו כוחות כדי לצאת בקריאה פומבית למען מתווה גיוס שוויוני.

אלה יערכו היום כנס במרכז מורשת בגין בירושלים תחת הכותרת "הליכוד מתגייס". הכנס ייערך במעמד שר הביטחון ישראל כ"ץ, יו"ר ועדת החוץ והביטחון של הכנסת יולי אדלשטיין, שר התפוצות עמיחי שיקלי וחברי הכנסת משה סעדה, דן אילוז ומושיקו פסל, שהבטיחו את השתתפותם.

הסלוגן שנבחר: "ליכודניקים מובילים את הקרב על שירות וביטחון לכולם". זאת, יש לציין, על רקע ציפייה למערכת בחירות ב-2025, ונוכח ההובלה שנטלו בקידום הנושא פעילי הציונות הדתית.

ראשי ההתארגנות בליכוד כבר נועדו עם כ"ץ והעבירו לו את השגותיהם ביחס למתווה הגיוס שהציג. אחד מהם הוא אלעד מלכא (הליברלים בליכוד) — מי ששימש עד באחרונה המשנה למנכ"ל משרד התקשורת, תחת השר שלמה קרעי.

"בגדול, המתווה שהציג השר כ"ץ חיובי, הגם שהיינו רוצים לראות מכסות של לומדים ולא יעדים של מתגייסים", אמר מלכא. "גיוס של 50% מכל מחזור יחייב גם את גיוסם של לומדי תורה, ולכן יסייע לנרמל את הגיוס בחברה החרדית. בה בעת, עמדתנו היא שהסנקציות האישיות צריכות להיות ברורות יותר, וההגדרה של 'מיהו חרדי' לא הדוקה מספיק, מכיוון שהיא מאפשרת לפטור משירות גם נוער נושר".

ומה באשר לאיומי המפלגות החרדיות לפרק את הקואליציה אם תעבור חקיקה "דרקונית" מדי לדידם? "איומים לפרוש מהקואליציה היו גם בעבר. השאלה היא קודם מה הליכוד יעשה, והמטרה שלנו היא לגרום להנהגת המפלגה להבין מה הסקרים מראים ומה הרחוב הליכודי חושב".

אבי בר־אלי

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 57
11/02/2025 | 93084658-5
הארץ - כותרת
עמ 4 | 1 | 34.48x20.63

בכיכר החטופים ציינו יום הולדת לאלון אהל, וקיוו שקולות הפסנתר יגיעו אליו

המונים נענו לבקשת אימו של אהל, שזהו יום הולדתו השני בשבי, ובאו להקריש לו שירים. על רקע הדיווחים בדבר מצבו ועל משבר במו"מ כל תו שנוגן בכיכר קיבל משמעות חדשה

שירה קדרי־עובדיה

בשעות שקדמו לעצרת יום ההולדת של אלון אהל, ניגן הפ־סנתר שהוצב בלב כיכר הח־טופים ברצף. כבר יותר משנה שהפסנתר ניצב בכיכר, תזכורת אילמת לאיש הצעיר שהפסנתר הוא לו "בית שני", במילותיה של אימו עידית. אתמול נענו רבים לבקשתה לנגן בפסנתר, זה הני־צב בכיכר או בכל פסנתר אחר, במחוות יום הולדת 24 לבנה. יום הולדת שני בשבי. הנעימות המו־כרות קיבלו משמעות חדשה, מצמיתה. אחד ניגן "מי האיש החפץ חיים", ומילות הפסוק נה־פכו בפיו למעין שאלה מהדהדת. כך גם מילות השיר "ללכת שבי אחריך", שהושרו אחר כך.

הצלילים הוסיפו להתנ־גן תוך שההמונים נוהרים לכי־כר, אך במובן מסוים מה שאפיין אותה בדקות שקדמו לתחילת העצרת היה דממה. דממה כב־דה, של מי שכבר אינם יודעים מה לומר. "מה עוד אפשר לעשות חוץ מלהגיע ולחזק את המשפ־חה", אמר יהל, בן היישוב לבון שבו מתגוררת משפחת אהל. אל שנערמו מתחילת השבוע על מצ־בם של החטופים שעדיין בשבי היו אלו שהניעו את ההמונים אל הכיכר, ובמיוחד הדברים שסיפרה עידית אהל שלשום, בריאיון לח־דשות 12, על התנאים שבהם מו־חזק בנה. אחריהם, אי אפשר היה שלא להיענות לקריאת המשפחה לבוא ולציין את יום הולדתו של אלון יחד עימה בכיכר.

האלפים שנהרו לשם הצטר־פו למעגלים הקרובים והרחוקים בחייו של אלון — המשפחה המו־רחבת, מכרים מהיישוב לבון ומ־גוש משגב, וחניכי שנת שירות מתנועת האיחוד החקלאי, שבה היה אהל חבר. "בטח שהגעתי", הסבירה בת היישוב לחברתה, "מה, אני לא אבוא?"

עם תחילת העצרת, על הבמה, נשבר לרגע קולה של עידית. בז־עקה חלשה, שעוצמתה מהדהדת יותר מכל צעקה, היא פנתה לח־ברי הקבינט. "למה אתם מחכים, ריבונו של עולם", היא שאלה. "איך אנחנו מקבלים עדכונים על כך שהפסקת האש על סף פי־צוץ? איך אפשר לנרמל את הסי־טואציה הזאת?"

האם עידית אהל: "מכל תבל מתקשרים אלינו, רק נציגי ממשלת ישראל לא דיברו איתנו"

"אלון, קיבלנו אות חיים ממך. עוד ועוד חלקי פאזל כואבים כל כך מרכיבים את תמונת המ־ציאות הנוראית של חייך. אנ־חנו שומעים על הרעב התמידי, על ההתעללות הפיזית והנפ־שית, וגם על הגבורה והנכונות לסייע לכל מי שהיה שם איתך". אהל איננה כי אות החיים שהת־קבל "הוכיח לעולם שאתה עדיין חי", אך היא עצמה, כך אמרה, לא היתה זקוקה לו. "אני מרגישה אותך כל יום, כל רגע, כל דקה", אמרה, "בכל לילה בלי שינה. בכל יום שבו אנחנו קמים לסיוט המתמשך שהפך למציאות חיינו. ואני ממשיכה לשמוע את הקול שלך כל הזמן". בהדרגה התייצב קולה, והשאלה נעשתה נוק־בת יותר. "האם הילד שלכם היה כבול בשלשלאות 15 חודשים, לילה אחרי לילה? מאז שקיבל־נו את אות החיים מאלון מנהיגים מכל תבל מתקשרים אלינו. יש נציגים של ממשלה אחת שלא דיברו איתנו. ממשלת ישראל, שבמשמרת שלה אלון נחטף".

בני משפחת אהל ביקשו לחגוג לו יום הולדת כהלכתו, עד כמה שהדבר אפשרי: עוגת יום הולדת עם פסנתר הוכנה מבעוד מועד, רפליקה של הפסנתר הניצב בכיכר. כמה בלונים צהובים הופרחו לחלל. אלון לא יאכל מהעוגה, גם את הבלונים הוא לא יראה. אך המשפחה נאחזה בתקווה שהמוזיקה — אהבת חייו — בכל זאת תצליח להדהד גם בתוך ראשו. אימו של אהל ביקשה מהנוכחים להרים את ידיהם, לכוון את מחשבתם. "לחשוב על התדר, על הצבע, כדי שמה שאנחנו שומעים יגיע אליו", היא ביקשה. "המוזיקה יכולה להזין את הנפש, והיא תזין את הנפש שלו היום". עידית הזכירה גם את איתמר ואגם, חבריו של אלון שניצלו ממיגונית המוות, ואת חבריו שגב ואיילת שנרצחו בה, וסיימה את דבריה במילות שירו של שלום חנוך, שנהפכו בפיה למעין תפילה: "אולי, אולי, אולי, אתה בא והולך אליי".

האמנים שעלו אל הבמה, במעין מחווה של מוזיקאים למוזיקאי, הדהדו, כל אחד בקו־לו ובמילות שיריו, את תפילתה של אהל.

כששלומי שבן עלה לבמה, נהפכו צלילי הפסנתר הנוגים למחאה: לאן הלכת, אהובתי? הוא זעק, איפה האמא, האמא שלי? בסופו של יום ההולדת הע־צוב עלה דיוויד ברוזה, מכר המ־שפחה. בשירת א־קפלה, הוא ביקש: שיהיה טוב.

בתום הערב ניגשו המכ־רים הרבים ללחוץ את ידיהם של בני המשפחה. בכאבם, הם מצאו כוחות להשיב לכל מי שני־גש אליהם ולהודות על ההיענות. אולי ההסבר לכך טמון בדב־רים שאמרה עידית מוקדם יותר באותו הערב: נוכחותו הרחוקה של אלון היא שנותנת לה כוח.

כיכר החטופים, אתמול. מילות הפסוק "מי האיש החפץ חיים" הפכו למעין שאלה מהדהדת צילום: תומר אפלבאום

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 58
11/02/2025 | 93084659-5
הארץ - כותרת
עמ 4 | 1 | 34.65x29.51

קרובי חטופים: הם מוחזקים בשלשלאות, איפה הערכים היהודיים?

אביו של שגב כלפון תקף את נתניהו בכנסת: בני חולה ומוחזק בתנאים קשים, ההיסטוריה תשפוט אותך. עופר קלדרון סיפר: בתום העסקה הראשונה, התנאים שלי הוחמרו. להוציא את כולם

נעה שפיגל ויעל פרידסון

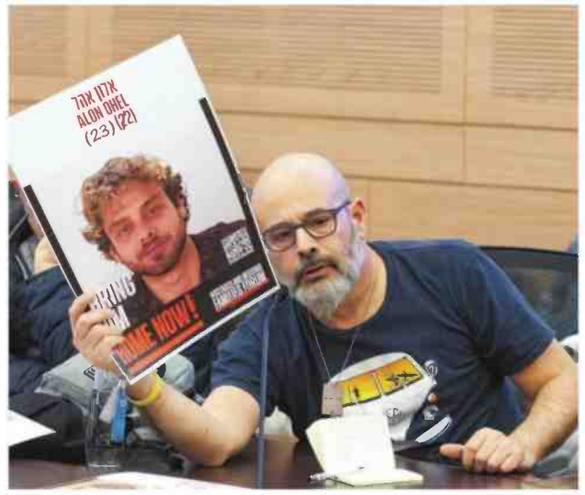

משמאל, בכיוון השעון: קובי כלפון, אביו של שגב; שלי שם טוב, אימו של עומר; וחן אביגדורי שאשתו ובתו הושבו בעסקת נובמבר, בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת, אתמול צילום: אוליבייה פיטוסי

קובי כלפון, אביו של שגב החטוף ברצועה, אמר אתמול כי בנו חולה ומוחזק בתנאים קשים. ועוד אמר האב כי תמונות החטופים ששבו "מדברות בעד עצמן", וכי הוא אינו מבין כיצד אל מול המראות האלה סוגיית החטופים אינה עומדת בראש סדר העדיפויות של מקבלי ההחלטות. "איפה הערכים היהודיים של מקבלי ההחלטות? מי שלא עוסק במצוות פדיון שבויים דינו כשופך דמים", אמר כלפון והוסיף כי "העם יבוא חשבון" עם מי שמנסה לתקוע מקלות בגלגלי העסקה. האב פנה לראש הממשלה בנימין נתניהו ואמר כי הוא נמנה עם מצביעיו וכי הוא אינו מאמין שראש הממשלה אינו מעוניין להחזיר את החטופים. "תחזיר אותם במיידי", ביקש בקול חנוק בריאיון לכאן ב', "אני מאמין בך, ההיסטוריה תשפוט אותך".

כמה שעות אחר כך, בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת, התקומם כלפון על ההחלטה להחזיר את החטופים בשלבים, ולא בפעימה אחת. "אנשים פה איבדו שפיות", הטיח כלפון בחברי הוועדה, "רואים את החטופים שחזרו וחושבים שיש מקום לשלבים? מה שצריך זה לכנס דיון חירום ולהחזיר את החטופים במיידית!"

עופר קלדרון, ששוחרר משבי חמאס לפני שבוע וחצי, אמר אתמול כי "מיד בתום העסקה הראשונה תנאי השבי שלי הוחמרו והפכו לקשים במיוחד". קלדרון, שנחטף מקיבוץ ניר עוז, פירט ואמר כי שהה "במנהרות 484 יום בלי לראות אור יום. לא נחשפתי לאמצעי התקשורת, חוויתי תנאי רעב קשים, עברתי חודשים שלמים ללא מקלחת וללא טיפול הולם". הוא הדגיש כי אסור לעצור את העסקה, וכי "חייבים להוציא את כולם וכמה שיותר מהר".

קודם לכן אתמול, ירדן ביבס, שהוחזר עם קלדרון באותה הפעימה ונחטף אף הוא מניר עוז, יצא מבית החולים. בהודעה מטעם משפחתו של ביבס נכתב כי "הדרך לשיקום עדיין ארוכה, ולא תהיה שלמה עד אשר שירי, אריאל, כפיר וכל החטופים ישובו הביתה. ירדן נחוש לפעול למען השבתם ומרגיש מחויב לעשות כל שביכולתו כדי שאף אחד לא יישאר מאחור". ועוד ביקשה משפחתו של ביבס "להודות לעם ישראל על החיבוק החם והתמיכה האדירה שאנחנו מקבלים בימים אלו". לאחר ששוחררו דווח כי ביבס וקלדרון הוחזקו יחד בימיהם הראשונים בשבי, וכי בשבועות הראשונים הוחזקו בכלובים והוכו פעמים רבות. על פי הדיווח, אנשי חמאס שוחחו עם ביבס על אשתו שירי ועל ילדיו, אריאל וכפיר.

משפחתו של החטוף אליה כהן אמרה כי החטופים ששבו העבירו ממנו אות חיים. לדברי השבים, תנאי השבי של אליה קשים ביותר: הוא כבול בשלשלאות זה שנה וארבעה חודשים, רגליו פצועות מירי והוא עובר התעללות פיזית ונפשית קשה. בריאיון לגלי צה"ל אתמול אמרה אימו של כהן, סיגי, כי היא מציעה "לסמוטריץ', בן גביר וכל החבר'ה האלה שלא רוצים עסקאות — בואו תתחלפו איתי, אין בעיה".

כהן הטיחה במתנגדים להמשך מימוש העסקה בממשלה כי עליהם להכניס את ילדיהם לרצועת עזה במקום בנה. "אחרי שהבן שלך יהיה שם 493 ימים ותראה איך חברים שלו חוזרים כמו בשואה, תבוא ותדבר", היא אמרה. לדבריה, מדינת ישראל כשלה ובמשך 20 שנים לא מיגרה את הטרור בעזה ובגדה, אך לא ייתכן שהדבר "יבוא על חשבון הילדים שלנו".

גם משפחתו של החייל החטוף נמרוד כהן, שאינו אמור להשתחרר בשלב הראשון של העסקה, סיפרה כי קיבלה אות חיים ממנו על ידי חטופים ששבו משבי חמאס. אימו ויקי סיפרה אתמול בריאיון בחדשות 12 כי אחד החטופים שחזרו שהה כחצי שנה במחיצת בנה. לדבריה, מצבו של נמרוד ירוד נפשית ופיזית, אך הוא לא היה כבול. במשך פרק זמן קצר, על פי עדות החטוף שחזר, שהה נמרוד בדירה, ואולם רוב הזמן היה במנהרה. החטוף שחזר סיפר לאם כי נמרוד סומך על משפחתו שתעשה הכול כדי לשחררו.

על אופן החזרת החטופים, בפעימות, אמרה כהן כי ההחלטה מקשה מאוד הן על המשפחות הן על חטופים שעדיין בשבי. ועוד אמרה כי ההצהרות שמשמיעים נבחרי הציבור על הצורך בהמשך המלחמה עלולות לטרפד את העסקה. "אנחנו עם שמקדש חיים", הוסיפה כהן, "וצריך לשלם את המחירים האלה".

שטף העדויות של חטופים ואותות החיים שהביאו מהגברים שעדיין בשבי נוגע גם לתנאי השבי של אלון אהל, שאתמול ציין את יום הולדתו ה-24. אימו עידית אמרה בגלי צה"ל כי על פי העדויות ששמעה, בנה מורעב וכבול בשלשלאות. לדבריה, הם שמחים על שהתקבל ממנו אות חיים, אך תחושתם קשה מאוד לאחר ששמעו את העדויות על תנאי השבי. "החטופים ישנים על הרצפה וצריכים לחלוק שמיכה", אמרה אהל. היא קראה לראש הממשלה, לקבינט ולממשל טראמפ לפעול כעת

משפחתו של אליה כהן אמרה כי קיבלה אות חיים ממנו, וכי הוא סובל מהתעללות בשבי

כדי לשחרר את כל החטופים. "אין להם זמן", הסבירה. "מיום שבת אנו מתוודעים לעוד ועוד פרטים וכבר אי אפשר לשתוק יותר. ראש הממשלה אינו יכול לומר שאינו יודע, אינו יכול לומר שלא שמע ולא עודכן במצבם של החטופים. כל יום הוא גיהינום שם", הוסיפה האם. גם אהל אינו אמור להשתחרר בשלב הראשון של העסקה.

שלשום סיפרה המשפחה כי קיבלה ממנו אות חיים, בפעם הראשונה מאז נחטף, וכי הוא פצוע בשתי עיניו ואינו מקבל טיפול. "אלון הוחזק במנהרות בעזה יחד עם חטופים שהשתחררו לאחרונה", מסרה המשפחה. "אנו שמחים ונרגשים לדעת שאלון בחיים, אך אנו גם ממוטטים ומזועזעים מהמצב הפיזי והנפשי הקשה שבו אלון נמצא וההתעללות שהוא ויתר החטופים עדיין עוברים". בריאיון לחדשות 12 הוסיפה האם כי בנה כבול בשלשלאות כל הזמן, וכך גם החטופים שהיו איתו. "איך זה שהוא לא הומניטרי? אני דורשת מראש הממשלה ומהקבינט — עכשיו — הם חייבים לעשות הכול כדי להחזיר את אלון ואת כולם", קראה.

גאולה לוי, אימו של אור שחזר מהשבי בשבת, אמרה אתמול כי מעתה הם יפגינו למען אהל. "אנחנו נהיה הקול שלו בכיכר", הודיעה לוי. היא סיפרה כי בנה מתקשה להתאושש וכי הוא חושב הרבה על החטופים שנשארו מאחור. "אנחנו שומעים את אור, את האנשים שהוא השאיר מאחוריו וממש ממש קשה", אמרה האם בריאיון לכאן רשת ב'. "מה שהוא עבר הם עוברים והם עוד יעברו, ואיך שהוא נראה הם נראים אפילו יותר גרוע. מעכשיו זה מה שיראו. אנשים צריכים לשים לב לזה. מדובר באנשים שנראים כמו הצל של עצמם. הוא יחזור לעצמו וישתקם, אבל הוא לא ישכח מה שהוא עבר".

אלי שתיו, אביו של עידן שנרצח ב-7 באוקטובר וגופתו מוחזקת ברצועה, אמר בכנסת כי מראות החטופים שישוחררו בשלבים הבאים יהיו קשים יותר. "השלב של הנשים שיצאו מנופפות לשלום נגמר". לדבריו, החטופות ששוחררו בעסקה הראשונה סיפרו שמענים את הגברים. "אונסים אותם, הם חוטפים מכות עם כבלי חשמל", אמר שתיו. "חייבים להגיד את הדברים האלה, אנשים פה מסתכלים עליי בעיני עגל ולא מבינים", הוסיף.

שלי שם טוב, אימו של עומר החטוף בעזה, אמרה בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת כי מראה החטופים ששבו החזיר אותה 80 שנה אחורה. "שואה זה משהו שאנחנו מכירים לא מתוך ארצנו, אלא כשלא היתה לנו ארץ משלנו. אז הרעיבו אותנו, טבחו בנו. איך זה יכול להיות שבשנת 2025 אנשים, אזרחים, מוחזקים בתנאים תת־אנושיים?" תהתה. "הילדים שלנו מוחזקים שם בשלשלאות, מורעבים. אנחנו לא בשואה, שאז אפשר היה לומר 'לא ראינו, לא שמענו, לא ידענו'", אמרה שם טוב, וקראה לשרים "לתת גב לראש הממשלה" להחזרת כל החטופים.

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

11/02/2025 | 93084673-7 | עמוד 59 | הארץ - כותרת | עמ 5 | 1 | 34.68x43.03

טראמפ ונתניהו מעמידים את הסכמי קמפ דייוויד במבחן גורלי

נשיא ארה"ב מתעלם מבהלת מצרים, ירדן וסעודיה לנוכח "תוכנית עזה" שלו. אולי היום, בפגישה עם המלך עבדאללה, הדברים ישתנו

טראמפ לצד מלך ירדן עבדאללה, ב-2018. נתניהו, בינתיים, משגר מסרים מזלזלים לסעודיה ומצרים צילום: ג'ונתן ארנסט/רויטרס

צבי בראל

בכל הנוגע לפתרון המלחמה בעזה, דונלד טראמפ הוא כמעיין המתגבר. אם בפגישתו הראשונה עם בנימין נתניהו הוא דיבר על הוצאתם של 1.8 מיליון תושבי עזה אל מחוץ לרצועה — בעיקר לירדן ולסעודיה, "לטווח קצר או לטווח ארוך" — בתוך שעות התנפח המתווה ונהפך להשתלטות אמריקאית על רצועת עזה ופיזור תושביה בין "שתיים, שלוש ארבע או שש" מדינות.

כמו כדור שלג שאינו ניתן לעצירה, אתמול כבר היתה עזה (בניסוח של טראמפ) לנכס אמריקאי "שבינתיים יהיה בבעלותו" ושאפשר יהיה למכור אותו למשקיעים. ובעיקר — תושבי עזה שייצאו ממנה לא יוכלו עוד לחזור אליה, כי "יהיה להם דיור הרבה יותר טוב. אני מדבר על בניית מקום קבוע עבורם".

עד כה לא הראה טראמפ שום סימני הקשבה לזעקות הבהלה הנשמעות ממצרים, ירדן וסעודיה. בינתיים הוא אינו שועה לאזהרות מפני התפתחות אזורי עימות לאורך הגבול בין ישראל למצרים אם יאוכלסו בתושבי עזה, שרבים מהם היו ועודם פעילי חמאס. גם לא לאזהרות מפני הטלטלה שעלולה למוטט את השלטון בירדן אם תסכים לקלוט כמה מאות אלפי פליטים. ואף אינו מבחין בזעזוע שעלולים לסגוף הסכמי השלום ההיסטוריים שחתמו שתי שכנותיה של ישראל וששימשו בסיס ל"הסכמי אברהם", שנחתמו עם שורה של מדינות ערביות לפני כשש שנים. כל הדברים האלה עוברים, לפי שעה, סביבו.

היום צפוי טראמפ להיפגש עם עבדאללה מלך ירדן, וממנו הוא ישמע על חרדתו מהתגשמות מה שטראמפ מגדיר "פרויקט נדל"ני", ומה שירדן רואה בו איום קיומי. ספק אם הבטחה אמריקאית לתוספת סיוע ממשית תרגיע את המלך. ממטרים כבדים של דולרים כבר הובטחו לו כחלק ממסע השיווק של "עסקת המאה" לפני יותר מחמש שנים. למרבה הפליאה, גם אז העדיף המלך את שרידותו על פני חלום העושר.

האזור בסיני שמצרים גירשה ממנו את אזרחיה עלול להתמלא לחרדתה במאות אלפי עזתים

נראה שתוכניתו של טראמפ אכן מאוששת את התפיסה שלפיה המלחמה בעזה ובלבנון משנה את פני המזרח התיכון, רק בכיוון ההפוך לזה שאליו מתכוונים החוגגים. יותר עימותים, פחות חטופים ואיום על שלום הסכמי השלום — אלה פניה של תוכנית הטרנספר של טראמפ.

בראש מחלקת השיווק של הנשיא מתייצב בנימין נתניהו, שאינו חדל להלל ולקלס את מקוריותה, תעוזתה וחוכמתה של התוכנית ושל הראש שהגה אותה. על הדרך הוא כבר הצליח לעורר את זעמה של סעודיה, מדינה חסרת חוש הומור, שלא ממש התרשמה מהערתו של נתניהו כי מדינה פלסטינית יכולה, אולי, לקום גם בסעודיה. במקרה הזה ביקש נתניהו רק לתקן את מראיינו מערוץ 14, שתמה "כיצד ניתן לגשר על הפער בין דבריו של נשיא ארה"ב דונלד טראמפ, שלפיהם הסעודים לא דורשים מדינה פלסטינית, לבין הודעת סעודיה שהכחישה זאת באומרה כי אין התקדמות בלי מדינה סעודית". "מדינה פלסטינית", תיקן נתניהו את המראיין, "אלא אם כן אתה רוצה שהמדינה הפלסטינית תהיה בסעודיה. יש להם הרבה שטח, הרבה מאוד שטח".

כהרגלו לא השיב נתניהו על מהות השאלה. ניחא, העצבים המרוטים של מנהיגים ערבים אינם מאפשרים להם ליהנות מבדיחה ישראלית על חשבונם. אבל כשנתניהו מאשים באופן ישיר את מצרים כי היא האחראית לסגר על הרצועה וכי היא

עבדאללה רואה במיזם הנדל"ן של טראמפ איום קיומי, וספק אם הבטחה לסיוע נוסף תרגיע אותו

שמנעה מתושביה "לצאת לחופשי" מ"בית הכלא הפתוח" בעזה, זו כבר איננה בדיחה אלא פגיעה ישירה, מכוונת היטב, באזור הרגיש של עבד אל־פתאח א־סיסי. תגובתו הנזעמת של משרד החוץ המצרי לא איחרה לבוא. "הצהרות נתניהו בעניין המאמצים שמצרים משקיעה בעזה מטעות באופן מכוון והן נדחות על הסף", נכתב. "הן נועדו להסב את תשומת הלב מההפרות הישראליות הבוטות נגד הפלסטינים, בהן הרס מתקני התשתית החיוניים שלהם והשימוש בהרעבה כנשק נגד אזרחים".

חילופי ההאשמות ההדדיות בין מצרים לישראל בשאלת האחריות למצב ההומניטרי הקשה בעזה אינם חדשים. בחודש מאי שעבר, אחרי שישראל השתלטה על מעבר רפיח, מצרים סירבה לפתוח אותו ולהפעילו בלא נוכחות פלסטינית בצד העזתי של המעבר. על עמדתה זו נענתה קהיר בנזיפה קשה מפי מי שהיה אז שר החוץ, ישראל כץ, שבינתיים נוצק אל תוך תבנית שעווה בדמות של שר הביטחון. "העולם מטיל את האחריות למצב ההומניטרי על ישראל, אך המפתח למניעת משבר הומניטרי בעזה נמצא כעת בידי ידידינו המצרים", צייץ כץ.

גם על דברים אלו לא החרישה הצמרת המצרית. שר החוץ סאמח שוכרי גינה את "נסיונות הצד הישראלי להטיל על מצרים את האחריות למשבר ההומניטרי חסר התקדים שבו שרויה רצועת עזה, משבר שהוא תוצאה ישירה של ההתקפות הישראליות". המונח "ידידינו" שבו השתמש כץ, עבר מאז מן העולם ונראה כי יחלוף זמן רב לפני שייעשה בו שוב שימוש נטול ציניות לתיאור היחסים בין שתי המדינות.

בדמיונם הפורה של מנהיגיה, ישראל ציפתה שמצרים תשלב עימה ידיים והשתיים ינהלו, בחדווה ובגיל כמו פעם, את המצור על עזה. אלא שמאז שמצרים תיאמה עם ישראל את ניהול המעבר, סגרה ופתחה אותו כפוף להבנות עם ירושלים, חלף יותר מעשור. זו היתה תקופה "נפלאה" שבה ישראל ומצרים לחמו יחד נגד הטרור האיסלאמיסטי בסיני ונגד חמאס. הסכמי קמפ דייוויד הופרו בהסכמה, באופן שהתיר למצרים לפרוס בסיני כוחות גדולים, כולל שריון וחיל אוויר, באזורים שהיו אמורים להיות מפורזים על פי הסכם השלום. מצרים, בתמורה, השמידה אז מנהרות של חמאס, הקימה גדר ביטחון צפופה ושיטחה אזור חיץ ברוחב של כשלושה קילומטרים בין הרצועה לסיני, תוך שהיא עוקרת אלפי אזרחים מצרים מבתיהם ומעתיקה את מגוריהם לאל־עריש וסביבתה. שיתוף הפעולה הפורה המשיך גם אחרי "צוק איתן" ו"שומר החומות", כשבמסגרת הסכמי הפסקת האש אישרה ישראל לקטאר להעביר עוד מיליוני דולרים לידי חמאס, ואילו מצרים קיבלה לידיה את פרויקט השיקום.

כעת, אותו אזור בסיני שאזרחיו המצרים גורשו ממנו כחלק מהמאמץ המשותף של ישראל ומצרים לבלום את תעבורת הטרור, עלול (לחרדתה של מצרים) להתמלא במאות אלפי עזתים שיקימו בו את חזית העימות החדשה מול ישראל וגם נגד המשטר והצבא המצרים. התוצאה תהיה ששתי המדינות יתייצבו משני צדי המתרס כשהפעם יש־ראל, במסגרת תוכנית הנדל"ן של טראמפ, היא שנתפסת כאיום אסטרטגי על מצרים, כשלפתע מתברר לה שדווקא הסכמי קמפ דייוויד הופכים למנוף לחץ עליה ולאיום על יציבותה.

כאשר טראמפ מסביר לעולם שמצרים וירדן יסכימו לקלוט כשני מיליון עזתים בגלל הסיוע שהן מקבלות מארה"ב, הוא מציב אותן בצומת החלטה חסרת תקדים: סיוע או אובדן. כשזו הבריר, נראה שההחלטה שלהן לא תהיה קשה.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166 FIBEP

מעריב - השבוע
6.14x22.47 | 1 | עמ 18
11/02/2025 | 93084956-8

מרתון תל אביב חוזר

לאחר שנה הפסקה בשל המלחמה מרתון תל אביב חוזר. כ־45 אלף רצים צפויים להשתתף במרתון בנק לאומי תל אביב, שיתקיים ביום שישי, 28 בפברואר, בסימן הצדעה לגיבורות וגיבורי מלחמת חרבות ברזל – לניצחון הרוח.

במסיבת עיתונאים שהתקיימה במלון רויאל ביץ' בתל אביב נמסר כי לראשונה יתווסף למקצי המרוץ המוכרים מסלול "ניצחון הרוח" – מסלול באורך של שלושה ק"מ מיוחד ומרגש, המוקדש לפצועי מלחמת חרבות ברזל ונכי צה"ל וכוחות הביטחון מכל מערכות ישראל.

צילום: Sportphotography

במקצי המרתון גם ישתתפו יותר מ־2,500 חיילות וחיילים בסדיר, ללא תשלום עבור ההרשמה, וכ־15־20 אלף חיילי מילואים ומשרתי קבע, במחיר הרשמה סמלי של 18 שקל. לבני משפחותיהם התשלום יעמוד על 32 שקל.

"יגיעו יחידות של חיילי מילואים כדי לרוץ במרתון. במרוץ ישתתפו חיילי מילואים, לצד מפקדים ובני משפחות", ציין קצין מילואים ראשי תא"ל בני בן ארי. "זאת תחילתה של מסורת שנתית והנחלת תרבות הכושר הקרבי".

במרתון ישתתפו 12 רצים בכירים מחו"ל, בהם רצים מאתיופיה, קניה ומרוקו.

כמדי מרוץ, גם הפעם אלפי תלמידים מבתי ספר בעיר ישתתפו באירוע, לצד רבבות שיגיעו מכל הארץ.

העלות הכספית המוערכת של המרתון, שהוא אירוע הספורט הגדול ביותר במדינה, עומדת על כ־14 מיליון שקל, בדומה למרוץ שהתקיים לפני כשנתיים.

"מרתון תל אביב, אירוע הספורט הגדול בישראל, המתקיים זו השנה ה־16, הוא הרבה יותר מאירוע ספורט, הוא ביטוי לעדכים של חוסן, אחדות ונחישות", ציין ראש עיריית תל אביב–יפו רון חולדאי.

משה כהן

11/02/2025
93084613-1
הארץ - כותרת
8.67x17.22 | 1 | עמ 7

המדינה הרסה מבנים במסאפר יטא; התושבים חוששים מגירוש

הגר שיזף

המדינה הרסה אתמול 11 מבנים בשלושה כפרים באזור מסאפר יטא שבדרום הר חברון. לדברי ראש מועצת מסאפר יטא, נידאל יונס, מדובר בהריסה הנרחבת ביותר שנעשתה שם בשנתיים האחרונות. עורכי דין ותושבי הקהילות חוששים כי הריסת המבנים, לצד האצת הליכים משפטיים, עשויה לבשר על מהלך של גירוש מהכפרים.

ההריסות התמקדו בכפר חאלת א־דבע, שבו נתרמו כמה מהמבנים והתשתיות מטעם מדינות זרות. במקום נהרסו בתים, מערות, אוהל וכן תשתיות חשמל ומים. מבנה נוסף נהרס בכפר מע'ייר אלעביד, ושניים נוספים בכפר ג'ינבה. יונס אמר ל"הארץ" כי הפעם האחרונה שבה הרסו מבנים בג'ינבה היתה לפני תשע שנים. הוא ציין כי המהלך שננקט היום חריג משום שנעשה בלא התראה מוקדמת, ובגלל מזג האוויר הקשה. "בעבר היו מנסים להתחשב בזה", הסביר.

תושבי הכפרים במסאפר יטא, שמאבקם עומד במרכזו של הסרט "אין ארץ אחרת" שמועמד בימים אלו לאוסקר, נתונים לסכנת גירוש מאז פסיקת בג"ץ בשנת 2022 שלפיה אפשר להרוס את הכפרים כדי שישמשו שטחי אש של צה"ל. הפסיקה ניתנה בתשובה לעתירה בנוגע לשמונה כפרים, שתושביהם חיים באזור שהוכרז שטח אש בשנת 1981. ביוני 2022 קיים הצבא תרגיל באזור, בפעם הראשונה לאחר 20 שנה.

מאז קבלת פסק הדין, המשיכו עורכי דין שמייצגים את תושבי הכפרים להגיש בקשות להחרגה של כמה מהמבנים. לדבריהם, בחודשים האחרונים ניכרת האצה במתן החלטות הסירוב בהליכים אלו, באופן שמעורר חשש כי גירוש תושבי הכפרים קרב. דוגמה לאחד ההליכים הוא זה הנוגע לכפר פחית, שבמסגרתו ביקשה עו"ד נטע עמר־שיף להחריג את מבני בית הספר והמרפאה בכפר ולמנוע את הריסתם. בדצמבר נדחתה בקשתה, ולאחר מכן הוגשה עתירה נוספת, וזו עודנה תלויה ועומדת.

לדברי ראש המועצה, מדובר בהריסה הנרחבת ביותר שנעשתה באזור בשנתיים האחרונות

מדוברות מתאם פעולות הממשלה בשטחים (מתפ"ש) נמסר כי "יחידת הפיקוח של המנהל האזרחי ביצעה פעילות אכיפה מנהלית כנגד מספר רכיבי בינוי שנבנו בניגוד לחוק. הפעילות התבצעה בהתאם לדין ואושרה בידי הדרג המדיני".

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 61
11/02/2025						
93084682-8						

11/02/2025 | 93084685-8
הארץ - כותרת | עמ 11 | 1 | 17.15x24.34
עמוד 62

שר הביטחון חותר תחת ביטחון ישראל

אורי בר־יוסף

מיינו לעצמכם את התרחיש הבא: האזרח ישראל כץ הולך לרופא ומתלונן על כאבי ראש בבוקר, בחילות, הקאות, שינויים בדיבור, בראייה, ביכולת השמיעה ובכושר הרכיכוז, ועוד. הרופא חושד שמדובר בבעיה רצינית, ושולח אותו לסדרת בדיקות. בסופן הוא מזמין אותו ומודיע לו שהדיאגנוזה ברורה: מדובר בגידול בראש, ועל כן עליו להתחיל בסדרת טיפולים מיידית שתוכל להציל את חייו.

האזרח כץ לא מתרשם. הוא נוזף ברופא, אומר לו שלא תהיה מציאות שבה רופאים יוכלו להתבטא בעניין מצב בריאותו, והולך לביתו שמח וטוב לבב. אחר כך הוא ישלם את המחיר כמו כל מי שמכחיש את קיומה של סכנת בריאות ברורה ומיידית. זו זכותו.

מה שמותר לכץ כאזרח אסור לו כשר ביטחון, המופקד לא על ביטחונו האישי אלא על ביטחון מדינת ישראל. לכן הודעתו בעקבות התרעת ראש אמ"ן, כי "לא תהיה מציאות שבה קציני צה"ל יתבטאו נגד תוכניתו החשובה של נשיא ארה"ב טראמפ ביחס לעזה, ונגד הדרג המדיני" — היא לא רק טיפשות אלא גם פשע: היא חותרת תחת יסודות ביטחונה של מדינת ישראל ומאיצה תהליכים מסוכנים העלולים להותיר אותה בלי קהילת מודיעין איכותית, שתפקידה היסודי הוא לתת התרעות בדיוק כמו אלה שנתן ראש אמ"ן.

אף פעם לא היה קל להיות מעריך לאומי במדינת ישראל, אבל התפקיד קשה במיוחד בימים אלה. בנוסף לכל הבעיות הרגילות, ההופכות הערכת מודיעין לאתגר מקצועי, קשה ומסוכן, על המעריך הלאומי להתמודד היום גם עם ראש ממשלה ושר ביטחון שמתנגדים לקבל הערכות מודיעין שאינן נוחות להם. לפני שנתיים נתניהו התעלם משש התרעות אסטרטגיות, שהזהירו כי אויבי ישראל מכינים את עצמם לפעולה בשל הכרסום המתמשך בדימוי ההרתעתי של ישראל. היום עלינו שלב. שר הביטחון לא רק מתעלם, אלא גם נותן בראש למי שמתריע מפני האיום המתהווה.

כל כך הרבה לא "יעלה על הדעת" ספגנו בשנתיים האחרונות, עד שקשה לנו להבחין בין דברי ההבל של טלי גוטליב ושלמה קרעי לאיומים אמיתיים הפוגעים ביכולת קיומנו. הנזיפה שספג ראש אמ"ן מכץ היא איום אמיתי. היא חותרת תחת יסודות ביטחון המדינה, וחשוב להבין לאן היא עלולה להביא אותנו.

תפישת הביטחון של מדינת ישראל נשענה מאז ומתמיד על שלושה קדקודים, שאחד מהם היה קבלת התרעת מודיעין על אפשרות מלחמה. תפקידו הבסיסי של אמ"ן מאז הקמתו ב-1948 הוא מתן התרעה על איומים מתקרבים. לא תמיד הוא עמד במשימה בהצלחה, ובמקרים רבים ההערכה שנתן למקבלי ההחלטות לא עלתה בקנה אחד עם המדיניות שאותה ניסו לקדם. אבל לאורך כל ההיסטוריה של מדינת ישראל עד היום לא היה מקרה אחד שבו המודיעין ביצע את תפקידו וננזף על כך. הנה כמה דוגמאות.

כץ ובן גביר. התהליך החל עם התעלמות נתניהו מהתרעות צילום: אוליבייה פיטוסי

נזיפת כץ בראש אמ"ן היא חלק מתהליך שעלול להותיר את ישראל עם קהילת מודיעין חלשה ומפוחדת. כולנו נשלם

דוד בן־גוריון שמע את הערכת "הערבי־סטים" שלו בתחילת 1948 שצבאות ערב לא יפלשו לשטח ישראל בתום המנדט הבריטי, דחה אותה והכין את היישוב למלחמה המתקרבת. משה דיין הכיר היטב באביב 1973 את הערכת אמ"ן שמצרים לא תצא למלחמה בשנים הקרובות, אבל הזהיר את אלופי המטכ"ל מפני מלחמה שתיפתח בקיץ, ואישר לרמטכ"ל לבצע את כוננות "כחול לבן", שנועדה להאיץ את הכנות צה"ל למלחמה המתקרבת. יצחק שמיר האזין ב-1991 להערכת ראש אמ"ן, אורי שגיא, שסוריה מוכנה להסכם שלום בתמורה לנסיגה מרמת הגולן, והעדיף להישאר בגולן.

אף לא אחד ממקבלי ההחלטות לא חשד לרגע שההערכות המנוגדות לשלו מוטות פוליטית. לכולם היה ברור שהערכת מודיעין מקצועית ואובייקטיבית היא מאבני היסוד של ביטחון ישראל, ולכן הם לא חשבו לנזוף או להעיר למעריכים על כך שהציגו בפניהם את הערכתם הכנה. לא כך כץ. העיוורון שלו מכוון, והתנהגותו מבשרת על שלב נוסף ומסוכן בתהליך המוביל לכרסום ביכולת קהילת המודיעין לעמוד במשימת היסוד שלה.

התהליך הזה החל עם התעלמותו של בנימין נתניהו מההתרעות שקיבל לפני 7 באוקטובר. הוא נמשך עם מסכת השמצות ותיאוריות קונספירציה של "מכונת הרעל" נגד אמ"ן והשב"כ, במטרה להסיר מראש הממשלה כל אחריות לאסון שאירע. הוא צבר תנופה עם הצעת החוק להקמת "מחלקה לגיבוש תפישת מודיעין חלופית", שבפועל נועדה לשרת את צרכיו הפוליטיים של נתניהו וליצור איום על יכולת גופי המודיעין לגבש הערכה אובייקטיבית ונקייה משיקולים פוליטיים. התהליך הזה, של פוליטיזציה של המודיעין, הגיע לשיאו (הזמני כנראה) עם הנזיפה של השר כץ.

הערכות המודיעין אמורות לשמש ככוכב הצפון בעבור מעצבי מדיניות הביטחון הלאומי. לא צריך להיות גאון כדי להבין, שהפוליטיזציה שלהן מובילה למצב שבו קהילת המודיעין תאבד מיוקרתה, אנשי המקצוע הטובים יפרשו ממנה ותפחת נכונותן של קהילות זרות לשתף איתה פעולה במישור המודיעיני. בסופו של דבר היא תהיה מורכבת מאנשי מודיעין המפחדים להציג הערכות שאינן נוחות לדרג המדיני, ומתאימים אותן לצרכים פוליטיים על חשבון התמודדות ראויה עם המציאות.

במדינת ישראל של פעם הנזיפה של כץ היתה יכולה לעלות לו בתפקידו. היום היא מנוף לקידום. את המחיר כולנו עלולים לשלם בעתיד.

פרופ' בר יוסף הוא מחבר הספר "מעבר לקיר הברזל: מה חסר בתפישת הביטחון הישראלית"

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

טלוויזיה

רוגל אלפר

טראמפ מתראיין. רוב הציבור שותף לפשע צילום: ערוץ 12

טרנספר או חטופים

סיקור המשבר בעסקה, שידורי החדשות

והרי נתניהו וטראמפ כבר קיבלו בימים האחרונים מסרים נזעמים ומפורשים מקטאר, שנתניהו מסכן את המשך שלב א' של העסקה; בג־לל שהתנהלותו מבהירה שאין לו שום עניין או כוונה לקיים את שלב ב', ובעקבות תמיכתו הנלהבת בטרנספר הכהניסטי של טראמפ. טרא־מפ יצטרך להחליט: אם הוא אכן מחויב להשלמת העסקה, ייאלץ לוותר על הטרנספר שהוא מפנטז עליו, שמימושו יחייב את צה"ל לח־דש את המלחמה, לכבוש שוב את הרצועה, ולהפיל את שלטון חמאס כתנאי מקדים הכרחי לריקון עזה מכל תושביה הפלסטינים. כל עוד חמאס יודע שזה מה שמחכה לו בתום העסקה — יסרב להשלים אותה ויוסיף להחזיק בחטופים. טראמפ התעלם מהאזהרות, ובמקום להש־תיק ולהעלים את שיח הטרנספר שיזם, המשיך להפגין בורות נפשעת והחמיר את המצב כשבחר דווקא להקצין את הכרזותיו המתלהמות. בריאיון ב"פוקס" הצהיר שעזה תהיה בבעלותו האישית. את האדמה שהפלסטינים ברצועה נלחמים עליה מאז 1948 באמצעות צומוד, כל־קח מהנכבה הראשונה, הפשיט מערכה הלאומי לעם הפלסטיני ומהק־שרה הפוליטי ותיאר כאילו היא "פיתוח נדל"ן עתידי" שלו. כשנשאל אם תישמר לפלסטינים זכות השיבה לעזה השיב: "לא, לא תהיה להם". מה שאמר אחר כך על הדיור המשובח שיספק להם בירדן ובמצרים רק השפיל את הפלסטינים עוד יותר. ורק טיפשים הופתעו כשבחלוף כמה שעות הודיע חמאס על ביטול הפעימה הקרובה בשבת ודחיית שחרור החטופים עד להודעה חדשה.

האינטרס היחיד של חמאס בעסקה הוא הבטחת המשך שלטונו בעזה פלסטינית. נתניהו יודע את זה. טראמפ — שספרו האיקוני על אמנות העסקה נכתב על ידי סופר צללים שמאז הספיק להתנצל בפומבי על יצירת דימוי כוזב של מאסטרו עסקאות ממולח — אינו יודע דבר. השורה התחתונה זהה: בצומת קריטי זה לחטופים הנות־רים, נתניהו וטראמפ הורגים אותם, בעודם מתפייטים על השואה. הראשון בזדון, כדי להבטיח את המשך שלטונו (בתחום זה הציניות שלו מתחרה בזו של חמאס); והשני כי הוא מופרע. מרים אדלסון, הקמפיינרית היעילה היחידה של החטופים והאופוזיציה הממשית היחידה לנתניהו בעניין זה, טסה לוושינגטון בדחיפות כדי ללחוץ עליו. אם תיכשל, תתרסק העסקה ותיסלל הדרך לחידוש המלחמה ולקורבן האדם — חיילים שייפלו, חטופים שיעונו וימותו — ול־מימוש הטרנספר הכהניסטי של העזתים על ידי ממשלות נתניהו וטראמפ, למטרות בצע כסף וקנוניה לביצוע פשע נגד האנושות. רוב הישראלים תומכים בהתלהבות בפשע הזה, ושותפים ישירים לו. הוא ייעשה מטעמם ולמען רווחתם. עליהם להבין כי אי אפשר גם וגם. הם יצטרכו לבחור: טרנספר או חטופים. רע או טוב. ישרא־לים תמיד רוצים גם וגם: כיבוש ו"הכי מוסרי", דמוקרטית ויהודית. ושוב משלים עצמם שהבולשיט הזה באמת עובד.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

א־שרע ונשיא טורקיה רג'פ טאיפ ארדואן. הציבור עוקב אחרי כל תנועה של מנהיג סוריה
צילום: AFP/OZAN KOSE

אחמד א־שרע במדי צבא. רוצה לאמץ גישה מודרנית יותר צילום מסך מערוץ היוטיוב של Al Jazeera English

— הדמות הג'יהאדסטית, לבין אחמד א־שרע, הדמות הנייטרלית, החדשה, שאימץ לעצמו מאז עלייתו לשלטון, ועקבו אחרי השינויים בבחירת בגדיו.

בכתבה שהתפרסמה בינואר בעיתון המצרי "אל־מסרי אליום" שכותרתה "ממדי צבא לעניבה", מדגיש העיתונאי מוחמד דבאש כי "העיסוק בלבושו של מנהיג ערבי הוא דבר חריג, אך במקרה של אחמד א־שרע זה מתבקש, בגלל שהשינוי ההדרגתי בבגדיו מהווה סימן ברור לרצונו להראות שהוא מתרחק מעברו השמרני ומאמץ גישה פתוחה ומודרנית יותר". לדבריו, "זו לא רק עניבה שחורה אלגנטית עם חליפה רשמית. אלא יש גם מסר פוליטי וניסיון לשדר מנהיגות פוליטית גם באמצעות בחירת הבגדים".

אחמד יוסף, מומחה למדעי המדינה באוניברסיטת קהיר, מסכים שההתעניינות בלבושו של אחמד א־שרע יוצאת דופן ביחס לנשיאים אחרים במדינות ערב. בראיון לעיתון "אל־מסרי אליום" הוא מסביר שזה קורה "בגלל הסקרנות והאהדה כלפיו אחרי הצלחתו להפיל את שלטון בשאר אל־אסד ללא התנגדות ובלי נקיטת אמצעים אלימים נגד האוכלוסייה האזרחית. תחילה הוא הופיע בחליפה צבאית, ובאופן הדרגתי התחיל להופיע בחליפה. זה מעורר עניין ושאלות לגבי המניעים האמיתיים מאחורי השינוי הזה במראהו".

הוא מזכיר כי הופעתו האלגנטית של א־שרע עשויה לתרום לריכוך הדעות הקדומות עליו ולקידום דיאלוג בינו לבין האזרחים. "קשה לדעת מה קורה בפועל בסוריה" הוא כותב. "עדיין יש אנשים החשדניים כלפיו, וייתכן כי השינוי החיצוני נועד לשווק תדמית חדשה מבלי להבטיח שיהיה שינוי אמיתי במנטליות או בגישה. ולכן התקשורת, האזרחים והעיתונאים ממשיכים לעקוב אחרי כל פריט ופריט".

העיתונאי מוחמד דבאש כתב כי "השינוי ההדרגתי בבגדיו של אחמד א־שרע מהווה סימן ברור לרצונו להראות שהוא מתרחק מעברו השמרני ומאמץ גישה פתוחה ומודרנית יותר"

בעולם הערבי ישנם תקדימים של מנהיגים ששינו את המראה שלהם, אך הם לרוב לא עוררו עניין רב בתקשורת. העיתונאי העיראקי עדנאן אבו זיד הצביע בעבר על מנהיגים בולטים ששינו את תדמיתם באמצעות הופעתם החיצונית, הבולט מבניהם הוא אנואר א־סאדאת, נשיא מצרים. "הוא העדיף להופיע בחליפות בצבע שחור, ואם היה נדרש להופיע בחליפה צבאית היא היתה מעוצבת במיוחד בשבילו", כתב באתר החדשות הסעודי "איליאף". גם יאסר ערפאת השתמש בהופעתו החיצונית להעברת מסרים פוליטיים. "הכאפייה", כותב אבו זיד, "לא היתה רק לבוש פולקלור, אלא סמל להשתייכות לפתח וחלק מתדמיתו ואישיותו של ערפאת".

לדברי העיתונאי חיראללה חיראללה, "בניגוד למנהיגי ערב אחרים, העניין התקשורתי בלבושו של א־שרע נובע מעניין כללי גם בדמותו ואישיותו שאי אפשר להתעלם ממנה". בכתבה שפרסם השבוע בעיתון "אל־ערב" שיוצא לאור בלונדון ובמדינות העולם הערבי, הוא מסביר כי "הכותרות סביב אחמד א־שרע הן חשובות — מנאומיו הראשונים, דרך הצהרותיו לשיקום הלאום הסורי ועד ההתעניינות הגוברת בלבושו. לא קל לעשות שינוי ולבנות את עצמך מחדש כמו שעשה א־שרע. הוא הפך לדמות לגיטימית בסוריה, פופולרית מאוד, וכל דבר שעושה נחשב בעיני האזרחים".

חיראללה מדגיש כי התקשורת ממשיכה לעקוב אחרי כל תנועה של א־שרע ולדווח על כך. אבל רק הימים יגידו אם פעולותיו, אמירותיו, ואפילו הופעתו החיצונית — משקפות את כוונותיו. "מה שכן, זה אדם שאי אפשר לזלזל בו, והוא עדיין עומד בפני אתגרים רבים", הוא מסכם.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 65
הארץ - כותרת | 11/02/2025
23.79x32.37 | 1 | עמ 5 | 93084664-6

אסף אגמון
דוד אגמון
דוד אוחנה
רני אייזנברג
עמי אילון
נחי אלון
יאיר אלוני
יורם בלשר

נאוה בן אור
כרמי גילון
ראובן גל
נורית גרץ
זאב דגני
ערן דולב
דוד הראל
אמיר השכל

דינה זילבר
דני חלוץ
עדה יונת
בוגי יעלון
גיורא ירון
עמוס ירון
רמי כהן
רבקה כרמי

אסא כשר
עמירם לוין
עופר לפידות
דב מורן
אורי ערד
אורני פטרושקה
יואל פלדשו
תמיר פרדו

יורם פרי
אהרן צ'חנובר
סביונה רוטלוי
זאב רז
מנשה רז
קובי ריכטר

גבריאלה שלו
אודי שלוי
אסתר שמיר
נמרוד שפר
טליה ששון
בועז תמיר

נגמר הזמן!

חייבים להציל מיד את החטופים ואת ישראל

בשבת ראינו באימה שזמן החטופים אוזל. חייהם אוזלים, יחד עם שברי החוזה הבסיסי בין ממשלת ישראל לאזרחיה.

איך 76 מהם עדיין בעזה? מדוע הם מופקרים שם על ידי ממשלת ישראל?

החטופים מוקרבים בעבור "מלחמת נתניהו". מטרותיה הן שרידות ממשלת ההפקרה, מניעת הקמת ועדת חקירה ממלכתית, ומניעת חשיפת האמת אודות הכשל המוסרי והתפקודי העמוק של קואליציית ההרס בראשותו של מחריב בטחון ישראל.

הצלה דחופה של כל החטופים כולם בפעימה אחת היא הכרח קריטי ולא אופציה שיש לשקול.

תמונת הניצחון האמיתית היא השבת החטוף האחרון. תמונה כזאת, יותר מכל דבר אחר, תהווה הצדקה מוסרית למחיר נפילתם ופציעתם של מאות חיילי צה"ל.

ערבות המדינה לשלום אזרחיה וחייליה, קדושת החיים ופדיון שבויים הם **הערכים היהודיים עליהם בנויים החוזה הישראלי ורוח צה"ל**, והם **ספגו מהלומה אנושה** מידי ממשלת הכישלון הזאת.

די להפקרה! די לציניות, די להחלטות פוליטיות, אינטרסנטיות. נגמר הזמן!
מוכרחים להשיב את ישראל לעצמה.

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

אחמד א־שרע, שליט סוריה, ומוחמד בן סלמן, יורש העצר הסעודי. להחזיר את החייט של אסד צילום: AFP

משטר החליפה

מאז עלייתו לשלטון בסוריה אחמד א־שרע נטש את הדמות הג'יהאדיסטית שטיפח ועבר ללבוש חליפות מערביות. העולם הערבי עוקב אחר המהפך כדי להבין מהו בדיוק המסר

שירין פלאח סעב

אשר אחמד א־שרע עלה לשלטון בסוריה, הוא היה במוקד תשומת הלב בתקשורת הערבית, בשל המעבר החד שעשה מג'יהאדיסט למנהיג האופוזיציה שהפילה את משטר בשאר אל־אסד. עיתונאים עסקו באינטנסיביות בשאלות על עתידה של סוריה והאם היא תשמור על תדמיתה החילונית. בשבועות האחרונים פרשנים, כתבים ומשתמשים ברשתות החברתיות עוקבים באדיקות אחרי השינוי הדרמטי במראה של אחמד א־שרע ומנסים להבין מה עומד מאחורי המהפך החיצוני.

גם בישראל יש עניין בלבושו של א־שרע. רועי קייס, ראש תחום העולם הערבי בכאן 11, פרסם תמונה בחשבונו ברשת X בה מופיע א־שרע בחליפה מחויטת. "נשיאה החדש של סוריה מציג: מתאימים צבעים באורמון בדמשק", הוא כתב. התמונה הפכה לוויראלית בפיד הישראלי וזכתה ליותר מרבע מיליון צפיות. גם ערן אפרת, יזם ואושיית רשת, עורר עניין סביב התמונה. "בואו נעשה מהלימון לימונדה", הוא כתב בפוסט והמליץ לעוקביו כיצד ללבוש חליפות בצורה נכונה. "שחור זה Big no no אלא אם כן אתם שוער בבניין מגורים. שחור לובשים בערב". משתמשים אחרים לעגו לסגנון לבושו של א־שרע וכתבו: "אין להם סטייליסט נורמלי בדמשק? זה נראה כל כך רע"; "להחזיר את החייט של אסד"; "הקטע שהם בטוחים בעצמם שיש להם סטייל אירופאי".

על אף שבצד הישראלי העיסוק במראה של נשיא סוריה החדש היא דבר שולי על גבול הבידורי, בעולם הערבי מתייחסים ברצינות רבה לסגנון לבושו ומבחינתם זה עוד גורם מנבא לעתידה החדש של סוריה — שעד כה נראה עמום.

בכתבה שפורסמה בחודש שעבר בעיתון הסעודי "אל-שרק אל-אוסט", תחת הכותרת "פניו החדשות של מנהיג סוריה: בין מסורת למודרניות", כתב מוחמד אל־חטיב כי "השינוי במראה של אחמד א־שרע הוא ניסיון לשבור את תדמיתו הקודמת ולהציג את עצמו כמנהיג חדשני ומתקדם". לדבריו, "זהו צעד נועז שמטרתו להרחיב את התמיכה בו בקרב קהלים צעירים יותר".

עיתונאית BBC בערבית אמאני פקרי פרסמה בחשבונה תמונה של א־שרע בחליפה וכתבה "בגדים מודרניים אופנתיים, שעון ביד שמאל ועידן חדש בסוריה". באתר של ערוץ סקיי ניוז בערבית הממוקם באמירויות פרסמו בינואר האחרון כתבת פרופיל ובה השוו בין "אבו מוחמד אל־ג'ולאני"

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 67
הארץ - גלריה | 11/02/2025
16.42x33.99 | 1 | 6 עמ | 93085035-8

"אנטיגונה" בבימוי יאיר שרמן, 2024, תיאטרון בית ליסין. כלים בני 2,500 שנה צילום: דניאל קמינסקי

מוטי לרנר

מחזאי הגון לא יכול לחמוק מהאחריות לכתוב על הקטסטרופה הנוכחית

התיאטרון הוא המדיום המתאים ביותר לחשבון נפש פוליטי מורכב ועמוק. יש מספיק תמות לכתוב עליהן והמון מחזאים מוכשרים, אבל מנהלי התיאטראות מתקשים לסמוך על הקהל

בבוקר 7 באוקטובר רעשה האדמה מתחת לרגלינו. אבל הרעש לא נבע מתנועה של לוחות טקטוניים בלב כדור הארץ. הוא נבע מתהליכים פוליטיים ואידיאולוגיים שחלק ניכר מהם יצרנו במו ידינו. ההכרה שאנחנו שותפים בתהליכים שהביאו עלינו את 7 באוקטובר מחייבת כמובן חשבון נפש. לא רק בנוגע לסיבות שיצרו את הקטסטרופה, אלא גם בנוגע למשמעות הקטסטרופה הזאת לגבי עתידנו.

לכל אדם ישנם הכלים והחובה לבחון את הסיבות והמשמעויות האלה בהקשר שבו הוא חי ופועל. אבל בידי המחזאי ישנם כלים משוכללים ביותר, שהציוויליזציה האנושית משתמשת בהם כבר למעלה מ-2,500 שנה. הכלים האלה מאפשרים למחזאי לבחון לעומקה את ההתנהגות האנושית בימי משבר - אישי ופוליטי כאחד. השימוש בכלים האלה יצר תהליכי חשבון נפש שאנחנו ניזונים מהם עד היום בצפייה במחזות כמו "אגממנון", "אנטיגו־נה", "אדיפוס המלך", וגם "המלט", "מקבת", "כולם היו בני", "ציד המכשפות" ורבים אחרים.

העובדה שבידי המחזאי ישנם כלים כה משוכללים מטילה עליו אחריות כבדה ומחויבות גדולה להשתמש בהם גם לבחינת המשבר הנוכחי. מחזאי הגון לא יכול להתחמק מן האחריות הזאת. הוא חייב להשתמש בכלים שבידו ליצירת תהליך תיקון לאלתר. הוא לא יכול לחכות עד שתיווצר פרספקטיבה, כפי שטענו באוזני כמה מנהלי תיאטרונים. הוא חייב ליצור את הפרספקטיבה הזאת עכשיו, מתוך יכולתו לראות את אירועי 7 באוקטובר בהקשר הרחב שלהם. התחמקות המחזאי מחובתו זו דומה להתחמקותו של רופא שיש בידיו תרופה למגפה, והוא אינו מציע אותה לחברה שבה המגפה משתוללת.

איך יוצרים מחזה הבוחן את הימים הטרופים האלה? יש כמה עקרונות יסוד. בחירת הדמות הראשית והגדרת הפעולה העיקרית שלה הן, לדברי אריסטו, המפתח החשוב ביותר לעלילה. הקטסטרופה של 7 באוקטובר מזמנת קווי מתאר של דמויות רבות שהאמת שלהן יכולה להיות בסיס לעלילת מחזה טרגי, שיבחן את יסודות קיומנו כאן, ויאפשר לנו להתמודד עם התערערותם.

הסתכלו למשל בקצינת מודיעין החוקרת את תוכניות ההתקפה של חמאס, מתריעה עליהן בפני מפקדיה, אך נדחית שוב ושוב, בטענות המעידות על יוהרה וזלזול באויבינו וגם בה. אולי היא ניסתה לעקוף את מפקדיה, ולפנות ישירות אל הדרג המדיני, אך גם שם לא מצאה אוזן קשבת. קצינה זו איבדה ודאי את האמון שהיה לה, הן במערכת הצבאית והן במערכת המדינית. האם היא תוכל לחיות בחברה שאין לה אמון במערכותיה ובהנהגתה? האם תמשיך להיות מחויבת לחברה כזאת? אם המחויבות שלה תתרופף, איך תגיב משפחתה?הסתכלו למשל בצעיר חטוף שנאבק לשרוד בשבי, ובוחן תוך כדי כך את יחסיו עם החברה שהפקירה אותו. מהי מידת המחויבות שלו לחברה הזאת? מה מידת המחויבות של בני משפחתו לחברה שמנהיגיה האטומים העדיפו את הישרדותם הפוליטית על פני שחרורו? כאבו של החטוף על בגידתה של החברה שלמענה נלחם איננו נופל מכאבו של המלט על רצח אביו בידי דודו. גם הצעיר הזה שואל ודאי במנהרות חמאס את השאלה הקשה: להיות או לא להיות.

הסתכלו גם במפונים בצפון ובדרום, וראו את הכאב על עקירתם. ראו את בתיהם, עסקיהם ואת בתי הספר שלהם שחרבו. ראו את שדות החיטה שקמלו, את מטעי התפוחים והאפרסקים שיבשו. סיפורם הטרגי של גברים ונשים רבים במחוזות האלה אינו שונה הרבה מסיפורו של וילי לומן במחזה "מותו של סוכן". כמו לומן, גם הם איבדו את מקור פרנסתם. מה יעשה אותו מפונה? האם גם הוא יתייאש ויתאבד כמו וילי לומן האומלל?

ואי אפשר שלא להסתכל על החיילים הנלחמים בעזה החרבה. רבים מהם היו שותפים לפשעי מלחמה נוראים שהולכים ונחשפים לעינינו מדי יום. מה יהיה על טייס קרב היודע שבתקיפות שהוא ביצע נהרגו מאות אזרחים, בהם נשים וילדים? האם הוא ייתן לעצמו דין וחשבון על מה שעשה? האם ידרוש דין וחשבון ממפקד חיל האוויר? מהרמטכ"ל? מהמדינאים שהטילו עליו לבצע את פשעי המלחמה הללו ביודעין? האם הוא יראה בשרי הממשלה מדינאים הראויים להנהיג אותנו? האם הוא ירצה לחיות במדינה המונהגת בידיהם?

הדוגמאות שהבאתי מעידות על מגוון האפשרויות העצום שיתגלה לפני כל כותב שיעז להתבונן במתרחש סביבו, ולכתוב מחזה שיחקור את המציאות שיצרה המלחמה הארורה. ישנם כותבים המסוגלים לעמוד באתגר הזה. יותר מכל הם זקוקים לתשוקה לכתוב. התיאטרון הוא המדיום המתאים ביותר לחשבון נפש פוליטי מורכב ועמוק. מסורת המחזות הפוליטיים שנכתבו מראשית ימיו מעידה על כך. מסורת זו יצרה קהל עצום של צופים הבאים לתיאטרון מתוך כוונה לעשות חשבון נפש כזה. אני מציע לכל מנהל תיאטרון שמטיל בכך ספק, לנסות את קהלו.

מאז 7 באוקטובר אני שקוע בכתיבה על המלחמה. אני לא מסוגל להתחמק מן החובה והאחריות שמוטלות עליי כאדם וכמחזאי. אם ישנה איזושהי משמעות למיומנות הכתיבה שצברתי ב-40 השנים האחרונות, היא חייבת לבוא לידי ביטוי עכשיו. לא מחר או מחרתיים. האנתולוגיה של 16 ממחזותיי, שיצאה לאור בימים אלה, מעידה שיש אצלנו צורך אמיתי בתיאטרון פוליטי, ושלתיאטרון הזה יש צופים רבים. הזעקה הזאת חייבת להישמע. אי אפשר להשתיק אותה.

הכותב הוא מחזאי

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

הארץ - the marker | 11/02/2025
15.21x16.97 | 1/2 | עמ 1 | 93085120-8

פער של 96 מיליארד ש': התקציב ההמשכי יישתק את המדינה

בשל המלחמה, התקציב ההמשכי שעל בסיסו מתנהלת הממשלה מתחילת השנה נמוך בכמעט 100 מיליארד שקל מהצעת התקציב ל-2025 ● זהו פער חסר־תקדים, שעלול להוביל לאסון כלכלי ● הסכנה: המדינה לא תוכל לממן בתי חולים, קצבאות או את מערכת הביטחון ● מירב ארלוזורוב 3

בנימין נתניהו ובצלאל סמוטריץ' צילום: אולייבה פיטוסי

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

אם תקציב המדינה ל-2025 לא יאושר, ממשלת ישראל תיקלע לשאט־דאון

כבר חודש וחצי שמדינת ישראל מתנהלת על בסיס תקציב המשכי, שנמוך ב-96 מיליארד שקל מהצעת התקציב ל-2025 ● הדבר לא מאפשר לקיים חלק גדול מפעילויות הממשלה, לרבות מימון המלחמה ● זהו מצב שאינו בר קיימא – ומחייב את אישור תקציב המדינה בדחיפות

בתוך הכסף
מירב ארלוזורוב

מכל כיוון, ראש הממשלה בנימין נתניהו מקבל רוח גבית. נשיא ארה"ב דונלד טראמפ מב־טיח לעשות רילוקיישן לעזתים, האיומים של שר האוצר בצלאל סמוטריץ' (ושל השר איתמר בן גביר) לפרק את הקואליציה מתפוגגים, טרפוד עסקת החטו־פים וחזרה ללחימה נסללו תחת מכבש ההבטחות של טראמפ — ועכשיו גם הכלכלה מפתי־עה לטובה.

המהלך הנחוש שהוביל שר האוצר סמוטריץ', ושנתניהו לא טירפד, להטיל מס על רווחים בל־תי־מחולקים, הביא לפירות מפתי־עים: הכנסות ממסים ואגרות בסך 62.5 מיליארד שקל בינואר — שיא כל הזמנים.

נתניהו, ללא ספק, שרוי במ־צב רוח אופורי. ההערכה היא כי הדבר משפר מאוד את הסיכוי שהקואליציה תאשר את תקציב 2025, ותבטיח את הישרדותה לשנה נוספת.

יש לקואליציה עוד כחודש וח־צי עד המועד האחרון לאישור הת־קציב (סוף מרץ), ועד כה היא גררה רגליים בגלל האי־ודאות סביב עס־קת החטופים והאיומים של סמו־טריץ', ובגלל כעסם של החרדים על היעדר חוק גיוס, שפוטר אותם בפועל מחובת גיוס.

הכעס של החרדים עדיין לא קיבל מענה, אבל כל השאר כבר נפתר — וקשה לראות את הקואליציה נופלת על רקע חוק הגיוס לבדו.

האופוריה, יש לציין, מאיימת לא מעט על המשך חקיקת כמה סעיפים מכבידים בהצעת התקציב. חברי הכנסת מתבשמים מהכנסות הענק בינואר, וכבר מעלים תהיות למה צריך להמשיך ולהכביד במ־סים נוספים אם מצבנו כל כך טוב.

העובדה שהבשורות הטובות של ינואר מקורן בהסכמתה של הכנסת לחוקק את העלאות המ־סים — העלאת המע"מ, העלאת מס יסף על הכנסות הוניות, וכמו־כן המס על רווחים לא־מחולקים — נעלמה מעיני הח"כים. מבחינתם, הכל כבר מצוין, ואין צורך להמ־שיך ולהתאמץ עוד.

עם זאת, מרבית הסעיפים הכ־בדים כבר נחקקו במהלך דצמבר, והמעט שעוד נותר לאשר בכנסת הוא משמעותי פחות. הסיכויים עתה כי תקציב 2025 יאושר בכנ־סת בחודש וחצי הקרובים נראים גבוהים. ומזל שכך, משום שהמחיר של אי־אישור התקציב עלול להיות כבד מאין כמוהו.

מתכון לאסון כלכלי

כבר חודש וחצי שמדינת יש־ראל מתנהלת על בסיס תקציב המשכי. זה לא חדש, ב-2020 היה תקציב המשכי, אבל הפעם התקציב ההמשכי הוא הרה אסון.

התקציב ההמשכי הוא בסך 524 מיליארד שקל, לעומת הצעת תקציב המדינה ל-2025 של 620 מיליארד שקל. התקציב ההמשכי נמוך ב-96 מיליארד שקל מהצר־כים של הממשלה והמדינה.

מעולם לא היה כפער הזה. תק־ציבים המשכיים הם לרוב נמוכים ב-10-20 מיליארד שקל מתקציב המדינה הרגיל, ומשום כך הם נח־שבים מדיניות כלכלית מרסנת, שעלולה לפגוע בצמיחה. רק שאם חסך של 15 מיליארד שקל זה מר־סן — הרי חסך של 96 מיליארד שקל הוא כבר אסון כלכלי.

אם התקציב ההמשכי לא ישו־נה, ישראל צועדת לסגירה של חלק גדול מפעילויות הממשלה — סוג של שאט־דאון (Shutdown), כפי שקיים בארה"ב.

חסך של 96 מיליארד שקל מאיים על כל פעילויות הממשלה. צה"ל לא יקבל את תקציב המלח־מה שהוא זקוק לו, וכך השאיפות של ראש הממשלה לחדש את הל־חימה בעזה ללא אופק להפסקת המלחמה ייתקלו בחומת המציאות: לא יהיה מהיכן לממן זאת.

אבל זה לא רק צה"ל. בתי חו־לים לא יקבלו תקציבים, לא יהיה מהיכן לשלם קצבאות של הביטוח הלאומי, ספקים לא יקבלו את הת־שלומים המגיעים להם. ככל הנ־ראה, כמעט כל סעיף בתקציב המדינה, אולי זולת שכר העוב־דים, יעמוד בסכנה.

זהו אינו מצב שבו ניתן לקיים כלכלה אפילו בתנאים רגילים, בוודאי שלא כלכלה שנתונה במ־לחמה. בקצרה, התקציב ההמשכי של 2025 אינו בר קיימא.

הפער העצום בין התקציב ההמשכי להצעת תקציב המדינה נובע מהמצב המשברי של המלח־מה, ומהתגובה של ממשלת הימין לו: עוד ועוד תוספות לתקציב, שנרשמו כולן כתוספות חד־פע־מיות ("קופסאות").

כך, הצעת התקציב המקורי של 2024, בסך 514 מיליארד שקל, עו־דכנה במהלך השנה שלוש פעמים, עד שהגיעה לסכום הסופי של 620 מיליארד שקל (סכום דומה לזה של הצעת תקציב 2025).

רק שכל תוספות הענק הללו הוגדרו חד־פעמיות, ולא הוכנ־סו לבסיס התקציב — כלומר לא שינו את כלל ההוצאה בגינן. זה נעשה בניסיון להציג שישראל שו־מרת על כלל הוצאותיה, וכי התו־ספות הן תקלות חד־פעמיות שלא נחזור עליהן.

בפועל, כל התוספות הללו נכללו באופן רשמי כבר בהצעת תקציב 2025, אבל היעדר העד־כון של כלל ההוצאה פגע קשות בתקציב ההמשכי, שנגזר מהתק־ציב של השנה הקודמת. במקרה הזה, התקציב של השנה הקודמת, עם מעט שינויים, הסתכם ב-524 מיליארד שקל בלבד.

הסיכויים שתקציב 2025 יאושר בכנסת בחודש וחצי הקרובים נראים גבוהים. ומזל שכך, משום שהמחיר של אי־אישור התקציב עלול להיות כבד מאין כמוהו

צריך להדגיש, בכוונה התק־ציב ההמשכי מתבסס על תקציב השנה הקודמת בלי תוספות. כלו־מר, הוא בכוונה אמור להיות נמוך מהתקציב המעודכן לשנה החדשה — כדי שזה יהיה תקציב לא נוח, שיחייב עצירת פעילויות ואישור ספציפי לכל הפעילויות שכן מק־בלות תקציב, וכדי שהממשלה לא תתרגל לו. אחרת, אפשר היה לה־פוך את התקציב ההמשכי לחלופה לתקציב הרגיל, ולחיות איתו שנה שלמה בלי הצורך לחוקק חוק תק־ציב בכנסת.

עם זאת, כשעודכן חוק הת־קציב ההמשכי ב-2020 איש לא חלם שהתקציב ההמשכי יפגר כמעט ב-100 מיליארד שקל אחרי הצרכים. זה בוודאי מצב שלא ני־תן לעמוד בו.

המשמעות של הפער העצום הזה היא שלא ניתן השנה למשוך את התקציב ההמשכי מעבר לחו־דשים בודדים. כבר במרץ תתחיל חריקת בלמים בפעילות הממשלה, אולי אפילו בתקציבים של צה"ל, ולא ניתן לעמוד בכך. חייבים יהיו לעשות השנה משהו, כדי להיחלץ מוקדם ככל האפשר מניהול המ־דינה תחת תקציב המשכי.

שלושה תרחישים

דרך המלך תהיה אישור תק־ציב המדינה ל-2025, וכדאי מאוד שזה לא יחכה לסוף מרץ — כי כבר במהלך מרץ הנזקים יהיו כבדים.

אם התקציב בכל זאת לא יאושר, הכנסת תתפזר וה־ממשלה תיהפך לממשלת מע־בר. אבל עדיין בלתי־אפשרי יהיה לחכות עד לאחר הבחירות לאישור תקציב חדש.

במקרה כזה, לא תהיה ברי־רה אלא לעשות אחד משניים. אחד, לשנות את חוק יסודות הת־קציב, בסעיף של התקציב ההמ־שכי, כדי להגדיל את מסגרת התקציב ההמשכי. זהו שינוי מו־רכב של חוק יסוד, במיוחד כשיש כבר ממשלת מעבר. הדבר השני שיהיה אפשר לעשות זה לאשר בהסכמה עם האופוזיציה תק־ציב מדינה במהלך כהונתה של ממשלת מעבר.

יש לכך תקדים. בסוף 2002 מפלגת העבודה, בהנהגתו של עמ־רם מצנע, נמנעה במהלך ההצבעה על תקציב המדינה, ובכך איפשרה לממשלת המעבר של אריאל שרון לאשר תקציב.

הימים, להזכיר, היו שיאי האינתיפאדה השנייה, ושיאי המיתון הכלכלי שישראל שק־עה אליו בשל האינתיפאדה; ומ־פלגת העבודה גילתה אחריות וממלכתיות בכך שאיפשרה לחו־קק חוק תקציב ל-2003. על האח־ריות הממלכתית ההיא מפלגת העבודה מעולם לא קיבלה הכרת תודה מהבוחר הישראלי.

ספק אם כיום, כשהמצב של ישראל גרוע פי כמה, תימצא האח־דות שתאפשר אישור של תקציב מדינה חדש — במיוחד כשחלק משמעותי מהכספים שבו ממשיך לזרום לחרדים ולמתנחלים.

בקיצור, רצוי מאוד שה־קואליציה תאשר בקרוב את תקציב המדינה ל-2025, ולא — ישראל תהיה בצרות גדולות.

דיון במליאת הכנסת באמצע דצמבר על הצעת חוק התקציב ל-2025 צילום: דני שם טוב/דוברות הכנסת

סיור של חיילי צה"ל בעזה, שלשום צילום: Amir Cohen/רויטרס

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 70
the marker - הארץ
3.69x16.34 | 1/2 | עמ 1
11/02/2025 | 93085123-8

אבי בר־אלי

גפני ודרעי מוכרים את הציבור שלהם

"קואליציית החלומות" של החרדים לא הצליחה להביא להם הישגים משמ־עותיים בדמות חוק גיוס, חוק יסוד: לימוד תורה או הגד־לת תקציבים קבועה. מדוע אפוא ממשיכים הפוליט־קאים החרדים לדבוק בשו־תפות עם הליכוד והסרוגים המשיחיים? התשובה נעוצה בכך שהם פישלו בגדול, וכ־עת עסוקים בלטייח.

"בושה וחרפה! מדינה בלי תורה! העברתם חוק עלוב, מב־זה, משפיל, אנטי־יהודי, אנ־טית־תורה" — כך תיאר משה גפני את חוק השירות של בני גנץ וגדי אייזנקוט לפני שלוש שנים בדיוק. "מטרתו היחי־דה של החוק היא לפגוע בבני הישיבות", אמר אז אריה דרעי.

החוק שאותו דחו השניים הבטיח ששיעור המתגייסים מקרב הצעירים החרדים לעו־לם לא יהיה יותר מ-35%. בובה של חוק עבור ההנהגה החר־דית, שאם הייתה מאמצת אותו אז — אף אחד לא היה מדבר היום על גיוס לכל. שלוש שנים אחר כך, הם מוכרים למצבי־עיהם ש"אין אלטרנטיבה".

המאמר המלא בעמ' 4

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 71
הארץ - the marker | 11/02/2025
26.09x32.16 | 2/2 | עמ 4 | 93085124-8

"אין אלטרנטיבה לביבי", הרב גפני? או שאתה וחבריך פשוט עצלים וחמדנים?

הפוליטיקאים החרדים אוהבים להדהד את השקר על אודות תועלות הברית שלהם עם הליכוד כדי לחפות על כך שהיא נכשלה, על כך שהם טעו ועל כך שהם מסתירים זאת בשביל לגרוף כסף וג'ובים ● שנים מכרו לצעירים שלהם "רק ביבי", וכשזה פישל — הם מוכרים ש"אין ברירה"

יומן כנסת
אבי בר־אלי

"אני בקואליציה, זה נכון. אין לי פשוט אלטרנטיבה, אחרת לא הייתי בקואליציה הזאת", כך נאנח בשבוע שע־בר יו"ר דגל התורה, ח"כ משה גפני, בשיחה שקיים עם משפ־חות שכולות (ופורסמה בחד־שות 12). "האלטרנטיבה יותר גרועה", משך בכתפיו — וחזר על השקר ששגור זה תקופה על לשונו ועל לשון חבריו.

מדוע זה שקר? הפוליטיקאים החרדים הרי אינם מצליחים לה־שיג פטור מגיוס לצה"ל, אינם מחוקקים את חוק יסוד: לימוד תורה או פסקת התגברות שתגן עליהם בבג"ץ. "קואליציית הח־לומות" שהרכיבו לא הצליחה עד כה להגדיל את קצבאות האבר־כים או להוסיף תקציבים לרש־תות החינוך החרדי — ואוטוטו הם מאבדים גם את הסבסוד למ־עונות היום. כך שמנין התוב־נה האקסיומטית הזו, שלפיה כל קואליציה אלטרנטיבית היא "גרועה" להם בהכרח?

אם בני גנץ ויאיר לפיד אינם יודעים להבטיח לחרדים פטור מגיוס ומאות מיליוני שקלים לחי־נוך בלי ליבה — אזי שהם גרועים באותה מידה — לא גרועים יותר, נכון? מדוע אפוא הפוליטיקאים החרדים ממשיכים לדבוק בשות־פות הבלתי־תועלתנית מבחינתם עם הליכוד ועם הסרוגים המשי־חיים — ובכל זאת מתעקשים שג־לומה בכך תועלת עבור הציבור ששלח אותם? מדוע גפני מתעקש להישאר היכן שהוא סובל?

התשובה נעוצה בכך שהוא וחבריו הפוליטיקאים פישלו בג־דול, וכעת הם עסוקים בלטייח.

יצאו פראיירים

"מה אתם חוגגים? בושה וח־רפה! מדינה בלי תורה! העב־רתם חוק עלוב, מבזה, משפיל, אנטי יהודי, אנטי תורה. קרי־עה אנחנו צריכים לעשות!" לפני שלוש שנים בדיוק, ב-31 בינואר 2022, ירה גפני את המילים הק־שות האלה לאחר שהכנסת איש־רה את חוק השירות של בני גנץ וגדי אייזנקוט בקריאה ראשונה. 49 חברי כנסת תמכו בהצעת חוק מול 48 שהתנגדו לה.

"בושה על ירידה לאשפתות. אתם תעופו לכל הרוחות!", דיבר גפני מדם ליבו, לא ידע את נפשו — והוא לא היה לבד.

"אחרי הכשלונות הענקיים של בנט ולפיד בטיפול בקורו־נה וביוקר המחיה, הם מצאו זמן להביא שוב את חוק הגיוס הפו־געני ולאשר אותו בתמיכת נצי־גי התנועה האיסלמית!", גיבה אותו אז יו"ר ש"ס אריה דרעי. "המטרה היחידה של החוק היא לפגוע בבני הישיבות ולהוציא אברכים מלימודם".

ב-2022, הפוליטיקאים החר־דים התפלצו מכיוון ששמרו לנ־תניהו אמונים — גם אם זה אמר ללכת אחריו לאופוזיציה. בדיע־בד, התברר שהיה זה חוק חלומי עבורם. כל כך חלומי, שאם נת־ניהו היה מציע להם אותו היום — גפני ודרעי היו קופצים עליו וחותמים על סעיפיו בשתי ידיים.

החוק, שאותו דחו צמד הפ־ראיירים — גפני ודרעי — הב־טיח לחרדים רוב מונצח לפטורים מגיוס והבטיח כי שיעור המת־גייסים מקרב הצעירים החרדים לעולם לא יהיה יותר מ-35%.

היום מדברים על גיוס של 50% בתוך שבע שנים ועל 4,800 מתגייסים כבר ב-2025. לפי החוק של גנץ ואייזנקוט, מספר כזה של מגויסים היה נדרש אולי ב-2040 — וגם זה לא בטוח, מכיוון שחוק השירות איפשר המרת שירות צבאי באזרחי ולא כלל סנקציות קשות. משמע, גפני ודרעי יכלו לגייס כמה שבאבניקים לזק"א או למד"א ולסגור פינה.

בובה של חוק עבור ההנהגה החרדית. חלום רטוב. ואם היא היתה מאמצת אותו אז — אף אחד לא היה מדבר היום על גיוס לכל. הם קיבלו מתנה משמים — אבל אלוהים הרי עחר למי שעוזר לע־צמו. "זהו אחד מרגעי השפל של הפוליטיקה הישראלית!", רשף אז גפני. "לא יעזור להם!", צעק דרעי — ושלוש שנים לאחר מכן הם עדיין מוכרים לציבור שלהם ש"אין אלטרנטיבה".

"למי רע פה?" רע לך!

ההסכם הקואליציוני שעליו חתמה הליכוד מול יהדות התורה (סעיף 90) ומול ש"ס (סעיף 82) היה ברור: "לאור החשיבות שה־עם היהודי העניק ומעניק ללימוד תורה לאורך הדורות, תושלם חקיקת חוק יסוד: לימוד התורה — וזאת עד להעברת 2023".

כל סיעה, יהדות התורה או ש"ס, הוסיפה כי היא "מודיעה שעניין זה הנוגע בנפשה אמור היה להיות מוסדר מבחינתה כת־נאי עוד קודם הקמת הממשלה. אך מתוך מודעות להליכים המת־בקשים, נקבע כי החקיקה תושלם עד להעברת התקציב".

במילים אחרות, הפוליטיקאים החרדים רשמו ויתור (ראשון) לראש הממשלה בנימין נתניהו, בתמורה למשרדים, ג'ובים, תק־ציבים והבטחות שהורעפו לרוב. תשומת הלב שלהם נקנתה בכי־בודים והשתיקה אותם לחצי שנה, עד שביולי 2023 ניכרו ניצני הת־פכחות ראשונים.

מאמר מערכת בביטאון "המו־דיע" של אגודת ישראל הזו־כיר כי "יהדות התורה הצטרפה לקואליציה לא כדי לקדם רפור־מה משפטית — אלא כדי להסדיר את מעמדם של בני הישיבות".

הפוליטיקאים, עם זאת, נותרו אדישים — הן להבטחות לבוחר והן למחאת הציבור הדמוקרטי־ליברלי. הביזה העסקנית המשי־כה, מלחמה פרצה, וגם אז — היה זה כאילו דבר לא קרה. "למי רע פה?", השתומם גולדקנופף. "יש 64 חברי כנסת, יש להם משרדי ממשלה, הכול עובד, יש תקציב מסודר, העבודה מתקדמת". הוא חיפה על ממשלת החלומות שלו, דבק ב"רק ביבי" וקיבל עוד ארב־עה תקציבים — בלי פטור מגיוס ועם צווי מעצר בדואר.

מה יעשה ביביסט שייעצר בנתב"ג?

על התהייה כיצד הרחוב הח־רדי דבק בבלוק הפוליטי עם נתניהו, יש שמשיבים בתמו־רה פוליטית: "הצעירים החרדים היום הם ימניים יותר מהביביס־טים", נטען. האמנם?

לאילו נרטיבים פוליטיים אחרים נחשפו הצעירים החרדים בשנים האחרונות מצד הרבנים שלהם? איזה מענה קיבלו אלה שכן רוצים להתגייס, ללמוד לי־בה ולצאת לשוק העבודה?

האם הצעירים יישארו בפוזי־ציה הביביסטית גם כשיקבלו צווי גיוס או כשייעצרו בנתב"ג? וכי־צד הכריכה יחד עם המשיחיים, שמתרסקים בבחירות, הולמת את האופי התועלתני של הפוליטי־קאים החרדים בעבר?

"המשמעות של ועדת חקירה (ל-7 באוקטובר) היא שביבי הולך הביתה. זו האמת", נשמע גפני אומר בהקלטות שפורסמו בחד־שות 12, אבל זו חצי אמת. האמת במלואה היא שאם ביבי הולך — גם גפני הולך הביתה, מכיוון שבמשך שנים הוא מכר לצאן מרעייתו "רק ביבי", ומשזה פישל — הוא מוכר לו ש"אין ברירה".

בנימין נתניהו ומשה גפני. ויתורים תמורת ג'ובים צילום: נועם מושקוביץ/דוברות הכנסת

אריה דרעי. הצעירים החרדים הם ימניים יותר מהביביסטים צילום: אולייבה פיטוסי

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

הזינוק הזמני בהכנסות ממסים הפיל את הגירעון

הזינוק הזמני בגביית מסים — על רקע גזירות 2025 והמס על רווחים לא מחולקים — הוביל לירידה חדה בגירעון התקציבי, שצלל ל-5.8%. הכנסות המדינה ממסים הגיעו בינואר ל-62.5 מיליארד שקל — הסכום הגבוה אי־פעם בחודש בודד. במקביל, נרשמה התכווצות בשורת ההוצאות של הממשלה בשל החלת ההתקציב ההמשכי.

נתי טוקר

הכתבה המלאה בעמ' 2

הזינוק הזמני בהכנסות המדינה ממסים הפיל את הגירעון בינואר ל-5.8%

הכנסות המדינה ממסים הגיעו בינואר ל-62.5 מיליארד שקל — הסכום הגבוה מאז ומעולם בחודש בודד ● העלייה קרתה בעיקר הודות למס על רווחים בלתי־מחולקים שנכנס לתוקף בתחילת השנה ● ואולם ההכנסות בינואר עלולות לבוא על חשבון הכנסות בהמשך השנה

נתי טוקר

הזינוק הזמני בגביית המסים בינואר 2025 הוביל לירידה חדה בגירעון התקציבי, והוא צלל ל-5.8% (הגירעון ב-12 בחודשים האחרונים שהסתיימו בינואר 2025, כשיעור מהתמ"ג), לעומת גירעון של 6.9% בסוף 2024.

הירידה החדה בגירעון התרחשה הודות להכנסות המדינה ממסים, שהגיעו בינואר ל-62.5 מיליארד שקל — הסכום הגבוה מאז ומעולם בחודש בודד. הרקע לזינוק בגביית המסים הוא גזירות 2025, שנכנסו לתוקף השנה.

שורה של העלאות מסים, וכן המס החדש על רווחים בלתי־מחולקים של חברות, הביאו להקדמת עסקות ולמשיכת דיווידנדים בדצמבר 2024 ובינואר, כך שההכנסות מהמסים עליהן נרשמו בינואר. הבעיה היא שההכנסות האלה עשויות לבוא על חשבון היקף ההכנסות בהמשך 2025.

המס על הרווחים הבלתי־מחולקים, שנכנס לתוקף ב-2025, הביא לזינוק בהכנסות ממסים גם בדצמבר 2024, בשל חלוקת דיווידנדים שביצעו בעלי חברות במטרה להקדים את כניסתו לתוקף. הודות לכך, נרשם גידול חד בהכנסות ממסים גם בדצמבר — ל-47.8 מיליארד שקל.

בנוסף, בתחילת 2025 נכנסו לתוקף העלאת מס היסף על הכנסות הוניות (מס על רווח הון העולה על כ-700 אלף שקל בשנה, שעלה מ-3% ל-5%) והעלאת המסים על כלי רכב. חלק מהמס על העסקות שנועדו להקדים את המסים האלה, אף שבוצעו בדצמבר 2024, שולם בינואר 2025 — ולכן נרשם זינוק בגביית מסים.

שר האוצר, בצלאל סמוטריץ'. הוצאות הממשלה התכווצו צילום: נעם ריבקין פנטון

הכנסות של שנה שלמה בחודש אחד

גביית המס על אג"ח ודיווידנד, במיליארדי שקלים לחודש (במחירי 2025)

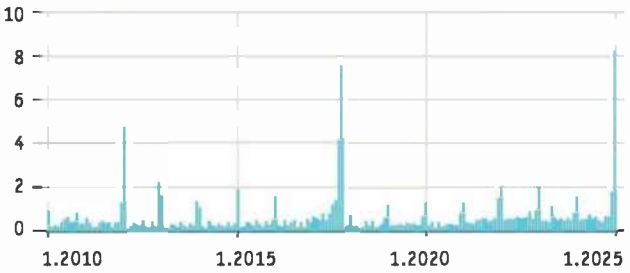

מקור: רשות המסים

לפי נתוני רשות המסים, בינואר 2025 שולם מס בגין דיווידנדים בסכום גבוה בכ-7.5 מיליארד שקל מבחודש ינואר ממוצע, ובסך הכל התקבלו 9 מיליארד שקל במס על דיווידנדים.

ברשות מוסיפים כי בינואר 2025 הועברו "תשלומי מס חריגים" בסך 2.4 מיליארד שקל. תשלומים כאלה הם בדרך כלל מסים שמשלמת חברה גדולה שהגיעה להסכם עם רשות המסים.

באשר לגידול בהכנסות ממיסוי כלי רכב לעומת רמת ההכנסות האופייינית, ברשות המסים אומדים אותו ב-10 מיליארד שקל בדצמבר 2024 ובעוד כ-600 מיליון שקל בינואר.

לצד ההכנסות ממסים ומאגרות היו לממשלה בינואר הכנסות בסך כ-600 מיליון שקל בסעיף "הכנסות אחרות", כך שהכנסות הממשלה מכל המקורות הסתכמו בינואר ב-63.1 מיליארד שקל.

ירידה בהוצאות מערכת הביטחון

במקביל, בשורת ההוצאות של הממשלה נרשמה התכווצות. הסיבה לכך היא שבישראל אין תקציב מאושר, והממשלה מתנהלת לפי נוהל של תקציב המשכי, המבוסס על הוצאות של 523 מיליארד שקל בשנה בלבד — כ-100 מיליארד שקל פחות מבהצעת התקציב ל-2025, המונחת על שולחן הכנסת.

ירידה חדה

הגירעון התקציבי ב-12 החודשים הקודמים, כשיעור מהתמ"ג

הוצאות מערכת הביטחון ירדו לעומת ינואר אשתקד גם בשל הירידה בעצימות הלחימה. בסך הכל הצטברו הוצאות הממשלה בינואר ל-39.9 מיליארד שקל, לעומת כ-41.4 מיליארד שקל בינואר 2024 — ירידה של 3.5% בהוצאה. בחודשי ינואר נרשם לעתים קרובות עודף תקציבי (עודף הכנסות על הוצאות), אך השנה הוא היה חריג בגודלו — 23.2 מיליארד שקל.

הגירעון היה נמוך משמעותית מההערכות

יעד הגירעון ל-2025 כולה, לפי הצעת התקציב, הוא 4.4% מהתמ"ג, וקיימת אפשרות להעלאתו ל-4.9% במקרה של הסלמה ביטחונית. בנק ישראל העריך בתחילת ינואר כי הגירעון בפועל השנה יהיה 4.7%, "לאור השינויים שחלו בצעדי ההתאמה מאז החלטת הממשלה והערכותינו לגבי התוספות לתקציב הביטחון במסגרת ועדת נגל".

הגירעון בסוף 2024 היה 6.9%, הגירעון הגבוה ביותר בשנה קלנדרית זה 25 שנה ויותר, למעט בשנת הקורונה, 2020, שבה הסתכם הגירעון התקציבי ב-11.3%. עם זאת, הגירעון ב-2024 היה נמוך משמעותית מהגירעון המתוכנן, שהיה 7.7%.

בשנה הקודמת, 2023, הסתכם הגירעון ב-4.1% — לעומת יעד של 0.9% בתקציב המקורי ל-2023, שנחקק במאי 2023, לפני המלחמה. יעד הגירעון בתקציב 2024, לפני המלחמה, היה אמור להיות כ-1% מהתוצר.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 73
הארץ - the marker | 11/02/2025
25.88x13.06 | 1 | עמ 6 | 93085133-9

"אתם לוקחים מלוחמים מענקים? ככה לא עובדת מדינה מתוקנת"

בוועדת הנגב והגליל נערך דיון בעניינם של כ-2,100 תושבי הצפון, שלא קיבלו מענקי איכלוס שלהם היו זכאים ● זאת בגין החלטה שרירותית של משרד האוצר, שאותה ביצע הביטוח הלאומי ● יו"ר הוועדה, ח"כ ביטון: "ממתי ביטוח לאומי חבר של האוצר? לא הייתם צריכים לשתף פעולה"

טלי חרותי־סובר

דיון סוער נערך אתמול בוועדה המיוחדת לחיזוק ופיתוח הנגב והגליל. בדיון הופיעו לוחמים ומילואימניקים שגרים בצפון אך העבירו את כתובתם לשם רק אחרי תחילת המלחמה, וזכו במהלכה למענקי איכלוס (200 שקל ליום למבוגר ו-100 שקל ליום לילד). באחרונה הם קיבלו הודעה מוזרה, שלפיה לא יקבלו את המענק בינואר־פברואר 2025.

ההודעה הזו הגיעה אף שהמדינה החליטה כי המפונים לא ישובו לבתיהם לפני 1 במרץ. היא נשלחה לכ-2,100 איש שקיבלו אישור לשינוי כתובת רטרואקטיבי, ובהם סטודנטים שלא העבירו את הכתובת אף שמרכז חייהם היה בצפון.

על פי החלטת משרד הפנים, עד נובמבר 2023 ניתן היה להעביר כתובת כדי לקבל את המענקים רטרואקטיבית, ועד יולי 2024 ניתן היה להעביר את הכתובת ללא קבלה רטרואקטיבית. מאוחר מתאריך זה לכאורה לא ניתן היה לקבל את מענק האיכלוס. עם זאת, מערכת הביטוח הלאומי אישרה והעבירה את המענקים לכלל המפונים, ללא בדיקה מתי העבירו את כתובתם.

בהחלטת ההארכה האחרונה של משרד האוצר, שנעשתה בסוף דצמבר האחרון ואינה מעוגנת בהחלטת ממשלה, נוסף סעיף חדש. על פיו, בזמן ההארכה האחרונה, ינואר־פברואר, מי שכתובתו ביישוב מפונה לא נרשמה לפני המלחמה — לא יקבל את המענקים. כך, גם מי שהעביר את הכתובת בזמן האישור של משרד הפנים להעברה רטרואקטיבית גילה שאינו יכול לבקש את המענקים שניתנו לו כל המלחמה.

יו"ר ועדת הנגב והגליל, ח"כ מיכאל ביטון צילום: אורן בן חקון

בדיון הסבירו עובדי הביטוח הלאומי שהם רק ממלאים החלטה שנעשתה על ידי משרד האוצר. יו"ר הוועדה, ח"כ מיכאל ביטון (המחנה הממלכתי), התפוצץ: "אם המנכ"ל היה מאיר שפיגלר זה לא היה קורה!" צעק על נציגי הביטוח הלאומי. "אני אדבר גם עם המנכ"ל הנוכחי, צביקה כהן. ממתי ביטוח לאומי חבר של האוצר? לא הייתם צריכים לשתף פעולה עם החלטה שמונעת מאנשים — שהמדינה כבר אישרה שחיו בצפון וקיבלו מענקים — להמשיך ולקבל אותם!"

כשאנשי ביטוח לאומי הבהירו כי בימים אלה החלה בדיקה פרטנית מול כל אחד מאותם 2,100 איש שקיבלו אישור רטרואקטיבי, שאל ביטון בצעקות מדוע הבדיקה החלה עכשיו ולא לפני חודשים. "היום אתם לוקחים מלוחמים מענקים שמגיעים להם?", צעק. "קודם תנו אותם ואם צריך, קחו בחזרה. ככה לא עובדת מדינה מתוקנת".

"הייתה פה תקלה"

בביטוח הלאומי הבטיחו כי בדיקת כל התושבים שהעבירו את כתובתם בזמן המלחמה תיעשה בתוך שבועיים, וכי הם יקבלו הודעה אישית ומהירה אם הם זכאים לקבל את המענקים שנמנעו מהם. בנוסף, תוקם בביטוח הלאומי ועדת חריגים, שאליה ניתן יהיה לפנות ולבקש להוכיח את הזכות למענקים.

על פי גורם בקי, היו גם מי שביקשו לקבל מענקי איכלוס אף שמעולם לא חיו בצפון, וביניהם משקיעים ובעלי בתים. מסיבה זו נדרשת בדיקה פרטנית של כל מי שלא גר רשמית בצפון הארץ, עוד לפני המלחמה.

"אני מתנצל בפני המפונים שזכויותיהם נפגעו ומקווה שהפתרון יגיע במהרה", אמר ביטון. "מצד אחד, אסור לאפשר את ניצול המערכת, ומצד שני הייתה פה תקלה שפגעה בזכאים. מקובל עליי שהמדינה תקים ועדת חריגים וכי בתוך שבועיים יפתור הביטוח הלאומי את הבעיה. אם נראה שמשהו בהליך מקרטע — נכנס שוב את הוועדה".

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 74
הארץ - the marker | 11/02/2025
25.8x13.02 | 1 | עמ 17 | 93085279-4

אלביט תספק מערך ארטילרי למרוקו בשווי של 175 מיליון יורו

החברה הישראלית ניצלה את אכזבת צבא מרוקו מביצועיה של מערכת צרפתית ובכך נהפכה לספק הביטחוני השלישי בגודלו של מרוקו, עם נתח של 11% ● אלביט מערכות זכתה גם בחוזה בשווי של 100 מיליון דולר לדיגיטציה של המערך הארטילרי של מדינה באירופה

יורם גביזון

חברת אלביט מערכות זכתה במכרז של צבא מרוקו לאספקת 36 מערכות ארטילריות מסוג ATMOS 2000, בשווי מוערך של 150–200 מיליון יורו, כך דיווח האתר הכלכלי הצרפתי La Tribune.

אלביט מערכות, המנוהלת על ידי בצלאל מכליס, גברה במכרז על החברה הצרפתית KNDS, שסיפקה עד כה למרוקו את מערכת Caesar. האתר הצרפתי מצטט הערכות של המכון השבדי SIPRI, שלפיהן אלביט מערכות נהפכה לספק הנשק השלישי בגודלו לצבא מרוקו, עם נתח של 11%.

הזכייה של אלביט בחוזה המרוקאי בולטת על רקע המתיחות הפוליטית בין שתי המדינות בעקבות המלחמה בעזה, והיא נובעת, בין השאר, מכך שזמן קצר לאחר שהחברה הצרפתית החלה לספק את מערכת Caesar לצבא מרוקו, החלו בעיות בתפעול המערכת. בעיות אלו לא זכו למענה מהיר, וגרמו לכך שהתותחים לא היו מבצעיים בחלק מהזמן. על פי La Tribune, צבא מרוקו קפץ על ההזדמנות כשאלביט הציעה לו את ATMOS 2000.

אלביט מערכות זכתה בחוזה הנוכחי שנתיים לאחר שזכתה בחוזה נוסף לאספקת משגרי רקטות PULS לטווח של עד 300 ק"מ לצבא מרוקו.

אטמוס היא מערכת ארטילריה שפותחה על ידי סולתם מערכות, חברה בת של אלביט מאז נובמבר 2018. המערכת מורכבת מתותח הוביצר בקוטר 155 מ"מ, שהוא הקוטר הסטנדרטי בצבאות מדינות נאט"ו. התותח נישא על משאית 6X6 בעלת עבירות גבוהה, ובמקרה של צבא מרוקו, המערכת נישאת על גבי משאית צ'כית מדגם טטרה.

המערכת תוכננה כדי לספק קצב אש גבוה, מערכת טעינה אוטומטית, טווח מקסימלי רחב, ומגוון מערכות המאפשרות דיוק גבוה בתנאים שונים, עם יכולת פריסה מהירה. טווח הירי של ATMOS הוא עד 40 ק"מ עם פגזים סטנדרטיים, ומורחב עם קליעים באמצעות רקטות. כלי ATMOS מיועדים לפריסה מהירה ותפעול גמיש, ומספקים תמיכה באש במגוון רחב של משימות.

גם הדנים העדיפו את אלביט

אלביט זכתה בפברואר 2023 בהזמנה מדנמרק עבור מערכות ATMOS, תמורת 119 מיליון דולר, לאחר שהדנים תרמו לאוקראינה 20 תותחי הוביצר ניידים לטווח ארוך מתוצרת החברה הצרפתית NEXTER. הדנים העדיפו לסגור את הפער ביכולות הצבא באמצעות מערכת ATMOS של אלביט, ולא באמצעות רכישת מערכות נוספות מהחברה הצרפתית.

מערכת ארטילרית של אלביט מסוג ATMOS צילום: משרד הביטחון

אלביט סיפקה מערכות ATMOS לצבאות אזרבייג'ן, קמרון, תאילנד, אוגנדה, בוטסואנה, הפיליפינים, זמביה, רומניה ורואנדה. בנוסף, היא זכתה במכרז בשווי 100 מיליון דולר לאספקת מרכז אש פיקודי דיגיטלי לאומי במדינה אירופית. הפרויקט מיועד להפוך את מערך האש הארטילרי, הכולל תותחים, מרגמות ורקטות, לדיגיטלי. הדיגיטציה תאפשר ביצוע מהיר של תהליכי סגירת מעגל אש, משלב גילוי של המטרה והשמדתה, תוך צמצום פגיעות בלא מעורבים ושיפור דיוק האש.

ההזמנה הנוכחית עשויה להיות השלב הראשון במימוש מערכת צייד (צבא היבשה הדיגיטלי) לצבא האירופי, שתתחבר למערכת הנוכחית וכוללת סנכרון מלא של כל זרועות הצבא. אלביט תספק פתרון לחימה רשתית רב־זרועי מתקדם, כולל מערכות דיגיטליות לשליטה ובקרה לאש, תקשורת רדיו מבית E-Lynx, ומערכת תקשורת מיקרוגל מאובטחת GRX-8000 להעברת נתונים בקצב גבוה. בנוסף, אלביט תבצע תהליך דיגיטציה של גדוד תותחים נוסף ותשלב אותו במרכז האש הפיקודי.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

עמוד 75
מעריב - השבוע | 11/02/2025
0x0 | 1 | עמ 1 | 93083683-7

מעריב השבוע
עם הלוחמים
עדכונים שוטפים באתר מעריב אונליין

נהנים מעיתון מעריב?
קבלו חודש מתנה!*
*2428
*מעריב סופהשבוע למצטרפים חדשים בלבד
שירות לקוחות *2421

מקבוצת הג'רוזלם פוסט יום ג', י"ג בשבט תשפ"ה, 11.2.2025 ■ גיליון מסי 23,648 ■ המחיר 7.00 ש"ח (כולל מע"מ) ■ המחיר באילת 6.00 ש"ח (ללא מע"מ)

חמאס הודיע: עוצרים את שחרור החטופים עד להודעה חדשה

מחפשים פתרון

עופר קלדרון

בירושלים מעריכים כי חמאס מעוניין לשפר עמדות לקראת הפעימות הבאות, ולהפעיל לחץ על ישראל להגביר רצינות בשיחות על השלב הבא ■ נתניהו הקדים את ישיבת הקבינט לשעות הבוקר ■ דריכות בצה"ל בגבול הרצועה: "בכוננות גבוהה עם כוחות גדולים" ■ המשפחות זועמות: "מצפים ודורשים מנתניהו לפתור את זה" ■ מפגינים חסמו את נתיבי איילון

עמ' 2-3

נמשכות העדויות הקשות מהשבי || עופר קלדרון: "הייתי בתנאי רעב חמורים" || עמ' 4-5

מלחמת ועדות

בני משפחות שכולות הגיעו לכנסת כדי למחות נגד הקמת ועדת חקירה ממלכתית והתעמתו עם קרובי חטופים ■ העימות החריף והגיע לידי אלימות פיזית במסדרונות המשכן

עמ' 6-7

"שמונה שנים אני נגרר לגיהינום"

נתניהו התבטא בחריפות בעדותו בבית המשפט: "עינו את ניר חפץ במרתפים" ■ בשל הצבעת אי־אמון בכנסת: עדותו התקצרה ב־58 דקות

עמ' 8

עיצוב: אבשלום שטרן, יוסי דנ"ץ, יונתן זינדל, מלאם 90, תומר אפלבאום (גוב)

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 76
מעריב - השבוע | 11/02/2025
25.27x20.34 | 1/2 | עמ 1 | 93084607-0

חמאס הודיע: עוצרים את שחרור החטופים עד להודעה חדשה

מחפשים פתרון

בירושלים מעריכים כי חמאס מעוניין לשפר עמדות לקראת הפעימות הבאות, ולהפעיל לחץ על ישראל להגביר רצינות בשיחות על השלב הבא ■ נתניהו הקדים את ישיבת הקבינט לשעות הבוקר ■ דריכות בצה"ל בגבול הרצועה: "בכוננות גבוהה עם כוחות גדולים" ■ המשפחות זועמות: "מצפים ודורשים מנתניהו לפתור את זה" ■ מפגינים חסמו את נתיבי איילון

עמ' 2-3

FIBEP
יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

עמוד 77
מעריב - השבוע | 11/02/2025
31.73x37.81 | 2/2 | עמ 2 | 93084606-0

חמאס: "דוחים את שחרור החטופים עד להודעה חדשה"

לטענת ארגון הטרור, ישראל מפירה את תנאי העסקה ■ בעקבות ההודעה הנחה שר הביטחון את צה"ל להיערך לכל אפשרות ■ היום צפוי הקבינט המדיני־ביטחוני לדון בשלב השני של העסקה ■ השר סמוטריץ': "ההיסטוריה לא תסלח לפוליטיקאים שמנסים לדחוף את ישראל לכניעה"

שחרור החטופים בשבת. נאחזים בתקווה / צילום: רויטרס

בנצי רובין, אבי אשכנזי, ג'וד טרגין

אחרי שאוהד בן עמי, אור לוי ואלי שרעבי חזרו בשבת האחרונה משבי חמאס לאחר 491 ימים, בציבור הישראלי ממשיכים להיאחז בתקווה להשבתם של החטופים הבאים בשבת הקרובה, אלא שהודעה דרמטית של חמאס אתמול משנה את התמונה.

ברשתות הערביות צוטט אמש דובר הזרוע הצבאית של חמאס אבו עביידה, שאמר: "אנחנו דוחים את שחרור החטופים עד להודעה חדשה, בשל הפרות ישראליות".

לדבריו, "האויב הישראלי עיכב את חזרתם של העקורים לצפון רצועת עזה ותקף אותם בהפגזות ובירי באזורים שונים ברצועה. האויב מנע כניסת ציוד סיוע הומניטרי על כל צורותיו לפי המוסכם, בעוד ההתנגדות עשתה כל מה שהיה עליה לעשות".

הוא חזר והדגיש כי "מסירת האסירים הציונים שהיו אמורים להשתחרר בשבת תידחה עד להודעה חדשה. אנחנו מאשרים את מחויבותנו לתנאי ההסכם, כל עוד הכיבוש יעמוד בהם".

גורמים מדיניים ציינו כי ישראל מנסה לפתור את המשבר ולא להעמיק אותו. במערכת הביטחון מעריכים כי המשבר נועד להפעיל לחץ על ישראל להתקדם במו"מ על השלב השני. עם זאת, שר הביטחון ישראל כ"ץ הנחה את צה"ל להיערך לכל אפשרות.

דליה קושניר הורן, גיסתם של יאיר הורן, שאמור להשתחרר בשלב א', ואיתן, שלא נכלל בעסקה הנוכחית, הגיבה לאיום חמאס ואמרה: "אני מצפה ודורשת מראש הממשלה לפתור את זה ולא להיכנס למלחמת אגו. זה הדבר היחיד הנכון לעשות עכשיו". אמש חסמו מפגינים את נתיבי איילון בתל אביב למשך שעה ארוכה ברדישה לממש את ההסכם במלואו ולקצר את לוחות הזמנים.

היום בשעה 11:00 אמור הקבינט המדיני־ביטחוני להתכנס ולדון בהמשך המשא ומתן לשלב השני של העסקה, לאחר שמשלחת דרגי עבודה של המוסד והשב"כ שבה מקטאר. בניגוד לפרסומים, גם לאחר יציאת צה"ל מחלקו המזרחי של ציר פילדלפי נשארה בידי ישראל שורה של מנופים מול חמאס.

על פי גורמים ביטחוניים, בידי ישראל השליטה על המשך הכנסת הסיוע ובכלל זה אוהלים וציוד לינה, המשך השיח לגבי שיקום הרצועה, חופש השיט והדיג, היקף התנועה במעברים למצרים ושליטה ברשימת האסירים שישוחררו בהמשך.

במערכת הביטחון מסבירים כי העובדה שחלקים נרחבים מעזה הוחרבו יוצרת לחץ מתמשך על חמאס. כך גם פתיחת ציר נצרים. עד פתיחת הציר הייתה לרבים מהעזתים תקווה לשוב לבתיהם ולהתחיל את תהליך השיקום, אולם כשחזרו צפונה גילו את החורבן והחל להתעצם התסכול והזעם כלפי חמאס.

נשיא ארה"ב דונלד טראמפ הצהיר אתמול כי לפלסטינים לא תהיה זכות שיבה לעזה במסגרת תוכנית ההשתלטות האמריקאית. בריאיון לרשת פוקס ניוז אמר טראמפ כי יכולים להיות עד שישה אתרים שונים למגורי פלסטינים מחוץ לעזה.

"אני מדבר על בניית מקום קבע עבורם. עזה היא לא מקום ראוי למגורים", הסביר. "נבנה קהילות בטוחות, קצת רחוק מהמקום שבו הם נמצאים, איפה שכל הסכנה הזאת קיימת. בינתיים אני אהיה הבעלים של זה. תחשבו על זה כפיתוח נדל"ן לעתיד. זה יהיה שטח אדמה יפה. בלי להוציא כסף גדול".

ב־27 בפברואר צפויה להתקיים בקהיר הפסגה הערבית. דוברו של מזכ"ל הליגה הערבית ג'מאל רושדי תקף אתמול את התוכנית של טראמפ וטען כי היא "מאיימת על הביטחון והיציבות של האזור כולו, ולפיכך כל מדינות ערב מעוניינות להתמודד עם התוכנית הזאת בצורה מאוחדת וקולקטיבית, וזה יהיה המסר העיקרי של הפסגה הערבית הצפויה בסוף החודש".

לדברי מקור מצרי, שצוטט בעיתון הפרו־סעודי "א־שרק אל־אווסט", נשיא מצרים ושליט סעודיה כבר הביעו את התנגדותם לתוכנית. עוד שיתף כי שר החוץ המצרי נמצא כעת בוושינגטון, "כדי להעביר מסר רשמי וברור שמצרים ומדינות ערב מתנגדות להצעה של גירוש הפלסטינים מעזה".

כזכור, במהלך סוף השבוע, בעוד צה"ל משלים את יציאתו ממסדרון נצרים, הביע ראש הממשלה בנימין נתניהו תמיכה נלהבת בתוכנית טראמפ, והוסיף כי סעודיה יכולה להקים מדינה פלסטינית בשטחה, דבר שעורר זעם בעולם הערבי.

סעודיה הגיבה בהודעה חריפה: "אנחנו דוחים כל ניסיון להעביר את הפלסטינים מאדמתם". הליגה הערבית הוסיפה כי דבריו משקפים "ניתוק מוחלט מהמציאות". גם איראן הצטרפה לגינויים, כששר החוץ שלה הגדיר את התוכנית "איום חמור על היציבות והביטחון" במזרח התיכון.

בתוך כך, יו"ר הציונות הדתית שר האוצר בצלאל סמוטריץ' פתח אתמול את ישיבת הסיעה ואמר כי אין יהודי שלא שמח לראות את האחים והאחיות חוזרים הביתה ולא חש צער עמוק על מצבם של החטופים. עם זאת, הוא הדגיש כי היה קל להצטרף למקהלה התומכת בעסקה ולקבל "חיבוק תקשורתי חם", אך אחריותו כמנהיג היא למדינת ישראל, עתידה וביטחונה.

סמוטריץ' הציג את התנגדותו לעסקה כ"אחריות לאומית", אף שהוא סופג "אמירות כואבות וקשות" מבני משפחות החטופים. לטענתו, "ההיסטוריה לא תסלח לפוליטיקאים שמשתפים פעולה עם תעמולת חמאס ומנסים לדחוף את ישראל לכניעה".

כחלופה לעסקה, סמוטריץ' הציג תוכנית משלו, הכוללת הפסקה מוחלטת של העברת הסיוע ההומניטרי לחמאס, הפסקת הכניסה והיציאה של כוחות הביטחון, כיבוש השטח לצמיתות ועידור הגירת תושבי עזה בשיתוף עם הנשיא טראמפ.

סמוטריץ' דרש להביא את תוכניתו לאישור הקבינט באופן מיידי, בטענה ש"זו הדרך הריאלית והיחידה" לאלץ את חמאס להיכנע. בתגובה לדברים פנה אליו אייל קלדרון, קרוב משפחתו של עופר קלדרון, ששוחרר משבי חמאס, תוך שהוא מניף תמונה של עופר עם בני משפחתו לאחר שחרורו: "תסתכל עליה, זאת התמונה שאתה ניסית למנוע".

טראמפ, בפגישתו עם נתניהו בוושינגטון. "אני אקנה את עזה" / צילום: רויטרס

סמוטריץ'. "אחריות לאומית" צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 78
מעריב - השבוע | 11/02/2025
17.38x13.65 | 1 | עמ 3 | 93084598-8

ד"ר שי הר־צבי

איפה המציאות ואיפה החזון

הפצצה שהטיל הנשיא טראמפ בביקור ראש הממשלה נתניהו בוושינגטון לפינוי אוכלוסיית עזה, ודבריו כי הוא מחויב לרכוש את הרצועה ואף לתת למדינות באזור לבנות חלקים ממנה, נועדו לתפיסתו להציג פתרון יצירתי בדמות עסקת נדל"ן.

עם זאת, בחינה מעמיקה מעלה תהיות וסימני שאלה רבים, עד כמה אכן מדובר ברעיונות מגובשים עם תוכנית פעולה ברורה וישימה. ייתכן כי היוזמה של הנשיא טראמפ נועדה להבהיר למדינות ערב שעליהן להפשיל שרוולים, להשקיע את המשאבים הנדרשים ולקחת חלק בתהליך הממושך לשיקום הרצועה ולסיום שלטון חמאס.

אולם לעת עתה לא ברור כיצד התוכנית אמורה להתממש ואילו מדינות אמורות לקלוט את שני מיליון העזתים. גם אם חלק מתושבי הרצועה יסכימו לעזוב, הרי שרבים לא יסכימו להתפנות מרצון, והאפשרות של פינוי בכוח אינה מעשית. יתרה מכך, היוזמה טומנת בחובה פוטנציאל לפגיעה באינטרסים אסטרטגיים של מדינת ישראל. כבר עתה ניכרת התלכדות של מדינות ערב, בהובלת מצרים, ירדן וסעודיה, בהתנגדותן הנחרצת ליוזמה, שאף עלולה לשים מקלות בגלגלי הנורמליזציה. סעודיה כבר שללה אותה מכל וכל ואף טענה, בניגוד לדברי טראמפ, כי היא ממשיכה לדבוק בהקמת מדינה פלסטינית כתנאי לקידום הנורמליזציה. לכך יש משמעויות שליליות על האפשרות לחזק את הציר האזורי בין ישראל למדינות ערב, שאחד היעדים המרכזיים בו הוא המאבק המשותף נגד איראן ושלוחיה במרחב.

היוזמה עלולה גם להוביל להחרפת מערכות היחסים, המתוחות ממילא, בין מצרים וירדן לישראל, בעיקר אם תמשיך להביע תמיכה ולהצטייר כמי שדוחפת למימושה. לבסוף, אם יהיה מדובר בניסיונות להנעת אוכלוסייה בכוח, הרי הדבר עומד במפורש בסתירה לחוק הבינלאומי.

חשוב מכך, עולה השאלה באשר להשפעות האפשריות על הסיכויים להשלמת העסקה להחזרת החטופות והחטופים. האם חמאס אכן יהיה מוכן להתקדם להשלמת כל שלבי העסקה עד החזרת אחרון החטופים, נוכח ההבנה שמדובר בשלב ראשון לסיום שלטונו ולסילוקו מעזה, כחלק מתוכנית רחבה לפינוי כל אוכלוסיית הרצועה.

מכאן עולה כי נתניהו, למרות החיבוק החם שקיבל מהנשיא טראמפ וחשיבות מערכת היחסים האישית ביניהם לביטחון הלאומי של מדינת ישראל, צריך לגלות זהירות מללכת שבי אחרי החלום לפינוי עזה. מטרת־העל שלו חייבת להיות החזרת כל החטופות והחטופים בהקדם האפשרי. מעבר לחובה הלאומית, הערכית והמוסרית כלפיהם וכלפי בני משפחותיהם ואזרחי המדינה, זו למעשה ראשית הצירים לסיום המלחמה, לגיבוש חלופה שלטונית לחמאס בעזה ולקידום תהליך הנורמליזציה עם סעודיה.

כל אלה יאפשרו לישראל להתמקד באיום המוחשי ביותר לביטחונה הלאומי מצד איראן. ראש הממשלה חייב לוודא שמרכיבי ההסכם יבטיחו שאיראן לא תוכל להשיג נשק גרעיני ולא תהיה מדינת סף גרעינית, ובה בעת להכין אופציות אחרות לפעולה אם המשא ומתן ייכשל.

המשמעות היא שנתניהו צריך, יחד עם טראמפ, לגבש תוכנית ריאלית וישימה, שתאפשר לישראל לעצב מציאות ביטחונית־מדינית משופרת, ולהתמודד ביעילות עם מגוון האיומים והאתגרים הניצבים לפתחה.

הכותב הוא חוקר בכיר במכון למדיניות ואסטרטגיה באוניברסיטת רייכמן; לשעבר מנכ"ל המשרד לנושאים אסטרטגיים

גלובס - כותרת
7.49x9.07 | 1 | עמ 23
11/02/2025 | 93083753-5

צילום: גיל סיון

פוסט טראומה

תערוכה חדשה של ארגון SOS ISRAEL, המקדם שילוב חיילים הסובלים מפוסט טראומה במעגל העבודה, ועיריית ירושלים, נפתחה בבית העם בשבוע שעבר במטרה להגביר את המודעות לסיוע למילואימניקים ולפצועי צה"ל. בתערוכה השתתפו אנשי תרבות וציבור, בהם ראש הממשלה בנימין נתניהו, ראש עיריית ירושלים משה ליאון, נשיא המדינה לשעבר ראובן ריבלין, ראש הממשלה לשעבר נפתלי בנט ועוד.

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 79
מעריב - השבוע | 11/02/2025
17.18x11.88 | 1 | עמ 3 | 93084599-8

» מאמץ רב־זירתי

כוחות הביטחון עצרו בכיר חמאס בג'נין

עלאא אלדין ביטאוי נעצר עם מבוקשים נוספים, שתכננו לבצע פיגועים נגד אזרחים וכוחות הביטחון ביו"ש ■ בעוד כשבוע צפוי צה"ל לסגת מדרום לבנון

בצה"ל טוענים כי מאז שהחל מבצע חומת ברזל בצפון השומרון חוסלו עשרות מחבלים, מאות מבוקשים נעצרו וכ־70 כלי נשק הוחרמו.

במסגרת המבצע עצרו לוחמי השב"כ, הימ"מ וצה"ל בג'נין מבוקש בכיר, אחד מראשי חמאס במחנה, שתכנן לבצע פיגועים יחד עם מחבלים נוספים. מדובר בפעילות בכפר סילת אל־חרתיה שבמרחב ג'נין, ששם נעצרו שלושם מבוקשים שנמלטו מכוחות הביטחון במשך תקופה ארוכה. על פי השב"כ, המבוקשים שנעצרו תכננו במהלך החודשים האחרונים לבצע פיגועים נגד אזרחים ישראלים וכוחות צה"ל ביהודה ושומרון. בין העצורים: אחד מראשי חמאס במחנה, המבוקש הבכיר עלאא אלדין ביטאוי, תושב ג'נין.

יחד עימו נעצרו מבוקשים שהיו מעורבים בפעילות טרור בג'נין. במהלך מעצרם נתפס אקדח ואותרו מטענים, ואלה הושמדו על ידי הכוחות בשטח. המבוקשים הועברו להמשך חקירה בשב"כ. על פי צה"ל, כוחות הביטחון ממשיכים במבצע בצפון השומרון. אתמול כוחות רבים של צה"ל, השב"כ ומג"ב החלו לפעול בכפר נור א־שמס שבחטיבת אפרים, כחלק מהמבצע לסיכול טרור בצפון השומרון.

בתוך כך, שמונה ימים לפני נסיגת צה"ל מקו הכפרים הראשון בדרום לבנון, גורמים בצה"ל מאשרים כי צבא לבנון תפס עמדות בקו הכפרים השני והחל בפריסה משמעותית בשטח. ההערכה בצה"ל היא כי בשבוע הבא הכוחות ייצאו מאותם אזורים שבהם נמצא צה"ל בלבנון ויתייצבו בקו הכחול.

צה"ל ביצע בשבועות האחרונים שורה של פעולות לטיהור מערכים שחיזבאללה הצליח להסתיר במהלך המלחמה. בין היתר איתר משגרים ומחסני תחמושת באזור הליטני וכן בכמה אזורים בדרום לבנון.

בימים האחרונים מדווחים בצה"ל כי צבא לבנון פועל במספר מרחבים, ואף פרסם את האזורים שתפס בדרום לבנון. לפי הצבא, מדובר בכל הכפרים המוגדרים על ידי ישראל כ"קו שני". ההערכה בצבא היא כי לאחר יציאת הכוחות ייכנס צבא לבנון גם לקו הכפרים הראשון.

אבי אשכנזי

צילום: דובר צה"ל

פעילות צה"ל בג'נין. עשרות מחבלים חוסלו

מעריב - השבוע | 11/02/2025
18.27x10.72 | 1 | עמ 5 | 93084621-2

» ט"ו בשבט עצוב

קק"ל תחנוך היום את יער חרבות ברזל

לרגל ט"ו בשבט, שיצוין מחרתיים, תקיים היום קרן קיימת לישראל אירוע נטיעות וזיכרון מרגש במיוחד, בהשתתפות משפחות שכולות.

במסגדת האירוע ייחשף רשמית יער חרבות ברזל, לזכר כל הנופלים והנרצחים, חיילים ואזרחים, מאז 7 באוקטובר 2023.

היער, שמשתרע על 367 דונם בחורבת מדור, בסמוך ליעד בארי, מסמל את הזיכרון, ההתחדשות והתקומה. המשפחות השכולות שאיבדו את יקיריהן יגיעו לטעת עצים לזכרם, בסימן התחדשות וצמיחה מתוך הכאב. לצד כל עץ יוצב שלט זיכרון עם תמונתו של הנופל או הנופלת, וברקוד סריקה שיאפשר למבקרים לשמוע את השיר שבחרה המשפחה – שיר שאהוב על יקירה.

בין המשתתפים באירוע: אבי מרציאנו, אביה של נועה מרציאנו ז"ל; דרור אשרם, אביה של שי אשרם ז"ל; שרון נמרי, אמה של עדן נמרי ז"ל; שרון איזנקוט, אמו של מאור כהן איזנקוט ז"ל, אחיינו של הרמטכ"ל לשעבר ח"כ גדי איזנקוט; מיכל גבאי, אמה של שני גבאי ז"ל, שנרצחה בפסטיבל נובה, ועוד משפחות רבות.

"ב־7 באוקטובר חוותה מדינת ישראל את אחד הימים הקשים בתולדותיה", אומרת יו"ר קק"ל יפעת עובדיה לוסקי. "לנצח נישא עימנו את כאב המשפחות השכולות, כאבו של עם ישראל כולו.

"בשנה שעברה נטענו יחד עם משפחות נרצחי נובה בסמוך למקום המסיבה, והשנה החלטנו להרחיב את המיזם ליער שלם – סמל לזיכרון ולתקווה.

"ט"ו בשבט הזה הוא מסר של צמיחה, התחדשות ותקומה. מתוך הכאב נצמיח חיים, ונעביר לדורות הבאים את כוחנו לעמוד איתן מול כל אתגר. קק"ל מחויבת למשימה הלאומית, ויחד ננצח".

יובל בגנו

אתר יער חרבות ברזל. שלט זיכרון ליד כל עץ

צילום: מלי שמואלי, קק"ל

FIBEP
יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

עדויות מהגיהינום של עזה

יישראל במלחמה

נמשכות העדויות הקשות מהשבי || עופר קלדרון: "הייתי בתנאי רעב חמורים" // עמ' 4-5

עופר קלדרון

"אליה כבול בשלשלאות, רעב, מעונה ומושפל"

בת משפחתו של החטוף אליה כהן שיתפה אתמול בדיון בכנסת על מצבו בשבי, בעקבות מידע שמסרו אור לוי ואלי שרעבי, ששוחררו בפעימה האחרונה ■ עופר קלדרון שיתף: "484 יום שהיתי במנהרות בלי לראות אור יום, בתנאי רעב קשים, ללא מקלחת או טיפול הולם" ■ ירדן ביבס: "מרגיש מחויב לעשות כל מה שאפשר כדי שאף אחד לא יישאר מאחור"

כהן. "מנותק לחלוטין"

מאיה כהן, אבי אשכנזי

עדויות קשות מהשבי ממשיכות להיחשף עם שובם של החטופים בפעימות האחרונות.

עופר קלדרון, ששוחרר מהשבי לפני כשבוע, סיפר אתמול: "שוחררתי מהשבי לאחר 484 יום ששהיתי במנהרות בלי לראות אור יום, לא נחשפתי לאמצעי התקשורת, חוויתי תנאי רעב קשים, עברתי חודשים שלמים ללא מקלחת וללא טיפול הולם".

לדבריו, "מיד בתום העסקה הראשונה תנאי השבי שלי ושל חטופים רבים אחרים הוחמרו, והפכו לקשים במיוחד. חמאס הוא אויב אכזר – שלא יהסס לפגוע בחטופים שיישארו מאחור. חייבים להוציא את כולם וכמה שיותר מהר. אסור לנו לעצור את העסקה הנוכחית, ויש להמשיך לפעול כדי לשחרר את כל החטופים".

בעקבות חזרתם של אור לוי ואלי שרעבי קיבלה משפחתו של החטוף אליה כהן מידע על מצבו בשבי. על פי המידע, הוא מוחזק במנהרות כשהוא פצוע ברגלו, כבול בשרשראות, ללא טיפול רפואי וחווה התעללות מתמשכת. העדויות החדשות הובילו את בת זוגו זיו עבוד לפרסם אתמול פוסט נוקב ומרגש באינסטגרם, החושף את המציאות הקשה של החטופים ושל משפחותיהם.

"אליה שלי, עכשיו אני יודעת לספר שאתה לא יודע שאני עדיין בחיים", פתחה עבוד את דבריה. "מתוך עדויות של אנשים שהיו איתך בשבי אני יודעת שאתה לא יודע מה עבר עלינו כאן ומה עשינו, אפילו לא מעט, כי היית מנותק לחלוטין. אתה לא יודע איך אני מחכה לך, איך כל יום שעובר בלעדייך הופך להיות קשה יותר ויותר".

עבוד חתמה את הפוסט המרגש במילים: "לפעמים כל מה שאני רוצה זה רק את הרגעים הקטנים, את השיחות שלנו, את הצחוק, את כל הרגעים שלנו, את הדברים הקטנים שעשו את החיים שלנו לכאלה יפים. אני סובלת בשקט, כי אני יודעת שהכאב שלך גדול משלי. אני יודעת שאתה לא יודע שאני כאן מחכה, אבל אני לא מפסיקה לקוות ולחכות. כל יום. כל רגע".

אבישג לוי, בת דודתו של אליה כהן וחברת פורום תקווה, שיתפה במהלך דיוני הוועדה לקידום מעמד האישה באות חיים שקיבלה המשפחה ובמצבו הקשה של אליה. לוי אמרה בכאב: "אליה היה עם אור לוי ואלי שרעבי בשבי, כבול בשלשלאות ועובר הרעבה, עינויים והשפלות. אני לא מבינה איך ממשיכים להעביר סיוע הומניטרי כשזה מצבם של החטופים. הם ירדו עשרות קילוגרמים.

"אנחנו שמחים שאליה יגיע כנראה בפעימה הקרובה, אבל אין לדעת איך הוא יגיע אלינו. צריך לדרוש לא לצאת מציר פילדלפי ולא להמשיך את הסיוע ההומניטרי עד שכולם חוזרים. כמה אפשר לשרוד? זה הזמן לדרוש שכולם יחזרו".

גם בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת נשמעו זעקות כאב של משפחות החטופים. קובי, אביו של שגב כלפון, תקף בחריפות את תהליך השחרור בשלבים: "רק לחשוב על אלה שנשארים שם בפנים. אנשים פה איבדו שפיות? יש מקום לשלבים? שגב בשלב הבא, אתם השתגעתם? צריך לכנס את כל האנשים ולהיכנס לדיון חירום, ושיביאו את החטופים מיד".

שלי, אמו של החטוף עומר שם טוב, הוסיפה: "התמונה הראשונה, כשראיתי את אלי שרעבי יוצא, מיד החזירה אותי 80 שנה אחורה. שואה זה משהו שאנחנו מכירים כשלא הייתה לנו ארץ משלנו. שם הרעיבו אותנו, טבחו בנו. איך יכול להיות שבשנת 2025 אנשים, אזרחים, מוחזקים בתנאים תת־אנושיים?".

שם טוב סיימה את דבריה בקריאה למקבלי ההחלטות: "אתם השרים צריכים לתת לראש הממשלה את הגב ולהגיד לו 'תמשיך', כי מדינת ישראל הוכיחה שכשהיא רוצה, היא מגיעה עד איראן. אז תחזירו אותם הביתה".

במערכת הביטחון אומרים כי מצבם הקשה של החטופים בשבי היה ידוע, וכי המידע הועבר דרך מפקדת החטופים והשבויים בראשות האלוף ניצן אלון לדרג המדיני, כולל ראש הממשלה בנימין נתניהו. במערכת הביטחון זועמים על הניסיון של לשכת ראש הממשלה לטעון כי הם נחשפו לדברים רק עם שובם של החטופים לוי, בן עמי ושרעבי, שחזרו במצב בריאותי ירוד ובתת־משקל, בשל הרעבה ועינויים שעברו בשבי.

במערכת הביטחון אומרים כי האינדיקציות המודיעיניות שהעבירו השב"כ ואגף המודיעין של צה"ל מלמדים שמצב החיילים והגברים המוחזקים בשבי חמאס קשה, ושחלקם במצב ירוד אף יותר מזה של החטופים שחזרו בסוף השבוע האחרון. לכן יש לפעול ללא דיחוי לקדם את השלב השני של העסקה, מתוך הבנה שמצבם של החטופים קשה מאוד.

אתמול התקבלה בשורה מעודדת ממשפחתו של שורד השבי ירדן ביבס, שהשתחרר מהמרכז הרפואי שיבא.

מהמשפחה נמסר: "תודתנו העמוקה לכוחות הביטחון ולצוות הרפואי בשיבא, שליוו את ירדן במקצועיות, במסירות וברגישות, ולעם ישראל על החיבוק החם והתמיכה האדירה שאנחנו מקבלים בימים אלה. הדרך לשיקום עדיין ארוכה, ולא תהיה שלמה עד אשר שירי, אריאל, כפיר וכל החטופים ישובו הביתה. ירדן נחוש לפעול למען השבתם ומרגיש מחויב לעשות כל שביכולתו כדי שאף אחד לא יישאר מאחור".

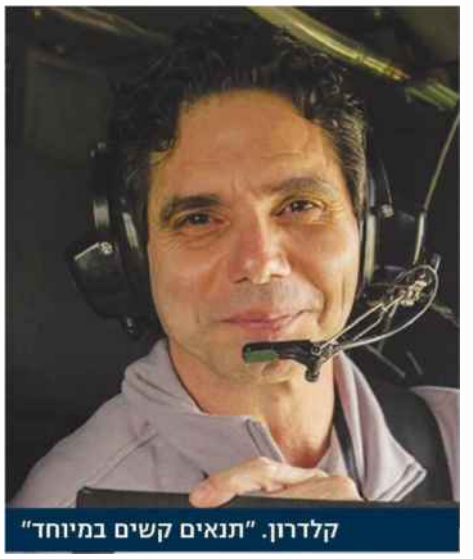
קלדרון. "תנאים קשים במיוחד"

ביבס. "הדרך לשיקום עדיין ארוכה"

צילומים: מטה משפחות החטופים והנעדרים, דו"צ

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

מעריב - השבוע | 11/02/2025
עמ 5 | 1 | 11.33x15.41
93084558-4

שירלי פינטו קדוש

שותפים לפשע

במוצאי שבת קיבלו שלושה שמות סוף סוף פנים – אלי שרעבי, אוהד בן עמי ואור לוי. שלושה אזרחים חפים מפשע, שנחטפו באכזריות מבתיהם בשבת השחורה, 7 באוקטובר. שחרורם אמור היה להיות רגע של הקלה ושמחה, אבל התמונות שחשפו את מצבם הכחוש ועיניהם החלולות טלטלו את כולנו.

המראות הללו לא רק זעזעו, אלא גם העלו זיכרונות כואבים מהעבר הרחוק של עמנו. מצבם הפיזי של החטופים – תת־תזונה קשה, חולשה מוחלטת ומבטים שאיבדו תקווה – מזכיר את מראות היהודים ששרדו את מחנות הריכוז בתקופת השואה. ההבנה שזה קורה שוב, היום, לנגד עינינו, מכה בנו בעוצמה.

ועם כל זה אני שואלת – היכן הייתה הזעקה? במשך חודשים העולם כולו עסק במשבר ההומניטרי בעזה. ארגונים בינלאומיים, ובהם האו"ם ומועצת זכויות האדם, זעקו על מצוקתם של תושבי עזה. אך כשאלי, אוהד ואור שבו במצבם המזעזע, לא ראיתי רחובות בעולם מתמלאים בזעקה למענם. אף אחד לא עמד בהפגנות וצעק "הומניטרי" על סבלם של החטופים שלנו.

בעזה חגגו המונים את שחרור המחבלים. הם נראו בריאים ומלאי חיים, בעוד החטופים שלנו חזרו שבורים בגופם ובנפשם. הניגוד הזה זועק לשמים – והוא קורא לכולנו לעצור ולשאול שאלות מוסריות כבדות משקל. פשעי חמאס הם פשעים נגד האנושות כולה. חטיפת אזרחים, התעללות מכוונת ושימוש בהם כבקלפי מיקוח – אינם רק פשעים נגד ישראל, אלא נגד הערכים הבסיסיים ביותר של האנושות.

שחרורם של אלי, אוהד ואור הוא רגע של הקלה, אבל הוא רחוק מלהיות סוף הסיפור. יותר מ־70 חטופים ישראלים עדיין נמצאים בשבי, וכל יום שעובר מעמיק את סבלם ואת כאב המשפחות שממתינות להם.

ולכם, מנהיגי העולם, אני אומרת: זו לא רק סוגיה ישראלית. זו חובתכם המוסרית. שתיקתכם היא שותפות לפשע. אם אתם באמת מתיימרים להיות מגיני זכויות אדם, פעלו. הציבו את שחרור החטופים בראש סדר העדיפויות שלכם. הטילו סנקציות, הפעילו לחץ, ודאגו להביא את הנהגת חמאס לדין צדק ולמיטוט הארגון סופית.

בתור עם, עלינו להישאר מאוחדים בדרישה להשבת כל החטופים. זוהי חובתנו – החובה הראשונה והבסיסית ביותר של מדינה כלפי אזרחיה. את מיטוט החמאס וארגון הטרור נעשה לאחר מכן, אך קודם כל, עלינו לדאוג שכולם יחזרו הביתה – החיים והחללים כאחד.

הכותבת כיהנה כחברת כנסת ומשמשת שגרירת הסברה במשרדי החוץ והתפוצות

כלכליסט - כותרת | 11/02/2025
עמ 2 | 1 | 10.9x6.97
93083872-8

קריקטוריסט / יונתן וקסמן

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 82
מעריב - השבוע | 11/02/2025
24.46x37.04 | 1 | 6 עמ | 93084643-4

מלחמת ועדות

בני משפחות שכולות הגיעו לכנסת כדי למחות נגד הקמת ועדת חקירה ממלכתית והתעמתו עם קרובי חטופים ■ העימות החריף והגיע לידי אלימות פיזית במסדרונות המשכן

עמ' 6-7

קרע עמוק

ישראל במלחמה

חקירת הטבח: משפחות שכולות וקרובי חטופים התעמתו בכנסת

בני משפחה של נופלים הגיעו למשכן למחות נגד ועדת חקירה ממלכתית ולדרוש הקמת ועדה אלטרנטיבית ■ לאחר שאישה שמתנגדת להקמת ועדה כזו חרצה לשון – התלקח עימות המוני בין הצדדים ■ לפיד השיק מבצע החתמה ארצי על עצומה הקוראת להקמת ועדת חקירה ממלכתית

העימות בכנסת אתמול, ולפיד חותם על העצומה. "הם לא רוצים שנדע" / צילומים: יונתן זינדל, פלאש 90, דוברות יש עתיד

מאיה כהן, בנצי רובין

המחלוקת בסוגיית הקמת ועדת חקירה לאירועי 7 באוקטובר הובילה אתמול לעימותים חריפים בכנסת בין משפחות שכולות לקרובי חטופים.

האירוע התרחש על רקע דיון בישיבת הממשלה בנושא הקמת ועדת חקירה ממלכתית. קבוצת משפחות שכולות התייצבה בכנסת בדרישה להקים ועדת חקירה אלטרנטיבית, שלא תמונה על ידי נשיא בית המשפט העליון.

לטענתם, התומכים בוועדה הממלכתית מונעים משיקולים פוליטיים של הפלת הממשלה ולא מרצון לחקר האמת. הם גם דורשים להיות חלק אינטגרלי מהגוף החוקר.

העימות החריף במסדרון ליד הוועדות, כשאישה המתנגדת לוועדה האלטרנטיבית חרצה לשון לעבר המשפחות. המצב הידרדר לעימות פיזי המוני שכלל גם בני משפחות של חטופים, והצריך התערבות של משמר הכנסת.

האלימות נמשכה בתוך ומחוץ לוועדת המשנה למיזמים ציבוריים, שם הותקף אביו של החטוף מתן אנגרסט על ידי מתנגד לוועדת חקירה ממלכתית. משמר הכנסת הרחיק מבניין הכנסת את התוקף ואת האישה שהוציאה לשון.

במקביל, ראש האופוזיציה יאיר לפיד הודיע אתמול על מבצע החתמה ארצי על עצומה הקוראת להקמת ועדת חקירה ממלכתית.

בפתח ישיבת סיעת יש עתיד אמר: "אם לא נחקור מה קרה – זה יקרה שוב. ועדת חקירה לא אמורה רק למצוא מי אשם, אלא גם לוודא שזאת הפעם האחרונה".

עוד הוסיף כי "ממשלת ישראל עשתה הכל אתמול כדי לקבור את ועדת החקירה הממלכתית. הם לא רוצים שנדע. הם לא רוצים שנדע שראש הממשלה ראה את המודיעין והתעלם ממנו. הם לא רוצים שנזכור שהמדיניות שלהם הייתה לחזק את חמאס. אם הם חושבים שהם לא אשמים, ממה הם פוחדים?".

בתוך כך, למחרת ישיבת הממשלה הסוערת שלשום בנושא הקמת ועדת חקירה לאסון 7 באוקטובר, ח"כ אריאל קלנר (הליכוד) הבהיר בריאיון ל"מעריב" כי הוא ממשיך לקדם את הצעת החוק שלו לשינוי אופן מינוי חברי ועדת החקירה הממלכתית.

"ברור שכבר שהמלחמה נמשכת אנחנו רוצים שאנשים יעסקו במלחמה ולא בשכירת עורכי דין ולא בפחד מחקירות", אמר קלנר. "זה מצב יותר טוב למדינה".

לדבריו, ועדת החקירה חייבת להיות מקובלת על כל חלקי העם, ואם השופט יצחק עמית ימנה אותה, "חצי עם" – כלשונו – לא ייתן בה אמון.

בהתייחסו לסקרים המראים תמיכה ציבורית גבוהה בהקמת ועדת חקירה ממלכתית, קלנר טען כי "אנשים לא יודעים מה זו ועדת חקירה ממלכתית. אנשים רוצים את ועדת החקירה החזקה ביותר שיש, וזה בסדר וזה בצדק. אנשים לא נכנסים לפרטי הפרטים".

FIBEP
יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

אבי אשכנזי

טעות בצפון

בשבוע הבא צה"ל ייצא מלבנון. הוא נערך כבר עכשיו באופן הדוק על הקו הכחול. הצבא יותר מהכפיל את הכוחות שלו בגבול לבנון בהשוואה למה שהיה שם ערב 7 באוקטובר.

חליפת ההגנה של צה"ל כוללת הקמת מוצבים קדמיים, שהם חיץ בין הגבול לבין יישובי הצפון. הוא הציב יותר טנקים וכוחות אש, מיקד אמצעי תצפית. יש יותר מחלקות של לוחמים הנמצאים בצמוד ליישובים ואמורים לתת מענה ראשוני, לצד כיתות הכוננות בתוך היישובים.

בקיצור, מעטפת ההגנה של צה"ל פרוסה בצפון לתרחישי ייחוס מחמירים הרבה יותר ממה שהתרחש ב7 באוקטובר בעוטף עזה. המעטפת הזאת גם לא תשתנה אחרי הנסיגה בשבוע הבא וגם לא בעוד כמה חודשים.

עד כאן מצב הביטחון בצפון הארץ. הבעיה היא עם תחושת הביטחון של התושבים, שאמורה להיבנות בשלבים. היא אמורה להיבנות באופן שונה בין אדם לאדם, בין משפחה למשפחה. ואת זה – פספסו בצה"ל ובממשלה. כך הם יצרו כאוס סביב ההחזרה של תושבי הצפון.

ההחלטה להחזיר את מערכת החינוך כבר בחודש הבא היא החלטה שגויה ולא רציונלית של המערכת והיא השיגה בדיוק את ההפך.

הממשלה וצה"ל מפגינים כאן חובבנות לשמה. צה"ל צודק באמירה שלו שהוא השלים מבחינתו את הקמת חליפת הביטחון לגבול הצפון. אולם צריך לאפשר חזרה הדרגתית של תושבים, כאשר שני סקטורים היו אמורים לחזור אחרונים: משפחות עם ילדים במערכת החינוך וקשישים. כל היתר – חקלאים, ענפי התיירות, המסחר, התעשייה, והשירותים – היו צריכים לחזור ראשונים, וליצור בכך את התשתית לחיזוק תחושת הביטחון. רק אחריהם היו צריכים לפתוח, לקראת הקיץ, את מערכת החינוך.

ובכלל, מה מצפים מהתושבים שילדיהם כבר חצי שנה במערכת חינוך חלופית? לעקור את התלמידים באמצע השנה ולהחזיר אותם למערכת חינוך הנמצאת בהקמה?

צודק משה דוידוביץ, ראש מועצה אזורית מטה אשר ויו"ר פורום יישובי קו העימות, שהודיע אתמול כי לא יאפשר את פתיחת מוסדות החינוך בצפון, וקרא באופן עקיף לתושבים לא למהר לחזור. הוא דרש תוכנית מסודרת לשיקום התשתיות והמערכות שנפגעו בצפון בטרם יוחזרו התושבים, בדגש על משפחות עם ילדים.

ביטחון ברמה גבוהה כנראה יש כבר בצפון. כעת מערכת הביטחון והממשלה צריכות להכין תוכנית מדורגת להחזרת תחושת הביטחון לכלל תושבי האזור.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

עמוד 84
מעריב - השבוע | 11/02/2025
11.76x11.16 | 1 | עמ 7 | 93084646-4

» מינויים בצמרת צה"ל

מסתמן: האלוף ידעי ימונה לסגן הרמטכ"ל

בימים האחרונים הרמטכ"ל הנכנס האלוף (במיל') אייל זמיר פועל לגבש את המטה"ל החדש.

על פי גורמים בצה"ל, הרמטכ"ל הנכנס ביקש מהאלוף תמיר ידעי לשמש כסגן הרמטכ"ל, והוא מייעד אותו לרכז את בניין הכוח של צה"ל ושיקום המערכים של הצבא לאחר המלחמה.

ידעי הוא האלוף הוותיק מבין אלופי המטכ"ל. במהלך המלחמה הוא שימש כמפקד זרוע היבשה ועסק בבניין הכוח של הזרוע. הוא קידם במהלך המלחמה את הגדלת חיל השריון וחיל ההנדסה הקרבית, לצד חיזוק מערך חיל הרגלים.

לפני כשלושה חודשים הוא ביקש לסיים את תפקידו כראש זרוע היבשה. שר הביטחון ישראל כ"ץ החליט להציב אותו כאחד משלושת המועמדים לתפקיד הרמטכ"ל, לצד מנכ"ל משרד הביטחון זמיר וסגן הרמטכ"ל האלוף אמיר ברעם. ראש הממשלה בנימין נתניהו ושר הביטחון מינו את זמיר לתפקיד הרמטכ"ל.

צילום: דו"צ
ידעי. האלוף הוותיק במטכ"ל

אבי אשכנזי

מעריב - השבוע | 11/02/2025
10.95x11 | 1 | עמ 9 | 93084708-1

» עסקה ב־100 מיליון דולר

אלביט תספק מערכת פיקוד דיגיטלית למדינה באירופה

התעשיות הביטחוניות זוכות לשורה של חוזי רכש של מערכות שנחשפו והובילו במהלך הלחימה.

אלביט מערכות הודיעה אתמול כי זכתה בחוזים בשווי של כ־100 מיליון דולר עבור אספקה של מרכז אש פיקודי־דיגיטלי־לאומי למדינה באירופה. למרכז יחוברו וישולבו פלטפורמות האש האסטרטגיות והטקטיות של המדינה. במסגרת החוזים החדשים, ששווים כ־100 מיליון דולר, אלביט תספק פתרון לחימה רשתית רב־זרועי מתקדם לרמה הפיקודית, הכולל שלל יכולות ואמצעים אינטגרטיביים.

מרכז האש הלאומי יאפשר ללקוח לפקד ביעילות על כוחות האש שלו בזמן אמת, לרבות פלטפורמות ארטילריות שונות כגון תותחים, רקטות, מרגמות, תחמושת מדויקת ומשוטטת, וכן כטב"מים, רחפנים וסוגים שונים של חיישנים כמו מכ"מים ומערכות תצפית.

המערכת המתקדמת תאפשר ביצועים משופרים ותגובה מהירה ליחידות האש. זאת באמצעות הפיכת כל תהליכי סגירת המעגלים והאש לדיגיטליים באופן מלא, יחד עם שילוב של מודיעין בזמן אמת ושיפור זמני התגובה מרגע זיהוי המטרה ועד סגירת המעגל.

חיים דלמר, מנכ"ל אלביט מערכות, מודיעין וסייבר: "קיימת דרישה גוברת לניסיון וההיצע הייחודי של אלביט בתחום פתרונות הלחימה הרשתית הרב־ממדית. פתרונות אלו מספקים יעילות חסרת תקדים, שיפור ביעילות המבצעית ומקסימום ביצועים של פלטפורמות ירי באמצעות תהליך דיגיטלי מלא".

אבי אשכנזי

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

» הצטמצם בינואר ל־5.8%

ההכנסות מהמיסים החדשים קיצצו את הגירעון

הגירעון במשק הצטמצם עם תחילת 2025 ונסוג בינואר ב־1.1%.

מנתונים שפרסם אתמול החשב הכללי במשרד האוצר יהלי רוטנברג עולה כי הגירעון השנתי עומד על 5.8%, כלומר 115 מיליארד שקל.

האמצעי העיקרי שתרם לצמצום הגירעון בינואר הוא הכנסות השיא של המדינה ממיסים, שהסתכמו ב־62.5 מיליארד שקלים. הנתון הגבוה נרשם בעקבות המיסים החדשים שנכנסו לתוקף בתחילת ינואר, כולל העלאת המע"מ ל־18%.

מקור נוסף שתרם לגידול בהכנסות הוא הגדלת המס על הרכבים החשמליים ב־10%, שהקפיצו אותו מ־35% ל־45%. בנוסף, בשל חוק מיסוי הרווחים הכלואים, חברות רבות חילקו דיווידנדים בהיקפים גדולים על מנת להימנע מתשלום מס היסף מינואר, שהיה מעלה את מס החברות.

בחודש שעבר הודיע החשב הכללי באוצר כי הממשלה סיימה את 2024 עם גירעון של 6.9%. זאת בהתאם לתחזיות המשרד, שצפו כי מגמת העלייה, שהחלה עם תחילת המלחמה, תיבלם ברבעון הרביעי של השנה שעברה. בנובמבר הגירעון ירד לרמה של 7.7%, לאחר שבאוקטובר, לראשונה מתחילת המלחמה, הצטמצם לשיעור של 7.9% – ירידה של 0.6% בהשוואה ל־8.5% בספטמבר.

באוצר צופים כי בשנת 2025 צפוי גירעון שיכול לנוע בין 4% ועד 4.9%, והיעד הזה, לדברי החשב הכללי, צריך לכלול גם את עלות מסקנותיה של ועדת נגל לבחינת תקציב הביטחון.

"הירידה הזו של 2% בגירעון היא מסר חשוב לשוק ההון. היא תאפשר שמירה על יציבות ביחס החוב־תוצר ותעזור לשפר את דירוג האשראי", אמר החשב הכללי.

ליעם אדיב

רוטנברג. "מסר חשוב לשוק ההון"

צילום: חיים גולדברג, פלאש 90

FIBEP
יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

עמוד 86
מעריב - השבוע | 11/02/2025
25.05x18.67 | 1 | 9 עמ | 93084702-1

מחקר חדש: פערי גיוס מדאיגים בין העשירונים

לפי המכון למדיניות העם היהודי: בעשירון התחתון רק 16% מתגייסים – לעומת 80% בעליון ■ פערים משמעותיים גם בין ההתגייסות במחוז מרכז, לעומת השיעור הנמוך ביותר – בירושלים

משה כהן

"פערי הגיוס לצה"ל הולכים ומתרחבים, והשירות הצבאי משקף את הפערים החברתיים", כך נטען במחקר חדש של המכון למדיניות העם היהודי.

במכון ציינו כי החוקרים תום שדה ואריאל קרלינסקי פיתחו שיטה ייחודית המאפשרת לזהות בעקיפין את פרופיל המשרתים בצה"ל בשני סקרים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה – סקר כוח אדם וסקר הוצאות משקי הבית. באמצעות ניתוח נתוני הסקרים החוקרים מיפו את המשרתים בצה"ל ואת הרקע הכלכלי־חברתי שלהם.

מהמחקר עולה כי האוכלוסייה הלא חרדית ממשיכה להיות עמוד השדרה של צה"ל – הגברים היהודים הלא חרדים הם כ־93% מכוח האדם הגברי בצבא החובה, ושיעורי הגיוס בקרבם נעים בין 73% ל־78%. במקביל, הנשים החילוניות והמסורתיות הן כ־85% מכוח האדם הנשי.

לשכת הגיוס. לפעול לשותפות של כולם באתגר הביטחוני

צילום: נועם מושקוביץ, פלאש 90

בבחינת הפערים הסוציו־אקונומיים, עולה לטענת החוקרים כי בקרב גברים בעשירון התחתון רק כ־16% מתגייסים לצה"ל, וניכרת עלייה הדרגתית לאורך העשירונים – כ־55% בעשירון החמישי, כ־65% בעשירון הרביעי ועד לשיא של כ־80% בעשירון העליון.

בקרב נשים הפערים אף חדים יותר: משיעור של 12% בעשירון התחתון, דרך 55% בעשירון החמישי, 65% בעשירון השישי, עד ל־86% בעשירון התשיעי ו־82% בעשירון העליון. שדה הבהיר כי חלק גדול מהעשירונים התחתונים הם מהחברה החרדית והחברה הערבית, שגם הם כלולים במחקר.

עוד עולה מהמחקר כי גם הפערים הגיאוגרפיים בולטים – במחוז מרכז נרשם שיעור הגיוס הגבוה ביותר, לעומת מחוז ירושלים, שבו נרשם השיעור הנמוך ביותר. בקרב האוכלוסייה הדרוזית כ־70% מהגברים מתגייסים לצה"ל.

במחקר צוין עוד כי לאורך השנים חלו שינויים משמעותיים בדפוסי הגיוס במגזרים השונים. בולטת במיוחד הירידה החדה בגיוס גברים חרדים – מכ־75% בשנות ה־50 של המאה הקודמת לכ־10% בעשור האחרון. למעשה, רוב הגברים החרדים היום, ששירתו בעבר בצה"ל, עשו זאת כשלא היו חרדים, ומאז הצטרפו למגזר.

לעומת זאת, חלה עלייה משמעותית בגיוס נשים חילוניות ומסורתיות – מכ־60% בשנות ה־50 של המאה הקודמת לכ־85% כיום.

"הדרך היחידה להמשיך ולקיים את צה"ל מול האתגרים שלפנינו, היא אם ימשיך להיות צבא העם", התריע מנכ"ל המכון ד"ר שוקי פרידמן. "הנתונים שמציגים קרלינסקי ושדה מגלים שהנשיאה בנטל הביטחוני לא משותפת לכלל הישראלים חייבי הגיוס. החרדים וחלק מבני השכבות החלשות באוכלוסייה משרתים הרבה פחות".

לדבריו, על החברה הישראלית לתקן את המצב הנוכחי ולפעול לשותפות של כולם בהתמודדות עם האתגר הביטחוני היומי. עם זאת, במחקר לא מפורטות הסיבות לשיעור הגיוס הנמוך יחסית בקרב העשירונים הנמוכים.

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

יום שלישי | י"ג בשבט תשפ"ה | 11.2.2025

מעריב המגזין

יישראל במלחמה

+ דעות
התוצאה המדינית / זלמן שובל
תוכנית עוועים / ענת מאור

טראמפ, לפניך

מיד לאחר 7 באוקטובר התגבשו כמה עשרות פעילים להקמת תנועה בשם "עזה לעולם", שמנסה לקדם הגירה מרצון של תושבי הרצועה. הרעיון נותר מחוץ לגבולות השיח עד שבא הנשיא טראמפ והפך אותו לתוכנית שמעוררת סערה ● עכשיו מסבירים כמה ממייסדי התנועה למה לא מדובר בשאיפות הזויות ולמה, למרות ההתנגדות ברחבי העולם, דווקא יש לזה סיכוי

דודי פטימר | 04

צילום: רויטרס

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

מעריב - המגזין | עמוד 88 | 11/02/2025
עמ' 4 | 2/2 | 51.79x37.81 | 93083786-8

"טראמפ הבין עם מי יש לנו עסק"

תנועת "עזה לעולם", שקמה עם פרוץ המלחמה, ניסתה לקדם הגירה מרצון של תושבי עזה, אך הרעיון לא תפס תאוצה. ואז הגיעה תוכניתו הגרנדיוזית של נשיא ארצות הברית, שעוררה סערה, והנושא תפס כותרות בכל העולם. עכשיו חברי התנועה מספרים על התמיכה שהם זוכים לה, משיבים למתנגדים ומדגישים: "לא נוציא אותם בכפייה, הכל מרצון"

דודי פטימר

"ארצות הברית צריכה להפעיל לחץ מסיבי, והיא תצליח"
צילומים: רויטרס

סניה ולדברג:
"טראמפ פחות או יותר לקח את התוכנית שאנחנו חשבנו עליה, ואני לא יודע איך היא הגיעה אליו, ואמר אותה בצורה ברורה ופשוטה. זה נתן גב מאוד רציני לתוכנית שלנו. הופתעתי לטובה"

אמיר וייטמן:
"יש לי קשרים אישיים עם רוב השרים וחברי הכנסת בליכוד. כשהצגתי בפניהם את העיקרון שלפיו 'עזה לעולם' פועלת, רבים מהבכירים בממשלה הסכימו שהרעיון טוב ושאין ברירה אחרת"

סקרים שערכה חברת "דיירקט פולס" בשבוע שעבר, ובמסגרתם נשאל בין השאר על הסכמה או התנגדות להצעת נשיא ארצות הברית דונלד טראמפ לעידוד הגירה מרצון של תושבי רצועת עזה, עלו נתונים מעניינים: בהצעה תומכים 60% ממצביעי המרכז־שמאל ו־96% ממצביעי הימין. בפילוח יותר: 57% ממצביעי העבודה ואפילו 33% ממצביעי מרצ תומכים ברעיון ההגירה מרצון. בצד זאת, ממצאי סקר שערך מכון סקרים בר־מאלדה בספטמבר 2024 בקרב תושבי הרצועה מצביעים על כך שכמחצית מהם, 49%, היו מר־כנים להגר אילו ניתנה להם האפשרות.

"האלטרנטיבה לתוכנית היא המשך מלחמה לאלפי שנים". וייטמן

צילום: גיל יוחנן

"אנחנו שוחרי שלום". ולדברג

צילום: אריאל זולברג

"טראמפ מבין שזה הפתרון היחיד". טראמפ ונתניהו בבית הלבן, בשבוע שעבר

תנועת "עזה לעולם", שיזמה, כאמור, את הסקר הישראלי, הוקמה באוקטובר 2023, מיד עם פרוץ מלחמת חרבות ברזל. היא מצ־גה את עצמה כתנועה חוצת מגזרים ומחנות פוליטיים למציאת פתרון קבע שיבטיח שלום ברצועת עזה. בתנועה טוענים שכדי להשיג ביטחון יציב וארוך טווח לאורחיה, מדינת יש־ראל צריכה לקדם משא ומתן עם מדינות בר־חבי העולם על קליטת כל תושבי עזה המער־ניינים בהגירה.

הבכירים בממשלה הבינו

"כבר ב־7 באוקטובר כתבתי ברשתות החברתיות את עקרון הדברים סביב 'עזה לעולם'", אומר אמיר וייטמן, יו"ר תנו־עת הליברלים בליכוד ויוזם "עזה לעולם". "אני חושב שהסיפור של עשיית שלום עם הערבים הוא סיפור שמעולם לא הייתה לו היתכנות, ואני חושב שמי שמבין את הת־רבות המוסלמית יודע שזה המצב. צריך רק לקרוא היסטוריה ולהבין את התיאולוגיה המוסלמית. בכל הזדמנות שתהיה לאויבים שלנו לטבוח בישראל – הם יעשו זאת. הדרך היחידה, איכשהו, לא להיות בשלום, כי שלום לא יהיה, אלא להיות באי־לוחמה, כמו שיש לנו עם ירדן ועם מצרים, היא לעשות הפרדה – אנחנו פה והם שם. ו'שם' זה מחוץ לגבולות ישראל. במסגרת פעילותי בליכוד יש לי קשרים אישיים עם רוב השרים וחב־רי הכנסת בליכוד. אני יכול לומר לך שכ־שהצגתי בפניהם את העיקרון שלפיו 'עזה לעולם' פועלת, רבים מהבכירים בממשלה הסכימו שהרעיון טוב ושאין ברירה אחרת. הראשונה שהגיבה בהתלהבות לרעיון, ואת זה אני חייב לציין בשבחה, היא השרה גילה גמליאל".

ומה עם הטענות שהרעיון הזוי ומופרך לגמרי?

"ידאי שיש כאלה. רבים טענו שהרעיון הזה הזוי, אבל הבכירים בממשלה הבינו שזה לא הזוי. אנשים שחושבים שהרעיון הזוי הם בדרך כלל אנשים חסרי מעוף, אנשים קט־נים, ויש הרבה כאלה במדינה. אבל האנשים הבכירים בישראל, בעלי המעוף, מיד אמרו לי שהם השתכנעו ושהם מעוניינים ללכת על פי הרעיון הזה ברגע שתתיה הזדמנות. באוקטובר ובנובמבר 2023 הם אמרו שע־דיין אין הזדמנות לעשות זאת, ושצריך לח־כות שטראמפ ייבחר".

אף אחד לא ידע אם הוא ייבחר.

"ברור שלא ידעו אם הוא ייבחר, אבל אמרו לי שגורל התוכנית תלוי בבחירתו: אם הוא ינצח – יש סיכוי לתוכנית הזו, ואם לא – אז אין סיכוי. גם טראמפ מבין שזה הפתרון היחיד וגם ראש הממשלה בנימין נתניהו מבין זאת".

אתה סומך על טראמפ?

"טראמפ הוא פרגמטי, הוא מבין עם מי יש לנו עסק, הוא מבין את המצב וגם יודע שישראל לבד לא יכולה להוביל את המהלך הזה, אלא רק ארצות הברית יכולה לעשות זאת".

מרגע שטראמפ הצהיר על תוכניותיו בעניין עזה הוא נתקל בהתנגדות מצד מדינות רבות. עד כמה אתה חושב שהר־עיון באמת ישים?

"כל העולם כמעט מתנגד לזה, אז אר־צות הברית צריכה להפעיל לחץ מסיבי, והיא תצליח. הלחימה בעזה צריכה להתח־דש. ברגע שתושבי עזה יעזבו – לחמאס לא יהיה שום כוח ותוכל להשמיד אותו לגמרי. אני מאמין שאם נתחיל עכשיו ליישם את התוכנית הזו, תוך שנה נוכל לסיים אותה. האלטרנטיבה לתוכנית היא המשך מלחמה בינינו ובין העזתים, לאלפי שנים".

איך אתה מתמודד עם הטענה שדחיפת אנשים לעזוב את אדמתם היא מעשה לא מוסרי?

"מי שמתנגד לביצוע רצונם של העזתים לעזוב את הרצועה הוא בעצם בעד לכלוא אותם. זה שיא חוסר המוסריות. זה אנטי־ליברלי, להתנגד ליציאת אנשים מרצונם".

רבים רוצים לעוף

במסיבת עיתונאים שקיים בשבוע שעבר סמוך לפגישתו עם נתניהו פרש הנשיא טרא־מפ את תוכניתו לעתיד רצועת עזה. "היא תוכל להיות הריביירה של המזרח התיכון", הוא אמר. "רצועת עזה הייתה סמל של מוות והרס, ורעה לאנשיה, רעה במיוחד למי שגר בה. במקום זה נפנה למדינות עם לב הומניטרי, שבסופו של דבר נעביר אליהן את 1.8 מיליון האנשים שבעזה".

"הופתעתי שטראמפ דיבר על התוכנית הזו בפומבי, אמר אותה ככה, בצורה ישירה ולא בין השורות", טוען סניה ולדברג, יום, איש שיווק ופעיל חברתי, חבר בתנועת "עזה לעולם". "הוא פחות או יותר לקח את התוכנית שאנח־נו חשבנו עליה, ואני לא יודע איך היא הגיעה אליו, ואמר אותה בצורה ברורה ופשוטה. זה נתן גב מאוד רציני לתוכנית שלנו. הופתעתי לטובה".

מה חשבת על הדתנגדות הגורפת של מדינות ממו צרפת ובריטניה? שלא לדבר על המצרים וחירדנים שבביכול אמורים לק־לוט את המהגרים.

"במדינות רבות באירופה דוגלים בתפיסה סוציאל־דמוקרטית. לצערי הם לא מבינים שיש הבדלים בין תרבויות ובין אנשים. המ־טרה של טראמפ היא לגרום לשלטונות האלה לפשוט את הרגל, בעיקר דרך מכסים שהוא מטיל על חלקם. הוא ידאג להחליף את השל־טון במדינות האלה בשלטון יותר ימני. יש לנו פה הזדמנות לכך שהעזתים יעזבו את הר־צועה מרצון, בלי מלחמה ובלי בלגן. בתקופת הנשיאות של ביידן לא יכולנו לעשות זאת, טראמפ מביא רוח חדשה".

בשהקמתם את התנועה, שמונה ביום עשרות חברים, איזו תגובות קיבלתם?

"רוב האנשים שעקבים אחריי ברשתות אלו אנשים שמסכימים איתנו. ברור שהיו כאלה שתקפו את הפוסטים שלי בטירוף, אבל אחרי שטראמפ פרסם את ההצהרה שלו, דעת הקהל השתנתה והגיעה תמיכה ציבורית. אנ־חנו באים ואומרים שהעזיבה של העזתים לא תהיה בכוח, לא באלימות. צריכים לפתוח להם את הגבול, את מעבר רפיח, ולתת להם לצאת. לתת להם להחליט לבד מה לעשות. אתה יודע שמאז פרוץ המלחמה עזתים רבים שילמו 5,000 דולר כדי לברוח מעזה? רבים רוצים רק לעוף משם. גם אם אתה לא מסכים עם התוכנית, בוא ניתן להם את האופציה וג־ראה מה הם יעשו".

עדיין רבים מאוד מהעזתים אינם מעו־ניינים לעזוב.

"אלו שלא מעוניינים לעזוב, לא מעו־ניינים כדרגע. אבל ברגע שהם יראו שעז־תים רבים עוזבים – הם ירצו לעזוב. ואם לא, אפשר לתת להם כסף ובשביל כסף הם יעובו כי הם מבינים שהם לא יכולים לחיות ולה־תפתח בעזה. לא נוציא אותם בכפייה, הכל מרצון. זה יוריד באופן דרסטי את הכוח של חמאס וימוטט אותו. אני לא חושב שיש פתרון אחר. אנחנו שוחרי שלום, זו תוכנית שנת־נת לעזתים את האופציה ואת רשות הבחירה לעזוב".

"אני חושב שאם עזתי רוצה להגר – צריך לאפשר לו. לפי הסקרים, חצי מעזה תתרוקן, ואז זה יגרור עזתים נוספים לעזוב", טוען צחי לוי, חבר נוסף בתנועת "עזה לעולם". "העזתים הם התומכים הכי גדולים של תו־כנית טראמפ. אם מחר בבוקר מצרים פות־חת את מעבר רפיח, אתה תראה שזה מאוד ישים. חמאס משתיק את החגיגות של הע־זתים על התוכנית של טראמפ כי הוא יודע שברגע שהתוכנית הזו תצא לפועל, הוא יחו־סל. אני חושב שהאינטרס של מדינות העו־לם, גם של המדינות המתנגדות לתוכנית, הוא שיהיה שקט במזרח התיכון, למרות שאני חושב שלא כל כך אכפת להן מה קורה בעזה. אני לא מתעסק בלשכנע את דעת הקהל או לשנות אותה, אני רק מציג את דעתי ואת הרעיון שאנחנו חושבים שהוא הכי יעיל לב־עיה הזו. אני חושב שיש קונצנזוס, גם מימין וגם משמאל, לרעיון הזה. אנחנו לא מדברים פה על טרנספר, אלא על לתת לכל מי שרוצה לעזוב את עזה, לעזוב".

לוי סבור שתושבי הרצועה צריכים לה־תיישב במקומות שונים בעולם: "לדעתי לא צריך להעביר אותם רק למצרים או לירדן. ישראל צריכה לעבוד בלמצוא להם מקומות רבים שהם יוכלו לבחור ולהגר אליהם. צריך לפזר 5,000 עזתים במקום אחד, 10 אלף עז־תים במקום אחד וכדומה. עשו את זה עם פלי־טים במלחמת העולם השנייה, אז אפשר גם עכשיו. מהלך כזה גם ישפר את הסכסוך השלום של ישראל עם מצרים וירדן, ובעיקר יביא סוף לחמאס ולארגוני הטרור בעזה". ●

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 89
מעריב - המגזין | 11/02/2025
25.28x14.04 | 1 | 2 עמ | 93083781-8

» זלמן שובל

מזרח טראמפ חדש

הנשיא האמריקאי הרחיב את מפרט הפתרונות האפשריים לבעיה הפלסטינית: לא רק פתרון שתי המדינות, שספק אם היה ישים מעולם, אלא צעד להסדר אזורי רחב

הרעיון להעברת האוכלוסייה מעזה לא נולד אצל דונלד טראמפ, וגם לא אצל בצלאל סמוטריץ'. הוא נולד בתנועת העבודה הציונית ב־1937, כשאחד מבכירי בכיריה, ברל כצנלסון, התייחס לערביי ארץ ישראל בכלל, ואמר: "טוב שכן רחוק מאויב קרוב. הם לא יפסידו על ידי העברתם, ואנחנו בוודאי לא, בחשבון אחרון, הרי זאת רפורמה פוליטית לטובת שני הצדדים. זהו הטוב בפתרונות – ההעברה אל מחוץ לארץ ישראל". בסופו של דבר זה לא קרה, וזו גם לא הייתה המדיניות הישראלית הרשמית.

ספק אם דונלד טראמפ שמע על ברל כצנלסון או על הפלמ"חניק רחבעם גנדי זאבי שהלך בעקבותיו בעניין זה. אך ייתכן שטראמפ היה מודע למחקרים השונים שקבעו שאין סיכוי לשיקום הרצועה, ובעצם לעתידה בכלל כיחידה גיאוגרפית או דמוגרפית המסוגלת להתקיים מבחינה כלכלית וחברתית, ללא דילול אוכלוסייתה לממדיה המקוריים, כלומר, לרבע או שליש ממספר התושבים הנוכחי. ברור שאת טראמפ לא הנחה רק העתיד הכלכלי של רצועת עזה, אלא גם, ובעיקר, הפיכת המצב בה למנוף להסדר מדיני מקיף. גישתו של טראמפ טיפוסית למנטליות האמריקאית: לכל בעיה יש פתרון, וצריך רק להתאמץ ולמצוא את הפתרון הנכון.

לא נדון כאן בסיכויים לכך שהמהלך של טראמפ יקרום עור וגידים, אבל בינתיים כבר הייתה לו תוצאה מדינית חשובה: מפרט הפתרונות האפשריים לבעיה הפלסטינית נכתב מחדש. לא רק פתרון שתי המדינות, שספק אם היה ישים מעולם ושבדרור שאינו רלוונטי אחרי 7 באוקטובר, אלא צעד להסדר אזורי רחב שגם המאוויים הפלסטיניים ימצאו בו מענה, גם אם לא מלא. הסדר כזה עשוי לספק את סעודיה ואת המדינות הערביות האחרות שהנושא הפלסטיני מהווה עבורן סוגיה מדינית וגם פוליטית־פנימית. הסדר אזורי כזה, כולל נורמליזציה בין סעודיה לישראל בהתאם לחזון המדיני ב"הסכמי אברהם", תחת מטרייה ביטחונית אמריקאית, יניב לדעת הנשיא ויועציו היש־גים אסטרטגיים וכלכליים גם לארצות הברית, כולל השקעות ענק בכלכלה האמריקאית.

איננו יודעים אילו נושאים נוספים עלו בפגישה בארבע עיניים בין הנשיא לראש הממשלה, אבל מהדברים ומה"מוזיקה" שנשמעו ונראו במופע בנוכחות העיתונאים קשה שלא להתרשם שזו הייתה אחת מהפגישות החיוביות ביותר בין מנהיג אמריקאי למנהיג ישראלי מזה זמן רב. קודמו של טראמפ, ביידן, היה אולי הנשיא הציוני האחרון, ותמיכתו בישראל באחת מהשעות הקשות ביותר שלה בהחלט ראויה להוקרתנו ולהערכתנו, מה גם שביידן פעל על פי מצפונו ובניגוד לעמדה של חלק ממפלגתו. אך טראמפ הוא זה שנחרץ לגבי ההבטחה שהחזון הציוני יובטח לעד באמצעים של ריאל פוליטיק קיסינג'רית מובהקת. מבחינתו, לברית האסטרטגית עם ישראל צריכה להיות משמעות קונקרטית, ולא רק הצהרתית, כפי שהיה לפעמים בעבר.

נושאים נוספים בעלי חשיבות מיידית עלו בוודאי בשיחה, כגון האיום האמריקאי על חמאס כדי לסייע לממשלת ישראל במאמציה להביא את החטופים הביתה כבר בשלב הראשון של העסקה. בימין הישראלי יתלהבו פחות מכך שהן טראמפ והן נתניהו אינם תומכים בחידוש ההתיישבות היהודית בעזה. לעומת זאת, כלה ונחרצה מעם השניים שחמאס לא ישלוט בעזה – אף שפחות ברור אם גם מוסכם שכדי להגשים זאת ישראל חייבת לפעול בעזה צבאית.

נושא שכאילו נדחק לצד, לפחות פומבית, הגם שחשיבותו עולה על חשיבותם של רבים מהסעיפים האחרים שנדונו, הוא איראן והאיום הגרעיני שלה. טראמפ חותר להגיע עם איראן להסכם גרעיני רחב ומלא יותר מההסכם הלקוי והצולע של אובמה, והוא הודיע על כך פומבית. אבל הוא הסתייג מהידיעה בתקשורת שלארצות הברית ולישראל יש כביכול תוכנית "לרסק את איראן" וטען שזו "מוגזמת ביותר".

בינתיים, טראמפ הודיע על צעדים נוספים להפעלת לחץ כלכלי על טהרן כדי להגיע עימה ל"הסכם שלום גרעיני שניתן לאימות". גם ישראל איננה ששה לעימות צבאי עם איראן בכל תנאי, אף שהתנאים המעשיים השתפרו לאין ערוך. עדיין, אין המדובר רק באיום גרעיני אלא באיומים נוספים, צבאיים וטרוריסטיים, ובעצם המשך האידיאולוגיה והאסטרטגיה האיראניות להשמדת מדינת היהודים. נושא זה יעמוד גם הוא במרכז הברית האסטרטגית המחוזקת שבין ארצות הברית לישראל בתקופת טראמפ. ●

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 90
מעריב - המגזין
6.82x29.02 | 1 | 3 עמ
11/02/2025 | 93083788-8

» משה נסטלבאום

דין וחשבון

החלטת בית המשפט העליון לעקוב אחר אספקת המזון לאסירים ביטחוניים הזויה על רקע תמונות החטופים המורעבים

האם שופטת בית המשפט העליון, דפנה ברק ארז, צפתה בשלושת המשוחררים שהורעבו כמעט למוות במרתפי חמאס? השבוע נזכרתי בשופטת המנותקת, שהחליטה לעסוק במעקב אחר משקל המחבלים הכלואים בישראל. הדיון נערך בעקבות עתירת האגודה לזכויות האזרח נגד מי שהיה השר לביטחון לאומי, איתמר בן גביר, והפך לקרקס משפטי שעליו ניצחה השופטת ברק ארז.

במקום לשאול מדוע לא מחמירים את תנאי הכ־ליאה של המחבלים, ולמה לא מונעים את חגיגות הטרור בכלא, היא בחרה להתמקד בשאלה המ־דהימה, מדוע לא שוקלים את האסירים הביטחו־ניים. הטענה שהעלתה השופטת היא ששקילת אסירים הייתה מספקת מדד למצבם הבריאותי. השאלה שצריכה באמת להישאל היא למה לדאוג לשלומם של מחבלים שרצחו חפים מפשע? מדוע מערכת המשפט שאמורה לייצג את הציבור היש־ראלי עסוקה ברווחתם של אויבי המדינה, במ־קום בהגנה על אזרחיה? ההחלטה של בית המשפט להוציא צו על תנאי שיחייב את השר לנמק מדוע אין מעקב אחר אספקת המזון לאסירים ביטחוניים נשמעה אז הזויה, והיא נשמעת הזויה עוד יותר היום, כשרואים את מצבם של החטופים שהורעבו.

מי שצריך לתת דין וחשבון הם המחבלים, ולא המדינה שנלחמת בהם. מדובר באנשים שחלקם לא היססו לרצוח ילדים, לטבוח במשפחות ולהתפאר במעשיהם. זה לא מפריע לשופטים לבדוק אם המזון שהם מקבלים מאפשר תנאי קיום בסיסיים. מדוע המערכת המשפטית בישראל מתגייסת שוב כדי להעניק יחס לאלה שרצחו ואנסו? מה שמטריד את השופטים הוא השאלה אם המחבלים הכלואים מק־בלים מספיק מזון, בזמן שבכלא הישראלי הם זוכים לארוחות חמות, טיפול רפואי וייצוג משפטי.

השופטת ברק ארז מייצגת זרם אידיאולוגי שרואה עצמו מעל רצון העם, מעל הדמוקרטיה, וב־עיקר מעל השכל הישר. במקום שבית המשפט יהיה גורם מאזן, שמסייע לכוחות הביטחון להגן על המ־דינה, הוא הפך למכשול בלתי נסבל המונע עשיית צדק אמיתית. זאת לא פעם ראשונה שבה שופטי העליון מצטיירים כמגיני זכויות ארם של טרוריס־טים. היו פסיקות שסיכלו גירוש מחבלים והקשו על פעילות מבצעית נגד תשתיות טרור, בנוסף לה־קלות בלתי נתפסות שנתנו לאסירים ביטחוניים.

ישראל, שחתומה על אמנת ז'נבה השלישית, מתעלמת כנראה מכך שהאמנה מבחינה בין שבויי מלחמה של צבא סדיר ובין מחבלים. נחצה כאן קו אדום, דאגה למשקל של מחבלים, בשעה שמשפחות שכולות מתאבלות על יקיריהן. החלטות כמו זו של השופטת דפנה ברק ארז אינן רק שגויות מוסרית. הן מסוכנות. החוק היבש מנותק מהמציאות. ●

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

עמוד 91
גלובס - כותרת | 11/02/2025
0x0 | 1 | עמ 1 | 93082163-9

גלובס
עיתון העסקים והכלכלה של ישראל מאז 1983 | globes.co.il

המורוקית

האם בארה"ב אין שידור ציבורי אלא רק ערוץ שממומן מכספי תרומות?

// עמ' 3

לא נכון ברובו

שלמה קרעי

יום ב'-ג' | י"ב-י"ג בשבט תשפ"ה, 10-11 בפברואר 2025 ● המחיר 15.50 ש"ח ● כתובת המערכת: רח' אצ"ל 53 ראשל"צ, 03-9538888 ● להצטרפות ל"גלובס" 5988*

ההתכווצות הגדולה:
חברות הפינטק פוגשות מציאות חדשה

עד לפני שלוש שנים הייתה חברת הפינטק ראפיד (Rapyd) שם נרדף לכל מה שנוצץ בהייטק הישראלי. בסוף השבוע פורסם כי היא במגעים לגיוס לפי שווי של 3.5 מיליארד דולר, 60% פחות מהשווי המוערך בעבר ● והיא לא לבד: גם חברות הפינטק הישראליות איטורו ומליו מתמודדות עם ירידה של עשרות אחוזים בשווי – מגמה שבאה לידי ביטוי בעולם כולו ● מה עומד מאחורי ההתכנסות של תעשיית הפינטק ומה המשקיעים בכל זאת מחפשים? / מיטל וייזברג, עמ' 2

המותג שהפך למכרה הזהב של רמי שביט

מניית המשביר לצרכן זינקה בחדות לאחר קבלת זיכיון בלעדי להפצת מוצרי קנת' קול באירופה ● איך הפך הבעלים את המותג הניו יורקי למוביל בישראל ומה עומד מאחורי התוכנית השאפתנית | **חזי שטרנליכט, עמ' 5**

רמי שביט

ציבור גוסדאב - יולי 47:05

בלעדי

אלביט מציגה: המשבר בפיליפינים והעיכובים בשורה של פרויקטים

דין שמואל אלמס, עמ' 9

האם הייתם עוברים את המבחן לקבלת רישיון לניהול השקעות

צבי סטפק, עמ' 15

9 מיליארד שקל
קצב של שנה בחודש: הסכום הלא ייאמן ששולם כמס על דיבידנדים בינואר

אבי שמחון כבר מתחיל לדבר על הורדת המע"מ וביטול גזירות | **אורן דורי ואלה לוי־זינריב עמ' 4**

צילום: אלכס קולומויסקי-ידיעות אחרונות

הצעד החדש של טראמפ במסגרת מלחמת הסחר והתגובה של סין

אהרן כץ, עמ' 16

סעודיה פותחת את הערים הקדושות למשקיעי נדל"ן זרים

דין שמואל אלמס, עמ' 17

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

ההסתבכויות הבינלאומיות של אלביט: משבר במנילה ועיכובים בפרויקטים

המלחמה הגבירה את הצורך המקומי בתוצרת ביטחונית, והחברות בענף התבקשו על ידי משרד הביטחון להסיט אספקות ● בפיליפינים לא קיבלו בהבנה את הדרישה, וגם בשווייץ העיכובים עלו לכותרות ● אלביט: "למרות המחויבות בראש ובראשונה לצה"ל, פעלנו בהתאם לחוזים"

דין שמואל אלמס

בלעדי במהלך מלחמת חרבות ברזל פנה משרד הביטחון לחברות הביטחוניות, גדולות כקטנות, בבקשה להסיט אספקות למדינות אחרות לטובת המאמץ המלחמתי. עם זאת, לגלובס נודע מפי שני בכירים ביטחוניים, כי בניגוד למדינות אחרות, בפיליפינים לא קיבלו בהבנה את דרישות משרד הביטחון הישראלי חרף הסיטואציה המסובכת במזרח התיכון. הדבר הוביל למתיחות שהתבטאה בתחלופת מסרים והבהרות בין גורמים רמי דרג בשתי המדינות.

העיכוב, שדי הוכתב לחברות השונות, העמיד את אחת החברות הגדולות בתחום, אלביט, בסיטואציה מאתגרת מול הלקוחה המשמעותית ביותר של התעשייה הביטחונית הישראלית.

בענף מעריכים שהמכר לפיליפינים לא ייפגע בטווח הארוך

צילום: אלביט מערכות

משרד הביטחון: "הנושא הוסדר להבנת הצדדים"

במרבית הלקוחות של התעשיות הביטחוניות הישראליות קיבלו את העיכוב הנדרש בצל המלחמה בהבנה, ומשרד הביטחון סיכם את שנת 2024 עם רכש בהיקף חסר־תקדים בסך 220 מיליארד שקל, מתוכם 170 מיליארד שקל לטובת רכש כחול־לבן – פי ארבעה מבשנה רגילה. בפיליפינים, כאמור, לא ששו לקבל בהבנה את הצרכים הישראליים, כשמבחינתם היו מוצרים שנדרשו לקבל במועדם.

מנתוני מכון שטוקהולם למחקרי שלום (SIPRI) עולה, כי בין השנים 2019–2023 דורגה ישראל במקום התשיעי בטבלת היצואניות הביטחוניות בעולם. לפי אותו דירוג, הודו רכשה 37% מהתוצרת הישראלית, והפיליפינים התמקמו במקום השני עם 12%.

במשרד הביטחון לא מכחישים את הסיטואציה שבה מצאו את עצמם עם הפיליפינים, ומסרו לגלובס כי "במהלך המלחמה נדרשנו לבצע התאמות באספקות ביטחוניות למספר מדינות, וזאת לאור הצרכים המבצעיים של מדינת ישראל. התעשיות הביטחוניות פעלו בשיתוף פעולה מלא עם משרד הביטחון להסדרת הנושא מול הלקוחות בחו"ל, תוך שמירה על מערכות היחסים הביטחוניות ארוכות הטווח. הנושא הוסדר להבנת כל הצדדים".

על אף המתיחות המדינית שנוצרה בעקבות עיכובי המלחמה, מעריך בכיר בענף, לא צפויות השלכות בטווח הארוך על הביקושים של מנילה למוצרי החברות הביטחוניות הישראליות. זה בא לידי ביטוי, למשל, בהודעת מספנות ישראל מדצמבר על מסירת ספינת סיור מדגם שלדג 5, כחלק מעסקה שכוללת תשע ספינות מהמספנות ונחתמה ב־2020 תמורת כ־200 מיליון דולר.

בפיליפינים נערכים לאיום הסיני

האיום הגדול ביותר של מנילה כמו גם של יתר המדינות במרחב, היא סין. מולה לפיליפינים ולכלל המדינות ששוכנות לחופי ים סין הדרומי יש אי הסכמות בנוגע לקביעת גבולות המים הכלכליים. הסיטואציה הזו הביאה את הפיליפינים לרכוש מוצרים שונים מאלביט.

על פי "דיפנס ניוז", אלביט החברה הישראלית הבכירה בדירוג 100 החברות הגדולות בתחום. באותו דירוג שהסתמך על נתוני 2023, ממוקמת החברה במקום ה־22 ומעל חברות כדוגמת רולס רויס הבריטית, ג'נרל אלקטריק האמריקאית או קבוצת נבאל הצרפתית. מאז, ההכנסות של החברה ככלל ומישראל בפרט צמחו.

העלייה בביקושים המקומיים בעקבות המלחמה הביאה לכך שבשלושת הרבעונים הראשונים של 2024, ההכנסות של אלביט מישראל זינקו לכ־1.39 מיליארד דולר, והיוו כ־28% מכלל ההכנסות שלה. לצורך השוואה, בתקופה המקבילה ב־2023, שיעורה של ישראל עמד על 17%. עליית משקל ההזמנות מישראל היא תהליך רוחבי, אבל בקרב החברות המתחרות מדובר בעלייה מתונה יותר. בתעשייה האווירית למשל, שיעור ההכנסות מישראל עלה מכ־29% ב־2023 לכ־34% בשנה שעברה (כ־1.52 מיליארד דולר).

עליית משקלה של ישראל בפילוח של אלביט והתעשייה האווירית נובעת ממדיניות משרד הביטחון להגברת העצמאות כחול־לבן. במסגרת זאת בחודשים האחרונים, בין השאר, אלביט קיבלה הזמנה בסך 200 מיליון דולר כחלק מהרחבת ייצור מערכת ההגנה האווירית באמצעות לייזר "מגן אור", ואף הזמנה בסך כ־280 מיליון דולר לייצור חימושי אוויר כבדים והקמת מפעל לחומרי גלם.

בכיר ותיק בענף מחברה אחרת מביע פרגון ל"מכונת עסקים משומנת" בראשות בצלאל (בוצי) מכליס, שמוביל אותה יותר מעשור. "בוצי פועל לשלוט בכל השרשרת באופן אישי – וזה מחלחל מטה. כל בכירי אלביט יושבים פיזית במשרד הביטחון, בשל ההבנה שחייבים להיות קרובים ככל הניתן ללקוח".

התקלה במל"ט ובעיות האספקה לשוויץ

בעת הנוכחית מתמודדת אלביט עם שתי סוגיות מנוגדות: מחד, הביקושים למוצרי החברה משתקפים כל העת בהזמנות. רק ביום שני הודיעה החברה, כי מדינה אירופאית בחרה בה לאספקת מרכז אש פיקודי דיגיטלי לאומי, שאליו יחוברו וישולבו פלטפורמות האש האסטרטגיות והטקטיות של המדינה. במסגרת החוזים החדשים, ששויים כ־100 מיליון דולר, אלביט תספק פתרון לחימה רשתית רב זרועי מתקדם לרמה הפיקודית.

ועם זאת, העיכובים שחווה החברה זכו גם לפרסומים לא מחמיאים. בינואר, דווח בתקשורת השוויצרית על איחור מהותי באספקת שישה מל"טי סיור מדגם הרמס 900 לשוויץ. לפי אותו דיווח, משלחת הכספים השוויצרית, הגוף הממונה על פיקוח תקציבי המדינה, שלחה מכתב לשרת ההגנה, ויולה אמהרד, ובו אף הזהירה כי המל"טים של אלביט אינם מתקדמים וחסרים טכנולוגיה מהותית. המכתב מוסיף כי תאגיד הנשק הממשלתי Ruag נדרש כעת לתכנת אותם בהתאם.

את אותה עסקה אישר הפרלמנט השוויצרי כבר ב־2015, אבל עד עתה סופקו רק ארבעה מתוך ששת המל"טים, כשסביר להניח כי אלו יהיו שמישים רק ב־2029, במקום ב־2019. משלחת הכספים השוויצרית ביקרה את "הפיתוח האיטי", תוך שכתבה כי מערכת ה־Detect and Avoid כוללת "סיכונים משמעותיים מבחינת ההיתכנות הטכנית, הרישוי והעלויות". ללא המערכת "השימוש האוטונומי של המל"טים יהיה מוגבל והעלויות התפעוליות יעלו משמעותית".

בהמשך, עלתה החברה לכותרות בשל אירוע אחר: המל"ט ההודי "דרישטי 10 סטרליינר", שמיוצר בשיתוף פעולה עם זרוע הביטחון של תאגיד אדאני בתור גרסה מקומית של הרמס 900, הונחת בסמוך לגבול עם פקיסטן בגלל תקלה. המל"ט, המגיע לגובה בינוני ופעילות ממושכת, נכנס לשירות בצי ההודי בשנה שעברה. בזה המדובר התגלתה התקלה, לפי דיווח ב"הינדוסטן טיימס", בשלב של בחינות סופיות בטרם אספקתו לצי.

מאלביט נמסר: "אלביט פועלת בעשרות מדינות באמצעות חברות מקומיות אל מול צבאות ומשרדי בטחון, המביעים בחברה אמון מלא. למרות המלחמה, והמחויבות של אלביט בראש ובראשונה לצה"ל, אלביט פעלה ביתר שאת מול לקוחות החברה ובהתאם לחוזים מחייבים, לעמידה בלוחות זמנים ומועדי אספקה המתואמים עם לקוחות החברה". ●

בצלאל מכליס, מנכ"ל אלביט

צילום: דוברות משרד הביטחון

> בשוויץ ביקרו את "הפיתוח האיטי" של אלביט, לאחר שרק ארבעה מתוך שישה מל"טים סופקו במסגרת עסקה שנחתמה ב־2015. בנוסף, עלו טענות על סיכונים בטכנולוגיה

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

כותרות העיתונים בעולם

גלובס יגיש מדי יום סקירה קצרה של ידיעות מעניינות מהתקשורת העולמית על ישראל במלחמה ● והפעם: חיזבאללה מנסה לקחת חלק בשיקום אזרחי לבנון, החטופים ששבו הם הוכחה להרעבה המכוונת של חמאס ובעולם הערבי בלחץ מתוכנית טראמפ

פיננשל טיימס

כך חיזבאללה מנסה להתאושש מחדש

חיזבאללה נותר מובס ללא הנהגה בכירה וללא פטרונו – איראן. אולם כעת, ארגון הטרור מנסה לבסס את כוחו בלבנון דרך הדבר היחיד שנותר לו – מוסדות הרווחה. חיזבאללה משתמש בכספי פיצויים וקבוצות וואטסאפ בשביל להשיב את תומכיו ולתת את התחושה "שלא השאיר אף אחד מאחור", נכתב בפיננשל טיימס.

"כשהארגון נמצא כעת בלחץ, שמירה על אמונם של תומכים חיונית לעתידו. מרכיב מרכזי במאמץ זה הוא רשת הרווחה החברתית הענפה של חיזבאללה, הכוללת בתי ספר, בתי חולים וזרוע הפיתוח והבנייה שלו, ג'יהאד אל־בינה, אשר פרסה מאות מהנדסים כדי להעריך את הנזקים ולהתחיל בשיקום אזור הליבה שלו", נכתב.

ספקטייטור

איך חמאס השתמש בהרעבה כנשק

שלושת החטופים ששבו לאחר 491 ימים בשבי, אלי שרעבי, אור לוי ואוהר בן עמי , חזרו כחושים רזים ותשושים, וזו הוכחה לרעב המכוון בעזה. "לא מרובר בתת־תזונה מקרי. זה היה משהו גרוע בהרבה: רעב ככלי נשק, שהופעל בכוונה", נכתב במגזין הבריטי ספקטייטור. עוד נכתב כי הניגור בין מחבלי חמאס המרושנים ("חלקם אף שמנים למרי") לבין החטופים היה ניכר לעין. "לחמאס היו האמצעים להזין את החטופים האלה – הוא פשוט בחר שלא לעשות זאת. מצבם הפיזי לא היה תוצאה מקרית של המלחמה, אלא מעשה אכזרי מכוון".

אולם, מתברר שההרעבה היא רק חלק מהסיפור. החטופים תיארו "חקירות אכזריות שעברו, במהלכן עונו ללא הרף: נתלו הפוך מהרגליים, נחנקו, נחסמו ער כמעט חנק והוכתמו באובייקטים לוהטים. הם הוחזקו יחפים לאורך כל תקופת השבי, ננטשו למשך תקופות ארוכות בתנאים מחניקים וצפופים במנהרות חמאס, ללא יכולת לעמוד או לזוז בחופשיות. הם הורעבו בכוונה, לעתים לא קיבלו רבר במשך ימים שלמים; וכשכן קיבלו אוכל, זה היה לעתים קרובות לא יותר משאריות פיתה רקובות", נכתב. אפילו מים נמנעו מהם.

ערב ניוז

העולם הערבי מכנס פסגת חירום

עקב הצהרתו השנויה במחלוקת של טראמפ ליישב מחדש 2 מיליון עזתים ולהעבירם למצרים וירדן, מצרים תארח פסגת חירום ערבית ב־27 בפברואר "לדון בהתפתחויות הפלסטיניות", נכתב ב־Arab News. מצרים תארח פסגת חירום ערבית, בזמן שהיא מגייסת תמיכה אזורית נגד תוכנית טראמפ. הוועידה תדון בשטחים הפלסטיניים, כך נמסר בהצהרה של משרד החוץ המצרי.

גרדיאן

הפלסטינים נחושים להישאר בעזה

לאחר הצהרתו של טראמפ ליישב מחדש של 2 מיליון פלסטינים, תושבי עזה נחושים לא לעזוב את הרצועה. למרות ששכונות שלמות נחרבו והסיוע ההומניטרי ממעט להגיע, תושבים מתעקשים להישאר בעזה, נכתב בגרדיאן. סעיד סלים, תושב עזתי, סירב להתפנות מביתו לאחר שכבר כילד נאלץ להפוך לפליט כשגורש מישראל עם משפחתו. "השבענו את עצמנו לא לחזור על אותה טעות", אמר לגרדיאן.

יובל פסו

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

רק המותג יישאר בידי חצי חינם

בלעדי: מפעל פרי גליל יימכר למשקיעים ויושכר לפרינייר שחלמה עליו // גולן חזני, עמ' 18

175 מיליון שקל שווי העסקה

קצב הצמיחה המהיר ביותר בגוש היורו

כך הפכה ספרד בתוך עשור משיאנית האבטלה לכלכלה מובילה // ליטל סמט, עמ' 11

המחיר: 6 שקלים כולל מע"מ

כלכליסט

ישראל מתחברת לכלכלה

calcalist.co.il

יום שלישי, 11 בפברואר 2025

11

שיעור לחיים

בתי ספר זמניים ייסגרו כדי לכפות על תושבי קריית שמונה לחזור

משרד החינוך צפוי לסגור בסוף החודש את מוסדות החינוך הזמניים של ילדי המפונים מקריית שמונה ברחבי הארץ, כדי לכפות על משפחותיהם לחזור לעיר • העירייה עתרה לבג"ץ בדרישה שהמוסדות ימשיכו לפעול עד סוף שנת הלימודים • לטענתה, לרוב התלמידים לא יהיו מסגרות לימוד מוכנות בעיר, שירותי הרווחה אינם מתפקדים והתלמידים כבר צברו פערי לימוד גדולים ולא יעמדו בעוד עקירה • "כל גורמי המקצוע מסכימים שהחזרתם לבתיהם באמצע שנת הלימודים תסב להם פגיעה חמורה" • משרד החינוך: "לא התקבלה החלטה על סגירת המסגרות החינוכיות הזמניות" // שחר אילן, עמ' 4

40% מתלמידי קריית שמונה לומדים במוסדות זמניים מחוץ לעיר

3-5 שנים יידרשו להשלמת פערי הלימוד, לפי משרד החינוך

129 מבני מוסדות חינוך בצפון ניזוקו, 78 מהם משימוש צה"ל

62 מיליון שקל הוקצו לשיקום הפיזי של מוסדות החינוך בעיר

שר החינוך יואב קיש

יובל אזולאי

איבדו את הצפון

מטולה נראית כמו אתר בנייה גדול, במנרה מחצית מהבתים צריכים להיבנות מחדש מחמת ההרס שזרעו טילי חזבאללה. התשתיות הרוסות, אפילו לא ברור אם כל הנפלים בחצרות סולקו. אבל הממשלה, שלאורך חודשים לא הצליחה למנות פרויקטור לצפון והפקירה את התושבים לשנה תחת אש, מתעקשת להשיג על גבם "תמונת ניצחון" של שיבה המונית.

עמ' 5

השוק

מאנדיי מתחילה לעשות כסף מ־AI

חברת התוכנה הישראלית היא מהראשונות שמחייבות לקוחות עבור שימוש נפרד בפונקציות בינה מלאכותית • מנייתה זינקה אתמול ב־30% בפתיחת המסחר • המנכ"לים: "המומנטום חזק מאי פעם"

// סופי שולמן, עמ' 12

רועי מן וערן זינמן, מייסדי מאנדיי

972 מיליון דולר הכנסות מאנדיי ב־2024

בלעדי:

הביקוש עלה, והאקזיט של מייסדי KSP יטפס ל־700 מיליון שקל

// גולן חזני, עמ' 14

30% הנתח שימכרו המייסדים, במקום 25%

החיישנים שוב לא התריעו

פעם שנייה בתוך שנה וחצי, חברת החיישנים לרכב אינוויז מגייסת לפי שווי הנמוך ממחיר המניה • בתגובה צללה המניה ב־21% בפתיחת המסחר בוול סטריט // סופי שולמן, עמ' 6

אינוקים מחפשת נתיב

יצרנית הקורקינטים הישראלית שסחפה את תל אביב וחלמה לכבוש את ניו יורק, נפרדת מהמנכ"ל, מצמצמת פעילות ועושה "היערכות מחודשת"

// תומר הדר, עמ' 21

חשיפה

משרד הביטחון ביטל את מכרז הענק לרכישת רובי סער חדשים לצה"ל

אביחי סטולרו

באופן חריג בוטלה זכייתה של חברת ארי ארמס במכרז לאספקת עשרות אלפי רובי סער • איתה בוטל המכרז כולו, בהיקף של יותר מ־100 מיליון שקל • איש העסקים אביחי סטולרו מחזיק בחלק מהחברה • בתחקיר שומרים מלפני כחודש עלו תמיהות בנוגע לזכיית ארי ארמס, שמוכרת כמי שעוסקת בעיקר בעיבוד שבבי ובייצור חלקי נשק, ולא כיצרנית כלי נשק שלמים

// רוני זינגר ודניאל דולב, שומרים, עמ' 6

"הימים של כרטיס באלף דולר מאחורינו"

חברות התעופה האמריקאיות חוזרות, אבל מחירי הטיסות לניו יורק לא צפויים לרדת מ־1,500 דולר

// אורנה יפת, עמ' 8

יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

משרד הביטחון ביטל את מכרז הענק לרכישת רובי סער חדשים לצה"ל

חשיפה

אביחי סטולרו

באופן חריג בוטלה זכייתה של חברת ארי ארמס במכרז לאספקת עשרות אלפי רובי סער • איתה בוטל המכרז כולו, בהיקף של יותר מ־100 מיליון שקל • איש העסקים אביחי סטולרו מחזיק בחלק מהחברה • בתחקיר שומרים מלפני כחודש עלו תמיהות בנוגע לזכיית ארי ארמס, שמוכרת כמי שעוסקת בעיקר בעיבוד שבבי ובייצור חלקי נשק, ולא כיצרנית כלי נשק שלמים

// רוני זינגר ודניאל דולב, שומרים, עמ' 6

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

תחקיר שומרים

חשיפה: משרד הביטחון ביטל את מכרז הענק לרכישת רובי סער חדשים לצה"ל

בוטלה זכייתה של חברת ארי ארמס במכרז לאספקת עשרות אלפי רובי סער לצבא. את ארי ארמס ייצג מי שהיה עד לפני שנים ספורות בכיר באגף הרכש של משרד הביטחון. החברה: "לומדים את ההחלטה"

רובי סער בצה"ל. סעיף מרכזי במכרז דרש שהייצור ייעשה בארץ

זכייתה של ארי ארמס במכרז עוררה תמיהה שכן היא מוכרת כמי שעוסקת בעיקר בעיבוד שבבי ובייצור חלקי נשק, ולא כיצרנית כלי נשק שלמים

רוני זינגר ודניאל דולב, שומרים

באופן חריג ויוצא דופן ביטל משרד הביטחון את זכייתה של חברת ארי ארמס במכרז לאספקת עשרות אלפי רובי סער לצה"ל ובנוסף גם ביטל את המכרז כולו, כך נודע לשומרים.

כפי שפורסם בתחקיר שומרים לפני כחודש, במכרז שהיקפו למעלה מ־100 מיליון שקל התמודדו שלוש חברות וד־כייתה של ארי ארמס עוררה תמיהה שכן היא מוכרת כמי שעוסקת בעיקר בעיבוד שבבי ובייצור חלקי נשק כמו מתפסים וידיות, ולא כיצרנית כלי נשק שלמים.

גורמים בתעשיית הנשק אומרים כי הפסילה נעשתה ככל הנראה בשל הסעי־פים במכרז המחייבים שרוב הייצור יעשה בארץ וכן כי חלקים מיובאים לא ידרשו היתרי יצוא ממדינות המקור.

ארי ארמס היתה מוכרת עד לאחרר־נה כחברה משפחתית בשם א.נ. אמיר. שינוי שם החברה נעשה בתחילת 2024 לאחר שאיש העסקים אביחי סטולרו רכש חלק ממנה, וכעבור זמן קצר היא התמודדה במכרז של משרד הביטחון. למכרז ניגשו עוד שתי חברות ישראליות המייצרות כלי נשק שלמים – אמתן ו־IWI. לפי מסמכי המכרז, הזוכה נדרשת לספק לצה"ל 20 אלף רובי סער בייצור כחול־לבן ובנוסף חלקי חילוף כבריח, נוקר ועוד.

בשל סירובן של מדינות רבות בעולם למכור כלי נשק לישראל, סעיף מרכזי במכרז דרש שחלק משמעותי מהייצור יהיה בארץ וכי החלקים שלא מיוצרים כאן ייובאו ללא שיחייבו היתר יצוא במ־דינת המקור.

עוד דרש המכרז כי הזוכה יוכיח ש"ייצר ומכר במהלך שלוש השנים האח־רונות, המסתיימות במועד ההגשה למכ־רז, לפחות 1,000 נשקים ארוכים לגופים ביטחוניים וממשלתיים".

בתחקיר שומרים נחשף כי ארי ארמס שכרה כיועץ למכרז את עו"ד יצחק וכטל שהיה עד לפני שנים ספורות סגן היועץ המשפטי של אגף הרכש והמכרזים במ־שרד הביטחון. לאחר פרסום המכרז המ־קורי, שהיה מכרז "סגור", פנה וכטל בשם החברה למשרד וביקש שהמכרז יפורסם מחדש כ"פתוח" על מנת שהחברה תוכל להתמודד בו, והמשרד נענה לבקשתו.

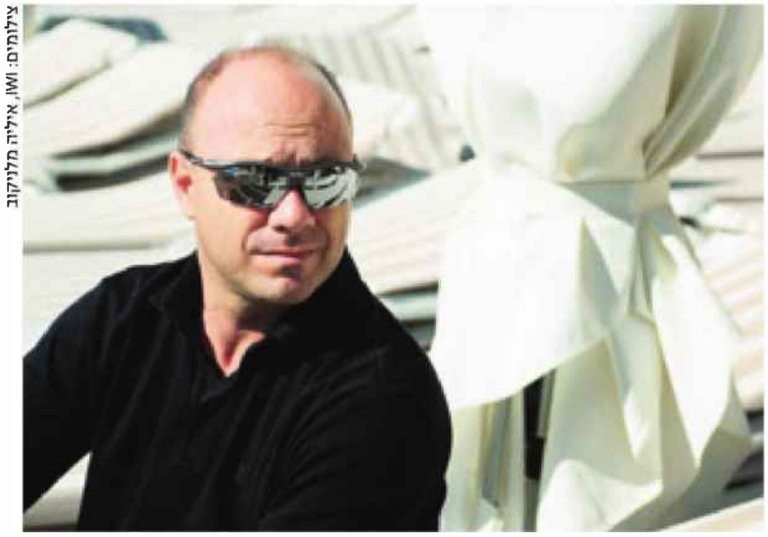

איש העסקים אביחי סטולרו. רכש חלק מארי ארמס ב־2024

צילומים: IWI, איליה מלניקוב

בנוסף, מקורבים לארי ארמס סיפרו בתחקיר כי שמעו את בעלי החברה, אורן אנקונינה, מביע בשיחה סגורה ביטחון שיזכה במכרז.

גורמים מתעשיית הנשק שהתראיינו לתחקיר הביעו פליאה על כך שארי ארמס הצליחה לעמוד בדרישות המכרז. יצוין כי החברה הציגה במכרז מכירה של 1,000 רובים לצבא הפיליפינים ובאתר האינטרנט שלה נאמר כי היא מרחיבה את פעילותה בשותפות אסטרטגית עם התעשייה הביטחונית של אזרבייג'ן.

בתגובה לתחקיר סירבה החברה לפרט מי הם לקוחותיה בטענה ש"הואיל ואנו חברה פרטית ואין לנו כל כוונה לחשוף פרטים מסחריים בקשר עם פעילותנו".

עו"ד וכטל מסר בשם ארי ארמס בת־גובה: "אנחנו לומדים את ההחלטה ונגיב בהמשך".

ממשרד הביטחון לא התקבלה תגובה עד לסגירת הגיליון.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 97
כלכליסט - כותרת | 11/02/2025
26.26x30.65 | 1 | עמ 5 | 93083833-4

ההפקרה בצפון נמשכת: "אסור לתושבי מטולה לשוב לבתיהם"

מוטב שתושבי הצפון לא יתפתו לשוב במהרה אל הריק שמחכה להם בצפון • ייתכן שזאת העת למעשה מחושב ואמיץ, נחוש וחד־משמעי שישבש לחברי ממשלת נתניהו את "תמונות הניצחון" של השיבה ההמונית הביתה שהם מנסים להפיק על גבם • לא עוד הליכה שבי אחר הבטחות שווא, לא להתפייס עם מי שהפקיר והתנכר

איבדו את הצפון
יובל אזולאי

תוך כלל תושבי קריית שמונה שהצביעו בבחירות הכלליות האחרונות לכנסת 75% בחרו באחת המפלגות שחברות בקואליציית נתניהו, כמעט מחציתם בחרו בליכוד. כמעט כל המצ־ביעים במושב אביבים נתנו את קולם לאחת השותפות בקואליציה אך מבחי־נת ממשלת נתניהו לא הם ולא תושבי מנרה, שרובם העדיפו מפלגות מרכז ושמאל, מעניינים אותה. דין אביבים כדין מנרה – הפקרה.

במשך כמעט שנה ממשלת נת־ניהו הפקירה את הצפון לאש חזבא־ללה שהרסה והחריבה את הגליל כפי שכל מלחמות ישראל ביחד לא החריבו והרסו אותו. בהוראתה ובהנחייתה של הממשלה צה"ל תפס עמדות מגננה אל מול אש התופת מלבנון, מתוך הקיבו־צים והיישובים שלאורך הגבול, הרי־קים מתושביהם שפונו לראשונה מאז קום המדינה והפכו להיות פליטים בארצם.

רבבות העקורים אמורים לשוב לבתיהם בצפון בעוד כש־לושה שבועות, להתמודד עם תוצאות ההפקרה שנמשכת גם בימים האלה. די לקרוא בעתירה שהגישה עיריית קריית שמו־נה לבג"ץ נגד הממשלה (ראו בעמ' 4 בגליון זה) כדי להבין כמה מנוכרת, קשת לב ונטולת חמלה יכולה להיות ממשלה כלפי אזרחיה. כשליש מהמורים אינם בנמצא, בתי ספר לא שמישים ואמורים לאכלס את ילדי ונערי העיר שאמורים לשוב אל העיר שממנה פונו בבהילות תחת אימת טילים ורקטות לפני כ־15 חודשים.

מטולה נראית כמו אתר בנייה גדול, שלא לדבר על קיבוץ מנרה שיותר ממחצית מבתיו אמורים להיבנות מחדש או לע־בור שיפוץ יסודי מחמת ההרס שזרעו הטילים והרקטות של חזבאללה. התשתיות הרוסות, לא ברור אם כל הנפלים בחצרות הקיבוץ סולקו ונוטרלו.

> לא רק הממשלה צריכה לצאת מגדרה כדי להחזיר את תושבי הצפון לבתיהם, תוך הפניית השקעות אמיתיות, גם צה"ל צריך לרכוש מחדש, במעשים בשטח, את אמונם של תושבי קריית שמונה, מנרה, יראון וכפר גלעדי

לבד מול ההריסות

לאורך חודשים ארוכים אל תוך המלחמה הממשלה לא היתה מסוגלת למנות פרויקטור שינהל מהלכים דחופים לשיקום הנזקים, להכין תשתית סבירה שתאפשר את שובם של העקורים לבתיהם. מכל ההצהרות המ־פוצצות על שיקום הצפון, חידושו והבאתו לשגשוג חברתי וכלכלי נותרה החמיצות המוכרת כל כך שנשארה אחרי כל הצהרה דרמטית ומפו־צצת שנתן בעבר נת־ניהו. ואחר כך הוא עוד מתפלא שמסתובבים כאן כל כך הרבה חמוצים.

ממשלת ישראל איבדה את הצפון כבר מזמן, לא מוצאת אותו, גם לא טורחת לחפש. היא מתברברת ומשתהה במהל־כים שהיו אמורים לפתח אותו, לא מינפה הזדמנויות, התנ־תקה מהשטח באותה הקלות שבה איפשרה את הפיכת יישובי קו המגע לרצועת ביטחון מול לבנון, רק בתחומה הריבוני של מרינת ישראל.

השרים במשרד האוצר בצלאל סמוטריץ' וזאב אלקין מאמי־נים שכספי המענקים, כמה עשרות אלפי שקלים שיוצעו לכל משפחה ממוצעת שתחזור לביתה בצפון, יפייסו את התושבים אל מול חוסר המעש והחידלון המתמשכים, וישקמו בהדרגה את האמון שקרס והתרסק לרסיסים.

"אני קורא לתושבי מטולה לא לשוב לבתיהם", אמר בשיחה עם כלכליסט לפני כמה ימים ראש המועצה המקומית דוד אזולאי. הוא מכיר את התנהלותם של שרים בממשלת ישראל שנוהגים לבוא, להצטלם, להצהיר הצהרות ולשכוח מכל זה ברגע שדלת מכוניות השרד שלהם נטרקת אחריהם. הוא ידע לתאר כבר בימיה הראשונים של האש בצפון שכך ייראה סוף הסיפור. בסיוט שבו הוא מוצא את עצמו, עם תושבי המושבה שלו, לבד. לבד מול ההריסות, לבד מול הכזבים של השרים.

ואולי מוטב שתושבי הצפון לא יתפתו לשוב במהרה אל הכ־לום והשום דבר שמחכה להם בצפון, ייתכן שזאת העת למעשה מחושב ואמיץ, נחוש וחד־משמעי שישבש לחברי ממשלת נת־ניהו את "תמונות הניצחון" של השיבה ההמונית הביתה שהם מנסים להפיק על גבם.

מחכים למעשים בשטח

אפשר שזה המוצא היחיד שעומד לרשות אנשי הצפון לה־נעת הממשלה העצלה הזאת לפעולה, אמיתית. להעביר את היוזמה אליהם. לא עוד הליכה שבי אחר הבטחות שווא, לא להתפייס עם מי שהפקיר והתנכר, לא לעזוב את המלונות, את בתי הארחה, את הדירות ששכרו בלב הארץ. את "תמונות הני־צחון" החשובות באמת הם יכולים להפיק ולביים בעצמם. הן כוללות תוכניות אמיתיות ומתוקצבות לפיתוח כלכלי וחברתי, חידוש תשתיות תחבורה, הרחבת מוסדות להשכלה גבוהה, הש־בחת מערכות הבריאות, החינוך והרווחה. תוכניות שיהפכו את הצפון לאזור שאנשים ירצו לגור ולחיות בו הן כאלה שמעודדות מעבר אליו של פסיכולוגים ורופאים מצוינים, מהנדסים ויזמים נחושים, אנשי חינוך מעולים וסטודנטים. הטכנולוגיה קיימת, גם החזון. צריך רק לרצות.

הממשלה תעצור את המענקים? שתעצור. בשביל המט־רה הזאת ראוי להקים ערי אוהלים בירושלים ובלב תל אביב. הבטן תקרקר? "אחים לנשק" וגופים של אנשים טובים יתגייסו ויסייעו, אזרחי ישראל יבואו עד אליהם עם סירים ומנגלים, יפתחו לפניהם את המקררים, יאפו להם חלות לשבת.

רק אמש הצהיר ראש הממשלה נתניהו מעל דוכן הכנסת ש"ישראל מעולם לא היתה חזקה יותר". לאנשי הצפון יש את מלוא הזכות לדרוש ממנו שיוכיח את הדברים במעשים כי סי־סמאות כבר שמעו למכביר. שיוכיח ועכשיו, כי הסבלנות לט־ריקים ולשטיקים העבשים שלו פקעה כבר מזמן, כי ספק אם תהיה להם הזדמנות שנייה.

לא רק הממשלה צריכה לצאת מגדרה כדי להחזיר את תו־שבי הצפון לבתיהם, תוך הפניית השקעות אמיתיות של מיליארדים להרחבת היצע מקומות העבודה ולשי־פור איכות מערכות המדינה. אלוף פיקוד הצפון אורי גורדין וסגל קציניו צריכים לרכוש מחדש, במעשים ממשיים בשטח ובכנות מוחלטת, את אמונם של תושבי קריית שמונה, מנרה, יראון וכפר גלעדי. להקשיב להם ולהכיל אותם כי ב־7 באוקטובר הסתיים עידן התמימות והיוהרה נהרגה במטח רקטות וטילי נ"ט.

מוטב שינהגו כלפי אנשי הצפון בענווה, בר־גישות לפחדיהם ולחששותיהם, לספק להם בנחישות את המוצר היחיד שהם רוצים לקבל מלובשי המדים: הגנה.

השר במשרד האוצר הממונה על שיקום הצפון והדרום זאב אלקין. מאמין שכספי המענקים יפייסו את התושבים אל מול חוסר המעש והחידלון המתמשכים
צילום: קובי קואנקס

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

עמוד 98
כלכליסט - כותרת | 11/02/2025
26.51x33.44 | 1 | 10 עמ | 93083937-5

עמית הלוי מגשש באפלה, פרק שלישי

הקואליציה מפנטזת על שחרור מהתלות הביטחונית בארה"ב

ועדה בראשות עמית הלוי, חבר הכנסת שגם מנסה להקים לראש הממשלה מחלקת מודיעין "אלטרנטיבית", בוחנת דרכים לצמצום התלות בסיוע האמריקאי בטענה שהוא מהווה מנוף לחצים עבור ארה"ב. אלא שגם בתום הדיון השלישי לא נמצא מודל חלופי

חבר הכנסת עמית הלוי. קרן ייעודית של ארה"ב וישראל, שתחליף את המתווה

צילום: מכון מיתון

יובל אזולאי

ועדת המשנה לתפיסת הביטחון וב־ניין הכוח של ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, בראשות חבר הכנסת עמית הלוי מהליכוד, קיימה אתמול דיון בשאלת צמצום התלות הישראלית בסיוע הביט־חוני של ארצות הברית.

זה דיון שלישי שוועדת המשנה קיימה בשבועות האחרונים בנושא. ברקע הדיונים קיים המשא ומתן העתידי בין ישראל לארצות הברית, שאמור להיפתח בשנה הקרובה, לגיבוש הסכם הבנות חדש על הסיוע הביטחוני האמריקאי לע־שור הבא. המכנה המשותף לדיונים אלה הוא בחינת מודל הסיוע הנוכחי, בנימוק שהוא מנוף ללחצים מדיניים מצד ארצות הברית, וחיפוש אחר מודל חלופי שבמ־סגרתו ישראל תוכל להמשיך ליהנות מנשק אמריקאי הנחשב למתקדם בעולם, להיות חופשייה במהלכיה במזרח התיכון וגם להרגיש פחות קבצנית ונתמכת.

3.8 מיליארד דולר
היקף הסיוע הביטחוני השנתי של ארה"ב לישראל

180 מיליארד דולר
היקף הסיוע של ארה"ב לישראל מאז קום המדינה

פרטיו ומרכיביו של מודל חדש כזה עדיין לא ידועים, לא ברורה היתכנותו וניכר שמשתתפי הדיונים בכנסת מג־ששים מסביבו, לעת עתה, באפלה. גישו־שיו של הלוי העלו מצדו את השאלה אם קרן ייעודית של ארצות הברית וישראל יכולה להחליף את מתווה הסיוע הקיים תוך מימון משותף של תוכניות ומיזמים ביטחוניים, באופן ש"יעלה את הנכסיות של ישראל בעיני האמריקאים" כהגדרתו.

ארה"ב מסייעת גם בפיתוח

סגן נשיא אלביט מערכות האלוף (במיל') מיקי אדלשטיין ניסה להוריד את הלוי אל קרקע המציאות כשאמר שכל פי־תוח משותף של מערכת נשק עם ארצות הברית מעמיד לרשותה זכויות על הידע, באופן שמחייב את קבלת אישורה לפני כל עסקת ייצוא. הוא הדגים את המצב בעס־קת המכירה של חץ 3 לגרמניה בתמורה לכ־14 מיליארד שקל, שחתימתה הותנתה באישור מיוחד של הבית הלבן. אישור זה נדרש בשל מעורבות הסוכנות האמרי־קאית להגנה מפני טילים בתוכנית פיתוח החץ וברקע השתתפות ארצות הברית במימון הפיתוח והייצור של המערכות.

"קרן השקעות נסגרת אחרי 5–6 שנים ורוצה להשיא רווח של פי שלושה עד פי עשרה מההשקעה בזמן שמיזם הקשור ליירוט בלייזר, למשל, יכול להימשך תקופה שבין שלוש לעשר שנים", אמר אדלשטיין, שבעברו כיהן כנספח צה"ל בארצות הברית והיה מעורב בגיבוש מת־ווה הסיוע. "אני לא יודע כמה משקיעים פרטיים יהיו מוכנים לשים את כספם על קרנות שנתונות לרגולציה ממשלתית כלשהי ולא ברור כיצד חברה פרטית יכו־לה לעשות פדיון ולממש את עצמה במצב שיש ידע משותף, ששולל חופש פעולה".

אדלשטיין קיבל רוח גבית מצד סמנכ"ל הכספים של המתחרה הממשלתית רפאל, משה ליפל, שבעבר היה יועצו הכספי לרמטכ"ל. "כל עוד יש חברה אמריקאית שמעורבת בפיתוח של מערכת, אצטרך לקבל את אישור האמריקאים כדי לייצא ולמכור אותה. זה מגביל מאוד". הלוי שאל את ליפל אם יש באמתחתו רעיונות אחרים למודלים שבהם ישראל לא תיאלץ לשלם מחירים דיפלומטיים בתמורה לסיוע החוץ של ארצות הברית ונענה בקצרה: "לא".

רפאל, שליפל נמנה עם מנהליה הבכירים, קיבלה לא מכבר הזמנת ענק בהיקף של כמה מיליארדי שקלים לייצור של מיירטים לכיפת ברזל בהתבסס על כספי מענק מיוחד שהעביר לישראל הנ־שיא לשעבר ג'ו ביידן בעקבות המלחמה.

עם תחילת כהונתו השנייה של טראמפ, הוא חתם על צו נשיאותי שמקפיא ל־85 יום את סיוע החוץ האמריקאי, פרט לי־שראל ומצרים, עד לבחינה מחודשת של הנושא. ב־2023 ארצות הברית הוציאה כ־70 מיליארד דולר על סיוע למדינות שאינן ישראל. נציג המשרד לעניינים אסטרטגיים ציין כי במשרד החלו עבודות לבחינת מודלים חדשים לסיוע האמריקאי, לקראת תרחיש שבעתיד ייכנסו לבית הלבן "אנשים שלא יראו את הנכסיות של ישראל כפי שהממשל הנוכחי רואה".

לישראל יש עוד מקורות רכש

אף שנציגת משרד הביטחון הבהירה בדיון בכנסת כי ארצות הברית לא הטי־לה על ישראל אמברגו נשק במהלך המ־לחמה, ואף תמכה בה באופן נרחב, הלוי שאל אותה אם לישראל עומדים מקורות רכש אחרים של נשק פרט לארצות הב־רית – כמו מהתאגיד טאטא ההודי. היא ענתה בחיוב וציינה כי ישראל רוכשת נשק ומערכות גם ממדינות אחרות.

בעוד הלוי, שמגובה בעמדות נחרצות של נציגי מכוני מחקר ימניים, מחפש מוצא מלחצים אמריקאים עתידיים, מוטב לזכור כי היקף הסיוע הביטחוני של ארה"ב לישראל מסתכם ב־3.8 מיליארד דולר בשנה, הכולל תקציב ייעודי של כחצי מי־ליארד דולר לפיתוח וייצור של מערכות הגנה מטילים. מאז קום המדינה ארצות הברית תמכה בישראל בסכום כולל של כ־180 מיליארד דולר, מדובר בסיוע החוץ הגדול שהעניקה ארצות הברית למדינה.

המוטיבציה של הלוי להיחלץ מלחצי ארצות הברית לא פסה ובדיון הבא, שי־ערך בקרוב, הוא מצפה להתייצבות השר לעניינים האסטרטגיים ואיש סודו של ראש הממשלה בנימין נתניהו, רון דרמר. זאת, לצד שורה של הנחיות שנתן באחרית הדיון למשרדי הממשלה לקראת גיבוש חלופות למודל הסיוע הביטחוני הנוכחי.

זה לא העיסוק הראשון של הלוי בסו־גיות ביטחון רגישות. בחודשים האחרונים הוא מקדם הצעת חוק שנויה במחלוקת שאמורה לחזק את נתניהו תוך הקמת מחלקה לגיבוש תפיסת מודיעין חלופית המכונה "איפכא מסתברא" (ההפך מסתבר – י"א) במשרד ראש הממשלה, שתהיה לה הסמכות לעדכן ישירות את ראש הממשלה בתובנותיה שיתבססו על המידע המודי־עיני הרגיש ביותר. מדובר במהלך שנועד להתריס נגד אגף המודיעין בצה"ל על רקע מחדלי 7 באוקטובר, והניסיונות הר־בים של הדרג המדיני להטיל את האחריות הבלעדית עליהם על צה"ל ושב"כ.

יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

the jerusalem post - front | 11/02/2025
0x0 | 1 | 1 עמ | 93083708-0

WWW.JPOST.COM

THE JERUSALEM POST

Volume XCIII, Number 28156 | FOUNDED IN 1932 | NIS 13.00 (EILAT NIS 11.00)

TUESDAY, FEBRUARY 11, 2025 ▪ 13 SHVAT, 5785

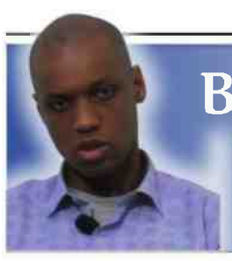

Bring them home
Avera Mengisto, 38, kidnapped from northern Gaza in 2014 by Hamas

Can it work?
Trump's bombshell of the century
Page 9

First-hand account
Watching 'A Complete Unknown' with Dylan's childhood friend
Page 16

Hamas suspends Gaza hostage releases until further notice, citing Israeli violations

Official: Allegations are fake • Sec. cabinet to meet today • Families contact mediators

HUNDREDS GATHER at Hostages Square in Tel Aviv to celebrate the 24th birthday of hostage Alon Ohel, his second in Gaza, as fears spread that the deal will collapse, leaving 76 hostages in Hamas captivity. (Avshalom Sassoni/Flash90)

• By YUVAL BARNEA, AMICHAI STEIN, Jerusalem Post Staff and Reuters

Hamas announced on Monday that it is canceling the release of hostages starting on Saturday until further notice, due to what it said were several Israeli violations.

The announcement, which follows the shocking relocation plan of US President Donald Trump, stunned and angered Israel, and drew fear and dread from hostage families.

Prime Minister Benjamin Netanyahu consulted with top security officials and has moved the scheduled security cabinet meeting to 11 a.m. Tuesday, earlier than what was scheduled.

An official familiar with the matter told *The Jerusalem Post* that, in his view, this move was not an attempt by Hamas to sabotage the deal.

Hamas said Israel violated the ceasefire agreement by delaying the return of displaced people to the north, putting them in mortal danger, and blocking supplies from entering the Gaza Strip.

A different official told the

See HOSTAGE, Page 7

ISRAEL AT WAR

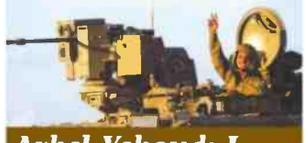

Arbel Yehoud: I thought rumors of division over hostages were Hamas psychological terror, *Page 2*

The man who crowned 'King Bibi' now wants him to abdicate, *Page 3*

The deal's flawed structure

ANALYSIS
• By HERB KEINON

For those who were not involved in the negotiations over the hostage exchange deal – which means everyone but only a handful of people in the country – it is supremely easy to criticize.

Why is it structured in two phases? Why is it drawn out so long? Why weren't all the hostages included in phase one? Why withdraw from the Netzarim and Philadelphi corridors without securing everyone's release?

The problem with this type of criticism is that it ignores the constraints the negotiators faced. It is easy to ask why they didn't do X, Y, or Z without knowing whether doing X, Y, or Z was even possible.

That being said, and recognizing that it is easy to judge without full knowledge of the facts or understanding all the moving pieces or considerations in play, one thing is clear: The structure of this deal amounts to subjecting the country to Chinese water

See FLAWED, Page 7

Dermer didn't replace Mossad in hostage talks

ANALYSIS
• By YONAH JEREMY BOB

Reports last week that Strategic Affairs Minister Ron Dermer replaced Mossad Director David Barnea in running the hostage talks with Hamas were a misnomer.

If we are talking about the day-to-day and week-to-week receipt of hostages from Hamas as part of Phase I of the January 19-March 1 deal, Barnea is still running that process to ensure the release of each hostage.

If we are talking about negotiations toward phases II and III of the deal for returning the remaining around 80 live and dead hostages, Dermer has not really replaced the Mossad chief because there is no negotiation, *The Jerusalem Post* has learned.

The negotiations team sent to Doha this week went several days later than it was supposed to have gone under the hostage deal, and it has been made clear that the team was only sent under pressure by US President Donald Trump and had no mandate. The security cabinet is not even set to meet and establish negotiating positions until Tuesday morning.

See TALKS, Page 7

PRIME MINISTER Benjamin Netanyahu speaks at the Knesset yesterday. (Marc Israel Sellem/The Jerusalem Post)

Idit Ohel: I haven't slept in two days, no mother would

Released hostages say Alon is chained, starved

• By ARIELA OHRENSTEIN

"Since Saturday, I haven't been sleeping for two days now, wondering about my son," said Idit Ohel, who received the first sign of life from her son, Alon, on Saturday upon the release of hostages Ohad Ben Ami, Eli Sharabi, and Or Levy.

The three relayed to the Ohel family that Alon has shrapnel in his eye, shoulder, and arm and was bound in chains throughout his time in captivity, all while being starved.

"We know that Alon is being bound," she said while describing the heightened level of emotional turmoil that she has been going through since Saturday.

Ohel was held with Sharabi and Levy for the duration of their captivity. Idit described how they helped each other get through the brutal situation as much as they could.

"I do know from what they have told me that in his mind,

See IDIT OHEL, Page 7

IDIT OHEL, mother of hostage Alon Ohel, desperately pleads for his release at Hostages Square in Tel Aviv, filled by protesters marking Alon's 24th birthday – his second in Hamas captivity – in the shadow of the potential collapse of the hostage deal, calling on the government to keep the deal alive. (Paulina Patimer)

What is Hamas's strategy now?

ANALYSIS
• By SETH J. FRANTZMAN

Hamas has been wrestling with what to do in the next stage of the deal, even as it claimed late Monday night that it won't even fulfill the first stage of the deal.

The terrorist group is continuing to try to decide – internally – if it has the upper hand. It clearly tried to show that it was victorious in Gaza. It has been mocking Israel, mocking the IDF units that fought in Gaza, and mocking the claims of Israeli politicians of "total victory."

Hamas sent a delegation to Tehran over the weekend to discuss with Iranian Supreme Leader Ali Khamenei what to do next. Hamas is clearly considering different options. One is to destroy the deal during the first phase, which would likely lead to a new round of fighting and could see the Netzarim Corridor again split Gaza City from central Gaza.

Hamas openly said Israel has violated the deal, citing delays in returning displaced Palestinians from the south to the north, and when they do cross, they are in danger of bullets, as well as a delay in aid.

The next hostage release is due Saturday; Hamas has said it will not release hostages. During the short first phase of the deal, it has already acted in several ways that created

See STRATEGY, Page 7

Not a surprise, but time will tell

ANALYSIS
• By AMICHAI STEIN

No one should be surprised at Hamas's announcement that it is freezing the hostage releases as part of the Gaza deal, citing Israeli violations.

Once the IDF pulled out of the Netzarim Corridor, which splits Gaza City from southern Gaza, effectively splitting the enclave in two, Palestinians who had moved south to avoid the bombings in the north were able to return to their homes. The military even partially opened the Rafah Crossing, which separates the Gaza Strip from Egypt to the south.

This means Israel no longer has leverage at this stage of the deal. So, why exactly would this be surprising?

It is a test for US President Donald Trump's administration and for his Middle East envoy, Steve Witkoff. Trump announced last week – and reiterated on Sunday – his grand Gaza relocation plan to empty the enclave of Gazans by relocating them to neighboring Arab countries and rebuilding the area from the bottom up. This drew widespread condemnation, immediately from Hamas and from Arab states, and later from within the Republican Party as well.

The test does not end there. It will also fall on Prime Minister Benjamin Netanyahu and the Israeli government,

See SURPRISE, Page 7

How independent from the US can Israel become with its weapons?

Ex-deputy IDF chief Uzi Dayan, deputy National Security Council chief Chuck Freilich weigh in

• By YONAH JEREMY BOB

On January 6, the Nagel Commission officially proclaimed that Israel must independently manufacture and produce more of its essential weaponry in a push to transform Israel's national security establishment and strategy into the next decade.

This is a point that many defense officials and experts have made since the US froze some weapons shipments to Israel in May 2024 over the invasion of Rafah in Gaza.

However, in his press conference on January 6, former National Security Council chief Brig.-Gen. (res.) Prof. Yaakov Nagel did not indicate how such a revolution could be managed.

While few observers could disagree with the idea that having more weapons independence would be a positive development, top defense sources in the past have said that certain changes would take a couple of years, some could take closer to a decade, and others might not be doable at all.

Former National Security Council deputy chief Chuck Freilich told *The Jerusalem Post*, "The US-Israel relationship raises broader questions about independence, even from before Israel's founding. We would like to be as independent as possible. No one wants to be dependent.

"At the same time, we can't produce everything, and it is not economically worthwhile," he said.

"If we develop a good product or a good price, then fine. And sometimes there is some other country that sells a defense product, like India, or there could be some other joint development." (Foreign reports have discussed cooperation between Israel and Singapore in certain defense areas.)

Moreover, he stated, "Maybe we should also have a larger inventory of different kinds of shells because there is a worldwide shortage.

"But we have dependence in all areas. It's not just about ammunition and munitions: There are all kinds of platforms we need. Even if we produce more of our own bombs, we still need to get the planes from the US in order to fly, so we haven't really reduced our dependence on the US just by producing more bombs," he said.

"We talked about building our own planes once and it absolutely ruined us," the former NSC deputy chief said. "Something like only six countries in the world produce their own fighters. The prices for production are only becoming more and more exorbitant. Even the Europeans 'cooperate' and buy from the US. We certainly cannot" build aircraft on our own.

Freilich was referring to the 1980-1987 period when Israel explored "the Lavi project,"

See WEAPONS, Page 7

9770793913030 07
11/02/2025 פוסט חול

FIBEP
יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

the jerusalem post - front | 100 עמוד | 11/02/2025
13.96x26.73 | 1 | 1 עמ | 93083843-5

The deal's flawed structure

ANALYSIS

• By HERB KEINON

For those who were not involved in the negotiations over the hostage exchange deal – which means everyone but only a handful of people in the country – it is supremely easy to criticize.

Why is it structured in two phases? Why is it drawn out so long? Why weren't all the hostages included in phase one? Why withdraw from the Netzarim and Philadelphi corridors without securing everyone's release?

The problem with this type of criticism is that it ignores the constraints the negotiators faced. It is easy to ask why they didn't do X, Y, or Z without knowing whether doing X, Y, or Z was even possible.

That being said, and recognizing that it is easy to judge without full knowledge of the facts or understanding all the moving pieces or considerations in play, one thing is clear: The structure of this deal amounts to subjecting the country to Chinese water

See FLAWED, Page 7

FLAWED

Continued from Page 1

torture.

This is not to minimize the unimaginable physical and emotional suffering of the hostages or the nightmarish ordeal and torment their families have endured for the past 16 months. But beyond their personal anguish, the structure of this deal – releasing three hostages a week – is also exacting a heavy toll on the national psyche.

It's early in the week, which means that the country is only now beginning to recover from the harrowing images of Saturday's release of Or Levy, Eli Sharabi, and Ohad Ben Ami.

It is still seething from the humiliating manner in which they were handed over – gaunt and emaciated, looking like concentration camp survivors, forced to mouth words of thanks to their sadistic captors.

It is still reeling from listening to interview after interview with relatives recounting the horrific experiences their loved ones endured – the chains, the starvation, the torture – and what those still in captivity continue to suffer. And then, on Saturday, the whole heart-wrenching cycle is set to begin again.

That, of course, assumes the next release will go through as planned, something Hamas cast into doubt Monday afternoon with its announcement that it is suspending the release over alleged Israeli "breaches" in the agreement.

Threatening to suspend the release is Hamas's way of flexing its muscles. Israel needs to make it clear that if Hamas carries out its threat, Israel will extract a price – such as limiting the humanitarian aid allowed into Gaza, something that might get a more receptive hearing in Washington under US President Donald Trump than it did under former president Joe Biden. Israel, too, has muscles it can flex.

And when this crisis is overcome, and there is a further release of the hostages as stipulated under the deal, we can expect another malicious show by Hamas. Another three captives – who will surely look like those released on Saturday, if not worse. Another round of joy at their return and reunification with their families, mixed with the anguish of seeing their condition and hearing their stories.

And then, in the final week of this phase, set to end on March 1, the last 12 hostages of this phase are to be released, including two who have been held for 10 years: Hisham al-Sayed and Avera Mengistu. Eight of the final 12 kidnapped Israelis will come home in coffins.

One can only imagine what the "ceremony" will look like and the impact that will have on the country's national psyche.

Looking at how this first phase was structured, one can't help but wonder: Was there really no way to construct a deal in which all were released at once so as to spare the hostages more suffering in Hamas's tunnels, to end the families' relentless uncertainty, and to lift the nation from this debilitating psychological roller coaster? Wouldn't it have been better to just pull the Band-Aid off at one go?

Again, this is written without full knowledge of the facts or what was and was not feasible. But from a national standpoint, the terms of this deal are almost unbearable.

Trump voiced similar sentiments aboard Air Force One on Sunday, telling reporters, "I know we have a deal where we're supposed to get [the hostages]; they dribble in and keep dribbling in," but given how bad shape the hostages are in, "at some point, we're gonna lose our patience.

"When I see that scene that I saw today with people coming out of helicopters and airplanes that are emaciated, that look like they haven't had a meal in a month, there's no reason for that. And I don't know how much longer we can take it."

It is wonderful and a tremendous relief that the hostages are coming home. But there must be a better way than this agonizing trickle.

The Prime Minister's Office's coordinator for the hostages and the missing, Brig.-Gen. (res.) Gal Hirsch, said after Saturday's release that Israel was shocked by the images and that the condition of those released "will not go unaddressed." He added that this message was "conveyed to the mediators, and measures will be taken accordingly."

What that means is unclear. What it should mean, however, is that the second phase of the deal – intended to secure the release of the remaining 59 hostages, 24 of whom are believed to be alive – must be structured differently and in a way that avoids the slow torture Hamas is inflicting on the hostages, their families, and the entire country. •

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

Dermer didn't replace Mossad in hostage talks

ANALYSIS

• By YONAH JEREMY BOB

Reports last week that Strategic Affairs Minister Ron Dermer replaced Mossad Director David Barnea in running the hostage talks with Hamas were a misnomer.

If we are talking about the day-to-day and week-to-week receipt of hostages from Hamas as part of Phase I of the January 19-March 1 deal, Barnea is still running that process to ensure the release of each hostage.

If we are talking about negotiations toward phases II and III of the deal for returning the remaining around 80 live and dead hostages, Dermer has not really replaced the Mossad chief because there is no negotiation, *The Jerusalem Post* has learned.

The negotiations team sent to Doha this week went several days later than it was supposed to have gone under the hostage deal, and it has been made clear that the team was only sent under pressure by US President Donald Trump and had no mandate. The security cabinet is not even set to meet and establish negotiating positions until Tuesday morning.

See TALKS, Page 7

TALKS

Continued from Page 1

Rather, the negotiations and complaints against Hamas for "surprising" violations of hostages' health or dishonoring them with staged appearances (as if anyone thought that a murderous radical sect like Hamas had been treating them well) are all a smokescreen to tank the negotiations before Phase II.

The biggest questions many observers are asking themselves now are: Will Israel get back the last 11 hostages due on March 1 and some of the hostages due on February 22 – if Prime Minister Benjamin Netanyahu continues to send clear and repeated signals that there will be no Phase II?

If Hamas knows that the IDF will not withdraw from Philadelphi and from a 700-1,100 meter Gaza perimeter, what incentive does it have to keep releasing hostages?

Of course, they are getting Palestinian security prisoners back for each hostage. But near the end of the deal, the value of such prisoners becomes smaller, and the value of each hostage, Hamas's only "life insurance plan" and leverage to try to get the IDF to complete a Gaza withdrawal, becomes much more significant.

The closer we get to March 1, the harder it becomes practically for such continued exchanges to even be feasible.

And, if talks were expected to start on February 3 about the "Day After" in Gaza, the pushing of Trump's plan has all but shut down such discussions.

Of course, if lightning strikes and magically the Gazan population decides to leave and other Arab countries agree to take them in, virtually all of the issues would be solved.

But, if this does not happen, it means that each day, Hamas's political control in Gaza grows, and it is potentially becoming more difficult to inject new parties into Gaza to displace them politically.

What next? It is possible that Netanyahu really does intend to return to war. It is also possible that the prime minister will not, for now, but will create an indefinite limbo in which some troops remain at Philadelphi and the perimeter.

On one hand, this would allow Hamas to exert control over most of Gaza. On the other hand, they would have to put up with Israel infringing on its "sovereignty" in ways that did not happen before October 7.

Another possibility is that Netanyahu will threaten to continue mini penetrations and airstrikes, unless Hamas keeps up with hostage releases.

Hamas might play this for a bit, but after a few months, it would run out of hostages, so it is unlikely that it would.

Yet another possibility is that the Saudis offer Israel normalization in exchange for an end to the war and a full Gaza withdrawal, but reduce their demand on a Palestinian state.

Nothing the Saudis have said indicated such a sentiment, but no one expected the UAE to normalize without any permanent concession toward the Palestinians either – and they did.

This is certainly part of the back story for Netanyahu's support of Trump's plan. Either way, having Barnea and the Mossad dig into negotiations over phases II and III of the deal is not in Netanyahu's interest, as long as he is not in favor of extending the deal beyond March 1. •

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

Hamas suspends Gaza hostage releases until further notice, citing Israeli violations

Official: Allegations are fake • Sec. cabinet to meet today • Families contact mediators

HUNDREDS GATHER at Hostages Square in Tel Aviv to celebrate the 24th birthday of hostage Alon Ohel, his second in Gaza, as fears spread that the deal will collapse, leaving 76 hostages in Hamas captivity. (Avshalom Sassoni/Flash90)

• By YUVAL BARNEA, AMICHAI STEIN, Jerusalem Post Staff and Reuters

Hamas announced on Monday that it is canceling the release of hostages starting on Saturday until further notice, due to what it said were several Israeli violations.

The announcement, which follows the shocking relocation plan of US President Donald Trump, stunned and angered Israel, and drew fear and dread from hostage families.

Prime Minister Benjamin Netanyahu consulted with top security officials and has moved the scheduled security cabinet meeting to 11 a.m. Tuesday, earlier than what was scheduled.

An official familiar with the matter told *The Jerusalem Post* that, in his view, this move was not an attempt by Hamas to sabotage the deal.

Hamas said Israel violated the ceasefire agreement by delaying the return of displaced people to the north, putting them in mortal danger, and blocking supplies from entering the Gaza Strip.

A different official told the

See HOSTAGE, Page 7

Arbel Yehoud: I thought rumors of division over hostages were Hamas psychological terror, *Page 2*

The man who crowned 'King Bibi' now wants him to abdicate, *Page 3*

PRIME MINISTER Benjamin Netanyahu speaks at the Knesset yesterday. (Marc Israel Sellem/The Jerusalem Post)

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

103 עמוד
the jerusalem post - front
9.38x51.19 | 2/2 | 7 עמ
11/02/2025 | 93084229-8

HOSTAGE

Continued from Page 1

Post that Hamas's allegations of Israeli violations of the ceasefire agreement are "fake," further arguing that the terror group could be attempting to reignite the conversation over a second phase.

Netanyahu on Monday held a security consultation – which was scheduled before Hamas's announcement – with Defense Ministry Director-General Maj.-Gen. Eyal Zamir, IDF Chief of Staff Lt.-Gen. Herzi Halevi, Defense Minister Israel Katz, Foreign Minister Gideon Sa'ar, and other members of the defense echelon.

Katz called Hamas's announcement itself "a complete violation," and said he instructed the IDF to be at the highest level of alertness for "any possible scenario in Gaza."

The Hostages and Missing Families Forum said it reached out to all mediator countries, demanding "swift assistance in finding an immediate and effective solution to restore the implementation of the deal."

"We call on the government to refrain from actions that endanger the agreement and to ensure its continuation, securing the return of our 76 brothers and sisters. The hostages are out of time, they all must be rescued from this nightmare."

The forum said it contacted authorities to "clarify the situation and provide updates to all concerned families who fear for their loved ones."

An Israeli delegation that flew to Doha for talks on the next phase over the weekend returned yesterday. There were no immediate details on the reason for the return from the talks, but a Palestinian official close to the discussions said progress was being held up by a lack of confidence between the two sides, which have accused each other of breaching the ceasefire.

So far, 16 of the 33 hostages to be released in the first 42-day phase of the deal have come home, as well as five Thai hostages in an unscheduled release. In exchange, Israel has released hundreds of Palestinians, ranging from prisoners serving life sentences for deadly attacks to Palestinians detained during the war and held without charge.

Israel accused Hamas of not respecting the order in which the hostages were to be released and of orchestrating abusive public displays before large crowds when they were handed over to the Red Cross. Hamas accused Israel of dragging its feet on aid, one of the conditions of the first phase of the agreement, a charge Israel has rejected as untrue.

Israelis were shocked by the emaciated appearance of Ohad Ben Ami, Eli Sharabi, and Or Levy, who were released on Saturday, which has complicated progress on the deal.

Hamas's Gaza chief Khalil al-Hayya said Trump's new plan for the Gaza Strip was "doomed."

"We will bring them down as we brought down the projects before them," he said during a commemoration of the 46th anniversary of the Iranian revolution in Tehran.

In a Fox News interview on Sunday, Trump said the Gazans will not have the right to return to Gaza after his plan is implemented. His comments have drawn widespread condemnation across the globe, while Israeli leadership mostly accepted it.

"They [the Gazans] wouldn't [have the right to return] because they will have much better housing... a permanent place... If they have to return now, it will be years before it could happen. I think I could make a deal with Jordan, I think I could make a deal with Egypt. We give them billions and billions of dollars a year," Trump said.

Trump also said he would build "beautiful" and "safe communities" for the over two million inhabitants of the Gaza Strip, a "little bit away from where they are, where all the danger is."

He added that in the meantime, he would personally own the Gaza Strip as "a real estate development for the future."

"It would be a beautiful piece of land. No big money spent," the president said.

Amichai Stein and Hannah Sarisohn in New York contributed to this report. •

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

Idit Ohel: I haven't slept in two days, no mother would

Released hostages say Alon is chained, starved

• By ARIELA OHRENSTEIN

"Since Saturday, I haven't been sleeping for two days now, wondering about my son," said Idit Ohel, who received the first sign of life from her son, Alon, on Saturday upon the release of hostages Ohad Ben Ami, Eli Sharabi, and Or Levy.

The three relayed to the Ohel family that Alon has shrapnel in his eye, shoulder, and arm and was bound in chains throughout his time in captivity, all while being starved.

"We know that Alon is being bound," she said while describing the heightened level of emotional turmoil that she has been going through since Saturday.

Ohel was held with Sharabi and Levy for the duration of their captivity. Idit described how they helped each other get through the brutal situation as much as they could.

"I do know from what they have told me that in his mind,

See IDIT OHEL, Page 7

IDIT OHEL, mother of hostage Alon Ohel, desperately pleads for his release at Hostages Square in Tel Aviv, filled by protesters marking Alon's 24th birthday – his second in Hamas captivity – in the shadow of the potential collapse of the hostage deal, calling on the government to keep the deal alive. (Paulina Patimer)

IDIT OHEL

Continued from Page 1

in his heart, he's strong and fighting for his life every day. This is very important for us to know that Alon is okay."

Ohel's younger sister, Inbal, marked her birthday on Saturday, the same day that three hostages were released. Idit described how "wonderful" it was that Ohel told Sharabi it was his sister's birthday.

"She got from Alon her birthday wish – to hear from her brother, which is incredible," she said, breaking down in tears.

Ohel marked his second birthday in captivity on Monday, turning 24. His family held an event at Hostages Square in Tel Aviv to mark the occasion. Among the attendees were many musicians, to acknowledge Ohel's love of piano and music.

"He hasn't seen sunlight in 493 days," said Idit. She described how hostages receive one piece of bread each day; they sleep on the ground on prayer mats belonging to Hamas terrorists.

Idit conveyed her condition since she found out this out. "It was not easy to hear. I'll put it lightly;" She said she fainted upon hearing the news.

"I don't think there is a mother in this world that would be able to sleep if they knew that their son has not gotten dinner or has not been able to move for so many days," she said.

Idit depicted her connection to her son as that of a mother attached to her baby with an umbilical cord, which she said she sees in her mind every day. She said, "I know he's taking a lot of energy from me because he does not have enough."

Idit described crushing pain knowing that her son is most likely alone now that Eli Sharabi and Or Levy are out. She worries that he feels neglected and that people have forgotten about him.

However, she remains optimistic about his release: "Alon is coming back alive. I've known this since October 7."

She said he has the strength to survive because it's in his genes. "Alon's great-grandfather was in Auschwitz in the Holocaust. He came out [weighing] 30 kg.s, and he survived. He came to Israel and started a beautiful family."

Idit criticized the International Committee of the Red Cross, asking, "Why do they [the ICRC] exist if they can't help?" The Red Cross has not visited any of the hostages due to a lack of access. "The fact that the ICRC has never seen Alon – this is wrong on so many levels."

Idit further expressed her frustration with the government. "From this government, the influential people for this deal, no one has called me up," Idit said. Since hearing about the status of her son, Idit noted that she spoke with President Isaac Herzog, as well as other foreign ministers, and yet has heard nothing from this government.

Idit praised the efforts of US President Donald Trump in bringing about the deal together with Prime Minister Benjamin Netanyahu. However, she also emphasized that she "needs this government to be in this. I need this government to continue with a deal."

She stressed how crucial it is that the second phase begins quickly "so that all the hostages that are alive don't die."

Prof. Hagai Levine, who heads the health team at the Hostages and Missing Families Forum, said, "There's a clear and present danger to the hostages' lives."

"This is only a glimpse into the brutal, inhumane conditions that the hostages endured. When we see them, we don't see what's inside. The hostages are treated worse than animals," he said.

He also warned that while the pictures of the released hostages were distressing, there are likely to be other hostages yet to be returned who are in worse condition.

During his testimony on Monday, Netanyahu stated that he's "been dragged through hell" for eight years since the corruption investigations began. Levine pointed out that the hostages "are literally in hell."

Ohel was kidnapped from the Nova music festival by a United Nations Relief and Works Agency employee from the same infamous bomb shelter – the "death shelter" – that 27 people hid in. Out of those 27, only seven survived, and Ohel and three others were kidnapped. Those who survived only did so because they were able to hide underneath piles of dead bodies.

"There's footage of Hamas that we have showing this kidnapping," said Idit. In the video, a UNRWA employee is seen kidnapping Ohel.

Idit describes her son as a "beautiful person" who "loves life." She explained that he is a good friend, recounting with enthusiasm, "People call me to tell me about their interactions with him."

A month-and-a-half before he was taken hostage, Ohel went traveling around Asia. Idit shared how he met people and cared for them when they were sick and injured despite the fact that they had just met.

She also explained how much he loves Friday night dinner and how "every Friday, he makes sure that we sit as a family, and he arranges everything. He does not miss Friday nights." •

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

What is Hamas's strategy now?

ANALYSIS

• By SETH J. FRANTZMAN

Hamas has been wrestling with what to do in the next stage of the deal, even as it claimed late Monday night that it won't even fulfill the first stage of the deal.

The terrorist group is continuing to try to decide – internally – if it has the upper hand. It clearly tried to show that it was victorious in Gaza. It has been mocking Israel, mocking the IDF units that fought in Gaza, and mocking the claims of Israeli politicians of "total victory."

Hamas sent a delegation to Tehran over the weekend to discuss with Iranian Supreme Leader Ali Khamenei what to do next. Hamas is clearly considering different options. One is to destroy the deal during the first phase, which would likely lead to a new round of fighting and could see the Netzarim Corridor again split Gaza City from central Gaza.

Hamas openly said Israel has violated the deal, citing delays in returning displaced Palestinians from the south to the north, and when they do cross, they are in danger of bullets, as well as a delay in aid.

The next hostage release is due Saturday; Hamas has said it will not release hostages. During the short first phase of the deal, it has already acted in several ways that created

See STRATEGY, Page 7

STRATEGY

Continued from Page 1

small crises. For instance, it would wait until the last minute to transfer a list of names and even delayed it in the first week of the ceasefire.

Another was the release of Arbel Yehoud, which led Israel to delay letting Gazans return to northern Gaza. At the time, this pressure appeared to work, but Hamas also mistreated the hostages, parading them, letting people crowd around them, and humiliated them. The last three hostages released – Or Levy, Eli Sharabi, and Ohad Ben Ami – were emaciated. Clearly, Hamas knows the outrage this will lead to.

Hamas claimed it wants Israel to "provide compensation for the entitlements of the past weeks retroactively" and reaffirmed its commitment to the deal.

The terrorist group may feel it has the upper hand on some days, and then not on other days. For instance, Hamas knows Gazans don't want to return to war, and is also enjoying the spotlight of the hostage releases. On the other hand, Hamas knows that it faces diminishing returns. It will release some bodies of hostages, and receive fewer Palestinian prisoners. The female hostages were Hamas's biggest prize, and it has given them up.

On the other hand, Hamas knows that US President Donald Trump is meeting Jordanian King Abdullah II this week. It has also followed Trump's Gaza plan closely. The president vowed that the US could take over Gaza, and the population could be relocated to make way for regional countries paying to reconstruct the destroyed enclave.

Hamas hopes now that its threats to the first phase of the deal will get it concessions. However, at the Super Bowl on Sunday, Trump doubled down on his Gaza plan, which had been softened in its previous iteration by his administration. He said that different countries could play a role in Gaza, and expressed further sympathy for the hostages, comparing their images to those of Holocaust survivors.

So, Hamas is upping its rhetoric. It expects to get some kind of concession, but it may have overplayed its hand. Israelis want the hostages back but are outraged at how Hamas has treated them. Hamas has already gotten away with October 7 and kidnapping 251 hostages, and thinks it can get away with sabotaging stage two of the deal to get more concessions, likely viewing the opposition to the plan by Arab states as an opening.

But Hamas shouldn't gamble too much – the people of Gaza don't want a return to fighting. •

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

Not a surprise, but time will tell

ANALYSIS

• By AMICHAI STEIN

No one should be surprised at Hamas's announcement that it is freezing the hostage releases as part of the Gaza deal, citing Israeli violations.

Once the IDF pulled out of the Netzarim Corridor, which splits Gaza City from southern Gaza, effectively splitting the enclave in two, Palestinians who had moved south to avoid the bombings in the north were able to return to their homes. The military even partially opened the Rafah Crossing, which separates the Gaza Strip from Egypt to the south.

This means Israel no longer has leverage at this stage of the deal. So, why exactly would this be surprising?

It is a test for US President Donald Trump's administration and for his Middle East envoy, Steve Witkoff. Trump announced last week – and reiterated on Sunday – his grand Gaza relocation plan to empty the enclave of Gazans by relocating them to neighboring Arab countries and rebuilding the area from the bottom up. This drew widespread condemnation, immediately from Hamas and from Arab states, and later from within the Republican Party as well.

The test does not end there. It will also fall on Prime Minister Benjamin Netanyahu and the Israeli government,

See SURPRISE, Page 7

SURPRISE

Continued from Page 1

who believed that there is an agreement in place that Hamas signed on to, and so Hamas must fulfill it. Will we now, once again, see pressure on Israel from Washington to "give Hamas a little more?"

An Israeli official told *The Jerusalem Post*, "I don't think Hamas wants to blow up the deal, but it is clear this crisis is meant to test the situation. It is also a message to Trump: If you think there won't be a phase two and everything will continue as usual – you're gravely mistaken."

In Israel, discussions, including about military preparation, have already commenced on how to respond, as threats were sounded by everyone. The IDF is prepared for the scenario where the deal collapses, but in the Middle East, Monday to Saturday is a long time. So much can happen as Israel weighs its response.

Seventy-six hostages remain in Hamas captivity. •

Freed hostage Gonen to undergo 10-hour surgery, mother reveals

• 103FM

Freed hostage Romi Gonen will need to undergo an initial 10-hour surgery to help her recover from starvation, her mother said Monday.

"We know there is a very long initial surgery, about 10 hours," Meirav Leshem Gonen told Anat Davidov and Udi Segal on 103FM. "We hope there won't be more surgeries, but there's no way to know."

She also revealed new details about the terror group's starvation tactics and Romi's recovery process. She highlighted the severe physical toll on the released IDF observers, saying, "The girls did not return in good condition; losing 20% of their weight is not okay."

She further emphasized the importance of public pressure on the government.

"One of the tasks we all need to undertake is to see both sides of the coin and work seriously to recognize the risks and possible outcomes [of delaying the deal.] The people must pressure the government to take care of populations that will be affected by the agreement.

"All the returned hostages are alive, but the fact remains that there are people still there who must be brought back. There are people we are committed to as a nation."

Earlier this week, Leshem Gonen shared that Romi's appetite finally returned after three weeks of recovery.

"For the first time, I gave her [pasta] bolognese because I wanted her to enjoy it, and she was finally able to. And we're talking about three weeks since her release," she said.

Her remarks came following the release of Or Levy, Eli Sharabi, and Ohad Ben Ami from Hamas captivity on Saturday in dire condition.

"It was shocking, it was horrifying," she was cited as saying. "It's not that we didn't expect it because we saw how the girls came out too, and they had also lost an extreme amount of weight," she added. "But I think this is an escalation, and as time goes on, we will see even more severe cases."

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

עמוד 107
the jerusalem post - front | 11/02/2025
32.72x7.56 | 1/2 | עמ 1 | 93084358-2

How independent from the US can Israel become with its weapons?

Ex-deputy IDF chief Uzi Dayan, deputy National Security Council chief Chuck Freilich weigh in

• By YONAH JEREMY BOB

On January 6, the Nagel Commission officially proclaimed that Israel must independently manufacture and produce more of its essential weaponry in a push to transform Israel's national security establishment and strategy into the next decade.

This is a point that many defense officials and experts have made since the US froze some weapons shipments to Israel in May 2024 over the invasion of Rafah in Gaza.

However, in his press conference on January 6, former National Security Council chief Brig.-Gen. (res.) Prof. Yaakov Nagel did not indicate how such a revolution could be managed.

While few observers could disagree with the idea that having more weapons independence would be a positive development, top defense sources in the past have said that certain changes would take a couple of years, some could take closer to a decade, and others might not be doable at all.

Former National Security Council deputy chief Chuck Freilich told *The Jerusalem Post*, "The US-Israel relationship raises broader questions about independence, even from before Israel's founding. We would like to be as independent as possible. No one wants to be dependent.

"At the same time, we can't produce everything, and it is not economically worthwhile," he said.

"If we develop a good product or a good price, then fine. And sometimes there is some other country that sells a defense product, like India, or there could be some other joint development." (Foreign reports have discussed cooperation between Israel and Singapore in certain defense areas.)

Moreover, he stated, "Maybe we should also have a larger inventory of different kinds of shells because there is a worldwide shortage.

"But we have dependence in all areas. It's not just about ammunition and munitions: There are all kinds of platforms we need. Even if we produce more of our own bombs, we still need to get the planes from the US in order to fly, so we haven't really reduced our dependence on the US just by producing more bombs," he said.

"We talked about building our own planes once and it absolutely ruined us," the former NSC deputy chief said. "Something like only six countries in the world produce their own fighters. The prices for production are only becoming more and more exorbitant. Even the Europeans 'cooperate' and buy from the US. We certainly cannot" build aircraft on our own.

Freilich was referring to the 1980-1987 period when Israel explored "the Lavi project,"

See WEAPONS, Page 7

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

108 עמוד
the jerusalem post - front
9.31x51.05 | 2/2 | 7 עמ
11/02/2025 | 93084357-2

WEAPONS

Continued from Page 1

which former defense minister Ezer Weizman had dreamed would help Israel become independent in developing its own aircraft.

However, the government ended the program in 1987 – despite many successes even to the test flight stage – deciding that a mix of having maxed out the defense budget in an unsustainable way to around 18% of GDP and the seeming impossibility of competing with US defense companies in this area were just too much.

"Even if we do manufacture a plane of our own, we would still be significantly dependent on the Americans: Many external parts such as metals and electronic components are still being imported from the US," clarified Dr. Shmuel Even in a posting on the air force website in 2015. "Manufacturing an Israeli plane would definitely benefit the Israeli work market, but the odds of selling large quantities of the plane are pretty low due to tough competition with American industries."

Frelich continued, "Even the Merkava tank, which Israel made – its engine comes from the US. Again, we are totally dependent.

"Independence from US military supply is fanciful," he said. "Also, we want to keep munitions, military financing, strategic cooperation and dialogue, and joint planning," with the US.

There are other positive aspects of working closely with Washington, Freilich said. "We even had two joint operations fighting together this past year. That had never happened before."

In the past, we had "American diplomatic support, vetoes for an umbrella from anti-Israel resolutions at the UNSC [UN Security Council], and support for various strategic capabilities we supposedly have."

There is "American support for the peace process: developing Israeli relations and normalization with other countries," Freilich said, adding that "The bombs and ammunition are really the last point of our dependence."

He said the problem is only when American and Israeli interests diverge.

"It's not a question of weapons independence. We didn't preemptively strike before the Yom Kippur War or against Iran's nuclear program [at least until now] because we were afraid about the American reaction. There are 101 things we don't do because of American considerations. There's a price to be paid for being a small embattled country with limited resources," the former NSC deputy chief argued.

"No country can live alone today. England and Germany" even have security dependencies on the US. "There are no free lunches."

He said that the debate is mostly about populist politics, while acknowledging that, "in some cases if someone won't sell us unique capabilities; we might need certain specifics which the US defense industry is not suited for. There could also be better inventory management. Munitions are very tight worldwide, but beyond that, it's a straw man, a façade."

Former IDF deputy chief Maj.-Gen. (res.) Uzi Dayan also believed there were limits to how independent Israel could get in weapons, but was generally more positive about it than Freilich.

"Some say we need more independent manufacturing capabilities, some say a larger inventory – these are different things," said Dayan, adding, "I am not in favor of building our own planes."

"I don't think Israel can build all the weapons. We could make some big weapons, but not everyone wants to buy planes with a Jewish star on them. It will be hard to manufacture expensive items that are one of a kind," he said.

"No one bought the Israeli-made Merkava tank. They did not want to be known as buying from Israel and with some weapons that cannot be hidden... We need to understand our economies of scale limit," Dayan said.

To manufacture all weapons, Israel would "also need to manufacture chips – it's just not worth it."

Still, he countered that, "It is not good to buy everything from the market. You do need to have areas of special expertise. Some specialize in food. There are no Italian-made weapons," but there are Israeli-made weapons.

The former IDF deputy chief also put a special emphasis on Israel increasing its weapons inventory, saying, "There had been inventory: weapons Israel was storing for NATO and CENTCOM. We were harmed for our own war when lots of it went to Ukraine. We couldn't say 'no.'

"Where we need some of the same items the US and other countries need, we could be producing more of our own," he said.

"Taking things which are harder to transfer, such as field hospitals. I would get more prepositioning. Israel needs more inventory. I was IDF Strategy Command Chief. We thought about scenarios of a 40-60 day war, but if you need more weaponry than that, then what will you do for artillery?" Dayan asked.

"With the Trump administration, there will be adjustments about the aid we receive," the former IDF deputy chief stated. "We want more quantity-wise and want the weapons to be more ensured. Our relationship with the US defense industry promises certain things, but some items are blocked from being sold to Israel. There will be a new deal.

"We need to spread out our sales and purchases – it is not all in one package. We need to create commercial defense relations with more countries," to be less reliant on the US, Dayan argued.

"Certain items are very important to self-manufacture. And there is co-production in the US, so they won't harm Iron Dome, and other such things," he said.

"We need an alliance for manufacturing, assembly lines; we need to own and possess more raw materials needed for manufacturing certain items," he added.

An Institute for National Security Studies post critiquing the Nagel report said that "increasing Israel's munitions independence and fortifying and moving critical infrastructure underground... are all important security concerns. However, without a well-founded assessment of available resources and expenditures, and without clear guidelines for prioritization, they remain little more than a 'wish list' that does not necessarily align with economic realities."

Put differently, the INSS post demanded that Nagel or someone else explain where the additional funds will come from for buying and manufacturing more expensive weapons, and what will be given up to do so.

On January 7, the Defense Ministry signed two major agreements with Elbit Systems, totaling approximately NIS 1 billion ($280 million), as part of a strategic effort to strengthen the IDF's self-sufficiency and operational readiness, both in munitions and in raw materials.

There have been no disclosures about how this would impact the defense or broader national budget and to what extent these changes are sufficient or more likely just a first installment toward greater weapons independence. •

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

DESPITE HAMAS HOSTAGE TRANSFER FREEZE:

No imminent attack moves planned by IDF

Soldiers apprehend Hamas man in Jenin

• By YONAH JEREMY BOB

There were no new proactive IDF attacks planned against Hamas as of Monday evening despite the Hamas decision a few hours earlier to freeze hostage transfers.

It was unclear if the IDF would still maintain its stance of merely defending the Gaza perimeter without any targeted operations against Hamas going into Tuesday – given that the next hostage exchange was not set for before Saturday anyway – and whether a continued freeze by Hamas later in the week could lead to a reigniting of hostilities on some level.

All of this comes in spite of Defense Minister Israel Katz's statement, which seemed to signal a potential move for the IDF to take action, though the statement was also vague.

The IDF's only public statement on Monday came in the morning when it put out a generic warning to Gazans to stay away from IDF perimeter defense lines at 700-1,100 meters from the Israel-Gaza border.

The military said that the Palestinians were now permitted to travel freely between the northern and southern parts of Gaza, but they must be careful not to help Hamas transport weapons to different areas.

Moreover, the military warned Gazans to stay away from IDF positions in the Philadelphi Corridor and to avoid any suspicious maritime movements just off Gaza's coast.

There were no public statements by the IDF about Lebanon nor reports of altercations, potentially suggesting that the military on one end and Hezbollah on the other end are preparing for the IDF to complete its withdrawal from southern Lebanon on February 18.

The withdrawal started in late December but was paused and then extended when the IDF said that the Lebanese Army failed to sufficiently take up positions to prevent Hezbollah's return to southern Lebanon.

In the West Bank, the IDF's major operation, ongoing since January 21, continued with the arrest of several wanted individuals who had been fleeing security forces in a combined counterterrorism operation by the Shin Bet (Israel Security Agency), Counterterrorism Unit, and IDF in Silat al-Harathiya northwest of Jenin.

Among those arrested was Alaa al-Din Bitawi, a resident of Jenin and one of the Hamas leaders in the camp. Several other wanted individuals who were involved in terrorist activity in Jenin were arrested with him.

Jerusalem Post Staff contributed to this report.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

US: IDF must withdraw from southern Lebanon by ceasefire deadline

Americans: Deal with Hezbollah would not be extended a second time

• By AMICHAI STEIN

The US conveyed to Israel on Monday that the IDF must withdraw from southern Lebanon by February 18, with no further extensions to the ceasefire being granted.

Israeli officials told *The Jerusalem Post* that despite the firm deadline, Israel is still in talks with the US in an attempt to improve the situation on the ground.

The IDF is expected to withdraw from other areas in southern Lebanon in the coming days, and the US administration has stated that it appears the Lebanese Army will be fully deployed by February 18.

The ceasefire agreement between Israel and Hezbollah, which was initially slated to last 60 days and expire on January 27, was extended last month until February 18. The ceasefire put an end to the year-long fighting between Israel and Hezbollah.

The US and the Lebanese governments agreed to extend the deadline after Israel said the Lebanese Army had not been fully deployed in southern Lebanon, meaning the IDF needed to remain in the area.

The US also reiterated its stance over the weekend when Morgan Ortagus, deputy US special envoy for the Middle East, visited Lebanon and Israel. Ortagus met with senior officials for talks on the ceasefire. During her visit to Israel, Ortagus toured the northern border with Defense Minister Israel Katz and Strategic Affairs Minister Ron Dermer.

Ortagus's visits came in conjunction with recent exchanges of fire along Israel's northern border with Lebanon. On Sunday, Israeli Air Force jets struck a Hezbollah tunnel that crossed from Lebanon into Syria and was used for smuggling weapons into the country. The IDF also struck munitions and launch sites in Lebanon that the military said were still in operation, in violation of the ceasefire deal.

Jerusalem Post Staff contributed to this report.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

PRIME MINISTER Benjamin Netanyahu speaking in the Knesset yesterday. (Marc Israel Sellem/The Jerusalem Post)

Netanyahu accuses opposition of wanting him to surrender to Hamas

• Jerusalem Post Staff

Prime Minister Benjamin Netanyahu accused the opposition of wanting to surrender to Hamas in the early stages of the war during a speech given to the Knesset plenum on Monday.

Netanyahu canceled his testimony in the trial against him in order to give the speech, which was reportedly unplanned.

Addressing the opposition, Netanyahu said, "Most of you supported ending the war at a very early stage. What would have happened to us if I had surrendered to you? What situation would we have been in?"

He told the Knesset that he and US President Donald Trump saw "eye to eye" on issues relating to Israel's war goals, including defeating Hamas and returning the hostages.

Netanyahu emphasized that even the previous US administration had pointed the finger at Hamas, and highlighted that the deal was quickly achieved after pressure from Trump.

Netanyahu faced a series of interruptions and heckles from Knesset members, including Gilad Kariv (The Democrats), who said, "There they trust you – here they think you're a liar."

The prime minister also claimed in his speech that security officials had told the war cabinet to assume that Israel may not bring back all of the hostages in captivity in Gaza.

Earlier in the day, Eyal Kalderon, brother of freed hostage Ofer Kalderon, interrupted a speech being given by Finance Minister Bezalel Smotrich to admonish him for blocking hostage deals.

Eyal shouted at Smotrich, saying, "Look at this picture. You tried to prevent this. How are we different if we sacrifice for our brothers? I want a revival."

Smotrich responded by saying, "I think differently. I will not abandon ten million citizens of Israel. Respect our position and respect other opinions. I will not give in to this dangerous populism. If they had listened to me a year ago – all the hostages would already be here."

Smotrich has long been seen as one of the primary voices against a hostage deal within the cabinet; the other, former national security minister Itamar Ben-Gvir, resigned last month over the agreement on a deal.

Smotrich later addressed a possible inquiry into October 7, saying he has no confidence in it or in the Supreme Court.

"Half of the people do not trust us, so we need to find a body that the majority of the people trust. There are all kinds of ideas, and they need to be discussed," he said. "You don't run a commission of inquiry in the middle of a war."

FIBEP
יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

Arbel Yehoud: I thought rumors of division over hostage issue were Hamas psychological terror

• By EVE YOUNG
and Jerusalem Post Staff

Arbel Yehoud thought that stories of division among Israelis over the issue of bringing the hostages home were part of psychological terror her captors were committing against her in captivity, she said in a message to Knesset conveyed by her father on Monday.

Yechiel Yehoud read a letter from her daughter in the Knesset's Foreign Affairs and Defense Committee.

"I learned Arabic within a month, and I heard the terrorists who were holding me speaking happily about the division among the nation regarding the question of releasing the hostages," the letter said.

She added that she was "suspicious that they were using psychological terror on me, [by saying that] the story of the hostages had turned into a political issue."

"I did not believe it until I returned to the country and was exposed to this difficult reality."

Yechiel stressed that this had been one of the hardest things for the returned hostages to endure.

"They come back and see the division in the nation and see that they turned into a political issue."

Yehoud's message confirmed that she had been alone in captivity, not seeing or hearing from another Israeli for 482 days and nights from the moment she was separated from her partner, Ariel Cunio – a few hours after they were taken captive together and until she met Gadi Mozes as the two were released together.

"You can imagine some of the horrors I went through in captivity. In spite of this, I came back focused and determined to save Ariel, my love, David, his brother, and the other hostages."

She said she needs Cunio back to be able to heal.

Her message to the Knesset concluded with a demand to bring all the hostages home.

"Don't frighten the nation with the question of the price. Frighten yourself," she said to Israel's leadership. "Maybe that is what will make you protect the citizens of the state better in the future."

Ofer Kalderon, in his first statement since his release from Hamas captivity, said on Monday, "Immediately after the first deal, my captivity conditions, along with those of many other hostages, worsened significantly."

He called for the government to continue with the current deal and to continue working to free all the hostages.

"Hamas is a brutal enemy that will not hesitate to harm the hostages who remain behind," Kalderon stated.

"I was released after 484 days in captivity, during which I was held in tunnels without seeing daylight, had no access to media, suffered from severe hunger, and went months without a shower or proper care," he added. "We must get everyone out as soon as possible."

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

Man who crowned 'King Bibi' wants him to go

INTERVIEW

• By GREER FAY CASHMAN

Australian mining magnate Joseph Gutnick, who coined the slogan "Netanyahu is good for the Jews" and who in 1996 was instrumental in crowning "King Bibi," now wants Benjamin Netanyahu to step down.

Once a close friend and confidant of Netanyahu, Gutnick, who is currently visiting Israel, said in an interview with *The Jerusalem Post* that he no longer supports him and believes that he is not the right person to be prime minister.

Choosing a business model to explain his change of attitude, he said, "When you're the CEO of a company in any type of business, and the company doesn't perform well, the CEO resigns."

Gutnick accuses Netanyahu of repeated procrastination in taking action against Hamas, and of continuing procrastination in creating a state commission of inquiry into what happened on October 7, 2023 – why it happened, who was responsible, who resigned, and, most important, why the government headed by Netanyahu does not take responsibility and has for so long allowed a Palestinian "pay-for-slay" policy.

"He was the one responsible for what happened in Gaza and for missed opportunities in normalizing relations with Saudi Arabia," Gutnick said. "He's made too many excuses."

The Australian businessman went on to say Netanyahu never accepts responsibility for flaws or failure, and always blames someone else.

The main reason for a falling out between Gutnick and Netanyahu was that the prime minister "doesn't tolerate anyone who disagrees with him. He called me his soul mate until I disagreed with him. We used to argue all the time. He's made one mistake after another."

These days, he regards Netanyahu as "a self-important narcissist."

IN GUTNICK'S opinion, it would be in both Israel and world Jewry's best interests for new elections to be called as soon as possible.

Aware of Likud's rising popularity according to pollsters, he proposes that Netanyahu be ousted by Likud. "He doesn't deserve to be prime minister."

Gutnick refused to name a possible successor, other than to say it should be a person from the Right who does not believe in a two-state solution but does believe in treating Palestinians fairly and giving them the same rights as those accorded to Jewish Israelis, providing the Palestinians are loyal to Israel.

His role model is the late prime minister Yitzhak Shamir, whom he described as an idealist and a man of principle, whereas Netanyahu "has his own agenda."

As for a future leader, "there are a lot of good people," he said, but insisted that it would be unfair for him to name anyone. Several years ago, he thought of former minister Ayelet Shaked as a possible successor, when Netanyahu would eventually quit politics – but not anymore.

Despite the global spike in antisemitism, Gutnick doubts that Netanyahu cares much for Diaspora Jewry. "He ignores Jews in the Diaspora except for those who are on his side," he said.

Regardless of whose side they're on, Gutnick pointed out that every Jew in the world is affected by what happens in Israel. This has been painfully obvious since the Hamas massacre.

ASIDE FROM everything related to the October 7 catastrophe, he is angry with Netanyahu for failing to show appreciation to the late Lubavitcher Rebbe, Menachem Mendel Schneerson, whom Gutnick took Netanyahu to meet in 1996 prior to his first term as prime minister.

"Where were you since 1996?" he asked. "Why haven't you visited the Rebbe's graveside?"

The question is particularly pertinent as Chabadniks around the world are marking the 75th anniversary of the Rebbe succeeding his father-in-law as global leader of Chabad Hassidim. When Gutnick took Netanyahu to meet him, it wasn't just for the sake of being in the presence of a great man; it was to receive advice. There are countless individual success stories resulting from people following advice given to them by the Rebbe.

Gutnick himself is one of them. An ordained Chabad rabbi, he worked as a teacher until the Rebbe advised him to change course and go into mining.

To some extent, Netanyahu owes his political career to the Rebbe. In his early years in office, he was an excellent and successful prime minister, but then in Gutnick's perception, he began to believe that "no one else could run the country," adding that "Netanyahu squashes anyone with leadership talent."

Gutnick also gives short shrift to Strategic Affairs Minister Ron Dermer, whom he sees as an opportunist who acts for political expediency, and who serves as Netanyahu's lackey, always doing whatever the prime minister wants.

As an Orthodox rabbi himself, he makes it clear that the opinions he expresses in Israel are as an appointed emissary of the Rebbe but not as part of the Chabad leadership. The movement has its own leaders in Israel, and although Gutnick has been a generous donor to various Chabad projects, primarily in Jerusalem and the Galilee, he does not interfere with anything Chabad is doing in Israel.

However, as a well-known philanthropist who has given millions of dollars to facilitate projects in Israel, he feels he has the right to express his opinion, albeit not the right to vote, because he does not live in the country.

AS MUCH as he cares about the release of the hostages, and is horrified by learning of the suffering of those who have been released, he thinks it is wrong to give in to terrorists or to make concessions to them.

He believes in capital punishment for terrorists, and cannot reconcile himself to the idea that killers, rapists, and kidnappers are set free. At this stage, no one knows the consequences of that, he conceded, "but we will know in a few years after letting them out."

Given the bungling that made the Hamas incursion possible, Gutnick said it was a miracle that they didn't penetrate further.

Asked about haredi (ultra-Orthodox) resistance to army service, he said someone like King Solomon is needed to resolve that issue.

Questioned as to whether he, like other people of considerable affluence, had given gifts to the Netanyahus, he said he didn't want to go there, but admitted that many years ago, he had brought the prime minister, his wife, and their two sons to Australia.

When he is in Israel, Gutnick always makes his base in Jerusalem. Like many who live in the capital, he finds the thrust of urban renewal disquieting. "Jerusalem is not a place for hi-tech buildings," he stated. "Jerusalem is losing the beauty of its character."

Chabad is prominent wherever there are Jewish communities, particularly in Russia and Ukraine. Given the hostilities between the two countries, the *Post* asked him how this affects Chabad relationships. He replied that whichever side loses in the war between Russia and Ukraine, "they'll blame the Jews."

Gutnick currently divides his time between Melbourne, which is where he has his permanent home, and Tasmania, where he has new, lucrative mining interests.

AUSTRALIAN BUSINESSMAN Joseph Gutnick addresses the crowd on October 29, 2023 in Melbourne, Australia.
(Asanka Ratnayake/Getty Images)

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

'How will you react when you find out that I'm alive?' asks partner of hostage

• Jerusalem Post Staff

Ziv Abud, the girlfriend of Eliya Cohen, who remains in Hamas captivity, discussed in a post on social media how her boyfriend is completely cut off from the media.

"I often think about the moment you return," wrote Abud. "How will you react when you find out that I'm alive? And what will I tell you? How will I tell you about Amit, Yonatan, and [the] hundreds of our friends who are no longer alive?

"I can't explain how painful it is to know that you are suffering, that you are hungry, that it is difficult for you, but that you are also strong. I want you to know that during this entire period, you were not only shackled by your feet but also in the hearts of everyone who loves you.

"I know that what happened and is happening to you in captivity is unimaginable and that you are going through one of the most difficult things. And it is so hard to be here without an option to make things easier for you, without the ability to hug you."

Ziv and Eliya met at age 14 and became a couple five years later when he enlisted in the army.

"Since then, he and I have been together for seven years. From friendship to relationship, we weren't apart even for a day. Until October 7."

"Most people don't know us as Ziv or Eliya separately. It's always Ziv and Eliya."

Abud herself survived the Hamas massacre on October 7, having gone to the music festival together with her boyfriend.

"I was buried under the bodies for six hours, and after six hours, a man came to look for his son. And when he came to look for his son, based on the location his son had sent him, he found me and five other people," she told Reuters in an interview in April 2024.

The two had sought refuge in a shelter now known as the "death bunker." Of those who hid there, 16 were killed by terrorists, four were taken hostage, and seven were rescued by Israeli forces.

"I myself have experienced the horrors. I myself am in mourning for my nephew, for my family, and with all of this, I still have to get up every morning and think to myself – what am I doing today to release my partner from Gaza?" Abud said.

On Tu B'av 2024, the Jewish holiday of love, Abud set up a romantic dinner for two on the Tel Aviv Promenade, complete with two plates and two glasses of wine and rose petals. Abud, dressed in a red evening gown, sat facing a photo of her partner alongside a sign that read, "It's already Tu B'av, and my fiancé is still captive in Gaza."

Cohen is set to be released in the first phase, which will see the return of 33 hostages from Gaza. So far, 16 have been returned to Israel.

His mother, Sigi, revealed in a post on Facebook that he was held in the same tunnel as Eli Sharabi and Or Levy, who were both released on Saturday.

"It's enough to see them and understand what Eliya is going through there," his mother wrote.

"I hoped he would return safely, but after Saturday night, when I saw what [sort of] a holocaust they went through there, I didn't sleep at night. My stomach is turning. I'm completely shattered," she told KAN.

"Be strong, just a little longer, and you'll be home. The entire people of Israel are waiting for you to return. I promise you that these days will pass as if they never happened. You will return to your strength; be strong. We will still laugh about these days. We will only have joy," she said in a final message to her son.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

AN IRANIAN woman carries pictures of slain Hamas leader Yahya Sinwar and Prime Minister Benjamin Netanyahu during a gathering to mark the 46th anniversary of the Islamic Revolution in front of the Azadi Tower in Tehran yesterday. (AFP via Getty Images)

Hamas leaders in Iran: Palestinians remain defiant

ANALYSIS

• By ALEX WINSTON

Muhammad Ismail Darwish, head of Hamas's Political (Shura) Council, claimed that "In just one day or within 48 hours, half a million Palestinians returned to their homeland," and that "even with nothing, they sat on the ground and, like olive trees, they remained steadfast in their land."

The comments, published in an interview on the website of Iran's Supreme Leader Ayatollah Ali Khamenei, came after Hamas leaders including Darwish visited Tehran over the weekend.

The meeting, one of the most high-profile for the ayatollah in recent times, comes in the wake of US President Donald Trump's audacious plan for the United States to take over the Gaza Strip for the foreseeable future.

"This was the greatest response to Trump and his projects," Darwish commented, responding to the president's grand vision for Gaza, which after 16 months of war, lies in ruins.

The council's leader repeated Hamas and Iranian claims of victory during the war against Israel, stating that "The enemy did not achieve any of its goals in this battle. It was not able to destroy Hamas, nor was it able to return its captives, or maintain a presence in Gaza.

"Accepting defeat, it retreated, and the displaced [Palestinian] people returned to their homeland, leaving Gaza and Palestine proud and dignified."

Darwish, like many of the terror group's leaders, lives in Doha, Qatar.

Hamas has come under further fire on the international stage for its distinctive method of stage-managing the release of Israeli hostages, including forcing them to wave to crowds and presenting the hostages with "certificates of captivity."

Three Israeli hostages released on Saturday in the latest round of exchanges – Or Levy, Ohad Ben Ami, and Eli Sharabi – appeared exhausted and dangerously underweight, with protruding bones, sunken faces, and clear signs of severe malnutrition.

The crowds that have gathered to watch the handover of hostages to the International Committee of the Red Cross have at times seemed overwhelming and threatening to swarm the Israeli captives.

Since the implementation of the ceasefire between Israel and Hamas in the middle of January, hundreds of thousands of Gazans have returned to the northern part of the enclave after they evacuated south during Israel's military campaign.

Despite claims that over 50,000 Palestinians have been killed since the start of the war, Darwish was insistent that "the morale of the Palestinian people in Gaza is excellent, and there's a strong sense among the people that they have achieved a great victory against the [Zionist] enemy, and also against the entire Western system and apparatus that supported the aggression against us. From the very first day, on October 7, we achieved victory and stood firm for 15 months."

At a time when ordinary Iranians are suffering economic hardship, comments from Darwish – that "during our meeting, [Khamenei] emphasized his extensive support for the Palestinian people and their just cause, as well as support for the Resistance in Palestine and the region" – may not find a warm welcome in Iran.

The ayatollah has long seemed more concerned with supporting his proxies in Hamas, Hezbollah and the Yemen-based Houthis than concern for the Iranian people.

Darwish also addressed the ongoing issue of normalization between Israel and Saudi Arabia, something that has become even more pressing since Trump returned to power. Whispers of a normalization deal were heard in the air before October 7, but the start of the war pushed any talk of it back into the shadows.

Since Trump's return, the issue has again come to the fore. However, the kingdom is adamant it will not establish ties with Israel without the establishment of a Palestinian state, and a solution to the population question in Gaza.

Operation "Al-Aqsa Flood has become a thorn in the side of normalization," Darwish stated proudly. "The normalization train came to a halt on October 7 and it remains halted to this day.

"The *Ummah* [collective community of Muslim people] will succeed in resisting the normalization train, just as it did before," he said. "The resurgence of resistance in the West Bank and the steadfastness of the people of Gaza are the greatest factors halting the normalization of relations. By God's will, Trump will not succeed in implementing any of his plans or projects."

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

What happened to the Houthis?

Iranian-backed group claim to have graduated 8,000 fighters prepared to confront 'evil trinity'

ANALYSIS

• By SETH J. FRANTZMAN

From November 2024 to January 2025, the Iranian-backed Houthis sought to position themselves as the major front against Israel. They increased their use of ballistic missiles to target central Israel, causing alarms across a swath of country and sending millions to bomb shelters. This continued for two months, and the terror group showed they could launch missiles every few days. However, since the ceasefire in January, they have remained quiet.

The Houthis are observing the ceasefire in line with other Iranian-backed groups. Those groups said they were attacking Israel in solidarity with Gaza, part of an Iranian plan that sought to "unite the arenas" against Israel, essentially creating a seven-front war against Israel.

Hamas triggered this war on October 7. Hamas had held talks with Iran, Hezbollah, and Palestinian Islamic Jihad over the last several years about working more closely. The Houthis increasingly were part of these discussions, likely via a channel from Beirut and Tehran that sought to bring them into the fold.

The terror group began its campaign against Israel slowly in the wake of October 7, targeting Eilat and southern Israel with drones and missiles. Then, it began focusing on ships in the Red Sea that it said were linked to Israel, even hijacking one and sinking others. Later, it graduated to using long-range drones and missiles to target central Israel.

Now, what has become of the Houthis? Israel launched several rounds of airstrikes against them, targeting areas in Hodeidah port and elsewhere in Yemen. However, they are seemingly undeterred.

The terror group may have stopped its attacks, but it has not forgotten the war. Recently, the Houthis held a military parade in Hodeidah governorate in Yemen in which they said that 8,000 men graduated from "Al-Aqsa Flood courses." The fact that the group has named the course after the October 7 massacre is clearly a show of support for Hamas.

The Houthis' Al-Masirah TV channel said on Monday, "The grand military parade reflected the level of combat readiness of the graduates of the Al-Aqsa Flood courses, who represent reserve forces trained in various weapons, physical preparation, and military culture based on a solid jihadist faith reference to preserve national sovereignty, protect the land, and defend the religion of God and the oppressed."

The same report said that the graduates of these courses are now ready to confront the "plans and conspiracies of the American-British-Zionist evil trinity and those who revolve in their orbit." The graduates of the recent program "chanted slogans" to celebrate their courses. The whole event sounded a bit tedious.

"The speeches during the presentation expressed pride and honor in the graduation of this large batch of Hodeidah's sons, which comes within the framework of continuous preparation and readiness to confront any threats within the battle of Yemen to confront the American-British enemy and anyone who dares to tamper with Yemeni sovereignty," the Houthi media said.

The report added that this is part of the Houthis' continued support for the Palestinian people.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

the jerusalem post - front 117
18.53x22.97 | 1 | 5 עמ
11/02/2025
93083828-3

Netzarim withdrawal is bookend to a major part of the war

ANALYSIS

• By SETH J. FRANTZMAN

The IDF's withdrawal yesterday from the Netzarim corridor in Gaza is a major step. It is being covered by news agencies all over the world because it is seen as an important and symbolic event.

The BBC reported that Israel withdrew from the corridor that "split Gaza in two," while CNN reported, "Israel completes withdrawal from key road dividing Gaza as part of [the] ceasefire deal." This is seen as a victory by Hamas and Iran; for Israel, it is a major bookend to a key part of the war effort.

The IDF occupied the Netzarim corridor already in the first hours of the ground offensive that began on October 27, 2023. The 36th Division rushed across Gaza to hook up with units coming from the North along the coast. The operation was fast, and illustrated the military's war of maneuver at its best.

The corridor was named after Netzarim, a former Jewish community that was evacuated in 2005 along with settlements in northern Samaria. The corridor had been used before 2005 by the IDF to easily split Gaza, with Gaza City to the north and central Gaza to the south.

The major way for Gazans to move from the center to the north runs through this very area, which includes Rashid Road on the coast and Salah al-Din Road in the center. By splitting these roads, the IDF controlled movement. Throughout the war, the army often called on Gazans to leave northern Gaza and move south. While some of them did, hundreds of thousands refused to leave.

PEOPLE WALK along the Wadi Gaza bridge along al-Rashid street across the so-called Netzarim corridor between Gaza City (top) and Nuseirat (bottom) in the central Gaza Strip yesterday as displaced people return home amid the current ceasefire deal in the war between Israel and Hamas. (EYAD BABA/AFP via Getty Images)

The fighting in some areas, like Jabalya, became intense. In other areas, the IDF never fully entered parts of northern Gaza. Some neighborhoods saw limited incursions or bombings, such as Daraj, Tuffah, Rimal, and Shati, while others were witness to numerous operations from the corridor, such as Zeitun.

Once the IDF settled into the corridor, it patrolled it using an armored brigade paired with an infantry brigade, as a division would be rotated in and out – the 252nd and 99th – along with various reservist infantry and armored units. Each tried to add a bit to the corridor, expanding it on each side, and a road was constructed along with some earthen strong points. A concrete area was even built near the coast so that aid items from the temporary US pier could be dropped off. The pier was a failure, however, and operated only for around a month in the spring of 2024.

THE IDF never fully knew what it wanted to do with the corridor. When Gazans left Gaza City to head south, they were not searched. This likely enabled Hamas to move personnel and perhaps even hostages south in the early days of the war. Hamas concentrated itself in Nuseirat, Deir al-Balah, Maghzai, and Bureij, south of the corridor in the central camps. This became the Hamas rump state from which the terrorist group continued to govern Gaza.

With only a few exceptions, the IDF left Hamas intact in the center of Gaza, like in the Nuseirat hostage raid in June, which freed four hostages. There was also the unfortunate killing of the World Central Kitchen members on a road near Deir al-Balah. For the most part, though, the corridor and the areas near it were not the scene of intense fighting.

The IDF and the high command never figured out what to do with the corridor. Sometimes, it was used to facilitate the entry of trucks, as they would pass through along with medical personnel. Eventually, a system to secure all those entering this area was sorted out, but the corridor was not utilized to defeat Hamas in central Gaza or Gaza City itself.

This enabled the terrorist group to survive in the Strip. In the end, the Gaza hostage and ceasefire deal kicked in, and Hamas re-emerged; it has now returned to the corridor, though there are still some issues to be worked out, such as the movement of vehicles.

Iran is, overall, happy with these developments, with IRNA saying that the Netzarim withdrawal "marks yet another failure for the occupying regime in achieving its declared war goals in Gaza. Hamas said that the return of the displaced Palestinian people to their homes" and the ongoing deal "refuses [Prime Minister] Benjamin Netanyahu's claim of achieving victory in the enclave," reads the report.

What becomes of the Netzarim corridor is anyone's guess. Hamas might go into it and begin to build up terrorist infrastructure again. It could also leave it as is, expecting the IDF to return. Or, Hamas might move into the corridor to rebuild roads and homes. The corridor is a large open space, which the IDF cleared a large area around to secure, including destroying buildings and orchards in the way.

As military strategy and tactics go, the corridor was a tactical victory. However, as with the rest of Gaza, it was a temporary tactical victory and lacked strategy.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

SECURITY GRABS a protester holding a Palestinian flag with the words 'Gaza' and 'Sudan' as US rapper Kendrick Lamar performs during Super Bowl LIX Chiefs vs Eagles Apple Music Halftime Show at Caesars Superdome in New Orleans, Louisiana on Sunday. (CHANDAN KHANNA/AFP via Getty Images)

Man waving Palestinian flag attempts to disrupt Super Bowl

• By MICHAEL STARR

A man waving a joint Palestinian-Sudanese flag attempted to disrupt the Super Bowl halftime show on Sunday, though the incident did not appear in the broadcast of the event.

Identified by activists as Zül-Qarnain Nantambu, the New Orleans resident had climbed onto a car used as a prop during the Kendrick Lamar performance, waving a flag emblazoned with the words "Gaza" and "Sudan." Nantambu then ran onto the American football field, waving the flag. He shared an image of himself on social media being escorted away by police.

According to the Associated Press, the National Football League said Nantambu was part of a 400-member field cast and had revealed the flag after hiding it on his person. The AP said the NO Police Department was examining which charges to level.

Nantambu – self-described on social media as a "financial freedom fighter," hip hop artist, filmmaker, and fashion designer – rarely posts about activist causes, devoting the vast majority of his online presence to his various ventures.

However, on October 14, 2023, he called for the "liberation to land of much history and turmoil from the Dead Sea to the Red Sea, from the holy Jerusalem to Jericho."

"On the isolated outskirts, there's a strip where it's Liberty or Death, victory for Gaza," he said on Instagram.

Last January, Nantambu castigated artist DJ Khaled, who is of Palestinian descent, for not being outspoken enough about the Palestinian cause.

A devout Muslim, Nantambu produces religious sermons, self-help and motivational content, and evangelizes his audience.

Nantambu's Qarnain Collection fashion line is "inspired" by his "voyages across East Africa, the Middle East, and West Africa," and, according to his website, he integrates local designs into his clothing.

New Orleans for Palestine on social media praised Nantambu for a "single brave act sparked the internet like no multi-million dollar Zionist propaganda ever could."

FIBEP
יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

the jerusalem post - front | 11/02/2025
21.08x28.73 | 1 | 10 עמ | 93083364-2

The world forgot to close the door

A cry against terror and complacency

• By SHIR HAIK

There are those who embark on a journey willingly, like Gulliver, and those upon whom the journey is forced, like Robinson Crusoe. My parents embarked on many journeys willingly, but this journey was forced upon them.

It wasn't due to a stormy sea or getting lost in a dense forest but by the force of evil. It was not out of bad luck or confusion, but out of violence, and an ideology that believes cruelty will achieve freedom. This is the worldview of terror.

How can one call those who torture, murder, and rape innocent people who stand in their way – freedom fighters? It is unclear what kind of freedom, or what kind of world they aspire to.

Travel books, photo albums from my parents' travels, and stamp collection albums from distant countries, and remote islands saved my parents on Shabbat, Simchat Torah, October 7, 2023.

My father attached a heavy bookshelf to the safe room door, and in the gap that remained between the bookshelf and the door handle, he inserted the albums. A makeshift lock, "made of whatever there was around," succeeded that day in preventing absolute darkness from entering the safe room.

Three times the terrorists entered their home, looted, broke, and shot but failed to open the safe room door.

The forced journey began from the bedroom to the safe room, 15 seconds; and from the safe room, after 12 and a half hours, to a children's house that became a shelter for the survivors.

On Sunday evening, with a piece of bread in hand and without any luggage, the journey continued to a hotel in Eilat. After three months, they arrived in the Carmei Gat neighborhood in Kiryat Gat. Still it will not end until they return home, as with any journey.

They did not leave the country, but their souls reached abysses that only masterpieces of literature know how to describe, and they have not yet finished the journey or completed their purpose. In any case, in this story, it's good that there were books.

The complacent world forgot to close the door. My father can teach it how to do this.

A terrorist organization holds hostages. Captives, abductees - choose your terminology. Several years ago, the terrorist organization ISIS kidnapped and executed civilians and soldiers.

From all corners of the globe, this brutal cruelty has been condemned, documented in videos that were disseminated, and told the world who it was dealing with.

ISIS terrorists were declared as committing crimes against humanity. No one stood by their side. The goal was clear – it was necessary to eliminate the organization and the vision of the "Islamic State."

In 2014, the Islamic terrorist organization Boko Haram kidnapped hundreds of Christian girls, intending to sell them as slaves in areas under its control in Africa. The whole world mobilized for the helpless girls, and even the American first lady, Michelle Obama, joined the "Bring Back Our Girls" campaign.

A BURNT home in Kibbutz Nir Oz: The world has transformed from a place where terrorists are condemned to a world that supports and justifies them, the writer charges. (Espi Bernat)

Fifteen months ago, the terrorist organization Hamas did exactly the same thing and much worse. In greater quantity, with greater cruelty. This time, far fewer people condemned it, and did so in a hushed whisper, and many, too many, supported the attack and the "freedom fighters" who carried it out.

What don't I understand? What did I miss?

WITHIN LESS than ten years, the world has transformed from a place where terrorists are condemned, where it is clear that they and their cruel and inhuman methods of operation have no place in a civilized world, to a world that supports and justifies them.

Where is the outcry and the demand for a visit and inspection of the conditions of detention? Where are the human rights organizations? Where are the women's rights organizations? There are people walking around who think that Hamas's actions are justified.

People who are not among the spreaders of the faith of the Islamic State. People who do not understand that if the world does not put an end to this, they may be next. And the world leaders do not dare to speak out. They are afraid. They do not dare to demand a visit, let alone release.

Worldwide, they pity innocent children who are killed in Gaza. I also pity them; children really shouldn't pay the price of their fathers. There is a solution for this. The terrorist organization will deign to return the hostages, and their babies and children will no longer be in danger.

That is, they will be in danger, but only from the terrorist organization they were born into; this terror that the civilized world refuses to recognize as a hostile force. Freedom fighters whose goal is to kill and eliminate as many people as possible who don't think like them.

What kind of freedom do they gain from this? How much positive thinking and future progress do they spread? God, I don't understand their language. I don't want to learn it. A terrorist organization that, if it had the chance, would destroy the entire State of Israel and continue on and on.

That has no mercy even for the people it rules over. That believes that the solution is violence and force. If the whole world spoke their language, the land would never be quiet, not even for a moment.

Where is the civilized world that seeks peaceful solutions? Where are its leaders? Where is the global village, the commerce, and the many languages that intertwine to create a beautiful tapestry, a captivating painting?

I cannot understand the language of terror, and even less the language of those who support it. Those who justify unbridled anger, who side with the schoolyard bully who terrorizes the entire class, including the teachers.

Everyone is afraid of Hamas. The complacent world forgot to close the door to evil. All the books in the world cannot help against evil. At least they helped my parents.

Everyone in the world who holds a position of power, who has political, economic, or social influence, and who accepts the world as it is today, as being a place in which it is possible to live, should be ashamed.

There is no hope for humanity when people have been held captive by Hamas for more than 16 months, and no one knows their condition or can bring them back, and when everyone is afraid of Hamas.

All values melt away in the face of fear. We are learning that only force prevails, not just in our neighborhood in the Middle East, but in the whole world. We are forced to learn their language to survive. And it is so sad, so very sad.

A voluntary journey toward a better, less violent future must begin. Who will lead it?

The writer was born and raised in Kibbutz Nir Oz. She currently lives in Petah Tikva. She has published short stories and poems in various journals and has published a children's book, The Blanket's Blanket.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

the jerusalem post - front | 11/02/2025
32.68x21.95 | 1 | 11 עמ | 93083368-2

Watching the media

You'd think Hamas is winning

ABOVE THE FOLD

• By MICAH HALPERN

All it takes is a quick perusal of US and world media coverage of the release of the Israeli hostages to realize that the highlight is not the hostages; it is the success of Hamas.

Hamas, if pictures can tell a story, has not been defeated.

While there are periodic pictures of destruction in Gaza and while everyone knows that US President Donald Trump described Gaza as "a demolition zone," the pictures splayed across newspapers and the videos shown are of Hamas terrorists in starched and crisp uniforms running the hostage show.

To be honest, the only sunken, emaciated people we see starving in Gaza is this last group of kidnapped Israelis, those that were transferred this past Shabbat morning. And it all plays into a greater Hamas plan.

There is no doubt that part of Hamas's strategy is to show the world – especially the Arabic and Muslim world – that they have not been defeated. The videos of the transfers are all over the Western media and throughout the Arabic and Muslim media.

The videos that Hamas itself posts are specially curated to perpetuate the story – the myth, that it is still very strong.

Through pictures, Hamas wants to convey that Israel is not all-powerful, while it remains a serious fighting force.

These images are filmed, curated, and posted by Hamas for their propaganda purposes – and they are very successful.

The images we see attest to Hamas's success. Their strategy is working. During each and every transfer of kidnapped Israelis, we see Hamas and sometimes Islamic Jihad terrorists in new, pristine, pressed uniforms. Their black masks are clean. Their bandanas are brand new. Even their guns are clean.

HAMAS TERRORISTS hug each other as members of the International Red Cross watch during the handover of hostages Or Levy, Eli Sharabi, and Ohad Ben Ami, in Deir el-Balah in central Gaza, this past Saturday. Hamas, if pictures can tell a story, has not been defeated, says the writer. (Hatem Khaled/Reuters)

Hamas is revealing only the images they want their intended audiences to see. They are painting their own picture, one that is neither sad nor depressing – it is victorious.

There is dust everywhere in Gaza. Keeping those black masks from discoloring is a huge task. It takes planning, timing, and careful choreography to maintain that polished look. For Hamas, appearance is now everything.

Hamas's objective is to proclaim to the world that they are not broken – far from it.

When cameras pan the cheering crowds, the Gazans we see appear well-fed, well-dressed, and healthy. True, as the cameras follow the convoys we see the destruction – but we also see Palestinians celebrating Hamas's "victory."

We see the posters, the signs, and the hands raised in the air, fingers splayed, showing the "V" for victory.

The message Hamas is proclaiming is that they will continue to fight. Certainly, the gift bags they present to the hostages are part of their propaganda strategy, symbolizing to their audiences throughout the Arab and Muslim world that they were generous hosts, not kidnappers, rapists, and murderers.

The timetable for the release of the hostages is yet another example of the games Hamas is playing. One reason that Hamas changes the timetables and the names of those to be transferred is that they, true to Muslim tradition, have plenty of time.

Hamas and the Arab world believe there is no rush – while Israel is rushing because it knows that time is life. The longer this takes, the more likely the hostages who have survived until now may succumb to the inhumane cruelty and starvation they are subjected to and die.

Hamas has the luxury of time. Israel does not! Through their shenanigans and manipulations, Hamas is blatantly illustrating that they are in control and Israel is not. It is a lesson that they repeat hostage release after hostage release.

Hamas is winning in the Western press. There is very little empathy for the freed hostages, their families, and Israel in general. There is very little media coverage of the national tragedy that Israel is confronting.

It is a testament to the success of Hamas's propaganda when Western media refers to the terrorists Israel is releasing as "prisoners of war" and "anti-Israel activists." It is a slap in the face of those taken hostage when the phrase "prisoner exchanges" is used.

When the media draws parallels between Hamas's demands that Israel release prisoners who are convicted mass murderers and the release of hostages, it is beyond irresponsible; it is infuriating.

In so doing, it trivializes the horror that is October 7. All, however, is not lost. Good people instinctively see the evil of Hamas.

Traditionally, on Shabbat morning, my doorman shows me his phone. He shows me the news headlines and highlights on my way to the synagogue. One of his favorite websites is The Jerusalem Post website.

This past Shabbat morning he told me that three hostages were freed and showed me their pictures, the videos, and the headlines.

I explained that Israel released 183 terrorists for those three hostages. He did not understand. I repeated. He said: "This is not a good deal. You get three – they get three.

Why did you do this?" I answered: "Because of the mothers... Israel is one big family. All of Israel feels a personal connection to every one of the kidnapped." He nodded. He understood.

The writer is a columnist and a social and political commentator. Watch his TV show Thinking Out Loud *on JBS.*

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

the jerusalem post - front | 11/02/2025
12.13x28.89 | 1 | עמ 11 | 93083371-3

The lifeline in Iran

Hamas must be cut off

• By YOSSI MANSHAROF

Iranian Supreme Leader Ali Khamenei's statements to a Hamas delegation in Tehran on Saturday regarding the need to rebuild Gaza leave no doubt about Iran's ambition to restore Hamas's infrastructure, which was severely damaged during the war. Experience shows that this reconstruction will focus on Hamas rather than Gaza's civilian population.

With Iranian assistance, the terrorist organization will rebuild its underground network while leaving Gaza's residents without shelter or protection from the bombings that Israel will be forced to carry out in response to Hamas's attacks – attacks that, as usual, will be launched from within civilian population centers.

In doing so, the regime led by Khamenei is complicit in Hamas's war crimes.

The Iranian force responsible for facilitating Hamas is the Quds Force, specifically Unit 190, which handles smuggling operations. This unit relies on a variety of alleged civilian infrastructures, including humanitarian aid organizations and religious associations. It has gained significant expertise, as evidenced by the diverse arsenal Hamas possessed on the eve of its October 7 massacre.

Khamenei's order to rebuild Hamas highlights Tehran's role in the war and the importance of restoring the resistance axis for Iran's security. Iran can no longer be allowed to remain behind the scenes, hiding behind its network of proxies. Tehran has already suffered significant blows during the war, including the loss of senior Quds Force officers on a scale not seen since the Islamic Revolution.

Despite Khamenei's denials, Tehran's security is closely tied to the capabilities of the resistance axis, which serves as its defensive shield. Accordingly, his directive to rebuild Hamas underscores the urgency of restoring Iran's network of proxies, including Hezbollah.

As demonstrated by Israel's operations during the ceasefire in Lebanon, it is actively working to thwart Iran and Hezbollah's efforts to reestablish smuggling routes and arms shipments. In response to these challenges, Iran has, in recent months, established an aerial smuggling route from Tehran to Beirut's airport, necessitating Israeli countermeasures with American backing.

Israel and the US must exert maximum effort to prevent the Quds Force from rebuilding Hamas, as its restoration would erase Israel's military achievements in the war and enable the terrorist organization to carry out another massacre.

Furthermore, Israel and the US should promote a comprehensive strategic plan for an all-out war against Hamas. A key element of this strategy is cutting it off from Iran, which serves as its primary source of financial and military support – resources that Hamas now needs as desperately as air to breathe.

Egypt, for instance, has proven to be a weak link in this regard, making it essential for the Trump administration to pressure Cairo into taking significant action to cut Hamas off from its sources of support in Iran.

The writer is a researcher on Iran, Hezbollah, and Shi'ite militias, at the Misgav Institute for National Security and Zionist Strategy.

IRAN'S SUPREME Leader Ali Khamenei hugs Hamas political leader Mohammed Ismail Darwish, in Tehran, on Saturday. Khamenei's statements to the Hamas delegation regarding the need to rebuild Gaza leave no doubt about Iran's ambition to restore Hamas's infrastructure, says the writer.
(Office of the Iranian Supreme Leader/West Asia News Agency/Reuters)

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

HOSTAGE ELI SHARABI is released by Hamas terrorists this past Saturday. While comparisons to the Holocaust are often avoided, Holocaust survivors themselves have spoken out, drawing chilling parallels to concentration camps, the writer notes. (Hatem Khaled/Reuters)

The West whitewashes Hamas brutality

• By ZINA RAKHAMILOVA

For nearly 500 days, 79 Israeli hostages have endured unimaginable suffering in Hamas's underground dungeons – starved, beaten, and psychologically tortured. Their captors, the same terrorists who massacred 1,200 innocent people on October 7, including family and friends of the hostages they now hold, once again revealed their true, genocidal nature this weekend.

The appearances of Ohad Ben Ami and Eli Sharabi, taken from their homes in Kibbutz Be'eri, and Or Levy, kidnapped from the Supernova music festival, have shaken the world to its core.

While comparisons to the Holocaust are often avoided, the horrifying transformation of these hostages makes them impossible to ignore. After 491 days of relentless cruelty – physical beatings, starvation, psychological torture, and complete deprivation in Hamas terror tunnels – Holocaust survivors themselves have spoken out, drawing chilling parallels to concentration camps.

And yet, despite the overwhelming evidence of Hamas's inhumane treatment of hostages, an increasing number of people in the West are whitewashing their atrocities, falling for Hamas propaganda, and even justifying the group's crimes.

During hostage releases, some Western media outlets and activists rushed to amplify Hamas's staged optics – claiming the hostages were smiling and waving or that they had received "gift bags" as if they had been well cared for.

The reality? Hamas is staging a grotesque propaganda show meant for the useful idiots of the West. The three released hostages released over the weekend revealed they had been purposely starved, even losing up to three clothing sizes, only to be given slightly more food in the days leading up to their release – an effort by Hamas to deceive the world into believing they had been treated humanely.

But still, many refuse to acknowledge what is plainly evident. In recent weeks, social media has been flooded with posts suggesting that Hamas was not as brutal as Israel claims and that the hostages appeared "fine."

Now, as the truth becomes harder to deny, the media are continuing to whitewash the reality, using phrases like "Israel condemns frail appearance" or "Freed Israeli hostage looks gaunt, according to British family."

This deliberate downplaying of the hostages' suffering is not just misleading – it is a dangerous attempt to obscure the brutality of a terrorist regime.

The psychological torment was ignored – like Eli Sharabi, who was deliberately kept in the dark about his family's fate and then forced to say he was excited to reunite with them. Hamas knew his wife and daughter had been murdered on October 7. They made him say it anyway.

Hamas has long understood that while it cannot defeat Israel militarily, it can win the war of public perception. It relies on a willing audience of activists, journalists, and academics who – whether out of ignorance, ideological zeal, or sheer anti-Israel bias – parrot its talking points without hesitation.

Some Western media outlets, including the BBC, have even drawn obscene comparisons between hostages held by Hamas and Palestinian prisoners held in Israeli jails – conveniently ignoring the fact that those prisoners were convicted of real crimes, including murder and terrorism.

Equating them to innocent civilians abducted from their homes is not just misleading – it's obscene.

Take the International Committee of the Red Cross (ICRC). It was quick to express outrage over wristbands given to Palestinian prisoners that bore in Hebrew, "The eternal state of Israel lives, we do not forget, and we will pursue our enemies with everything we have."

The ICRC deemed this "dehumanizing." Yet, it has said nothing about Hamas forcing hostages to participate in propaganda videos, coercing them into thanking their captors, parading them on stage after barely surviving lynch mobs, and directing them to smile for the cameras – all while Red Cross officials sign Hamas's certificates and shake hands with terrorists, legitimizing their rule.

The willingness to believe Hamas's propaganda is not just naïve – it actively endangers those still in captivity. At least 76 hostages remain in Gaza, enduring the same nightmare that Ohad, Eli, and Or survived. Every attempt to sanitize Hamas's image makes it harder to apply the international pressure needed to secure their release.

By engaging in apologetics for Hamas, Western activists and media figures are complicit in prolonging the hostages' suffering. They are giving the terrorist organization exactly what it wants – global legitimacy and the cover to continue its campaign of terror.

The stories of Ohad, Eli, and Or should serve as a wake-up call. The world cannot afford to be deceived by Hamas's carefully curated propaganda. The hostages were not "prisoners." They were victims of a terrorist regime that thrives on human suffering.

It's time to hold accountable those who whitewash the suffering of innocent civilians in the name of their hatred for the Jewish state.

The writer is a co-founder and CEO of Social Lite Creative, a digital marketing firm that specializes in geopolitics.

FIBEP
יפעת Mi Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

Iran: US is not sincere over readiness to engage in a deal

• By PARISA HAFEZI

DUBAI (Reuters) – Iranian President Masoud Pezeshkian on Monday questioned the United States' sincerity in seeking negotiations with Tehran as crowds of people, many chanting "Death to America," rallied across the country to mark the anniversary of the 1979 Iranian revolution.

US President Donald Trump last week restored his "maximum pressure" campaign on Iran, which includes efforts to drive its oil exports down to zero to stop Tehran from obtaining a nuclear weapon.

Trump said, however, that he would like to have a verified nuclear peace agreement with Tehran and expressed a willingness to talk to Pezeshkian, who said last week it would be easy to verify that Iran was not developing atomic weapons.

Pezeshkian, in a televised speech at Tehran's Azadi (Freedom) Square on Monday, adopted a harsh tone: "If the US were sincere about negotiations, why did they sanction us?" He said Tehran "does not seek war... but will not yield to foreign pressure."

Iranian state television showed hundreds of thousands of people turning out to mark the anniversary of the 1979 revolution in a rally the clerical establishment billed as a chance to show unity amid mounting US and Israel pressure.

"Death to America" and "Death to Israel," shouted demonstrators in cities and towns across Iran, repeating the ritual chant of the revolution that toppled the US-backed Shah and swept the Shi'ite Muslim clergy to power.

State media published a picture depicting Prime Minister Benjamin Netanyahu and Trump wearing prison uniforms and standing inside a metal cage. Another picture showed some marchers hanging an effigy of Trump by a noose.

On Friday, Iran's Supreme Leader Ayatollah Ali Khamenei said talks with the United States were "not smart, wise, or honorable," but he stopped short of renewing a ban on direct talks with Washington decreed during the first Trump administration in 2018.

During his previous term in office in 2018, the US president ditched Tehran's 2015 nuclear pact with world powers and reimposed sanctions that have crippled Iran's economy.

Iran's currency fell on Monday to an all-time low of 932,500 rials to the dollar on the unofficial market compared with 869,500 rials on Friday, according to the foreign exchange website alanchand.com.

Last month, UN nuclear watchdog chief Rafael Grossi told Reuters that Iran is "pressing the gas pedal" on its enrichment of uranium to near weapons grade.

FIBEP
יפעת MI Media Intelligence דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166